

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Just
THING

KIDS OF THE DISTRICT SERIES

NICCI HARRIS

bizim Şeyimiz

Çeviri Kitaplar

Telegram

nicci harris tarafından da

The Kids of The District

Bizimle

Yüzleşmek

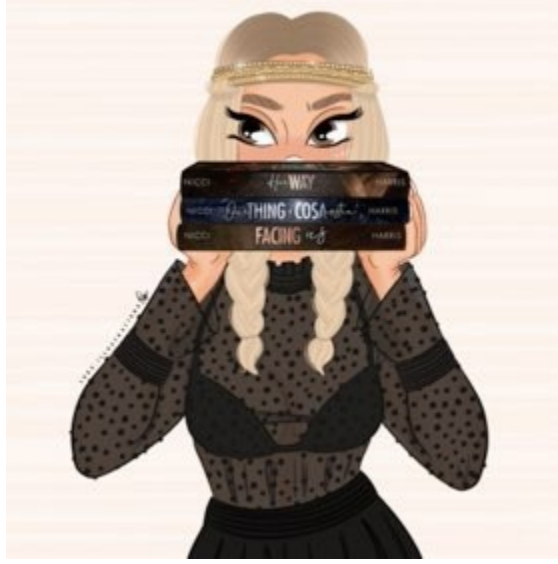
Bizim İşimiz

Cosa Nostra

Her Way

Onun Güzel Küçük Yükü

Nicci kim?

Ben karanlık ruhlar için gerçek aşk hikayeleri yazan Avustralyalı bir hatunum.

[Beni takip et.](#)

Facebook'ta diğerkasap ocuk severlerle tanış. [Harris'in Karanlık Romans Severler Haremine Katıl Bizi takip et.](#)

Facebook'u sevmiyor
musunuz? [Haber
bültenime katılın](#)

Telif Hakkı © 2020 Nicci Harris

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. ISBN e-kitap:

978-1-922492-00-5

ISBN basılı: 978-1-922492-02-9

Writing Evolution tarafından düzenlenmiştir. @writingevolution.

www.writingevolution.co.uk İç grafikler Nicci Harris

Kapak tasarımı Books & Moods

Kindle tutan Nicci illüstrasyonu @lamdin.designs tarafından

Bu bir **kurgu eseridir**. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İçindekiler

[T.W](#)

[Şarkı Listesi](#)

["Aşkı düşündüm](#)

1. [A'lar](#)
 2. [On sekiz](#)
 3. [İç beni, Alice](#)
 4. [Seni bu kaydırakta becereceğim.](#)
 5. [Birlikte olduğunuz kişilere dikkat edin](#)
 6. [Baba](#)
 7. [Sen bir pisliksin.](#)
 8. [Şeker Eriği Perisi](#)
 9. [Eylem](#)
 10. [Dustin Nerrock](#)
 11. [Angst](#)
 12. [Bali](#)
 13. [Aptal küçük kız](#)
 14. [Efsane, Luca "Kasap" Kasap](#)
 15. [Victoria](#)
 16. [Plan B](#)
 17. [Ağzlıklar ve Boğazlıklar](#)
 18. [Performans](#)
 19. [Benim Max'im](#)
 20. [Tembel aşk](#)
 21. [Sadece biraz önemsemeli](#)
 22. [Bir tavşanı korumak](#)
 23. [Sen kötü bir insan değilsin.](#)
 24. [Burası benim de şehrim, Kasap!](#)
 25. [Aile zamanı](#)
 26. [Buz banyosu](#)
 27. [Huzurlu](#)
 28. [Beyaz Atlı Prens Değil](#)
 29. [Nefes kesen çekiciliğini koru](#)
 30. [Cam kırılındı. Ayrıca keser](#)
 31. [Burada sırlar var.](#)
 32. [Bir yıldız dile](#)
 33. [Onun sözleri](#)
 34. [Beni sevmek](#)
- [Bir Kasap Çocuk kısa](#)
[öyküsü Cosa Nostra -](#)
[İkinci Kitap İnceleme](#)
[zamanı. . .](#)
[Her Way - Üçüncü Kitap](#)
[Facing Us - Ön bölüm](#)
[Nicci Who?](#)

en iyi çocuk için

*-Yaşamış olan.
Seni bu yıl
kaybettim.
Ve seni sonsuza dek özleyeceğim.
Archie.*

bizim şeyimiz

t.w

Eğer tetiklenirseniz:

Tecavüz.

Öfke sorunları.

Şiddet. İstismar.

O zaman bu kitabı okumayın!

şarkı listesi

Bölge Çocukları

Bizim Şeyimiz

Birinci ve ikinci kitap

1. Şeker Eriği Perisinin Dansı - Kraliyet Filarmoni Orkestrası
2. Riptide - Vance Joy
3. The Way You Look Tonight - Frank Sinatra
4. Tesbihler - Nbhd Nick
5. Numb - Linkin Park
6. Nothing Else Matters - Metallica
7. Vahşi Atlar - The Sundays
8. Somewhere Over The Rainbow - Leanne & Naara
9. Tears in Heaven - Eric Clapton
10. Affedilmeyen - Metallica
11. M.I.A. - Avenged Sevenfold
12. Gökkuşağının Üzerinde - Judy Garland
13. The Bones - Maren Morris
14. Tangled Up In You - Staind
15. Hiçbir Şey Sana Zarar Vermeyecek Bebeğim - Seksten Sonra Sigara
16. Angel - Bir Ölünün Teorisi
17. All I Know So Far - P!nk
18. Her Şeyi Hatırla - Five Finger Death Punch

Dinlemek için Spotify'a gidin.

Bizim Şeyimiz

"Aşkı düşündüm

-Göğsümde ve kalbimde sıcaklık, ruhumda huzur ve memnuniyet olurdu. Ama bu memnuniyet değil. Huzurlu değil. Dehşet verici. O kadar güçlü ki beni yok edebileceğini biliyorum. Olduğum her şeyi çözebilir, çıplak kemiklerim ve şişmiş bir kalpten başka bir şey olmayana kadar beni soyabilir."

BİRİNCİ BÖLÜM

a'nın

Bale partnerim beni son sahnemize çekerken alnımda **ter boncukları** beliriyor. Diğer sanatçılar etrafımızda yarım daire şeklinde dizilmişler. Müzik doruğa ulaşmış ve seyirciler susturulmuş bir huşu içinde.

Sahnenin üzerinde ruhani bir hareketle süzülürken, spot ışığı seyircilerin etrafında zıplıyor. Oturan insanların yüzlerini bir anlığına aydınlatıldığında, yıllardır görmediğim bir çocuk gözüme çarpıyor. Aslında o kadar çok ki onu tanıdığıma bile şaşıyorum. Joshua, sanırım adı.

Bir yaz ön bahçemde, o ve kardeşim kavga etmeye başladılar. Yumruklar ve sopalar savruldu. Kardeşimi neredeyse bayıltıyordu.

Ama onu hatırlamamın nedeni bu değil. İçime bir sıcaklık yayılıyor.

Onu hatırlıyorum çünkü Bölge'nin kötü şöhretli çocuğunu ilk kez o zaman görmüştüm. O zamanlar daha çok gençti, bu yüzden ünü henüz kök salmamıştı ama gücünden şüphe etmek mümkün değildi. Tek kararlılığı. Hakimiyeti. Gri gözlü bu çocuk kardeşime ve bana tamamen yabancıydı ama yine de gürültünün içine atladı. Joshua'yı sürükleyerek götürdükten sonra, zahmetsizce çimlerin üzerine yatırdı. Sonra da hiçbir şey olmamış gibi sokakta dolaşmaya başladı. Aslında bir şey olmuştu. . Bir izlenim bırakmıştı.

Kalıcı bir tane!

Beni kapanış pozisyonumuza çekerken dikkatim tekrar dans partnerime yöneliyor. Kıpırdamadan, gülümseyerek ve nefes nefese duruyoruz. Kalabalık ayağa kalkıyor ve coşuyor. Perdeler alkış sesleri eşliğinde yavaşça kapanırken, onun adı aklımdan çıkmıyor.

Max Butcher.

Geceleri rüyalarımda gördüğüm çocuk. Yakın zamana kadar onu pek görmemiştim ama kız kardeşim Flick onun çevresinden biriyle çıkmaya başladı ve şimdi *her yerde* o var.

Çok sevindim ve rahatsız oldum.

Düşüncelere dalmışken, balerin ekibimin bizi seyircilerden ayıran kumaşın arkasındaki özel sığınağımızda beni pusuya düşürmesiyle hazırlıksız yakalandım. Heyecanla zıplıyor ve ciyakiyorlar, Nikiya olarak başarılı son gösterimden dolayı beni tebrik ediyorlar. Birkaç kıza sarılıyorum, iki ya da üç. Tam olarak ne kadar sarıldığımı bilmiyorum çünkü performansımdan çok yorulmuştum.

Umarım kimse fark etmez.

Koridordan soyunma odama doğru koşarken, heyecan dalgaları altında kucaklanan ve çiçek hediye edilen dansçıların yanından geçiyorum. Kapıyı itip açana ve soyunma odamın sessizliği ve durgunluğu etrafımı sarana kadar kendime odaklanamıyorum. Max Butcher'a ya da kardeşimi bir zorbanın elinden kurtardığı güne değil.

Hayır. Ondan değil!

Aynanın önüne oturup kendime bakıyorum ve iç çekiyorum. "Bugün on sekiz yaşındasın."

Şu anda Flick muhtemelen balonları şişiriyor ve benim gelişime hazırlanmak için yemek şirketlerine sipariş veriyordur.

Bugün *La Bayadere*'deki baş kadın rolü Nikiya olarak turnemin son günüydü. Üç büyük A'ya rağmen aşkın her şeyi nasıl fethettiğini anlatan güzel bir yapımdı - Kızgınlık, Aksiyon ve İstirap. Ben de seyirciye bu duyguyu hareket halinde gösterdim. Hareket yoluyla ifade ettim ve karakterini gerçekten özümserken son altı ay boyunca bedenimde onunla yaşadım ve yine *de A'ların* hiçbirisiyle gerçek hayat deneyimim *yok*.

Ben, daha iyi bir ifade bulamadım, *A'sızım*.

Yansıma yaklaşıp kendime odaklanıyorum. "Neden Max Butcher'ı, Angst'ı, Anguish'i ve Action'ı düşünüyorsun? Cassidy? Beni dinliyor musun? O senin adını bile bilmiyor."

Kapının çalınması dikkatimi çekti. Boğazımı temizleyerek sandalyemde dönüp kapıya bakıyorum. "Girin."

Bir başka başarılı gösteriyi kutlayan kızların sesi aniden odaya yayılıyor. Elinde bir demet beyaz lale tutan kankam, bir enerji ve iyi his seliyle içeri giriyor. "Sevgilim, harikaydın!"

Çalımlarla yanıma geldi ve buketi şifonyerimin üzerine koydu. "Aman Tanrım." Sahte bir dehşetle yanaklarını kavrarken ağzı bir karış açık kaldı. "Yine aynada kendi kendine mi konuşuyorsun?"

Gerçek ağzımla oynuyor. Dudaklarım bir sırtışa dönüşüyor. "Bu çok tek taraflı bir konuşma."

Aşırı geniş omuzlarına ve kalın beline rağmen Toni hala tanıdığım en güzel erkeklerden biri. Yarı Çinli, yarı İtalyan ve narin Asyalı yüz hatları ve kalın çikolata kahvesi saçlarının altında yer alan uzun mürekkep siyahı kirpikleriyle her iki dünyanın da en iyisini taşıyor. Cildi mükemmel bir karamel tonu. O güzel ve erkeksi - bu güzel bir kombinasyon.

Odanın köşesinden bir tabure kapıp yanıma çekiyor ve rahatına bakıyor. Aynanın karşısına geçip kirli sakal olup olmadığını kontrol etmek için çenesini ovuşturmadan önce kendine bir kez

daha bakıyor. "Orada inanılmazdın kraliçem."

"Teşekkür ederim." Yansıma geri dönüyorum ve şimdi aklımda başka bir isim oynuyor. Büyük bir iç çekiyorum. "Konnor bu gece gelmedi. Hiç gelmeyecek."

Toni'nin aşırı tavırları yumuşuyor. Her zamanki mizah anlayışına rağmen, söz konusu kardeşim olduğunda şakalardan hoşlanmadığımı biliyor. Konnor, şüphesiz, tüm dünyada en sevdiğim insan ve çok şey yaşadı. O evlatlık ama bana onun gerçek kardeşim olmadığını söyleyecek birini görmek isterim. Yakında karınlarında Cassidy şeklinde bir yumrukla spor yapıyor olacaklar.

Toni'nin gülümsemesi gergin. "Eyaletin öbür ucunda, Bölge'den çok uzakta yaşıyor. Çok uzak. Dersleri, rugby ve yapması gereken heteroseksüel erkek işleri var. Tatlım, bu gece onsuz daha çok eğleneceksin, merak etme. Konu sen olunca biraz sıkıcı oluyor."

"Evet, biliyorum," diye hayıflandım. "Ama yine de onu burada istiyorum." "Biliyorum isterdin. Ama senin bir sıkıntın var."

Ona sırtıyım ve ayaklarımı kucağına kaldırıyorum. Hemen işe koyuluyor, pointe ayakkabılarımın kurdelesini açıyor ve beni hapsoldüğüm yerden çıkarıyor.

"Aman Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor." Ayak parmaklarımı oynatıyorum. "Flick cezasının gelecek Noel'de 'Çılgın Büyükanne Görevi' olduğunu söylüyor."

O gülerken Toni'nin gözleri kırışıyor. "Ona hâlâ 'Sahte Torun' mu diyor?" Toni ayaklarımı ovarken soruyor.

Kıkırdamamaya çalışıyorum çünkü o zararsız ve Konnor da bunu biliyor. "Evet, her seferinde. Ama ikisi de sarhoş oluyor, tartışıyor ve sonunda evreni, dini ve komünizmi tartışıyorlar. Saat gibi işliyor."

"Komünizmden yana mı yoksa karşı mı?"

"Söylemesi zor. Sanırım ikisi de bir tür sosyalizmde hemfikir?" Toni yine gülüyor. "Kardeşin çok gergin."

"Biliyorum."

"O yüzden kışını kaldırıp harekete geçebilir misin?"

Başımı salladım. "Doğum günüm. . Bir sürü insan. Profiterol, belki. Kokteyller, kesinlikle. Konuşmalar, umarım olmaz! Hediyeler. . . Belki de istediğim Bert ve Ernie mayosunu alırım. . . Hey, Bert'in tek kaşı varken Ernie'nin hiç kaşı olmadığını hiç fark ettin mi?"

"Hayır, görmedim. Ama aynı yatakta uyuduklarını fark ettim, bu yüzden eşcinselliğim için *Susam Sokağı*'nı suçluyorum."

Ayaklarımı kucağından çekiyorum ve aynaya doğru dönüyorum. "Onlara teşekkür etmek için yazmalısın." "Yazacağım. Şimdi şu makyajı çıkaralım, çünkü bebek bir fahişeye benziyorsun."

Gözlerimdeki ve yanaklarımdaki makyajı silmeye başlarken, "Sanırım tüm şehirde fahişe diyebileceğin son kişi benim," diye belirtiyorum.

"Yoksunluğun için kendinden başka suçlayacağın kimse yok. Erkekler oraya girmek istiyor."

Sırıtır ve kalçalarını müstehcen bir şekilde itiyor. "Sadece onlara izin vermiyorsun."
İtişini taklit ediyorum ve kıkırdıyorum. "Erkeklerin buraya girmesi için zamanım yok."

"Aletini kaldır artık." Yüksek sesle gülüyor. "Çok gerginsin! Bir John Hugh filminde yaşamıyoruz; evleneceğin ve sinir bozucu küçük veletlere sahip olacağın çocuğa kaybetmeyeceksin."

Makyajımı temizlemeye devam ederken alay ediyorum. Biri kapıyı çaldığında, hiç düşünmeden "İçeri gel" diye bağıryorum.

İçeri giren kişiyi görür görmez rahat tavrım değişiyor. Ceketli, orta yaşlı iki adam beni karşılıyor - biri geniş bir gülümseme ve açık kollarla. Kim olduğunu bilmek için tanıştırlımama gerek yok. Jimmy Storm'un soyunma odama girdiğini görmek müthiş bir manzara. Onunla daha önce hiç tanışmamıştım.

Neden yapayım ki?

Ama onu bazılarına göre Barack Obama, bazılarına göre ise Al Capone olduğunu bilecek kadar Bölge Haberleri'nde gördüm. Yutkunuyorum ve Toni'nin birdenbire yanımda kül gibi olduğunu fark etmemek için kendimi zor tutuyorum.

"*Cassidy*. Ne güzellik. Bu performans için teşekkürler," diyor, aksanı o kadar kalın ki sanki Sicilya'dan yeni ayrılmış gibi.

"Merhaba, Jim-, yani, Bay Storm."

"Jimmy lütfen." İki elini birden uzatıyor ve benimkileri iki elinin arasına sıkıştırıyor. Duman, burbon ve başka bir şey gibi kokuyor - ayakkabı boyası gibi bir şey. . . ayakkabı cilası gibi?

Ona sırtıyorum ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "Beğendiğine sevindim."

"Beğendin mi? *M'arricriài!*" Teatral bir hareket yapıyor. "Çok yetenekli bir genç bayansınız."

Gözlerim yanındaki adama kayıyor, o kadar sağlam duruyor ki bir kurşunun bile onu delemeyeceğini düşünüyorum. Acaba korkutucu görünmek mi istiyor yoksa sadece antisosyal mi? Tekrar Jimmy'ye bakıyorum. "Teşekkür ederim."

Jimmy ellerimi bırakıyor ve mırıldanıyor, "Baleye bayılırım. Benim ülkemde ortaya çıktığını biliyor muydun? Fransa değil. Sicilya'dan. Romantizm. Tutku. Dram. Bale benim ruhum Cassidy."

"Şey. . . ." Bu kadar hassas konuşan bir yabancıya ne söyleyeceğimi bilemediğimden garip bir şekilde kıkırdıyorum. "Benimki de öyle."

Yüksek sesle gülüyor. "Evet. Sen sahnedeysen bunu görebiliyordum. Buraya gelip sana teşekkür etmeliydim." Gözleri benimkilerden ayrılmadı. "Etkinliklerimden birinde dans etmelisin."

"Evet, elbette" derken buluyorum kendimi. İnsanların önünde dans etmek bana nefes almak kadar doğal geliyor, o halde neden evet demeyeyim ki? Son derece ünlü ve hayırsever biri olduğu düşünülürse, muhtemelen bir hayır etkinliğinden ya da sponsor olduğu bir oyundan bahsediyordur. . .

Bir de o Jimmy Storm, yani başka seçeneğim yok. Ama belki de vardır? Belki de "belki" demeliydim?

Belki demeyi kes!

"Elbette," diye başını sallayarak sözlerimi tekrarladı. "O zaman yakında görüşürüz Cassidy Slater." "Tamam," diyorum gergin olmadığım halde gerginmişim gibi

görünen yarım bir kıkırdamayla.

Ben değilim.

Dönüyor ve diğer adam tarafından takip edilerek dışarı çıkıyor. Kapı kapanır kapanmaz, yüzümü dönüp

Toni. "Ne. Ne. Gerçek. Frick? Bu az önce oldu mu?" Ağzım neredeyse Toni'nin gözleri kadar açılmıştı. "Aman Tanrım, başın belada," diyor, dudakları şimdi muzip bir kavis çiziyor.

"Jimmy Storm'un baleden hoşlandığı kimin aklına gelirdi ki?" İnanmayarak yanaklarımı ovuşturuyorum. "Hey, neden başım belada? Böyle söyleme."

Bana bakıyor, her zamanki gibi hareketli. "Bay Storm için özel bir görüşme." "Kes şunu. Özel bir görüşme istediğini hiç söylemedi.

Tanrım, Toni!" "*Tanrım*, sevgilim. Subliminaldi."

"Sen bilinçaltısın." Makyajımı temizlemeyi bitirmek için aynaya döndüğümde kıkırdıyorum.

Toni hayal kırıklığıyla iç çeker. "Şimdiye kadar seksi bir çocukla subliminal olmak isterdim ama hâlâ buradayız. Senin partinde olmak yerine burada."

Burnumu yukarı çeviriyorum. "Anlamıyorum."

Sürekli dedikodularla çınlayan telefonuna bakıyor. "Çünkü sen aseksüel bir güvercinsin."

"Ben aseksüel bir güvercin değilim," diye somurtuyorum ve gözlerimin altına nemlendirici sürmeden önce yüzümü son bir kez siliyorum.

"Evet, öylesin." Telefonunu indiriyor ve bir monologa başlamak üzere olduğunu şimdiden anlıyorum. "Korkuyorsun ve çok seçicisin. Biliyorsun, istediğin herhangi birine sahip olabilirsin. . . Neredeyse herkes - ben değil. Yani, sana acırdım ama Mark Walberg'i düşünürdüm. Ama hayır, sen, kızım, her zaman büyük kızlık organlarına sahipsin, ama onları mayonun içine sokup aseksüel bir güvercin gibi davranmaya devam ediyorsun. Bir dilim sakin hırslarını raydan çıkaracağından çok korkuyorsun. " Toni bir güvercin gibi cıvıldıyor.

Ona gönülsüzce kaşlarımı çatıyorum ve ayıp bir şey söyleme ihtiyacı hissediyorum. "Sanırım hoşlandığım adamda bir dilim değil, bütün bir pasta var."

Toni gülmekten kırılıyor. "Bak, hadi gidip vahşileşelim ve bence bu gece birinin yüzüne mırıldanmalısın."

"Bekaretimi on sekizinci yaş günümde kaybetmeyeceğim. Bu çok klişe."

Doğrudan yansımama bakıyor, son derece ciddi, keskin bir şekilde cımbızlanmış kaşını kaldırıyor. "Bak, tatlım. Öncelikle, yüzüne mırıldanmak senin V-kartını elinden almayacak. Çoğu erkeğin sık kafalı olduğunu biliyorum ama işler öyle yürümüyor."

Kıkırdıyorum, saçımdaki tokaları çekip omuzlarımdan üzerinden dökülmesine izin veriyorum. "Ve ikincisi." Birden kaşlarını çatı. "Saçını böyle mi bırakıyorsun?"

"Nesi varmış bunun?"

Toni bıkkın görünüyor. "İnanılmaz saçların var. Uzun. Çilek sarısı. Dalgalı. Sana sıktıkları saç Viagrası yüzünden yapış yapış ve sert olmaması için yıkamak istemiyor musun?"

Gülüyorum. Kozmetik çantamdan saç kremimi çıkarıp saçıma sıkıyorum ve ovarak yediriyorum.

"Daha iyi mi? Ne fark eder ki? Herkes performanstan geldiğimi biliyor."

Toni sırtıyor, kendini beğenmiş dudaklarında bir sır olduğu belli. Gözlerim kısılıyor. "~~Sen ne biliyorsun ki?~~"

"Buraya gelmeden hemen önce bir tweet gördüm" diyor, hâlâ kocaman sırıtarak. "Ve, şey, bilirsiniz, görünüşe göre Kasap çocuk partinize gelebilir."

Boğazımı temizliyorum ama keşke temizlemeseydim çünkü Toni şu anda tavuk yakalamış bir tilki gibi sırıtıyor. "Tamam," diyorum. "Bak, küçük bir aşk yaşadığımı ve birkaç şey söylediğimi biliyorum, ama bu büyük bir mesele değil. *Lütfen* bunu büyütme."

"Öncelikle, ben buna *karasevda* derim, aşk değil. Mayolarına içinde küçük M harfleri olan kalpler çizmekten birkaç saniye uzaktasın," diye itiraz ediyor. "İkincisi, sen hiç kimseye aşık olmadın. Asla. Daha önce. Sonra da Bölge'deki en kötü şöhretli erkek fahişeye mi aşık oldun? İşte bu. Bu bir işaret. Aseksüel bir güvercin olmadığını kanıtla ve onun kocaman pastasını al ve ye. Bu gece!"

Ayağa kalkıp kaçamak bir şekilde ona dönüyorum ve mayomu omuzlarımdan aşağı kaydırıp bacaklarımdan arasından geçiriyorum. Kalbim hızla çarpmaya başladı. Bir ayağımdan diğerine geçerek onu çıkarmaya çalışıyorum. "Adımı bildiğinden bile şüpheliyim," diye mırıldanıyorum.

"Olmayabilir. Ama bu gecedен sonra olacak. Mırıldan. Üzerinde. Onun. Yüzüne."

Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atıyor. Max Butcher bu dünyada beni en az ilginç bulacak son kişidir. Tüm hayatımı çalışarak ve dans ederek geçirdim. Hiç sosyal becerim yok. Garip, tuhaf, tamamen uygunsuz ve hiç de havalı olmayan biriyim, özellikle de *onun gibi* korkutucu insanların yanında ağzımı açtığımda.

Sonunda çoraplarımı çıkarmayı başarak çantama doğru fırlatıyorum. "Flick'le takılmak için geliyor, bunu biliyorsun. Bunun benimle hiçbir ilgisi yok."

Konuşmaya devam etmek istemiyorum çünkü şu anda Toni'yle konuşmak beni çıldırtacak. Ama onunla konuşmazsam korktuğumu anlayacak. Ki korkmuyorum. Benimle konuşmadığı sürece.

Tenimin kızardığını hissederek Toni'ye bakmıyorum ama gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. İç çamaşırlarıma kadar indiğinde, bu gece giyeceğim kıyafetleri bulmak için çantamı karıştırıyorum. Burada olmadığını bildiğim giysiler çünkü 'Max Butcher'a uygun giysiler almamıştım çünkü onlara ihtiyacım olacağını bilmiyordum! Aynı üç parça giysiyi tekrar tekrar dolaştırdıktan sonra nihayet onları çıkarıyorum. Bu sanki yeni olmamış gibi davranarak, sahte bir sırıtışla Toni'ye dönüyorum. "O halde kırmızı tulum ve krem rengi babetler, öyle."

İKİNCİ BÖLÜM

onsekiz

HER YÖNDEN, dokuz yaşına kadar giyinmiş, bana mutlu yıllar dileyen ve beni sıkıca kucaklayan yabancılar var. Partim büyük bir sosyal etkinlik haline geldi ve Bölge'nin dört bir yanından insanlar geldi. Nehrin ötesinden. Önemli işletmelerden. Önemli ailelerden.

Kız kardeşim bir sosyetik. Popüler. Güzeldir. İlgiyi, kalabalığı ve gürültüyü sever. Kendim daha çok evde yaşayan biri olduğum için bir avuç gerçek arkadaşım ve buna eşdeğer tanıdıklarım var.

Burada kimlikleri benim için tam bir muamma olan yaklaşık elli kişi var. Çok güzel bir parti ama en iyi niyetine ve çabalarına rağmen *Flick* diye bağıyor. Canlı DJ ve neon ışıklarla aydınlatılmış dans pistinden, üst düzey polaroid kabinine, hediyelerle kaplı bilardo masasına ve son olarak her yerde bulunan pembe ve kırmızı balon çelenklerine kadar.

Yine de pembeyi severim.

Annem mutfak ve oyun odası arasında mekik dokuyor, kokteyl dispenserlerini dolduruyor ve yiyecekleri yeniden yerleştiriyor. Babam bir tür projektör kuruyor ve planladığı şey için birkaç içkiden fazlasına ihtiyacım olacağını biliyorum.

Birden kahkahalar ve davul-bas sesleri arasında Flick'in sesini duyuyorum. "Beğendin mi? Seviyorsun, değil mi?" Kalabalığın arasından çıkıyor, düzgün vücudu ve uzun erimiş kırmızı saçları sallanıyor.

"Vay canına... *Büyükmüş*," diyorum. Yüzündeki sırıtışı görmezden gelmek zor. Bulaşıcı. Bu partiyi en az onun kadar sevmem için yeterli. Başımı sallıyorum. "Bayıldım."

Mutlu gözyaşlarının eşiğindeymiş gibi görünerek şöyle diyor: "Genelde bu kadar ayrıntılı şeyler yapmadığımı biliyorum ama bu gecenin destansı olmasını istedim. Muhtemelen biraz utandığımı biliyorum ama bu yüzden bunu yapmak zorundaydım. Seni konfor alanından çıkarmak ve sarhoş etmek için. Seni gevşetmek için." Gözleri parlıyor. "Özür dilerim, Stacey'nin göbek deliğinden iki tek attım. Biraz duygusal hissediyorum. Çok güzel bir göbek deliği var." Gülüyor ve serbest kalmaya cesaret eden tek bir damla gözyaşını siliyor. "Seni çok seviyorum küçük kardeşim, çok güzelsin ve kararlılığınla ve ne kadar güçlü olduğunla gurur duyuyorum." Beni sıkıca kucaklıyor.

Gözlerimin arkası karıncalanmaya başladı. Suyun içinde bir şey olmalı - alkol gibi. "Ben de seni seviyorum!"

Kıkırdamaya başladı. "Ben de senin için Bölge'deki hediyeleri sağlamak istedim. Ve biliyorsun, daha adil cinsiyeti tercih ediyorum olmam, buradaki erkek güzellikleri fark etmediğim anlamına gelmiyor. Hey? Dillion? Sevimli. Atletik. *Değil* mi?"

"Flick, kes şunu," diyorum bara doğru birkaç adım atarken. Gözlerim tatlıların arasında gezinirken bir keke takılıyor. Gülümseyerek keki kapıyorum ve bir ısırık alıyorum. Bir lokma lezzetli çikolatanın etrafında onunla konuşuyorum. "O benim tipim değil. Birlikte dans ediyoruz. Kendimin erkek versiyonuyla çıkmak istemiyorum. Ben birini istiyorum. ." Kelime kayboluyor ama isim kaybolmuyor. *Max Butcher*. Yutkunuyorum ve bir ısırık daha alıyorum. "Bilmiyorum. Farklı."

"Sahne çok zarıfsın. Sahneden indiğinde ne oluyor?" Üst dudağımdaki buzlanmayı silmek için mükemmel manikürlü parmağını kullanarak söylüyor.

"Acıkıyorum," diye gülüyorum.

Gülümsemesi genişliyor ve bunun çok mutlu olduğu ve beni çok sevdiği için olduğunu biliyorum. "On sekiz yaşındasın.

Gel bir vücut atışı yap!"

Burnumu kırıstırıyorum. "Stacey'den değil."

Kıkırdıyor ve elimi tutarak beni kalabalığın arasından geçirip insanların gruplar halinde toplandığı açık hava alanına götürüyor. Bu gece dışarıyı güzel. Biraz serin. Mükemmel derecede durgun ve bulutsuz.

"Cassidy için bir shot getirin!" Flick bar arabasındakilere bağıyor. "Ama Slippery Nipple olmasın." Kendi kendine gülüyor. "Tekila shot. Flatliner olsun!"

Sarsılarak duruyorum, elim aniden onun elinden kayıyor. Yanaklarım yanmaya başladı.

Dışarıdaki bar masasının arkasında rahatça duran Max Butcher ve çetesi. Ayaklarımın ilerlemeye devam etmesini istiyorum ama etmiyorlar. Sıcak seviyesi rahatsız edici. Onu tanımlamanın en iyi yolu bu - fiziksel rahatsızlık noktasına kadar sıcak. Onu hızlıca inceliyorum ve kot pantolonunun kalın kalçalarını ve uyluklarını sıkmasını, beyaz V yakalı gömleğinin kollarının dirseklerinin üzerinde kıvrılmasını hem seviyorum hem de nefret ediyorum, çünkü madem kıvrıracaksın neden uzun kollu giyiyorsun? Çünkü kollar muhtemelen kalın, dövme ön kollarına uymuyordu, nedeni bu. Nedenini gerçekten bilmiyorum elbette ama-

"Cassidy?" Flick diyor ki.

Ona bakarken sertçe yutkunuyorum. "Özür dilerim. Toni'yi hatırladım." Sesim hiç de inandırıcı gelmiyor. "Flatline'a ihtiyacı var. . er ya da adı her neyse. Muhtemelen Slippery Nipple'ı vardır, aslında, eğer bu gerçek bir atışsa. Bilmiyorum. Şu an sadece saçmalıyorum. Ama gidip onu getirmeliyim."

Kaşları kalkıyor, yanaklarına bir sırtma yerleşiyor. Max'in durduğu yerden birkaç metre ötedeki bir masada oturan bir adamı işaret ederken doğrudan beni görüyor. Bu Toni.

Frick.

"Oh harika," diyorum nefes nefese.

Çifte lanet.

Tekrar elimi tuttu. "Gel hadi."

Bar arabası tarafından gruba doğru çekildim, ancak Toni'ye sığınmak için hemen yanlarına çöktüm.

Bana bakıyor ve dudaklarını şapırdatıyor. "Şu anda çok garip görünüyorsun."

"Kes şunu. Bir şey söyleme, Toni." Gece gökyüzünün kararttığı çimenlere bakıyorum. Ay bu gece büyük - bu gece burada bir sürü büyük şey var. . .

Kapa çeneni, Cassidy!

Toni kolunu omuzlarıma doluyor ve sıkıyor. "O çocuk kötü haber. Kötü. Kötü. Kötü. Seksi." Kıkırdıyor. "Seksi, kötü haber."

Sanırım kötü haberleri seviyorum.

Kokteylinden bir yudum alıyor ve bacak bacak üstüne atıyor. "Şahsen ben daha çok Xander Butcher hayranıyım. Ah benim baş döndürücü teyzem, o sadece nefis. Klasik komşu çocuğu görünümü. Sence de öyle değil mi?" Başını sallıyor ve sırtıyor. "Ve Max beni çok korkutuyor. Pazuları geleceğe dair umutlarımdan ve hayallerimden daha büyük. . . Ve Jamie az önce bana bir adamın parmağını ısırıp kopardığını ve yuttuğunu söyledi. Yani, bence hala onun yüzüne mırıldanmalısın, ama belki tanıklarla, anlıyor musun?"

Yüzümü ona döndüm. "Hadi ama, bu söylenti kulağa gerçekmiş gibi bile gelmiyor. "Clay Butcher'dan daha gerçek değil." - Sesimi alçaltıyorum - "Clay Butcher. Hani çıplak elleriyle bir adamın kafasını yarmıştı ya? Ya da Bronson Butcher'ın bir bar kavgasına karıştığı ve bir adamın boynunu bardakla kestiği. Ya da Xander Butcher'ın bir polisi şok tabancasıyla öldürdüğü. Bunlar yalan olmalı."

Omuz silkiyor. "Her iki şekilde de. Seksi, kötü haber. Hepsi."

Max'e bakabilmek için boynumu iki yana doğru masaj yapar gibi yapıyorum. Xander, Stacey ve birkaç isimsiz yüzle birlikte duruyor. Etraflarında güzel kızlar dolaşıyor, ama Kasap çetesi izleyicilerine gerçek bir ilgi göstermekten çok kendi aralarında gülmeye odaklanmış durumda.

Max'in gözleri bu mesafeden neredeyse siyah, daralmış ve derin, çok yoğun - neredeyse ağırlaşmış. Güzel, altın saçlı bir kız eliyle onun pazusunu çevreliyor. Adam kıza dikkatini çekiyor, ancak kızın yüzünü buruşturmasına ve hışımla uzaklaşmasına neden olacak bir şey söylüyor. Kızın tepkisi onu güldürüyor, tehditkâr, hırıltılı ve çok seksi.

"Cassidy," diyor Flick, önüme geçip bana üzerinde limon dilimleri olan iki shot bardağı uzatarak. "Bu bir Flatliner. Temelde tekila, Cointreau ve misket limonu, ama tabasco ile. Bak, tabasco tekilada küçük bir çizgi oluşturuyor."

Ona göz kırpmıyorum. "İkisini de almamı mı istiyorsun?" Sırtıyor. "Evet. Bu sıvı güven."

Max'e ve elimi sarmayı çok *istediğim* pazularına hızlı bir bakış attıktan sonra başımı sallıyorum. "Hadi yapalım şunu." Shot bardağını ağzıma götürüyorum. Serinletici soğuk sıvı, sıcaklık boğazımı

parçalamadan önce bana sahte bir güvenlik hissi veriyor. Yuttuktan sonra hızla diğerini boşaltıyorum.

Göğsümdeki ateş yavaş yavaş söndüğünde kız kardeşime dönüyorum. "Bana Stacey'den bahset."

Bana Max'ten bahset.

Flick omzunun üzerinden Stacey'e bakıyor ve gülümsüyor. "Çok güzel, değil mi?"

"Öyle," diye katılıyorum. "Teni çok güzel. Bana Natalie Portman'ı hatırlatıyor. Siz ikiniz ciddi misiniz? Ben onun heteroseksüel olduğunu sanıyordum."

"O da öyle," diyor Flick kendini beğenmiş bir şekilde.

Toni gülüyor. "Doğru kişi için herkes eşcinseldir."

"Hayır, sadece şaka yapıyorum," diye araya giriyor Flick. "Cidden, Stacey etiketlerden hoşlanmıyor. O benden hoşlanıyor. Ben bir kıyım."

"Stacey Xander'la çıkmıyor muydu?" Toni soruyor.

Alay ediyor. "Tabii ki hayır. Onlar sadece kankalar. Bildiğim kadarıyla seks yok."

Toni kokteyli yudumlar ve Flick'i inceler. "Öyle olsaydı nefret etmez miydin? Çünkü bir kıyın o çocuktan ve onun donuna sokulan şeyden geri dönebileceğinden emin değilim."

Flick gözlerini devirir. "Ellerimde on tane sik var ve bir kıyın bacaklarının arasında ne olduğuna dair samimi bir bilgim var. Sanırım ben iyiyim."

Toni bana baktı. "Belki Cassidy'ye bir kıyın bacaklarının arasında ne olduğunu anlatabilirsin. O aoseksüel bir güvercin."

Kıkırdıyor ve gülüyormuş gibi yapıyorum ve sonra bu konudan hemen uzaklaşıyorum.

"Söylentiler doğru mu? Max, Xander ve kardeşleriyle ilgili olanlar?"

"Bilmiyorum. Bundan şüpheliyim. Ama biz yeni arkadaşız Cassidy. Henüz günlüklerimizi değış tokuş etmedik."

Toni bir günlük okuyormuş gibi yapar. "Max'in günlüğü: Seks yaptım. Seks yaptım. Seks yapmış. Rugby oynadım. Bir adamın parmağını ısıırıp kopardım. Seks yaptım."

Kıkırdıyorum. "Flick'in günlüğü: Saç yaptım. Tırnak yaptım. Stacey-"

Flick araya giriyor, "Cassidy'nin günlüğü: Dans ettim. Dans ettim. Dans etti. Bariz güzelliğimi görmezden geldim ve münzevi rolü oynadım. Dans ettim."

Alay ediyorum ve başka bir içki almak için ayağı kalkıyorum. "Cassidy'nin günlüğü: Dans ettim. Memelerim nerede? Yardım edin, soyuldum. Dans ettim."

"Göğüslerin var!" Flick haykırır. "Aslında oldukça mükemmeller. Sen sadece küçük bir insansın." "Oldukça küçükler." Kıkırdıyorum, arabadan bir şampanya kapıyorum ve hızla ilerliyorum

Toni'nin yanındaki yerime geri döndüm.

Toni zıplar ve onun kalçalarını tokatlar. "Oh, şimdi beni yap. Yap beni. Yap beni."

Flick benden önce davranıyor. "Toni'nin günlüğü: Giriş 1,000,005: Sik seviyorum. Kendimi seviyorum. İyi günler efendim. İyi günler dedim!"

Benden kahkahalar yükselirken, karnımı sıkıyorum. Hepimiz gülmekten kırılıyoruz. Toni ışınlanıyor. "Tıpkı benim gibi!"

Yüzüm karıncalanmaya başladı. "Hadi, daha fazla karıncalanmadan dans etmeliyim."

Sonraki birkaç saat boyunca dudaklarımdan çok fazla alkol geçiyor ve daha da fazla yabancı

bana 'Mutlu yıllar' diliyor. Bir *Flatliner*'ın bir süre sonra ne kadar yumuşak ve kadifemsi hale geldiğine şaşıyorum.

Doğum günü partim hızla gülen yüzler, kucaklaşmalar ve alkollü içeceklerden oluşan bir seraba dönüşüyor.

Sessiz bir an yakalamak için sendeleyerek uzaklaşana ve ayaklarım garip bir şekilde kesişip beni yere düşürene kadar ne kadar sarhoş olduğumu fark etmedim. Kendimi yukarı çekip bacaklarımı temizliyorum. Birinin bana sarhoş olduğumu söylediğini hayal meyal hatırlıyorum. . . sadece birkaç dakika önce. Kim olduğunu hatırlayamıyorum.

Sırtımı evimin dış duvarına dayayarak rahatlıyorum. Bu öğleden sonra performansımın başlamasından bu yana yaşadığım ilk sessizlik anı. Evin aşağı tarafında, az önce tökezlediğim yönde, çok renkli ışıkların titreşimini görebiliyorum. Müziği hâlâ duyabiliyorum ama bu mesafeden davuldan çok bas sesi geliyor. Binanın biraz ilerisinde çimenlerin üzerinde birkaç kişi oturuyor ama ben burada yapayalnızım. Etrafımı saran serin hava beni titretiyor. Kollarımı belime doluyorum. Nefes almak güzel. Düşüncelerimi toplamak. . .

Önümdeki nesnelere odaklanmaya çalışıyorum ama hepsi bir sis çemberi içinde.

Agresif bir kadın sesi dikkatimi evimin önüne doğru çektiğinde, bir köpek olduğundan emin olduğum şeye gözlerimi kısarak bakıyorum. Merakla, daha iyi bir pozisyon almak için renderın kenarına doğru ilerliyorum. Dönüş çemberinin yakınında tartışan bir adam ve bir kız gördüğümde yürümeyi bırakıyorum. Yakınlarda kırmızı bir spor araba rölantide çalışıyor.

"Kahretsin." Ağzımı kapatıyorum ve sırtımı duvara yaslıyorum. Bir çalı beni gizlese de, kargaşayı görmek için etrafına bakmam gerekiyor. Hemen gitmeliyim. Ama ses tonunu duyunca tereddüt ediyorum ve kendimi onları izlemek için çalılığın etrafına eğilirken buluyorum. Sırtı bana dönük. Cidden kızgın. Ellerini etrafa savurarak ona bağıyor. Yüzü gergin ve öfkeyle çarpılmış. Dudakları hareket eden ve hırslayan kırmızı bir saldırganlık çizgisi.

Adam çok soğukkanlı ve sakin ve aman Tanrım, sanırım bu Max. Biraz daha yaklaşıncaya ayağım bir taşa çarpıyor ve taş duvarın arkasından yuvarlanıyor.

Oh, kahretsin!

Nefesim boğazımda düğümleniyor ve görüş alanımdan çıkıyorum. Birkaç dakika nefes alıyorum ve sonra kırmızı dudaklı kadının 'Bana bak' ya da 'Yani bana bakmayacaksın bile' gibi bir şey söylediğini duyuyorum. Birkaç saniye sonra tekrar etrafıma bakıyorum ve kadının adamın göğsünü dürtmesini izliyorum.

Woah.

Çekip gitmeliyim. Bu beni ilgilendirmez. Ayaklarımın hareket etmesini istiyorum, ama etmiyorlar ve ona tokat attığında, bir nefesi bastırmak için ağzımı kapatıyorum. O kadar sert tokat attı ki, kafası neredeyse hiç kıpırdamadı. Ve şimdi onlardan başka bir yere bakmamın imkânı yok.

Başım dönüyor ve bu hem tanık olduğum şeyin hem de bu gece içtiğim ölçülemez miktardaki *Flatliners*'ın bir sonucu. Kaşlarımın şokla gerildiğini hissediyorum çünkü bu utanç verici bir şekilde şimdiye kadar bir parçası olduğum en skandal durum - Aslında bir parçası değilim ama gördüm.

Maks. . Orada öylece durup bunu kabul ettiğine inanmak zor. Bir kızın ona böyle davranacağına inanmak da zor. . . Hayır, bu doğru değil. Eminim birçok kız ondan nefret ediyordur. Lanet olsun, ben de onlarla aynı sebepten nefret etme fırsatını yakalamak isterdim.

Çok sinirlenen kadın homurdanıyor ve ardından stiletto'sunun üzerinde tökezliyor. Ayak bileği yere düşer.

bir an için. Max arka cebinden bir şey çıkarır ve ona uzatır. Kadın ona bir tokat daha atar, ama bu sefer Max'in başı hafifçe döner. Adam karşılık vermiyor. Tek kelime bile etmiyor. Gizemli eşyayı çantasına koyduktan sonra kırmızı arabaya doğru yürür, biner ve uzaklaşır. Max hâlâ kıpırdamamıştır.

Ellerini ceplerine sokmadan ve arkasını dönüp yürümeden önce arabasının gözden kaybolmasını bekler. . . Dümdüz. Doğru. Bana doğru.

Frick.

Arkamı dönüp koşarak uzaklaşıyorum, ama tam anlamıyla utanç içindeyim, ayağım takılıyor ve dizlerimin üzerine düşüyorum, avuç içlerim kaldırım taşlarına çarpıyor. Yenilmiş, sarhoş, belki de zihinsel olarak biraz yavaş, kığımın üzerine yuvarlandım ve dışarıdaki parmaklığa yaslandım. İç çekiyorum ve ayak sesleri bana yaklaşıp sonra durduğunda dümdüz önüme bakıyorum. Şimdi kot pantolonumun eteklerine ve koyu renk ayakkabılarıma bakıyorum.

"Biraz tuhaf görünüyorsun," diyen derin bir ses duyuyorum ve bu Max Butcher'ın benimle ilk konuşması. Sesi net, kendinden emin ve anlaşılır, ancak nefes alış verişlerime etki eden çakıllı bir artçı sarsıntıya sahip.

Boğazımı temizliyorum. "Bu çok komik." "Komik olan ne?"

"Bunu söylemen komik çünkü' diyecektim ama sonra cümleyi bitirmeye üşendim."

Başım ağırlaşıyor ama boynumu eğip kirpiklerimin arasından ona bakmayı başarıyorum. İç çekiyorum, sarhoş görüşüm bu mesafeden yüzünü çarpıtıyor ve etrafında bulanık bir balık gözü yaratıyor. "Selam, Max."

"Seni tanıyor muyum?"

"Çok uzunsun," diye sızlanıyorum.

Birden yanıma çömeliyor, dudaklarında bir sırıtış belirliyor. "Daha iyi misin?"

Gözlerine bakarken, sanki içime bakıyormuş gibi hissediyorum. Tenime. Kaslarıma. *İçime*. Sanki bu onun hakkı ve benim ayrıcalığımmış gibi, beni hiç çekinmeden inceliyor. Herkes tüm Kasap Çocuklar'ın gözlerinin mavi olduğunu söyler ama onunkiler maviden çok daha fazlası. Onlar fırtınalı bir okyanus, mavi-gri derinliklerinin altında güçlü bir kaosu ima ediyorlar.

Ugh. . . O mükemmel.

O bir cadı olmalı. Ya da erkek versiyonu. . . bir büyücü?

Gülümsüyorum ve göz kapaklarımdan ağırlaştığını hissediyorum. "Evet. Ve hayır, seni tanımıyorum. Yani, sen beni tanımıyorsun."

Hâlâ sırıtıyor, dudakları yüzünde kışkırtıcı bir çizgiye dönüşmüş. "Tamam."

Önümde uzanan bacaklarıma ve sonra ona bakıyorum. Hâlâ orada, bakışlarıyla beni çiviliyor. "Aman Tanrım. Çok ateşlisin, Max. Cidden, kes sunu."

Bunu söylediğime inanamıyorum.

Sırtışı genişliyor, hafifçe çarpık ve doğal olarak ukala bir hal alıyor. Sol yanağında tek bir gamzesi var. Tabii ki var. Dürtmek istiyorum. Dürteceğim.

Dürtme onu!

Ağzı hareket ediyor ve ben o gamzeye sabitleniyorum. "Senin için bunun üzerinde çalışacağım," diyor. "Güzel." Başımı sallıyorum. "Git şişmanla ya da başka bir şey yap."

Biraz kıkırdıyor ve bu benim yeni favori sesim. Beyaz dişleri bir an için gözümün önüne geliyor, düz ve mükemmeller. Gözlerim gamzesine geri dönüyor.

Dürtmeyin.

Boğazımdaki düğümü yutkunarak, "Muhtemelen neden yerde olduğumu merak ediyorsun, değil mi?" diyorum.

Beni inceliyor, gözleri bir an için yüzümde geziniyor. Onları her yerde hissedebiliyorum, gözlerimden dudaklarıma kadar izledikleri yol hissedilebilir ve şu anda nefes nefese kaldığımdan eminim.

"Düşün," diyor sesinde bir eğlenceyle.

"Doğru." Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Yani o kadar da merak etmiyorsun. . Merak etmiyorsun. Çünkü biliyorsun."

Aman Tanrım, Cassidy. Kapa çeneni.

Neyin bu kadar komik olduğunu düşündüğünden emin değilim ama hâlâ sırtıyor, gözleri bana sabitlenmiş. Aramıza kalın bir sessizlik yerleşiyor, bir kilometre çapındaki her şeyi şarj ediyor. Belki daha da fazla. Ay ekstra parlak görünüyor. Bu bizim yüzümüzden olabilir. Az önce tanık olduğum şey ve onun benim buna tanık olduğumu bilmesi, bana yakınlığı ve hiç de sinir bozucu olmayan sinir bozucu mükemmellik seviyesi ve tabii ki yerde sallanmadan duramayan ben - şapşal ben - yüzünden. Çok fazla şarj var.

Elini uzatıyor, ben de öylece bakıyorum. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

Derin bir nefes alıyorum. Bir elimi onun büyük avucuna, diğerini de yere koyarak, o beni dengelemeye yardım ederken kendimi yukarı itiyorum. Bacaklarım ağırlığımı ve dengemi almaya çalıştığında tökezliyorum. Elleri belimi *kavıyor* ve *lanet* olsun, şu anda üzerimde olduklarının o kadar farkındayım ki. Sıcak. Güçlü. Onlara bakıyorum, ortamı kavrayan iki el dörde çıkınca şaşkınlıkla göz kırpyorum.

Hemen ayağa kalkmak iyi bir fikir değildi. Bacaklarım yine pes etmeye başladı, dizlerim bükülüyor ve sallanan ben değilim, oda. Ben bir odada değilim. Gezegende mi? Evet, gezegen az önce eğildi ve artık ayaklarım yerde değil çünkü Max beni göğsüne yaslamış durumda. Odaklanmaya çalışarak birkaç kez göz kırpyorum ama görüşüm kayboluyor. Başım onun omzuna yuvarlanıyor. Gözlerimi kapattığımda bir daha açılmıyor. Karanlık bir dalga beni bilinçli dünyadan uzaklaştırarak dışarı sürüklüyor.

Burayı sevdim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İç beni, Alice

"Dün gece neler olduğunu tekrar anlat bana," diye yalvarıyorum, usturayı bileğimden dizime kadar gezdirirken. Üstümdeki musluk açık, vücuduma sıcak su püskürtüyor. Duş perdesinin diğer tarafında Toni'nin silüetini belli belirsiz seçebiliyorum.

Dış hatları hareket eder ve perde aniden sarsılarak açılır. "Bunu sana daha kaç kez anlatmam gerekiyor?"

Doğrulurken ona kaşlarımı çatıyorum. "Gerçekten mi, Toni?"

Bacaklarımın arasını işaret ediyor, iğrenmiş görünüyor. "Onu tıraş edecek misin?"

"Isırmaz, Toni. Ve hayır, ağda yapıyorum. Önce biraz daha uzaması gerekiyor. Geri dönüp tuvalete otur ve bana tekrar söyle." Sanki fiske atacak saçı varmış gibi başını sallıyor - yok - ve perdeyi kapatıyor.

Vücudunun karanlık şekli tuvalet kapağının üzerine yığılıyor. "Tamam. Oyun odanızda muhteşem tüysüz bir beyefendiyle ter atarken kafamı kaldırdığımda Max Butcher'ın kollarında dünyadan bihaber, kirli sakallı Cassidy Slater'ı görüyorum. Ve onu yatak odalarına doğru merdivenlerden yukarı taşıyordu! En az üç dakika boyunca da onunla beraberdi."

Sırıtmaktan kendimi alamıyorum. Bu sabah gözlerim nihayet açıldığında, yatağımın başucundaki masada iki Panadol ve bir bardak su ile birlikte "İç beni Alice" yazılı bir not buldum.

"Gidip onu kontrol edecek miydin?" Alay ettim. "Başı belada olabilirdi." "Oh, sevgilim, öyle olmasını umuyordum, ama hayır." Güvercin sesleri çıkarmaya başladı.

"Bunu hiç hatırlamıyorum! Onunla konuştuğumu bile hatırlamıyorum," diye itiraf ediyorum diğer bacağımı tıraş etmeye başlarken. "Ne zaman gitti? Biriyle mi gitti?"

"Bilmiyorum. Bundan kısa bir süre sonra 'bilinçaltı' oldum." Gülüyorum. "Adı neydi?"

"Braidy. O bir polis memuru ve beni bir daha gördüğünde tutuklayacağına söz verdi." "O bir polis mi? Kaç yaşında?" diye soruyorum.

"Bilmiyorum," diyor kaprisli bir şekilde. "Yirmi. Yirmi bir. Yirmi iki. Yirmi üç."

Kıkırdıyorum. "Demek ikiniz birbirinizi *gerçekten* tanıdınız." Kıkırdıyor. "Ağzının haritasını çıkarabilirim."

"Bu da bir başlangıç sanırım. Ama belki bir dahaki sefere dilinizi çıkarmayı deneyin ve sizi tanımasına izin verin."

"Neden beni tanımak istesin ki?"

Bunu yapmasından nefret ediyorum. Başımı sallayarak onu azarlıyorum, "Toni, sen vücudundan daha fazlasısın." "Sanırım kraliçem bana eşlik ederse onunla bir randevuya çıkabilirim."

Perdeye uzanıp çekiştirerek açıyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Hayır."

Tuvalete oturup bana heyecanla bakarken ellerini dua eder gibi birbirine vuruyor. "Lütfen. Biliyorsun flört etmeyi pek beceremem. Tek yönlü bir aklım olduğunu fark ettiklerinde benden hoşlanmıyorlar."

Ona sarı bir kaş kaldırıyorum, ifadem şüpheli. "Senden hoşlanıyorlar. Senin kendini sevmekle ilgili sorunların var."

Sanki az önce limon yemiş gibi yüzünü buruşturuyor. "Bu ne saçmalık? Ben kendimi seviyorum. Günlüğümü okumadın mı?"

Bacaklarımı tıraş etmeyi bitirmek için perdeyi kapatıyorum. "Sadece saçmalık demek istedin." "Daha önce hiç açılmamıştı. Sadece aldım."

İç çekerek, çok az insanın Toni'yi tanıyabildiğini düşünüyorum. Saçmalıkların, imaların ve alayların altında gerçekten düşünceli ve sadık bir insan var. "Seksi vücudunuzdan daha fazlasını sunabileceğinizi kabul etmekte zorlanıyorsunuz-"

"Eww. Hayır. Kes şunu," diye alay eder.

"Bunu kendi başına yapabilirsin," diye ısrar ediyorum ama kararlılığımın azaldığını hissedebiliyorum. "Lütfen."

"Üçüncü tekerlek olurdum. *Garip* olurdu."

"Luke adında seksi bir arkadaşı var," diyor, umut sesini bir ondalık yükseltiyor.

Utaniyorum ve tıraş bıçağını seramik rafa geri koyuyorum. "Toni. Beni birileriyle tanıştırmaya çalışmandan nefret ettiğimi biliyorsun."

"Bu bir takılma değil," diye beni temin ediyor. "Sadece birbirini tanımaya çalışan insanlar. Tıpkı senin dediğin gibi." "Aman Tanrım." Vücudumu son bir kez ayağa kaldırıyorum. "Ben bu işe nasıl bulaştım?"

"İpler işin içinde olmayacak." Gülüyor. "Luke da bir polis. Muhtemelen kelepçe kullanacaktır." O görmese de gözlerimi deviriyorum. "Yardımcı olmuyorsun, Toni."

"Vay, vay. Max Butcher'ın dikkatini bir kez çektin ve kötü bir kız oldun." Buna ne diyeceğimi bilemiyorum.

Devam ediyor, "Hadi, sevgilim. Eğlenecekisin. Yeni insanlarla tanış. Belki kışın ıslanır?" İğrenmiş

gibi yaparak burnumu kırıştırıyorum. "Kes şunu. Yoksa kesinlikle gitmem."

"Yani evet mi diyorsun?"

Gözlerimi sıkıp iç çekiyorum. "Sen bir emici deliğisin."

"Evet, bunu zaten tespit ettik."

Bu kez perdeyi sonuna kadar çekerek ona bakıyorum ve "Baskı yok!" diye uyarıyorum. "Baskı yok. Bu bir evet mi?" Gülümsüyor, dudakları geniş ve muzaffer bir kavis çiziyor. "Peki." Yenilgiyle nefes veriyorum ve suyu kapatıyorum. "Ama bu bir randevu değil!"

Saçlarımı hızlıca tararken küvete ve giderlere su sıçırıyor. Duştan çıkar çıkmaz Toni'ye bakıyorum, umut dolu kocaman gözlerle bana sırtıyor. Başımı ona doğru eğiyorum ve giyinmek için odama gitmeden önce bir havluya sarınıyorum. "İyi dedim. Şimdi eve git," diyorum kıyafetlerimi karıştırırken. "Stüdyomda Dillion'la buluşmam gerekiyor."

Toni aniden omzumda beliriyor. "Biliyorum. Bu yüzden hâlâ buradayım. İzleyebilir miyim? Çok lezzetli."

İnliyorum. "Hayır. Evine git."

Bana ters ters bakıyor. "Sen kötü bir kızsın. B ile başlayan bir cadısin." "Yeni bir malzeme bulmalısın!" O odadan çıkarken ben bağırdım.

"Annenin göğüs kılları!" Toni cevap veriyor ve sonra gülüyor. Tanrım, keşke *Mean Girls* hiç çekilmeseydi çünkü neredeyse söylediğim her şeye bir *Mean Girls* esprisi buluyor.

Ön kapının kapandığını duyduğumda, hayvan desenli mayo giyeceğim bir gün olduğuna karar veriyorum. Akşamdan kalma olmama rağmen sekiz buçukta giyinip kapıdan çıkıyorum.

Stüdyom ana evin yüz metre gerisinde, kendine ait bir araba yolu ve iki park yeri var. Arka bloktaki başka bir ev gibi görünüyor ve buna uygun tüm modern eşyalara sahip. Banyo. Mutfak. Mükemmel bir akustiğe ve tamamen LED'lerle kaplı yüksek tavanlara sahip - ne kadar çok ışık o kadar iyi. Aynalar iç duvarları kaplıyor ve yer döşemesi bir tür vinil tahta. İkimiz de dans edecek bir yere ihtiyaç duyduğumuzda babam bu stüdyoyu Flick ve benim için özel olarak inşa ettirdi. Ama Flick yıllar önce vazgeçti.

Ben ise haftada beş gün profesyonel bir akademiye gidiyorum ve gelecek yıl hedefim balerin olarak daha yüksek maaşlı bir pozisyon elde etmek. Biraz iddialı olabilir ama uluslararası bir şirkete katılmayı çok isterim; hayatım boyunca Bölge'de sıkışıp kalmak istemiyorum.

Roma belki. Ya da Paris. . .

Bonjour, je m'appelle Cassidy Slater.

Hoşça kalın. . .

Bunun da ötesinde, Pazartesi akşamları iki kıdemli dans sınıfına ders veriyorum. Öğrencilerim vals yaparken birbirlerini okşamıyormuş gibi yapıyorlar ve ben de fark etmemiş gibi yapıyorum. Ayrıca kişisel dersler veriyorum ve Pazar sabahları koçluk yaptığım birkaç ileri düzey öğrencim var.

Dillion da onlardan biri.

Bunların hiçbirisi fazla para getiriyor. Elektrik, WI-FI, kostümler, dekorlar, stüdyodaki

değişiklikler ve bakım masraflarını karşılamaya yetiyor ve kişisel işler için haftada yaklaşık 50 dolar kalıyor. Ama mesele para değil. Ailem oldukça zengin olmasına rağmen babam sadece işimle ilgili masraflara katkıda bulunmamı istiyor.

Bence zenginler. .

Bizim evde para konuşulmaz.

Ben ışıkları açıp ısınmaya başladıktan kısa bir süre sonra Dillion geldi. Bir saat boyunca kaldırma alıştırmaları yaptıktan sonra iç çekerek beni yere bırakıyor. "Seni kaldırmak çok kolay."

"Oh, kes şunu." Başımı salladım. "Çok kolay denge kurabildim. Bu harika bir kaldırıştı."

Alay ediyor. "Çünkü sen harikasın! Ben iyi olduğum için değil. Sana sarıldığımda, benim bir uzantım gibisin. Çok hafıfsın ve manevra yapman çok kolay. Stüdyomdaki kızlar senin kadar iyi değiller."

Köpük minderlere doğru ilerliyorum. Oturup diz kırışlerimi esnetmeye başlıyorum. "O zaman onlara uyum sağlamak için daha iyi olman gerekecek."

Dillion yanıma gelip minderlerin üzerine oturuyor ve göğsünü kalçalarına bastırıyor. "Yaptığın işte inanılmazsın Cassidy. Bir gece işedikten sonra bile iyisin. Hareketleriniz çok doğal görünüyor. Bu sabah akşamdan kalma bile görünmüyorsun."

Doğrulup bacak bacak üstüne atıyorum. "Doğal görünüyorlar çünkü haftada elli saat pratik yapıyorum ama inan bana bugün akşamdan kalmayım. Çoğunu numara yapıyorum." Kıkırdıyorum ve güven verici olmaya çalışıyorum. "Dinle, sen iyi bir dansçısın Dillion. Az önce tek elle yaptığın önsezi kaldırışı gerçekten güçlüydü ama kendi kafandan çıkmalısın."

"Biliyorum," diye inliyor. "Bugün doğru düzgün düşünemiyorum."

"Anlayabiliyorum. Aklın sadece bende olmalı." Gerinirken onu inceliyorum. "Aklın benim ve senin bedeninde olmalı."

"Öyle," diye

mırıldanıyor.

"İyi, güzel."

Dışarıdan gelen derin bir mekanik hırlama sesi dikkatimi çekiyor ve kaşlarımı çatarak Dillion'a bakıyorum. "Bu bir motosiklet mi?" Ayağa fırlıyorum ve verandaya doğru koşuyorum. Kapıyı açıp güverteye çıktığımda ses ritmik ve yoğun. Stüdyonun kenarına yaslanıp kırmızı bir motosiklet ve büyük, siyah bir dört çeker aracın havuzumuzun yanındaki çimlerin üzerine park edişini izliyorum. Xander ve Max önden atlarken Flick ve Stacey dört çekerin arka koltuğundan zıplıyorlar.

Aman Tanrım.

Ve olabildiğince hızlı bir şekilde içeri dönüp kapıyı arkamdan kapattım.

"Kahretsın." Dillion girişte duruyordu. "Kim o?"

Gülümsememeye çalışıyorum çünkü acı verici bir şekilde belli ediyorum. "Flick'in bazı arkadaşları sanırım."

Gözlerini şüpheyle bana dikeyyor. "Neden birdenbire saklanmaya başladın?" Yüzümü dikkatle inceliyor. "Max, değil mi?"

Ağzım açık kaldı. "Aman Tanrım, tüm Bölge ona aşık olduğumu biliyor mu? "Evet." Yüzünü buruşturdu. "Çünkü dün gece seni odana kadar taşıdı, Cassidy."

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım. "Orada mıydın?"

Alay ediyor ve inanamayarak başını sallıyor. "Doğum gününde mi? Evet. Ve dans ettik. Ama.,

Öyle olmasam bile, onun kollarında çekilmiş bir fotoğrafın sosyal medyada dolaşıyor."

İnternette nefret ediyorum.

Alnıma bir tokat atarak, "Evet, tabii ki! Başlangıçta seni gördüğümü hatırlıyorum. Çok özür dilerim, Dillion!" Ona doğru uzandım ama o savunmacı bir adımla geri çekildi. Duygusal tepkisi beni tamamen şaşırttı çünkü biz iyi arkadaş bile değiliz.

Kaşları sıkıca birbirine yaklaşıyor. "Bir saat kadar dans ettik ve sen biraz... . cilveliydin. Bilmiyorum. . biraz. . . seksiyydin."

Özür dileyerek ona bakarken yanaklarım yanıyor. "Çok özür dilerim. Bu hiç profesyonelce değil. Yemin ederim, bir daha asla olmayacak."

Yere bakıp kaşlarını çatıyor, sonra dönüp banktaki eşyalarını topluyor. "Tamam." "Dillion?"

"Kafanı kuma gömmüşsün Cassidy. Max ve kardeşleri bela." "Dedikodulara kulak asmayı bırakmalısın."

"Google'a girin. Bazı makalelere göz atın. Gerçekten, şaka yapmıyorum. Sadece Google'da Kasap yazın ve göreceksiniz."

"The District News'un onlar hakkında ne söyleyeceği beni ilgilendirmiyor." Bu onu daha da sinirlendirmişe benziyor, ama bir açıklama yapması için ona baskı yapamadan stüdyomun kapısı açıldı ve Flick içeri girdi.

"Hey, küçük aşkım, nasıl hissediyorsun?" Dillion'a bakıyor. "Dillion, formda görünüyorsun O taytlar. Ateşli."

Eşyalarını toplamaya devam ediyor ve sonra kapıya doğru yürüyor. Muhtemelen kendini küçümsenmiş hissediyor ama eminim Flick söylediklerinde sadece iltifat etmek istemiştir. Flick kendinden o kadar emin ki, insanları nasıl rahatsız edebileceğinin farkında bile değil.

"Evet, erkekler için de yapıyorlar mı?" Kapının dışından bir ses duyuyorum.

Bu kesinlikle bir iltifat değildi.

Bu yorumdan ve herkesin stüdyo alanımı bu kadar rahat işgal etmesinden rahatsız olarak verandaya çıkıyorum. Xander kendi kendine kıkırdıyor ve Max onun arkasında dimdik duruyor. Donup kaldım.

Gözlerim bir an için Max'inkilerle buluşuyor ve yine güvensizlik duygusuna kapılıyorum. *Frick*. Sadece dar bir mayo ve çorap giyiyorum. Hiçbir şey hayal gücüne bırakılmamış. Balede amaç bu olabilir - görünür ve belirgin hatlar - ama gerçek dünyada iç çamaşırı da giyiyor olabilirim.

Memelerim de yok.

Artık memelerimin olmadığını biliyor.

Flick, Dillion'ı kapıda durdurur. "Bizimle yüzmeye gelir misin? Cassidy geliyor musun?"

Dillion durdu ve bana döndü. Kollarıyla omuzlarımı sararak kulağıma fısıldıyor. "İyi miyiz?"

Belini sıkıyorum. Mutlu değilim ama yine de bir rahatlama hissediyorum. "Tabii ki. Yakında konuşuruz." "Oraya gitme Cassidy" derken nefesi kulağıma çarpıyor. Beni daha sıkı kavırıyor.

"Beni yok edecek.

sen."

Rahatlama yerini rahatsızlığa bırakır.

Kollarım yana düştü ve Dillion çocukların yanından geçip doğruca arabasına doğru yürüyerek ayrıldı. Bir an için tuğla duvara bakıyorum, şaşkınlık ve kızgınlık zihnimde ilk sırada yer almak için mücadele ediyor.

Beni yok mu edecek? İtibarımı yok etmek gibi mi yoksa duygusal olarak mı?

Bu neredeyse haksızlık. Dün gece ilk kez kendime birkaç kötü karar verme izni verdim. Kimse tarafından yok edilmeyeceğim. Ben narin bir çiçek değilim. Ben lanet olası bir balerinim - her zaman şişmiş ayak parmakları, morarmış dizler ve kramp girmiş kaslar üzerinde çalışıyorum. Ben bir makineyim. Kendini kontrol etmenin bir modeliyim.

Flick'e sırtıyım ve kararlılıkla başımı sallıyorum. "Evet. Yüzmeye geleceğim." Kuadrisepslerime masaj yapıyorum. "Kaslarıma iyi gelecek. Eve koşup mayolarımı alacağım."

Avludan hızla geçerken Max'i çok az fark ediyorum. Kısa kollu rahat beyaz bir tişört ve kollarındaki ve bacaklarındaki her bir kas dalgasını gösteren lacivert bir şort giymesi gibi birkaç küçük ayrıntı dışında. Bu kötü çocuklardan bazılarının tanımına ancak bir rugby oyuncusu ya da her gün CrossFit yapan biri ulaşabilir. Hatta pazuları ve ön kolları da dün gecedeki beri bir şekilde büyümüş gibi görünüyor. . . Ya da belki de artık göğsünün üzerinde katlanmış oldukları için öyle görünüyorlardır. Ama gözleri gün ışığında kesinlikle daha mavi.

Ben hızla yanından geçerken başını hafifçe çeviriyor ve ben de yanaklarımdan süzülmeğe üzere olan kızarıklıkla savaşıyor derin bir nefes alıyorum.

Pembe tek parça mayomla havuza geri döndüğümde sinirlerim yerini kızgınlığa bırakıyor.

Beş dakika önce-Cassidy'nin açıklaması gereken bazı şeyler var.

Kalçalarıma oturan ve her iki yanağımı da yukarı kaldıran bu takımını seçerken ne düşünüyordu? O küçük bir fahişe.

Ama neyse ki havuz kapısının kilidini açıp içeri girdiğimde duygularım bir kez daha değişiyor. Max'in tek koluyla yakasının arkasını yukarı ve başının üzerine çekerek gömleğini çıkardığını görmek için tam zamanında geldim.

Aman Tanrım.

Gözlerimi kaçırıyorum ve derin bir nefes alıyorum, keşke ondan bu kadar hoşlanmasaydım. Bu kadar bariz olmamasını. Aseksüel bir güvercin olmasaydım. Parmak arası terliklerimi tekmeleyerek havlumu sandalyeye bırakıyorum. Havuza dalıyor ve o zaman diğer kardeşi fark ediyorum. Onu daha önce hiç görmemiştim ama Max'in kardeşi olduğunu biliyorum çünkü birbirlerine çok benziyorlar. İkisi de suyun altındayken bunu söylemek zor ama sanırım o daha uzun, belki de daha az yapılı.

"Bu kim o zaman?" Diğer kardeş biraz daha yakın yüzerken bana gülümsüyor. "Tanıştığımızı sanmıyorum."

Flick, Stacey'ye bir havuz eriştesi fırlatır, o da erişteyi yakalar, üzerine biner ve suya atlar.

Flick, "Bu benim kız kardeşim Cassidy," diyor.

Bana elini uzatacak kadar havuzdan çıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Cassidy kardeş.

Ben Bronson." Berrak, opal mavisi gözleri ve yumuşak, bulaşıcı sırtışıyla en az kardeşi kadar sinir bozucu derecede güzel. Hatta sol yanağında kendine özgü Kasap gamzesi bile var. Onunla ilgili tek çirkin şey - ve bunun çirkin mi yoksa rüküş mü olduğundan bile emin değilim - korkunç bir helikopter tarzı bıyık. Umarım bunu ironik bir şekilde takıyordur. Elini sıkıyorum ve bir saniye içinde basamaktan suya doğru çekiliyorum. Suya batarken bir çığlık kopuyor. Bir saniye içinde tekrar yüzeye çıkıyorum.

Bronson ıslak çilek sarısı saçlarımı şakacı bir şekilde yüzümden uzaklaştırırken sırtışım kocaman. "İyi misin, Cassidy kardeş? Üzgünüm, kendime engel olamadım."

"Bronson seni sik kafalı," diye homurdanıyor Xander havuzun karşısından. "Onu tanımıyorsun bile." "Bronson!" Flick'in hırladığını duyuyorum.

Biraz öksürdüm ve sonra güldüm. "Evet, ben iyiyim." Geriye doğru yürüyorum, köşeye tekme atarken bilerek üzerine su sıçratıyorum. Şımartılmamak biraz ferahlatıcı.

Saçlarım darmadağınık, bu yüzden başımı geriye atıp tepemden aşağıya doğru düzeltiyorum. Gözlerimdeki suyu sildiğim sırada Xander havuza atlıyor ve Flick de Stacey'i sıçratıyor. Onlar sohbet edip birbirleriyle alay ederken her yere su sıçrıyor.

Üç çocuktan biraz bunalmış bir halde kendi köşemde kalıyorum. Ayakta kalmak ve her şeyin gelişmesini izlemek için sertçe tekmeliyorum.

Bakışlarım aniden mavi-gri gözlere takılıyor, tam bana kilitlendikleri anda. Ve göğsüm hızlanan nefeslerime ayak uydurmak için daha hızlı yükselip alçalıyor. Max şimdi bana doğru yüzüyor ve ben geriye doğru, fiberglas sınıra çarpana kadar geriye doğru ilerliyorum. *Frick*.

Sırtıyor. "Seni tanıyor muyum?"

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Komik." Ben su üstünde kalmaya çalışırken, o omuzları su yüzeyinin üzerinde duruyor. "Aman Tanrım, ne kadar uzunsun?" Neredeyse inleyecektim.

"Altı dört." Suyun altında hareket eden bedenimi inceliyor. "Bacaklarını bana dolamak ister misin, doğum günü kızı?"

Bir kahkaha patlattım ve yüzümü kapattım, bu sırada neredeyse kendimi suya batırıyordum. "Hayır."

"Buraya gel." Kıkırdayarak bana doğru uzanıyor. Bacaklarımı beline doluyor, kollarımı omuzlarına atıyor ve aramızdan su akarken gövdelerimiz birbirine değmese de yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Ve anında artık gülümsemiyorum. Gözbebeklerinin koyu gri hatlarında kayboluyorum ve eminim çillerimin her birinin tam tonunu ayırt edebiliyorum.

"Kardeşimden elini çek, Max!"

"Kendi ellerine dikkat et," diye bağılıyor Flick'e, ama başını çevirmiyor. "Benimkiler nerede olmalarını istiyorsam oradalar."

Flick bize su sıçratıyor. "Bana ihtiyacın olursa çığlık at, Cassidy."

Aramızdan elektrik geçiyor. Bunun gerçeküstü ya da açıklanamaz olduğunu söyleyecek kadar saf değilim; bu sadece cinsel enerji, bunu biliyorum ama çok yoğun. Kirpiklerinin üzerinde boncuk

boncuk sular var ve elleri belime sarılmış durumda ve düşününce büyük olduklarını görüyorum. Gerçekten büyük elleri var. Dudaklarım ayrılıyor ve gözleri nefes alışımı izlemek için düşüyor. Bu işi bir an önce bitirmeyi her şeyden çok istiyorum.

Ağzımı onunkine bastırır, bu duyguyu keşfederdim ama kızların böyle bir durumda böyle yaptıklarını sanmıyorum. Eminim baştan çıkarırlar ya da naz yaparlar ya da şöyle zekice bir şey söylerler. . .

"Büyük ellerin var."

Aman Tanrım, kapa çeneni.

Parmaklarını belime doluyor. "Hangi konuda iyi olduklarını düşünüyorsun?"

Yanaklarım yanıyor. "Aman Tanrım. Kes şunu."

Bana sırtıyor. "Peki neden seni bu civarda pek göremiyorum?"

Gözlerinin girdabına kapılmamaya çalışıyorum. "Meşgulüm."

"Ne yapmakla meşgulsün?"

"Dans etmek. Tek yaptığım bu."

"Bu çok iyi. Panadol aldın mı?" Sesi eşit ve otoriter.

Birlikte süzülürken ona göz kırpyorum. "Evet, teşekkürler ve bayılma olayı için özür dilerim."

"Bu benim gecemi güzelleştirdi."

Bir kıkırdamaya karşı koyarken yanaklarımın sıkıştığını hissediyorum. "Bundan öncesini anlatmak ister misin? Biraz daha yaklaşıyor. "Hangi kısmı?"

"Um, şu kısım . . . Seninle beni ilgilendiren kısımlar? Seninle pek konuştuğumu

hatırlamıyorum."

"Bana bu kadar ateşli olmayı bırakmamı söylemiştin." Dudakları ayrılıyor ve beyaz dişleri görünüyor. "Bu şimdiye kadar duyduğum en tatlı şey."

"Ah. . . ." Kekeliyorum. "Kendini sevme seviyen çok yüksek." "Yani, öyle mi?"

"Evet." Başımı sallıyorum ve ağzımla olan mücadelemi kaybedip aptalca bir sırıtışa izin veriyorum. "Bunu asla söylemezdim. . . yüzüne karşı."

Sırtıyor, dudakları eğlenen ve muzip bir kavis çiziyor. "Gerçekten mi?" "Evet, gerçekten."

Ağzının köşesi, gamzesi ortaya çıkana kadar daha da dışarı çekiliyor. "Yani benim 'Aman Tanrım çok ateşlisin, kes şunu' türünden ateşli olduğumu düşünmüyorsun, öyle mi?"

Frick.

Kollarımı omuzlarından çekip yüzümü siper ediyorum. "Hayır, Max. Git başımdan. Bunu ben söyledim, değil mi?"

I?"

"Dediğim gibi." Elleri belimden aşağıya doğru inerek kıcımı kavırıyor ve beni kendine çekiyor. Göğsüm onunkine değişiyor, meme uçlarım acıtacak kadar sertleşiyor. "Sadece ayakta kalmana yardım ediyorum küçüğüm," diyor sırtarak.

Kalbim hızla çarpıyor ve nefesim konsantre olmam gereken bir şey haline geliyor olsa da kollarımı tekrar omuzlarına doluyorum. Parmakları her bir yanağımda küçük daireler çizerken

gözleri yüzümde ve boynumda geziniyor. Bir iniltiyi bastırıyorum ve gözlerim yavaşça kapanmaya başladığında daha da sırtıyor.

Ben lanet bir aseksüel güvercin değilim. . .

"Benim için ciddi bir kız ereksiyonun var, hey?" Max gülüyor.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve ona ters ters bakıyorum. "Kes şunu Max.

Pislik gibi davranıyorsun." "Ben bir pisliğim," diyor, ses tonu yüzüstü ve özür dilemeden.

"Hayır, değilsin. Bir pislik bir kız için Panadol koymaz. Bir pislik bir kızı odasına götürüp onunla yatmaya bile çalışmaz."

Kaşları aynı hızda ve beni bakışlarıyla sabitliyor. "Bilincin yerinde değildi. Bu bir pislik değil; bu bir tecavüzcü. Böyle şeyler söylemeye devam edersen beni endişelendireceksin."

Başka tarafa bakıyorum. "Biliyorum. Öyle demek istemedim. . ." Şimdi aramızda bir sessizlik var ve bu o kadar hissedilir ki nefes alamıyorum. "Peki ya senin için bir kızın ereksiyonunu yaşıyorsam? Bu sadece ilkel bir şey."

Ellerini tekrar belimin iki yanına götürüyor ve ben de biraz çöküyorum. "Bu kötü bir fikir."

Alnım geriliyor. "Ne kötü?"

"Sen ve ben."

"Neden?"

"Çünkü sen açıkça bir kız arkadaşsın ve daha az hoşlanacağım bir şey düşünemiyorum." "Bu ağır bir ifade. Peki ya çocuk felci? Eminim onu daha az seversin."

"Hayır." Dudaklarını kıvrıyor ve başını sallıyor. "Sanırım çocuk felcini alacağım."

"Beni tanımıyorsun bile. Belki de senden tek bir şey istiyordum, Max Butcher." "Öyle mi?"

Gözlerim birden havuzdan çırılçıplak çıkan Bronson'a takılıyor ve bunca zamandır çıplak olduğunu fark etmediğime inanamıyorum. Havlusunu almak için rahat adımlarla ilerliyor. Kalın, güçlü kalçaları güzel, canlı dövmelerle sarılmış. Karmaşık bir aile ağacı tasarımı omurgasının tabanından boynuna kadar uzanıyor. Arkasını dönüp kurulamaya başladığında başka tarafa bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Yağsız kaslı karnından başlıyor ve her bir bacağından aşağı doğru iniyor. Penis kalçalarının arasından kalın ve uzun bir şekilde sarkıyor. Vücudunun neredeyse her santiminde rengârenk dövmeler var. Yoğun, seksi ve garip ve şu anda gerçekten başka tarafa bakmam gerekiyor. Tekrar Max'e bakıyorum.

Bana bakıyor. "Kardeşimi mi kesiyorsun ufaklık?"

Yanaklarım alev alıyor; yüzümün kızardığının farkındayım. "Aman Tanrım, tamamen çıplak, Max."

"Evet. Bunu yapıyor. Keşke yapmasa."

Bronson Max'e seslenir. "Yola çıkma zamanı, Maxipad. Patron aradı!"

Max beni bırakıyor ve Bronson'a doğru yüzüyor. Kendini sudan çıkarıyor ve ben de geriye doğru havuzun kenarına doğru iterek dünyanın en ateşli erkeğinin benden uzaklaşmasını izliyorum.

Max'in kollarında ve göğsünde çoğunlukla siyah mürekkep ve aynı soy ağacı dövmesi var, ancak cildinin geri kalanı pürüzsüz, çıplak ve bronzlaşmış.

Sohbet ederlerken onlara bakıyorum. Çabucak kurulanıyor ve gömleğini giyiyor. Kesinlikle

Bronson'dan daha iri yapılıydı, gömleğinin altında görünür kıvrımlar oluşturan büyük, belirgin kasları vardı.

Kardeşiyle konuşurken çenesi gergin ama sonra bana bakınca yumuşuyor. "Bir dahaki sefere kadar ufaklık."

Haklı olduğunu bilerek iç geçirdim - ondan tek bir şeyden fazlasını isterdim.

Her şeyi isterdim.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Seni bu kaydırakta becereceğim.

"BU ŞARKIYI SEVİYORUM," diye anons ediyorum. "Sesini aç, lütfen."

Braidy direksiyonundaki düğmeyi kullanarak arabanın sesini açıyor ve dikiz aynasından bana bakıyor.

Luke yanımdaki koltuktan dikkatle dinliyor. "Şarkı ne?"

"Riptide. Bu benim şarkım." Old Coast Road'dan marinaya doğru ilerlerken başımı eğip camdan dışarı bakarak şarkı söylemeye başlıyorum.

Toni müzik eşliğinde şarkı söylüyor. Ön koltuktan bana sırtarak dönüyor ve eliyle bir mastürbasyon hareketi yapıyor. "*Sol elin, dostum.*"

Sadece gülüyorum ve şarkı söylemeye devam ediyorum, Vance Joy ve okyanus manzaralarıyla dolu kendi dünyamda kayboluyorum.

Marinaya vardığımızda bir süre rıhtımda dolaşılıyor, beğendiğimiz tekneleri işaret ediyor ve güneşin son ışıklarının tadını çıkarıyoruz.

"Bugün teknemiz nerede, Toni?" Kocaman gülümseyerek soruyorum.

Kıkırdıyor. "Siktiğimin Manu'su," diyor ve birbirimize hafifçe omuz atıyoruz.

Luke ve Braidy arasında eğlenen bir bakış geçiyor.

"Manu kim?" Braidy sorar.

"Toni ve ben daha gençken, teknemizin şoförümüz Manu tarafından temizlendiğini iddia ederdik. Tekne şoförü diye bir şey var mı onu bile bilmiyorum ama buraya neden bir tekne yanaştırmadığımıza dair yalanımız buydu."

"Birbirinizi bir süredir tanıyorsunuz o zaman?" Luke sorar.

Toni gülüyor. "O bir bağımlılık gibi."

Gypsy's adlı barın önünden geçerken Toni bizi içeri girmeye ikna ediyor. Burası zaman zaman oldukça sert olabiliyor ama yine de Bölge'nin en iyilerinden ikisiyle birlikteyiz. Yemekler de her zaman iyidir; hem de çok çeşitli.

Yemeklerimiz geldiğinde Luke tabağıma bakıyor. "Vay canına, hiç bu kadar çok yemek sipariş

eden bir kız görmemiştim."

Toni tsks. "Arkadaşım, bir kızın ne sipariş ettiğinden hiç bahsetmiyorsun. Kaç randevuya çıktın?" Gözlerim Toni'ye dikiliyor ve duyulur duyulmaz bir şekilde "Bu bir randevu değil!" diye bağıyor.

Luke'a sırtarak dikkatimi ona veriyorum. "Yemek yemek benim üçüncü favori eğlencem." Durup düşünüyorum. "Dördüncü favorim. Dans etmek. Havai fişekler. Atari oyunları. Yemek."

"Benimkini duymak ister misin?" Braidy, Toni'nin kulağına bir şeyler fısıldarken ve ikisi de kıkırdarken Luke dikkatini bana odaklayarak soruyor. Birbirimizle yüzleşmek için daha da dönüyoruz. Dizlerimiz birbirine değiyor ama aldırmıyorum.

Kırmızı şaraptan bir yudum alıyorum ve Luke'un çarpık köpek dişine odaklanıyorum. "Evet. Vur."

"Filmler, kriket, gitar çalmak ve uyumak. Gerçi bazı durumlarda uyumanın bir numaraya yükselebileceğini söyleyebilirim." Luke bana sırtıyor. "Ve bence yemek yemen harika. Yemeğe bayılırım."

Çatalımla tabağını işaret ederek, "O zaman neden ton balıklı salata sipariş ettin?" diye sordum.

Braidy'ye bakıyor ve sonra tekrar bana dönüp kelime arıyor. "Sağlıklı olmaya mı çalışıyorsun?" "Pek emin görünmüyorsun." Kıkırdıyorum.

Toni masanın altında benimle ayak oyunu oynuyor. "Sağlıklı olanla arkadaş olunmaz." Gülüyorum ve patatesimi ekşi kremaya batırıyorum. "Toni'nin sağlıklı olana alerjisi var."

"Salata ile arkadaş olunmaz, değil mi?" Luke işaret ediyor.

"Öyle mi?" Toni düşünceli bir ifadeyle dudaklarını büker. "Bunca yıl. *Hmm.*"

Şaraptan gerçekten keyif almaya başladım ve kendimi garsona bir tane daha söylerken buldum. .

. Ve bir tane daha. Luke'un çarpık köpeği her yudumda daha da şirinleşiyor. Sarı saçlarını yüzünden geriye doğru itiyor ve hesabı istemeden önce beşinci birasını bitiriyor.

Ödemeye gidiyor ama ben itiraz ediyorum. "Hayır. Kendim ödeyebilirim."

Şimdi dudaklarında bir sırıtış var. "Ciddiyim Cassidy. Senin için ödememe izin ver."

Adımı söylediğinde, bir an için Max'i düşünüyorum. Çünkü Max benim adımı asla söylemez.

Bana 'küçüğüm' der. Ve bunun bir sevgi ifadesi mi yoksa büyüklük taslamak mı olduğundan hala emin değilim, ama yine de hoşuma gidiyor.

Başımı salladım. "Hayır. Bu konuda kendimi rahat hissetmiyorum."

Gözleri yüzümü arıyor, beni ölçüyor. Belki de ciddi olup olmadığımı ya da onu test edip etmediğimi merak ediyor, ki bunu yapmak benim doğamda yok. "Ciddiyim," diye ısrar ediyorum.

"Gerçekten çok çalışıyorum ve kendi param var."

"*Hmm.*" Başını sallayarak onaylıyor. "Bunun için taş kağıt makas yapmaya ne dersin? Ben kazanırsam, ben öderim. Sen kazanırsan, kendin ödersin."

Gülümsüyorum. "Bu fikre bayıldım."

İkimiz de yumruklarımızı sıkıp sayıyoruz, "Bir. İki. Üç!"

Yumruğum kâğıda dönüşüyor ve o da iki parmağını dışarı atarak bir

atal yapıyor. Şimdi ikimiz de birbirimize gülümsüyoruz. O iyi biri.
"Tamam. Sen kazandın," diyorum.

El ele karnaval araçlarına doğru yürüyoruz, ama aramızdaki ilişki oldukça G dereceli - nazlı ve flörtöz, ama her yaş için uygun. Toni ve Braidy kalabalığın içinde kayboluyor, Luke ve beni geceye kendi başımıza devam etmek üzere bırakıyorlar.

Benim aptal tarafımdan hoşlanıyor gibi görünüyor ve hatta bana katılıyor. Çaydanlıkların üzerine oturup dönüyoruz, ördekleri vurup ısıtıyoruz, bozuk para atıp batırıyoruz ve şimdi gerçekten harika vakit geçiriyorum.

Gezintileri ve oyunları bırakıp tepeye çıkıyoruz ve kendimizi suya bakan çim basamaklara bırakıyoruz. Luke ile sohbet tamamen doğal hale geldi.

"Demek balerinsin." Kulak memesini çekiştiriyor ve başını eğiyor. "Daha önce hiç baleye gitmemiştim."

Ayak bileklerimi önümde çapraz yapıyorum.

"Yapmalısın." İç geçiriyor. "Yeterince kültürlü olduğumdan emin değilim."

"Ne?" Gerçekten şaşırarak söylüyorum. "Bale izlemek için kültürlü olmana gerek yok." "Tamam. Bana bir şey gösterir misin? Bakalım beğenecek miyim?"

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Ne?"

"Evet. Ciddiyim. Bana bir hareket falan göster."

"Şimdi mi?" Tepenin etrafına bakıyorum. Hava oldukça karanlık ama insanlar elli metre kadar etrafımıza dağılmış durumda. Herkesin içinde dans etmekten çekinmiyorum ama bunu yapmak için eteğimi ayarlamam gerekecek. "Burası mı?"

"Neden olmasın?"

"*Tamam.*" Topuklu ayakkabılarımı çıkardım ve onun önünde çimlerin üzerinde durdum. Kot eteğimi belime kadar sıyırıp beyaz külotumu çok fazla insana gösteriyorum. Ve ne halt ediyorum, marinanın yarısını teşhir mi ediyorum? Fark etmez, diye karar verdim. Burası karanlık. Çenemi yukarı doğru eğerek kollarımı kaldırıyorum ve başımın üzerinde gevşek bir daire oluşturuyorum. Boynumu gevşetiyorum ve ona gülümsüyorum. Gözlerinin bana dikilmiş olduğunu görünce yanaklarıma hafif bir sıcaklık yayılıyor. Yavaşça, çalışan bacağımı yukarı kaldırıyorum, ayak parmaklarım sivri, baldırım yüzümün yanında olana kadar, bacaklarım mükemmel bir çizgi oluşturuyor. Développé pozisyonunu kolaylıkla koruyorum ve şimdi yerinde kıpırdanan Luke'a dönüp bakıyorum. Ayak parmaklarım dizimle buluşana kadar bacağımı indiriyorum. Sonra o bacağımla tekme atıyorum. Etrafımda dönerek başımı sabit tutuyorum ve üç fouetté'yi tamamlıyorum - bir şişe şaraptan sonra bu etkileyici - birinci pozisyonda zarif bir şekilde bitirmeden önce.

"Bunu birkaç saat izleyecek kadar kültürlü müsün?" Ona sırtıyorum.

Gözlerinin arkasında midemi bulandıran bir sıcaklık var. Ya da belki şaraptandır? Ayağa kalkıyor, elimi tutuyor ve beni eski su parkına doğru çekiyor.

Bir çitin altından geçip parkın yıkıntıları arasında yürüyoruz. Aniden durup beni terk edilmiş bir

kaydırağın kenarına kaldırıyor. Kalçalarımdeki soğuk plastik omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Önümde duruyor ve ağzını ağızıma bastırırken kalçalarını dizlerimin arasında hareket ettiriyor. Gözlerimi kapatıp onu karşılıyorum, içimde bulanık bir his ve Luke bir polis olduğu için tamamen endişesizlik hissediyorum. Bu da güzel bir his. Luke güvende hissettiriyor. Elleri dizlerimden kalçalarımın dolgun kısımlarına doğru okşuyor. Orada beni kavıyor, yukarı kaldırıyor ve bacaklarımı etrafına sarıyor. Mırıldanıyorum.

ve dili benimkini buluyor. Kot pantolonu külotumasırtınıyor ve her hareketimde içimden bir inilti kaçıyor.

İstmeden ve hoş karşılanmadan oldu ama şimdi Max'i düşünüyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve bir an için bana dokunanın Max olduğunu hayal ediyorum. Suçluluk duygusu beni kıvrandırıyor ve gözlerimi zorla açıp Luke'u tanımaya çalışıyorum. Luke için. Öpücüğü iffetli. Max'in öpücüklerinin öyle olmayacağı hissine kapılıyorum. Beni tüketeceklerini hayal ediyorum.

Max'i düşünmeyi bırak!

Luke'u zihnimin önüne ve merkezine koymaya zorlayarak ellerimi yukarı kaldırıyorum ve parmaklarımı onun kalın, sarı saçlarında gezdiriyorum. Bana samimiyetle ve özlemle dokunuyor, her şeyin yolunda olduğunu hissettiriyor. İşleri çok ileri götürmeyeceğinden eminim. Ama sonra elleri kalçalarımı mıncıklamaya başlıyor ve nefes alış veriş sıklaşıp iniltiyle karışıyor.

Elleri şimdi eteğimin üzerinde, külotumun dikişinde geziniyor. "Cassidy, burada çok ateşlisin."

Bir anda Luke benden uzaklaşıyor ve ağzım açık, yüzüm kızarmış bir halde kalıyorum. Max yumruğunu Luke'un çenesine indirdiği sırada Luke, "Ne oluyor lan?" diye homurdanıyor.

Max mi?

Ne. Ne. Frick.

Luke'un yüzünden kan fişkirınca irkiliyorum. İki büklüm oluyor, çenesini tutuyor ve içten içe inliyor. Karşılık verecek gibi görünüyor ama karşılık verme fırsatı yok; Max onu çoktan çitin kenarına doğru sürüklüyor. Max'in üstün boyu ve yapısı Luke'u babasıyla başı dertte olan huysuz bir çocuk gibi gösteriyor.

"Aman Tanrım! Kes şunu!" Bağırıyorum.

Max bana ters ters bakmadan önce onu boşluktan fırlatıyor. Nutkum tutuldu.

Luke geri dönmeye çalışır ama Max ona dik dik bakınca durur. "Eğer o çitten geri tırmanırsan, dizlerin bir ay boyunca çalışmaz." Luke bana bakıyor ve Max ona doğru bir adım atıyor. "Bir yıl," diye uyarıyor.

Luke'a başımı sallıyorum ama bu gereksiz görünüyor çünkü bu gece Max'i almayacağına çoktan karar vermiş. Dönüp karanlığın içinde kayboluyor.

"Ne oluyor Max?" Her santimetrekaresi incelerken ona dik dik bakmak için boynumu eğiyorum. Gözleri vücudumda gezinirken çenesi sıkılıyor, belimin etrafından dolanıyor ve açık kalçalarımdaya oyalanıyor. Dizlerimi birbirine vuruyorum, ağzımı siliyorum ve kıyafetlerimi düzeltiyorum.

Max bakışlarıyla beni olduğum yere çiviliyor. "Az önce çok garip bir şeye kulak misafiri oldum. Görünüşe göre Cassidy Slater sonunda bu gece çıkıyor."

Sözleri karşısında irkildim. "Max, ne yaptın sen?"

Boynundaki bir damar şişkinleşiyor. "Az önce onu büyük bir acıdan kurtardım ufaklık. Eğer elleri biraz daha ilerleseydi, onları kırmak zorunda kalacaktım."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun?" Kaydırakta ayağımı sürüyerek yanından geçmeye çalışıyorum ama bu bir

boşuna. "Yolumdan çekil, Max."

Dimdik ayakta duruyor. "Dikiz şovunu gördüm, ufaklık. Kucağına tırmanmana saniyeler kalmıştı. Seni buraya getirmesine şaşmamalı."

Nefesim sığlaştı. "Beni mi izliyordun?"

"Lanet olası Bölge'nin yarısı bacaklarını onun için açmanı izlemektir."

"Dans ediyordum. Bacaklarımı onun için açmıyordum! Neden bana bu kadar kızgınsın?"

Gergin çenesinin üzerinden bana ters ters baktı. "Burada sana tecavüz etmesi ne kadar kolay olurdu biliyor musun?"

"Bana bir şey yapmayacaktı, Max. O bir polis."

"O zaman bana şunu söyle" - bana doğru eğiliyor - "eğer bir şey yapmayacaksa, neden seni buraya geri getirdi? Neden seni tepede öpmedi?"

Sertçe yutkunarak bu soruya bir cevap arıyorum ama elim boş dönüyorum. "Güvendeyim," diye fısıldıyorum. "Burada Toni'yle birlikteyim."

"Öyle mi?" Karanlık, terk edilmiş su kaydıraklarının etrafına bakıyor. "Nerede?"

Lanet olsun. Toni nerede?" Ayaklarının arasındaki yere bakıyorum. "Bilmiyorum."

"Aptal mısın lan sen?" diye azarlıyor. "Kızgınlık falan mı var sende?"

Hem sözlerinin acısını hem de gözyaşlarımı hissediyorum. O bana saf bir aptalmışım gibi bakarken, içimde birçoğu tamamen çelişkili olan çok fazla duygu dolaşüyor. Kalbimde, istemeden de olsa onun ilgisinden, kaygısından ve koruyuculuğuna benzeyen ve benzeyen şeylerden hoşlanan bir atlama var. Ama karnımdaki ağırlık, karanlıkta bir yabancıyla yalnız olduğum için çalkalanıyor. Bu doğru. Luke'un bir şey yapacağına hala inanmıyorum ama emin değilim, değil mi?

"Yine pislik gibi davranıyorsun,"

diyorum. Başını sallıyor. "Bundan

hoşlanmıyorum." "Sadece onu

öpüyordum."

Vücudu benimkinin üzerinde bir gölge oluşturuyor. "Ben hoşlanmıyorum. Hoşuma gitmiyor," diyor ve sözleri alçak sesle söylenmiş olsa da irkiliyorum. "Flick küçük kız kardeşinin erkekler için soyunduğunu ve onlarla birlikte karanlık köşelerde kaybolduğunu biliyor mu?"

Gözlerimi ona diktim. "Flick kendimi ifade etmem için beni cesaretlendirirdi. Ben bunu yeterince yapmıyorum." "Kendini ifade etmek mi?" Kelimeleri neredeyse şaklatıyor. "Kendini onun parmaklarına ifade et." "Max. Kes şunu."

"İstediğin bu mu? Bekâretini bir su parkının dışında bir yabancıya vermek mi?"

Gözlerim büyüdü. "Benim bir-" olduğumu nereden bildin?

"Acıyor." Kelimeler hırıltılı bir şekilde çıkıyor. "İlk sefer acıtabilir. Bu şekilde yapılmaması gerekiyor."

Öfke, aşağılanmanın hemen ardından ısırır. "Affedersiniz! Bekaretimi sizinle tartışmak istemiyorum,

Max Butcher. Bu seni ilgilendirmez. Sanki bekâretimi önemsiyorsun. Sanki umurundaymış gibi

herhangi bir kızın bekareti. Bu bir ödöl değil, değil mi?"

Gözlerini kapatıyor, birkaç saniye boyunca hiçbir ses ya da hareket çıkarmıyor. Gözleri açılıyor ve tekrar benimkileri buluyor. "Bunun bir ödöl olmadığını kim söyledi?"

"Bilmiyorum. Hayatımdaki herkes mi? Bu normal. Toni. Sayamayacağım kadar çok kızla birlikte olan kardeşim. Flick. Senin gibi seksi kahvaltı yapmak kadar sıradan gören erkekler. Bir kız arkadaşına sahip olmanın hayattaki en kötü şey olduğunu düşünen erkekler mi? Çocuk felcinden bile kötü!"

"Mesele bu mu? Sikilmek için bu kadar çaresiz misin? İyi o zaman! Hemen arabama bin. Seni sikeceğim." Ses tonu sert ve otoriter, geri çekilmeme neden oluyor. Gözlerimin arkası ısınıyor. Hemen hareket etmeyince homurdanıyor. "Tamam o zaman!" Kot pantolonunun fermuarını açıyor, bacaklarımı ayırıyor ve üst kollarımı kavriyor, beni ona bakmaya zorlarken kabaca tutuyor. "Seni burada, bu kaydırağın üzerinde becermemi ister misin?"

Kolumu ondan çekip yüzümü kapatıyorum ve boğazımda biriken hıçkırıkları umutsuzca bastırmaya çalışıyorum. Ona karşı savaşımı kaybettim. Kararlılığımı kaybettim. "Kapa çeneni!" Bir anda gözyaşlarım akmaya başlıyor ve kendimi sıkıca tutuyorum.

Biriken gözlerimin arasından, yüzünde pişmanlık gibi bir şeyin parladığını görüyorum, ama o kadar çabuk kayboluyor ki hayal bile edebilirim. Kot pantolonunu bağladı, beni dirseğimden tutup kaldırdı ve arabasına doğru sürükledi.

Siyah dört çeker arabası, yarım saat kadar önce Luke'la oturduğumuz çim tepenin az ilerisine park etmişti. Beni yolcu koltuğuna kaldırdı ve kemerimi bağlamak için bana doğru eğildi, hareketlerinde bir aciliyet hissi vardı. Nutkum tutuldu, aynı anda hem onu azarlamak, hem ikna etmek, hem de beni affetmesini istemek istiyordum.

Ne?

Beni ne için affedeceksin? Bir çocuğu öptüğüm için mi? Kendimi kurtarılmam gerektiğini düşündüğü bir duruma soktuğum için mi? Kapı çarparak kapandı. Direksiyona tırmanıp agresif bir hızla yola koyulurken çıplak ayaklarıma bakıyorum. Altımda ağır bir bas titreşiyor.

Kahretsin, topuklarım.

"Topuklarım," diye mırıldandım.

Arka koltuğu işaret ediyor ve siyah Steve Madden stiletto larımın orada durduğunu görmek için dönüyorum. Gözlerimi kırpttırıyorum ve karanlık yolun altımızdan akıp gidişini izlemek için geri dönüyorum. Göz ucuyla Max'in kaşlarını çatarak bana baktığını görüyorum. Benim bir tür saf aptal olduğumu düşünüyor. İstendiğimi hissetmek güzeldi. Seksi. Hepsi bu. Ve tüm bunlar onun yüzünden, ona olan çekimim yüzünden başladı. Bir daha bir çocuğa aşık olursam, ağzımı ve vajinamı bantlamalıyım. Bir gün diyelim.

"O bir polis, Max," diyorum. Cevap vermiyor, sadece gözlerini yoldan ayırmadan bakıyor. "Bana zarar vermezdi." Elleri direksiyonun etrafında sıkılaşıyor. "Bir polise çarptığın için başın büyük belaya girebilir." Ses düğmesine basıyor ve benim sesimi bastırana kadar ritmi yükseltiyor.

Vazgeçerek, gözlerim ön camın ortasında asılı duran küçük ağaca kayıyor. Plastik ambalaj yarıya kadar sarkmış, içindeki kokuyu koruyor. Arabası yeni gibi. Deri koltuklar. Dijital ekran. Yeni kokuyor.

Max'in arabasındayım.

Beni evine mi götürüyor? Beni odasına çekip bana erkekler hakkında bir ders vereceği düşüncesiyle sertçe yutkunuyorum. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum. Max'i ne kadar istesem de, onu bu kafa yapısında istemiyorum. Gözümü korkutuyor.

"Hiçbir şey yapmak istemiyorum," diye fısıldıyorum ama müzik yüzünden beni duyamıyor. "Hiçbir şey yapmak istemiyorum!" diye bağıriyorum. Max'in eli saniyeler içinde ses düğmesinin üzerinde, kendi cesaret nefeslerimi duyana kadar ritmi düşürüyor.

"Bir daha söyle," diyor, sesi sanki bir şeyi anlamamı sağlamaya çalışıyormuş gibi müstehcen.

Ses tonunu ve bana hissettirdiklerini yutkunarak geçiştiriyorum. "Hiçbir şey yapmak istemiyorum. Luke'la da hiçbir şey yapmak istemedim. İşler kontrolden çıktı."

Yüzündeki gerginlik yumuşar. "Gitmeyeceğiz ufaklık. Sadece uyuyacağız."

Bu sefer 'küçüğüm' dediğinde kalbim hızla çarpıyor ve içimde rahatsız edici bir uyarılma seviyesi yükseliyor.

Dizimi yana çekip profiline bakıyorum. Ağzı gergin bir çizgi halinde. Direksiyonu sıkıca kavırıyor ve pazuları şişerek gömleğinin kollarını geriyor. Çok sıcak. Üzerinde bir uyarı etiketi olmalı. "Beni eve mi götürüyorsun?"

Bana hızlı bir bakış attı. "Yanımda olduğunu bilmediğim sürece bu gece uyuyamayacağım." Vücudumun her parçası bu sözleri hissediyor, sadece kelimelere tepki verebileceğini bilmediğim parçalarım da dahil. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki göğsümden fırlamakla tehdit ediyor. Bu şimdiye kadar bir erkeğin bana söylediği en samimi şeydi. Önceden belli değilse bile şimdi belli. O aptal sırtışı sallıyorum çünkü Max Butcher beni önemsiyor - az da olsa.

Ona hâlâ kızgın olmalıyım.

Ama değilim.

Her zaman acıdığım o kızlardan biri oluyorum.

Sokağıma girip garaj yolumdan aşağı döndüğünde, hayal kırıklığının karnımda düğümlendiğini hissediyorum. Neden benim evimdeyiz? Bu, bu gece yanımda uyumak istemediği anlamına mı geliyor? Bu sadece aramızda gelişen bir şeyin kısa bir anı mıydı? Şimdi bitti mi? *Tanrım*, başımı döndürüyor.

Ön verandaya yaklaştığımızda tek kelime etmeden farları kapatıyor, belki de ailemi uyandırmamaya çalışıyor. Arabayı arka kapıdan çıkarıp stüdyomun yanındaki çimlerin üzerine sürüyor.

Kaşlarım birbirine sıkıca kenetlendi. "Anlamıyorum."

Kontağı kapattı ve bana sertçe baktı. "Yukarı çık." "Ama ben-"

"Yukarı çık," diye emretti. "Seninle orada buluşmamı ister misin?" Nefesim boğazımda düğümleniyor ama "Evet" diye fısıldamayı başarıyorum.

"Söylediğini duymam gerek." Bana bakıyor, gözlerini ağızıma kilitliyor. "Söyle Max, bu gece

yanımda uyumanı istiyorum."

"Max, bu gece yanımda uyumanı istiyorum." Kelimeler yumuşakça söylendi, çünkü ben

tamamen nefessiz kaldım. Gözleri hâlâ dudaklarıma odaklanmış, nabzımın kafatasımda atmasına neden oluyor. "Güzel." Eve doğru başını sallıyor. "Yukarı çık. Seninle orada buluşuruz."

Arabadan inip eve doğru koşmaya başladım. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. İçeri girdiğimde, merdivenlerden gizlice çıkıp odama giriyorum. Kapımı usulca arkamdan kapatıyorum, sırtımı kapıya dayıyorum ve birkaç dakika heykel gibi durup nefes almaya çalışıyorum.

Max Butcher bu gece benim odamda uyuyacak.

Aman Tanrım!

Aceleyle banyoya giriyorum, hızla yüzüme su döküyorum ve bir makine gibi dişlerimi fırçalıyorum. Odamda koşturup kıyafetlerimi topluyorum ve pijama şortumu ve atletimi giyiyorum. Yansımam gözüme çarpıyor ve kısa bir süre kendime bakıyorum. Yanaklarım kızarmış ve saçlarım omuzlarımın etrafında dağılmış.

Penceremin aniden çalınması dikkatimi çekti ve aman Tanrım, Max penceredeydi. Kafese tırmanmış olmalı.

Bir süre ona bakıyorum, bu anın büyüklüğü içime yerleşiyor. Önce Luke'u öpüyorum. Max lanet bir mağara adamı gibi davranıyor ve şimdi burada. Gergin olmalı mıyım? Heyecanlı değil, korkulu bir gerginlik mi?

Camın ardından bana kaşlarını çatıyor. "Kapıyı aç."

Pencereye doğru yürüyüp, sürgüyle açıyorum. Paravanı itip az bir eforla içeri tırmanırken geri çekiliyorum.

Ve şimdi karşımda, odamda duruyor ve cehennem gibi korkutucu. En kişisel alanımı ele geçirmesini izlemek için boynumu eğiyorum. Beyaz mobilyaların ve aşırı kadınsı dekorun arasında yersiz görünüyor. Bu garip bir şekilde samimi hissettiriyor. Sanırım neredeyse sırtıtıyor.

Bana bakıyor ve bir elini yüzüme doğru kaldırarak sarı dalgalarımın birini omzumun üzerinden fırçalıyor. Sıcak parmak eklemleri yanağımı okşarken göz kapaklarım ağırlaşıyor.

"Uyumaya git," diyor ama bu bir öneri değil.

O ayakkabılarını çıkarırken ben de yatağa giriyorum. Çarşafın bana verdiği sahte güvenlik hissi altında, gömleğini çıkarışını ve bacaklarından aşağı kaydırmadan önce kot pantolonunun düğmelerini açışını izliyorum. Nefesim kesiliyor. O kadar güzel ki.

Kıyafetlerini halının üzerine serpiştiriyor ve bunlar mekânı güzelleştiriyor - hem de çok. Onları orada seviyorum.

Hayal gücüne çok az şey bırakan beyaz boxer şortuyla bana doğru yürüyor; şortun altındaki penisinin şekli, kendi ağırlığı altında hareket eden büyük bir şişkinlik. Kaslar fiziğini kesiyor, cildinin her santiminde belirginlik yaratıyor. Onu görmek rahatsız edici. Sıcak karıncalanmalar. Düzensiz bir kalp atış hızı. Nefes darlığı. Ben yana kayıyorum, o da yanıma kayıyor. Sırt üstü uzanıp kaşlarını çatarak tavana bakarken, ben de profiline bakıyorum.

"Beni evine götüreceğini sanıyordum," diye itiraf ediyorum, yüzümü ellerime dayayıp onun

varlığından etkilenmemiş gibi davranmaya çalışarak.

Başarısız oluyorsun, Cassidy.

"Ben de öyle." Düşünceleriyle bir an duraksıyor. "Bu iyi bir fikir değil."

"Bunu senden çok duyuyor gibiyim."

"Çünkü söz konusu siz olduğunuzda, bu doğrudur."

"Anlamıyorum. Benden hoşlanıyor gibisin." Yüzünde bir duygu arıyorum ve cevap vermeyince paniğe kapılıyorum. Aramızdaki sessizlik beni eziyor. "En azından ben öyle düşünüyorum." Çenesini sıkıyor. "Ne düşünüyorsun, Max?" Üstüne gidiyorum.

Nefes veriyor. "O lanet sesi düşünüyorum." Bana bakıyor ve gözleri inceliyor. "Aletini kalçalarının arasına bastırıldığında çıkardığın sesi. Ve onun da bir tanesini ovarken muhtemelen bunu nasıl düşündüğünü düşünüyorum."

Hızlı nefes alıyorum. "*Max.*"

"Ellerini kırmalıydım."

BEŞİNCİ BÖLÜM

tuttuğunuz arkadaşlara dikkat edin

Odama dalan Toni'nin sesiyle uyandım. "Eeee, külotumu kontrol etmem lazım!"

O banyoya girerken ben de yavaşça doğrulup halsiz gözlerimi, kuru ağzımı ve gergin alnımı ovuyorum. Musluktan akan suyu dinliyorum ve ne yaptığını anlamaya çalışıyorum ama düşünmek için sabahın çok erken saatleri.

"Yanlış alarm!" Yeniden ortaya çıktığında gülümsemesi iflah olmaz. "Az önce Max Butcher'dan ders aldım. Bana bir semi verdi. Ben de donuma sıçmış olabileceğimi düşündüm. Sanki onun tarafından hırpalanmak için hayatınızı riske atacakmışsınız gibi sinirli gösteriyor. Beynimdeki kan sikime akarken tatlı ağzından çıkan tek kelimeyi bile anlayamadım. Neler oluyor?"

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Ha? Max sana bağırdı mı?"

Belini kavrayarak bir kalçasının üzerine eğilir. "Bağırmaktan çok derin, tehditkâr bir ses tonuydu. Ama başım belada, orası kesin. Yaramaz bir çocuk oldum ve bana şaplak atması gerekiyor. En azından. . . ben öyle duydum."

"Bekle." Başımı sallıyorum. "Saat kaç? Onu nerede gördün ki?"

"Spor salonunda, tatlım. Çoğu sabah saat beşte oradayım. Bu vücut bakımsız olmuyor."

"O iyi miydi? Yani, normal davranıyor muydu?"

"Babasıyla boks yapıyordu; bunu çok yaparlar." Kaşlarını oynatıyor. "İzlemeyi severim."

Max'in dün geceki hayal kırıklıklarını boks yaparak giderdiği bir görüntü zihnimi işgal ediyor ve tenimi ısıtıyor. Yutkunmakta zorlanıyorum. "O - "Boğazımı temizliyorum. "Muhtemelen beni terk ettiğin için sana kızgındır."

"Anlayamadım? Birbirimizi terk ettik. Karşılıklı olarak."

"Evet, biliyorum Toni," diyorum gözlerim bir bardak suya ve bir nota takılıyor: 'Bu şekilde buluşmayı bırakmalıyız Alice. Kalbim kelimelerle çarpıyor.

Max dün gece yanımda uyudu.

Kıyafetlerini düşürdüğü yere bakıyorum ve yine o rahatsız edici duyguya kapılıyorum.

"Bu da ne?" Toni bana doğru atılıyor ve masamın üstündeki notu kapıyor. Okuyor, gözleri

Köpüklü. En iyi arkadaşımın coşkısına gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Aman. Dehşet teyze! Bu Max'ten mi? Onunla takıldın mı? Gece kaldı mı? Ne yaptınız? Ne kadar büyüktü?"

Gözlerimi deviriyorum. "Teknik olarak Luke'la takıldım." Çenesi açıldı. "İkisiyle de mi takıldın?"

"Hayır, ben değildim-"

Bana doğru uzanıyor ve yanağımı okşuyor, bana serenat yapmaya başlarken gözleri ciddiymiş gibi davranıyor. Bette Milder'dan *Wind Beneath My Wings*'i söylüyor. Başımı arkaya atıyorum ve şarkıya katılmadan önce kahkahalara boğuluyorum. "Sen olmak istediğim her şeysin."

Birlikte güzelce kıkırdıyoruz. Yataktan kalkıp bale okuluna gitmeye hazırlanmadan önce Toni'ye dün geceyle ilgili her şeyi anlatıyorum.

Omuzları çöktü. "Hayal kırıklığına uğradım. Yani sana hiç dokunmadı mı? Küçük bir parmak hareketi bile mi?"

Bu hiç Max Butcher'a göre değil. Sen gerçekten de aseksüel bir güvercinsin."

Spor ayakkabılarımı giyerken güvercin sesleri çıkarıyorum. "Uyuyakalmışım. Az önce uyuduğuma inanamıyorum." Parmaklarımı saçlarımda gezdirip yüksek bir bale topuzu yapıyorum.

Tamamen toparlanmış ve gitmeye hazırdım ki pencereden dışarı baktığımda bir polis arabasının evimin önüne geldiğini gördüm. Braidy ve Luke dışarı çıktılar, ikisi de üniforma giymişlerdi.

"Oh, kahretsın." İrkildim.

Toni'nin nefesi kesildi. "Az önce küfür mü ettin Cassidy Slater?" Pencereye doğru koşar ve kaşları havaya kalkar. "Oh, kahretsın."

"Yemin ederim hayatım artık çok hareketli," diye inleyerek çantamı kaptığım gibi merdivenlerden inip onlar zili çalmadan kapıyı açıyorum. Kapıyı açtığımda şaşırmış gibi yapıyorum. "Oh. Hey?"

Braidy parmağını havaya kaldırmış, düğmeye basmak üzereydi. Kapının pervazında belirlediğimde kibarca bir adım geri çekiliyor. Çok resmiydi. "Cassidy, hâlâ evde olmana sevindim. . . O burada mı?"

Neredeyse öksürecektim. "Kim? Max mi?" Gözlerimi Luke ve Braidy arasında gezdiriyorum. Aman Tanrım, başım bir çeşit belada. Luke'un yüzüne bakıyorum; alt kısmı morarmış - kırmızı, mor ve şiş. "Ah, Luke. Çok özür dilerim. İyi misin?" Üzerimde bir gölge gezinirken omzumun üzerinden bakıyor, sertçe yutkunuyor ve bir adım geri atıyor. Yanımda beliren sadece Toni olunca Luke anında rahatlıyor.

Toni polis üniformalarını inceliyor. "Bu formaliteler de neyin nesi? Başım belada mı? Lütfen başımın belada olduğunu söyleyin!"

Braidy derin bir nefes alır. "Burada olacağını fark etmemiştim."

"Her zaman burada olacağımı varsaymalısın," diyor Toni, sesinin tonunu sertleştirerek.

Braidy gülümsemeye zorlarken gözleri kırışıyor. Sonra bana dönüp şöyle diyor: "Mahallenizde

devriye geziyorduk ve dün geceden sonra iyi olup olmadığınızı görmek için hızlıca bir ev ziyareti yapalım dedik."

"Um." Bocalıyorum ve hızlıca Luke'a bakıyorum. "Tamam. Evet, ben iyiyim. Ama suratına darbe alan ben değilim."

Luke ellerini önünde kavuşturur. "Ben iyiyim Cassidy. Sadece *senin* de iyi olduğundan emin olmak istedik." "Peki, teşekkürler. İyiyim."

Luke'un yüzü gergin ve gözleri kaçamak bakıyor. "Bunu duyduğuma sevindim."

Olmayan bir saç telini yüzümden uzaklaştırıyorum ve küçük bir omuz silkme hareketi yapıyorum. "*Kewl*." Toni omzunu benimkine bastırıyor. "Awkies."

"Yani," Luke kendi düşünceleriyle duraksıyor. "Sadece arkadaşlarına dikkat et." Bir kez başını sallıyor ve arabasına doğru yürüyor. Yolcu tarafını açıp bir ayağını içeri sokuyor ve duruyor. "Hepsi bu kadar," diyor ortağına bakarak.

Braidy'nin kaşları kalkıyor ve kalçalarına tek bir vuruş yapıyor. "Tamam o zaman. Seni arayacağım, Toni." "Tutukla beni," diye mırıldanıyor Toni.

Briady kıkırdıyor ama gözlerine ulaşmıyor. "Belki bir dahaki sefere."

Sonunda birbirimize bakacak kadar rahatlamadan önce evden çıkıp ana yola çıkmalarını izliyoruz. "Bu da neydi şimdi?" Gözlerimi kocaman açarak soruyorum.

Toni çantamı kapıyor ve omzuma atıyor. "Max Butcher."

"Evet, ama bu hiç mantıklı değil. Ben yapamam. . Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum." Başımı sallayarak ayak parmaklarımın ucunda duruyorum ve Toni'yi yanağından öpüyorum. Muhtemelen ısınmayı çoktan kaçırmışımdır. "Zamanım yok. Gitmem gerek."

Toni "İyi şanslar!" diye bağırırken garaja

koşuyorum. "Ne?" Durdum ve onunla yüzleştim.

"Sugar Plum ile." Bana iki hareketli başparmak işareti yaptı. "Anlayacaksın."

Yüksek sesle nefes veriyorum. "Teşekkürler, Toni. Konuştuğumda beni gerçekten dinliyorsun, değil mi?" "Ben de seni yargılıyorum" - omuz silkiliyor - "eğer bu durumu daha az ürkütücü kılacaksa."

"Hayır, bunu takdir ediyorum." Arabama atlıyorum, kontağı çeviriyorum ve Çaykovski'yi bulana kadar şarkı kitaplığımda geziniyorum. Zihnim Max ve Luke'un düşünceleriyle dolup taşıyor. Karnımın çukurunu garip bir çarpıntı dolduruyor. Yanaklarımı ovuşturuyorum ve saat 17:00'ye kadar diğer tüm dikkat dağıtıcı şeyleri bastırmak için kendime müziğe odaklanmayı vasiyet ediyorum.

Sonunda koridora koştuğumda, barre'de bir sekansı yarılarmış olan kızları görmezden gelerek doğrudan dolabıma bakıyorum. Sabahki Pilates seansımızı tamamen kaçırmıştım. Kelly tavsiyelerde bulunurken, sesi çalan yüksek sesli müziğin arasından geliyor. "Kollarını gevşet, Kate."

Yere oturup pointe ayakkabılarımı çıkarıyorum ve hızla giyiyorum. Kelly odanın içinde dolaşırken, "Omuzlarını gevşet Lucy," diye sesleniyor.

Derin bir nefes alıyorum, ayağa kalkıyorum ve sıraya katılıyorum. Kollarım geriye doğru kıvrılıyor, sonraileri doğru hareket ediyor ve sanki hep oradaymışım gibi pozisyon alıyorum. Üst

bedenimize odaklanıyoruz, beş şekilli pozisyondan geçiyoruz, hatlarımıza, boyunlarımızın ve dekoltemizin uzamasına odaklanıyoruz. Çabucak ben oluyorum. Müziğin ve hareketlerimin bir bütün gibi görünmesini seviyorum.

varlık. Bedenimden başka bir şey düşünmek çok zor.

Birkaç sekans ve dört saat daha sonra küçük grup eğitim seanslarımıza çekiliyoruz. "Cassidy." Şişemden su içerken Kelly koşarak yanıma geliyor. Kendimi bir dil darbesine hazırlıyorum ama o sadece "Umarım Şeker Eriği rolü için seçmelere katılırsın. Biliyorum, sen Genelde Clara, ama bale öğretmeni ve ben ikimiz de senin biraz farklılığa hazır olduğunu düşünüyoruz." Hızlı hızlı nefes veriyorum. "Ah, evet. Olacağım."

"Güzel." Başını sallıyor ve eğiyor. Boynu uzun ve zarif; sanki bir balerin olmak için tasarlanmış gibi. "Koreografinin içini ve dışını biliyorsun. Geçen hafta dikkatin başka şeylerle dağıldı ama seni tanıyorum ve daha önce bale ile arana hiçbir şey girmedir. Yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver, tamam mı?"

Gülümsemeye zorluyorum. Son zamanlardaki sosyal aktivitelere karşı bu tavrı yorucu buluyorum. Beni küçümsüyorlar; hem bir erkeğe ilgi duyan bir kız hem de alanında ilerleyen bir sporcu olabilirim. Aslında, sırf başka bir yönümü keşfettim diye herkesin birdenbire kimliğimi kaybedeceğimi düşünmesini biraz cinsiyetçi buluyorum. "Ben iyiyim ama teşekkür ederim."

Kelly'nin arkasında birkaç kız duruyor ve arada bir beni süzüyorlar. Kıkırdamaları ve sohbet etmelerinin tek bir anlamı olabilir, Max ve benim doğum günümüz hakkında daha fazla konuşmaya hevesliler. Onlara gerçeği söylüyorum - tıpkı paylaşıldığından beri her gün yaptığım gibi.

Hiçbir şey olmadı.

Bana neden inanmadıklarından emin değilim. Belki de onun adını her duyduğumda yanaklarımı geren kocaman şapşal sırtışımla bir ilgisi vardır.

Eve gidiyorum ve ancak garajıma girdiğimde telefonumu kontrol ediyorum. Koltuğumda arkama yaslanıyorum ve silindir kapının kaldırım taşlarına çarpmasını izliyorum. Burada uyuyakalabilirim. Özel bir numaradan sesli mesajım ve Toni'den bir mesaj var ama ekrana bakarken gözlerim ağırlaşıyor. Göz kapaklarıma vuruyorum ve sonra onları tamamen kapatıyorum. Ayak parmaklarımı oynatıyorum, rahatlıyorum. Nefes alışım derinleşiyor. Birden telefonum titriyor ve sarsılarak doğruluyorum. El yordamıyla kulağıma götürürken gözlerim yarı açık. "Alo?"

"Cassidy Slater'la mı görüşüyorsunuz?" diye soruyor güçlü, sağlam bir ses. Doğrulup gözlerimi ovuşturarak hayata dönüyorum. "Evet."

"Benim adım Michael. Bay Storm'un bir ortağım. Size bir teklifi var. Onunla ne zaman buluşabilirsin?"

Frick.

"Um." Giderek nemlenen avucumu uyluğuma sürüyorum. "Yarın saat 12:00 yeterli olur mu?"

"Hayır." Boğazımı temizliyorum ve sesimi sabit tutmaya çalışıyorum. "Provalarım var." "Beşten sonra o zaman?"

"Ah. . . ." Gözlerimi kısarak hiçbir şeye bakmıyorum ve itiraz etmek için makul bir bahane bulmaya çalışıyorum ama bulamıyorum. "Evet. Evet, bunu yapabilirim. Onunla nerede buluşacağım?"

"Yarın sizi alması için bir araba göndereceğim. Ne zaman uygun olursunuz?" "Bir araba. Güzel."

"Pek sayılmaz. Bu sadece genel bir prosedür, Bayan Slater."

"Hayır, *süslü püslü* demek istemedim." Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Bana davranıldığı gibi değil ya da bilirsin, süslü, la di da gibi. ." Alnımı tokatlıyorum. "Beş buçukta evde olurum."

Sesi neşesizdi. "O zaman seni saat altıda alacağız."

"Bunun ne hakkında olduğunu biliyor musun?"

"Hayır."

Hızlı ve tedirgin bir nefes alıyorum. "Ah.

Tamam." "Yarın görüşürüz."

"Tamam."

ALTINCI BÖLÜM

Vaftiz babası

Sanırım siyah bir devlet adamı. Babama kimi göreceğimi söyledim, anneme ve Toni'ye de. Kendimi bir bagajda bulma ihtimalime karşı buzdolabına büyük bir not yazdım.

Bu bir şaka.

Sayılır.

Babam Jimmy'nin çok kibar ve cömert olduğuna inanıyor, ama şüphesiz aynı zamanda karşınıza almak istemeyeceğiniz bir adam. Jimmy Storm gibi bir adamla nasıl karşı karşıya gelinir bilmiyorum ama bunu yapmayı hiç düşünmüyorum. Çantamı tutuyorum ve yolcu kapısını açan adama teşekkür ediyorum. Arabanın içine girdiğimde kıpırdanmaya başladım.

Pencereler dışarıdan simsiyah ama içeriden kolayca görülebiliyor, ki bunun yasal olduğunu düşünmüyordum. Ama o Jimmy Storm.

Araba hareket etmeye başlıyor ve ben bir şey aramasam da bir süre çantamı karıştırıyorum. Garip bir yolculuktu. Ön koltuktaki adam arada bir bana bakıyor, ben de başımı eğip kaybolan eşyalarım ile meşgulumuşum gibi davranıyorum.

Kasabamdan Connolly'ye yarım saatlik bir yol var. O kadar uzun süre etrafta dolaşamayacağımı bildiğimden telefonumu çıkarıp kindle reader'ımı açıyorum ve Colleen Hoover'ın *Çirkin Aşk'ına* devam ediyorum.

Toni'den gelen resimli bir mesaj ayarlar çubuğundan aşağı düştüğünde tam da ilginç bir kısıma gelmiştim. Bildirime tıklıyorum ve Max'in bir fotoğrafı çıkıyor. Fotoğrafı çeken kişiye kızgın görünüyor; nedenini merak etmeye gerek yok. Kızıl saçlı bir kızın üzerine eğilmiş. Kalçaları açılmış, elbisesi sütyeninin altına kadar çekilmiş ve iç çamaşırının üzerinde toplanmış. Kızarmış ve adamın üzerinde olmasından dolayı heyecanlı görünüyor.

Ben de olurdum.

Muhtemelen onun siyah, dantelli iç çamaşırını sinir bozucu derecede mükemmel vücudundan söküp atmasına dakikalar kalmış. Dövme kaplı sırtı çıplak, ama kalçalarında bir kot tepe noktası görebiliyorum, yani tamamen çıplak değil. Gözleri fırtınalı gri yarıklarla kameraya bakıyor.

Ugh.

Tanrım, o muhteşem.

Karnımda küçük bir canavar var, tetikte bekliyor. Ben dans ederek neredeyse komaya girerken ve sonra yatakta tek başıma uykuya dalarken, o bir partideydi ve mükemmel şehvetli göğüsleri olan muhteşem bir kıızılla sevişiyordu. Küçük canavar karnımın duvarlarını çimdikliyor. Yeşil gözlü, yalnız ve muhtaç.

Başlık şöyle: 'Kızıl saçlı bir kanepe ile zor bir yer arasında suçüstü yakalandı. Max bunun adını biliyor mu?'

Birdenbire öfke kıskançlığı yere seriyor ve üzerinde tepiniyor. Yani benim bir erkeği öpmeme izin yok ama o istediği zaman uzun bacaklarını vücuduna dolayabilir mi? Resmi kaydırarak kaldırıyorum, ama eminim ki bu ona son bakışım olmayacak.

Çalışın.

Sonunda bir araba yoluna giriyoruz ve yanağımı cama bastırıyorum. Ön bahçe, devasa saksı bitkileri ve çeşitli bölümlerini ayıran on ayak yüksekliğindeki çitler dışında çok az çim veya doğal bitki örtüsü ile büyük bir beton orman. Her yerde güvenlik kameraları var. Dönüş çemberine giriyoruz ve merkezi bir su özelliğinin yanında duruyoruz. Üç katlı ev yükseltilmiş ve ön kapıya birkaç basamakla ulaşılabilir. Sütunları ve kemerleri var, görkemli ve güzel. Yine de bir garaj ya da arazinin bu tarafında belirlenmiş bir park yeri göremiyorum. Bu girişin özellikle misafirlerin bırakılması için olduğunu varsayarsak, ana girişin neye benzediğini merak ediyorum. Altın kabuklu sütunları ve gençlik çeşmesi var mı?

Bugünkü provaların yorgunluğundan bacaklarım zaten titriyor ve çift kapıya doğru adım attıkça kendimi daha da güçsüz hissetmeye başlıyorum. Elbisemi vücudumda düzeltmek ve dolgu topuklu ayakkabılarımın bir kayışını ayarlamak için duruyorum. Ayakkabılarımdan başımı kaldırdığımda Jimmy kapı aralığından bana gülümsüyor.

Ellerini birbirine vuruyor. "*M'a scusari*. Cassidy, özür dilemem gerektiğini hissediyorum." Saçlarımı yana taradım. "Ne için?"

"Siz buraya gelirken babanız benimle temasa geçti. Sizinle neden konuşmak isteyebileceğimden biraz emin değildi. Ona sormadan sizi buraya davet etmemin kötü bir davranış olduğunu düşündüm. *Se?* Siz genç bir kızsınız ve bu olabilir. . ." Kelimeyi arıyor gibi görünürken elleriyle hareket ediyor. "Uygunsuz olarak algılandı."

"Oh, sorun değil," diye onu temin ediyorum, şimdi biraz daha rahat hissediyorum. Yine de, tüm bunların ne hakkında olduğunu öğrendiğimde olacağım kadar rahat değilim. Neden ortaya çıkıp bana söylemedi, anlamıyorum. Güya telefonda iş konuşmak kibar bir davranış değilmiş ya da belki de telefonları dinleniyormuş ve biz de yataklara gitmeyi planlıyormuşuz. Bunun ne anlama geldiğinden tam emin değilim ama bir keresinde Baba'da duymuştum.

"Pekala. Çok nazıksınız. Lütfen içeri gelin. Kızım oturma odasında sizi bekliyor." Geriye doğru hareket etti ve ben de yanından geçtim. "Sağa doğru." İçeri adım atarken topuklarım mermer zeminde takırdıyor. Dairesel fuaye birçok yöne açılıyor ve ben hangi yöne gideceğimden emin

değilim.

bir tane al. Merdivenlerden mi? Yanındaki kapıdan mı? Yoksa sağ taraftaki diğer kapılardan birine mi?

Arkamdan yaklaşan Jimmy, "Korkarım ilgilenmem gereken bir iş var Cassidy. Çok özür dilerim. Aurora sana çok iyi bakacak."

Adım adım uzaklaşırken onu izliyorum. "Oh, tamam.

Teşekkürler." "Cassidy?" diye sesleniyor biri.

Salon tipi bir alana doğru sola doğru yürürken topuklu ayakkabılarım yeniden takırdamaya başlıyor. "Merhaba."

"Oh, şükürler olsun. Çok stresliyim." Uzun bacaklı, esmer bir kadın şövalelerin üzerindeki çizelgelerin ve ellerinde panolarla oturan iki kişinin etrafında dolaşıyor, telaşlı görünüyor. "Yapılacak çok şey var. Hâlâ tamamlamam gereken oturma planları, düzeltmem gereken masa düzenleri ve senin organize etmen gereken işler var."

Kaşlarım saç çizgime doğru fırladı. "Ben mi?"

"Evet." Beni incelemek için acele etmeyi bıraktı. "Dansçım."

Başımı eğdim ve anlamış gibi yapmayı düşündüm. "Ah. . . ."

Koyu renk gözleri büyüyor. "Kimse sana söylemedi."

"Çok fazla kelimeyle

değil." "Herhangi bir

kelimeyle mi?"

Çekiniyorum. "O kadar da değil."

Ellerini etrafa savuruyor. "Madonna mia!" Ellerinde pano tutan iki kişi irkiliyor ve ben gülmemeye çalışıyorum. "Bu kadar basit bir şeyi halledebileceğini sanırsın. Adam bölgenin yarısını yönetiyor ama kızının düğünü? Hayır. Unut gitsin. Bu çok zor."

"Özür dilerim."

"Hayır, yapma. Bu sadece klasik." Kanepeyi işaret ediyor. "Lütfen oturun."

Endişeyle, korkmuş ikilinin karşısına oturuyorum. Sırıttıyor ve yanıma oturuyor.

"Sicilya düğünleri büyük olur, Cassidy. Benimki dört günlük bir etkinlik. Sanatçılara, eğlenceye ve aktivitelere ihtiyacım var. Sydney'den gelen harika bir orkestram var ve senin gerçekten dans etmeni istiyorum."

"Oh." Onunla yüzleşmek için döndüm.

"Seni YouTube'da gördüm." Bana gülümsüyor. "Çok güzelsin. Bale çok romantik.

Lütfen. Cebinize 1500 dolar, artı konaklama ve yemek için bütçe ayırdım."

"Vay canına." Sesim hafifçe titriyor çünkü bir tür çarpıcı İtalyan manga karakterine benzeyen bir yabancı bana güzel dedi. Ve 1500 dolar altı ay boyunca stüdyomun elektrik faturalarını karşılayacağı için.

Artı. . .

"Konaklama mı?" *Yemek!*

"Evet. Bu bir destinasyon düğünü." Uzun, zarif parmaklarını birbirine kenetliyor, işaret parmağındaki taş neredeyse gözümü kamaştırıyor. "Clay ve ben Bali'de evlenmek istiyoruz. Daha önce yapıldığını biliyorum ama biz Ubud'da yürüyüş yaparken birbirimize aşık olduk."

Başımı sallayıp tatlı tatlı gülümsüyorum, aslında yapmak istediğim şey zıplamakken profesyonel görünmeye çalışıyorum

ve aşığı ve heyecanla ciyaklıyor. "Ne zaman?"

"Cumartesiden iki hafta sonra."

"*Aman Tanrım*, çok yakında."

"Evet. Sonlandırmam gereken son perde sensin. Bir son dakika oyunu, ama benim favorim."

Büyük kahverengi gözleriyle bana bakıyor. "Lütfen. Babam senin harika olduğunu düşünüyor ve o adamı memnun etmek kolay değil. Biliyorum. Bunu gerçekten istiyor. Ben de öyle. Ne düşünüyorsun?"

Yanaklarım ısındı. "Tabii. Çok isterim."

"Evet!" Ellerini çırpıyor. "Çok heyecanlıyım."

Neşesi bulaşıcı, bu yüzden kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. "Nasıl bir koreografi istersiniz?"

"Kendinizinkini yaratmanızdan mutluluk duyarım. Romantik. Yoğun. Anlamlı. Babam fouettés görmeye bayılır. *Siyah Kuğu* onun favorisidir." Jimmy Storm'un en sevdiği koreografinin Odile'inkilerden biri olduğunu duymak beni hiç şaşırtmadı. Karanlık. Yoğun. Şehvetli. Odile, seksi bir kadın antagonistin timsali.

"Tamam." Onunla tartışmak istemediğim için alt dudağımı ısırıyorum. Aurora istediğini alıyor gibi görünüyor.

Yine de. "Odile bir düğün için biraz karanlık."

"Düğünden önceki gece, Clay'den ayrılıp kızlarla birlikte villama gitmeden önceki son akşam yemeğinde olacaksın."

"Düğün öncesi yemeği için bile muhtemelen biraz karanlık. Yine de bazı fouetté'ler ekleyeceğimden eminim."

Önümüzdeki masada bir telefon çalıyor ama Aurora bunu tamamen görmezden geliyor. Bana bakarak, "Arka arkaya yirmi beş tane yapabilir misin?" diye soruyor. Gözlerini kırpmadan gülümsüyor. "Bunu görmeyi çok isterim."

"Bu çok özel bir sayı." Huzursuzca kıkırdıyorum. Fouetté'ler zorlayıcıdır, özellikle de arka arkaya yirmi beş tane. Baş dönmesinden bahsediyorum. Balerinler bundan daha azını tamamladıktan sonra kusmuşlardır.

"Bu benim şanslı numaram," diye

bastırıyor. "Tamam." Bir kez başımı

salladım. "Deneyeceğim."

Dönüp sehpanın üzerindeki bir kâğıt parçasına bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Gerçekten, şuna bak. Ne kadar beceriksizler."

Sertçe yutkunuyorum ve masaya bakıyorum. "Neye bakıyorum ben?"

"Oturma planında Clay Butcher ve Aurora Butcher yazmalı! Aurora Storm değil. Yani, o kadar da zor değil."

Kasap ismini duyduğumda kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. Derin bir nefes alıyorum ve bir kalçamı diğerinin üzerine koyup zaman kazanmaya çalışıyorum. Bunun tüm Kasap Çocuklar'ın

düğünde olacağı anlamına mı geldiğini sormak istiyorum.

Bali'de mi?

"Evet," diye çıkmayı başardım. "Bu büyük bir karışıklık."

"Evet, *büyük* bir karışıklık." Telefonu tekrar çalmaya başlıyor ve bu kez manikürlü uzun tırnaklarını ekranın etrafında kıvrarak telefonu eline alıyor. "Buna bakmam gerek. Ayrıntıları sana e-posta ile göndereceğim ve kız kardeşini de kontrol edeceğim. O Max'in artı biri. Onunla aynı villada kalacaksın, bu yüzden

yalnız kalmak."

Aman Tanrım.

Açıklanamayan gülümsememi gizlemek için elimle ağzımı kapatıyorum. Ayağa kalktı ve telefonu kulağına dayayarak tekrar volta atmaya başladı. Elimi indiriyorum ve içeri girdiğimden beri hareket etmeyen dehşete düşmüş ikiliye bakıyorum. Onları kucaklamak falan istiyorum.

Kendimi biraz sersemlemiş ve Toni ile Cassidy'nin sohbetini incelemeye ihtiyaç duymuş hissederek kapıya doğru yürüyorum. Ona el sallamak için arkama baktığımda sert bir şeye çarpıyorum. İki el omuzlarımı kavradı ve beni ortaladı. İrkilerek başımı kaldırıyorum ve kendimi kaşlarını çatmış Max'e bakarken buluyorum. Siyah bir takım elbise giydiğini ve siyah kravatını boynuna gevşekçe doladığını görünce ağzım açık kalıyor. Beyaz gömleğinin düğmeleri hafifçe açılmış, boynundaki dövmenin izleri görünüyor.

Bu adamın yirmi dört yaşında olduğunu tahmin etmeme imkân yok. Bu gece otuzlu yaşlarında birinin görünüşüne ve duruşuna sahip. Sanki burada olmaya hakkım yokmuş gibi sinirli görünüyor. Sanki sevgilimin suratına yumruk atmamış gibi. Sanki ben sinir bozucu küçük bir kız kardeşmişim gibi.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Kalbim küt küt atıyor. "Vay canına, seni görmek de güzel."

Xander onun yanında belirir. "Cassidy, sen olduğunu bilmeliydim. Senin sesini duyduğu için kardeşimin elini kaybetmesine ancak sen sebep olabilirdin."

Max, Xander'a hançerlerini fırlattıktan sonra onları bana doğrultuyor. "Neden buradasın?"

Onu daha iyi görebilmek için boynumu eğerken, gözlerindeki sertliği görmezden gelmeye çalışıyorum. "Biliyor musun, annem her zaman rüzgar değişirse yüzünün böyle sıkışıp kalabileceğini söylerdi."

Omuzlarımı bırakıyor ve kalın kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Söz konusu sen olduğunda, bu benim varsayılan ifademdir."

Kendimi beğenmiş bir şekilde, "Demek ki seni epey etkilemişim," diyorum. Max Butcher'ın gözdağı karşısında sergilediğim zekâdan o kadar etkileniyorum ki sırtıyorum.

"Ne zaman bu kadar ukala oldun?" Sertçe

yutkunuyorum. "Emin değilim."

Önce etrafına sonra bana bakıyor, gözlerindeki karanlık bakış nefesimi kesiyor. "Burada olmamalısın."

Sadece kelimelerle şakacı bir şekilde atışmadığımızı fark ettiğimde göğsüm sıkışıyor. Aslında beni burada istemiyor. Bana karşı takındığı tavırla hafifçe alay ederek, "Beni kırbaçlıyorsun, Max. Senin derdin ne?"

Homurdanıyor. "Seni her gördüğümde bela arıyorsun."

Xander'a bakıyorum ve yanaklarımın utançtan kızardığını hissediyorum. Sıkıca gülümsüyor, gözleri acıyan ve özür dileyen bir ifadeyle bakıyor. Bu bakıştan nefret ediyorum.

Stacey bitişik odadan başını uzatıyor ve beni görünce kaşları birbirine yaklaşıyor. "Max, sana bir el dağıttım. Buraya geri geliyor musun?"

Belli ki Cassidy Slater hayranı değil. Görünüşe göre bugün Max de öyle. Onun görüntüsü

O kızıl saçlıya doğru eğilmişken birden aklıma geliyor ve beni kızdırıyor.

Göt kafa!

"Ben zaten gidiyorum," diyorum onu geçip merdivenlerden aşağıya, devlet adamına doğru koşarken.

Xander peşimden koşuyor ve elini şoföre uzatıyor. "Bize bir dakika ver." Bir an için yüzümü inceliyor. "Hey, Max için endişelenme. Eğer teselli olacaksa, o da beni burada istemiyor."

"Bazen tam bir pislik oluyor." Arabanın yanında duruyorum, yerimden kıpırdanıyorum, Max'in üzerimdeki etkisini görmeden önce ondan uzaklaşmak istiyorum. Sanki zaten bilmiyormuş gibi.

"Evet. Olabilir." Xander bir eliyle omzumu kavırıyor ve beni hafifçe sallıyor. "Ama aynı zamanda tanıdığım en iyi insan."

Devlet adamı yanımda oyalanıyor.

Alay ediyorum ve merdivenlerin tepesinden bizi izleyen Max'e bakıyorum. "O zaman daha fazla dışarı çıkmalısın." "Bizim sahip olduğumuz türden bir yetiştirilme tarzına sahip olduğunuzda, hayranlık duyduğunuz nitelikler farklı oluyor."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Anlamıyorum."

Bana gülümsüyor ve yolcu kapısını açıp el sallayarak içeri girmemi sağlıyor. "Bilmediğini biliyorum. Bu yüzden seni bu kadar çok seviyor."

"Benden o kadar da hoşlanmıyor. Onu rahatsız ediyorum."

Ben arabaya girerken Xander kıkırdıyor ve başını sallıyor. Kapıyı kapatıyor ve tavana vuruyor. Araba uzaklaşırken koltuğumda dönüp Max'in gözden kaybolana kadar gittikçe küçülmesini izliyorum.

Koltuğumda geriye yaslanıyorum ve her şeyi sindirmeye çalışıyorum. Bana karşı çok sıcak ve soğuktu. Havuzda bana dokunuyor. Benimle alay ediyor. İlgisi sarhoş edici ve o anlara sahip olmak için her şeyi yaparım. Mesela, o kıkırdama için her şeyi yaparım. Küçük dokunuşlar için. Bana neredeyse. . . bana karşı koruyucu.

Ama kişiliği saniyeler içinde flörtten göt kafalılığa dönüşüyor ve hangi Max Butcher'la karşılaşacağımı asla bilemiyorum. Bu akşamki varlığım bile onu çileden çıkarmış gibi görünüyordu, bu yüzden beni Xander'ın önünde küçük düşürdü. Ve eğer Stacey de benimle konuşma şeklini duyduysa, o zaman o da duymuştur.

Peki neden? Beni görmezden gelebilirdi. Onun üstün huzurunda olduğum için bana zor anlar yaşatmak için elini kaybetmezdi. . .

Benimle aynı anda Jimmy'de olma ihtimali nedir? Aurora ile arkadaş mı? Sanırım artık aile oldular.

Yani Max ve kardeşleri Jimmy Storm'la ilişkili. Gözlerim dikiz aynasına kayıyor ve şoförün gözlerini yola bakmadan hemen önce yakalıyorum. Koltuğumda kıpırdanıyorum ve derin bir nefes alıyorum, bu durumu fazla düşünmemeye çalışıyorum ama bu kadar çok kırmızı bayrağı görmezden gelmek zor.

Birlikte olduğunuz kişilere dikkat edin.

Max bir bela. Bu kesin. şu anda m¼cadele ettiğim şey, ne kadar az umursuyor gör¼nd¼đ¼m.

YEDİNCİ BÖLÜM

Sen bir pisliksin.

Aurora'nın düğünü için notlar yazıyordum ki penceremde hafif bir tıkırtı duydum. Gözlerim saate kaydı. Neredeyse gece yarısı olmuştu. Yataktan kayıyorum, yatağın etrafında yürüyorum ve perdelerimi kenara süpürüyorum. Max camın diğer tarafından bana bakıyor. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Sen bir pisliksin." diyorum.

Bana kaşlarını çatı ve "Pencereyi aç." dedi.

Çıkıntıya oturuyorum ve saçlarımı bir omzumun üzerinden tarıyorum, garip bir şekilde güçlenmiş hissediyorum. "Ne istiyorsun?"

Gözleri yarıklara dönüşüyor. Üzerine tünediği kafesi sıkıca kavrarken büyük pazuları esniyor. "Aç şu lanet pencereyi."

Pencereyi kaydırarak açıyorum ve geri çekiliyorum. Paravanı içeri itiyor ve pervazın üzerinden atlıyor, varlığı odayı dolduruyor. Artık takım elbise giymiyor; solmuş kot pantolonu ve siyah V yaka tişörtüyle -yaşına göre- rahat görünüyor.

Sanki bir şey ya da birini arıyormuş gibi etrafına bakınıyor ve sonra gözlerini bana diyor. Aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalıştığında bir adım daha geri çekiliyorum. Tedirginliğimi fark edince duraksıyor.

Kaşları gerilir. "Sana bir pislik gibi davrandım ve bunun bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum. Özür dilerim." Parmaklarım pijama şortumun paçasını bulup kurcalıyor.

"Beni utandırdın."

"Biliyorum."

O bu kadar yakinken düşünemiyorum, geri adım atıyorum ama o yine bana doğru geliyor. "Kes şunu." Sütyen giymediğim için kendime sarılıyorum; ben yarı çıplığım, o ise tamamen giyinik. Ellerim vücudumda dolaşıyor, atletimi ve şortumu ayarlıyor, sonra da açıkta kalan göbeğimi örtüyor.

"Cassidy." Bu sözcük dudaklarından mırıldanarak dökülüyor ve ilk kez gerçek adımla

söylediğini duyuyorum. "Ufaklık, ben bir pisliktim. Aşırı tepki gösterdim. Özür dilerim."

Belime sarılmaya devam ediyorum, onunla göz teması kuramıyorum. Artık kontrolün bende olduğunu hissetmiyorum. Aramızda hiç boşluk kalmayana kadar hareket ediyor ve vücudunun sıcaklığıyla aceleyle nefes alıyorum. Gözlerimi göğsünü örten siyah gömleğe dikiyorum.

Büyük, sıcak avuç içleri boynumun kıvrımlarını sarıyor ve başparmakları çene çizgimi okşuyor. Nefesim kesiliyor ve gözlerimi kapatıp derin nefesler alıyorum. Zaman geçiyor.

Başparmağıyla çeneme dokunarak başımı eğdi. "Gözlerini aç, küçüğüm." Gözlerimi açıyorum ve endişeyle ona bakıyorum.

Aman Tanrım.

Yüz ifademi incelerken gözleri kısılıyor. Aşağıya bakıyorum ve bir an için kendimi toparlamaya çalışıyorum, ama başparmağı ağzıma gittiğinde, yardım edemiyorum ama tekrar yukarı bakıyorum. Alt dudağımın kabarıklığını izliyor, içindeki pembeliği ortaya çıkarmak için aşağı doğru katlıyor. Kalbim göğüs kafesinde gümbür gümbür atmaya başlıyor. Hem özlem hem de korku tenimi ısıtıyor. Tadı çok güzel, tuz, erkek ve o gibi. Dilimi dışarı kaydırıp başparmağının ucunu yalıyorum. Çenesini sıkıyor, ben de ağzımı kalın pedinin etrafına sarıp emiyorum. Sessiz bir inilti çıkıyor ve başparmağını dişlerimin arasından geçirip ağzımın sıcak derinliğine itiyor, içimde sahiplenici bir şekilde hareket ettiriyor.

"Siktir," diyor sıkılmış dişlerinin arasından.

Parmağı ağzımdayken söyleyebildiğim tek şey onun adı. "Max."

Başparmağı dışarı çıkıyor ve iki eliyle yanaklarımı kavıyor. "Ne istiyorsun?"

Yanaklarım avuçlarının altında ısınıyor. "Ne istediğimi biliyorsun."

"Ben tek eşli değilim. Bunu biliyorsun değil mi?"

Max ve kızıl saçlı güzel kızın yanıp sönen görüntüsünü yutkunarak geçiştiriyorum ve içimde gerçek rahatsızlığımı haykıran canavarı görmezden geliyorum. "Evet."

"Söylediğini duymam gerek." Başparmağı yanağımı okşuyor. "Bunun sadece seks olduğunu anladığımı söyle." "Bunun sadece seks olduğunu anlıyorum."

"Benden daha fazlasını bekleyemezsin. Bunu sana vermeyeceğim."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

Elleri boynumda dolaşmaya başladığında başım dönüyor ve nefes alışım hızlanıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve biraz inliyorum, bu his hem rahatlatıcı hem de tahrik edici.

"Diğer erkeklerle ne yaptın?"

Gözlerim açılıyor ama ona bakmıyorum. "Bir şey yok."

"Hiçbir şey mi?"

Yukarı bakıyorum. Gözleri alev alev yanıyor. "Max, hiçbir şey. Ben hiçbir şey yapmadım. Erkeklerle öpüştüm, hepsi bu."

Dudaklarında yavaş bir sırıtiş yayılıyor. "Kendine ne yapıyorsun?"

Avuçlarımla yüzümü kapatıyorum. Aramızdaki sessizlik tutkal gibi kalınlaşıyor, bizi birbirimize çekiyor. "Soruya cevap ver," diye emrediyor, ellerimi aşağı çekip sert göğsünün üzerine koyuyor.

Parmaklarım gömleğinin kumaşı üzerinde esniyor, bu da altındaki kasların hissini yumuşatmak için çok az şey yapıyor. "Ben," diye kekeliyorum. "Kendime dokunuyorum, biraz."

"Parmaklarını amının içine sokuyor musun?"

Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Aman Tanrım, gerçekten bir uyarı etiketine ihtiyacın var."

"Öyle mi?" diye tekrarlıyor.

"Hayır," diyorum nefes nefese. "Ben sadece. . klitorisimle biraz oynuyorum."

Gömleğinin yakasından tutup başının üzerine çekiyor ve avuçlarımı tekrar göğsüne bastırıyor.

Çırlıçılak. Sıcak. "Kendini boşaltabilir misin?"

"Evet." Parmak uçlarımı karnının çıkıntılarında gezdiriyorum. "Bazen."

Beni geriye doğru yürütüyor ve şifonyerimin üzerine kaldırıyor. "Kendine dokunurken beni düşünüyor musun?"

Şimdi göz göze geldik. Dudakları dudaklarıma o kadar yakın ki nefesinin sıcaklığını hissedebiliyorum. "Evet." "Beni ne yaparken hayal ediyorsun?"

Ellerim onun mükemmel karın kaslarında titriyor. "İçimdesin."

Eğiliyor. Dudakları kulağımla buluşuyor. "Hangi parçam?"

Ben inlerken başım hafifçe geriye düşüyor. "Dilin."

Hızlı hızlı nefes alıyor ve alnını alnıma bastırıyor. "Seni dilimle becermemi ister misin, ufaklık?"

Aman Tanrım. Bu harika bir soru.

Başımı sallarken çenem titriyor. O kadar gerginim ki patlayabilirim.

Burnu burnuma değdiğinde gözlerim kapanıyor. Ağzı üst dudağımın etrafını sarıyor ve dudağımı çekiştirirken mırıldanıyorum. Ve sonra beni derinden öpüyor, sıcak, muhtaç nefeslerimiz birbirine karışıyor. Bir elini saçlarımdan geçirip diğerini belime doluyor ve bedenimi onunkine bastırıyor. Dizlerim onun genişliğini karşılamak için ayrılıyor.

Max Butcher'ı öpüyorum!

Aklımdan çıkmamaya çalışıyorum ama öpücüğün çok farkındayım, onun için iyi olmasını istiyorum, dudaklarımdan onunki gibi yumuşak ve becerikli olmasını istiyorum. Parmaklarımla sırtını okşuyorum ve kaslarının kasılmasını sağlıyorum. Dili benimkini okşuyor, dudaklarımız birbirine masaj yapıyor ve birbirini okşuyor. Tamamen güzel. Erkek, viski ve tamamen kendisine ait bir koku gibi kokuyor. Yanaklarındaki ve çenesindeki küçük tüyler yüzüme değiyor. Dudakları çeneme, boynuma ve tekrar yukarıya doğru hareket ederken, sıcak bir sürtünme izi bırakıyorlar.

Beni kaldırıp yatağa doğru götürürken dudakları dudaklarımdan hiç ayrılmıyor. Beni gövdesine sararak sürünüyor. Bir dirseğine yaslanıyor, ağırlığının sadece küçük bir kısmını bana veriyor, ama bacaklarının arasındaki kısım, kaya gibi sert olan ve uyluğuma bastırdığı kısım. Parmakları göbeğimden yukarı ve atletimin altına doğru kayıyor. Karnım titriyor.

Öpüşmemizi kesiyor. "Bu da ne?" Karnımın üst kısmını gıcıklayarak beni kıkırdatıyor.

Yana doğru eğilip atletimi başımın üzerinden kaldırdığında aramızda serin bir hava dolaşiyor. O karnıma bakarken, ben avuçlarımdan içine sırtarak yüzümü tekrar kapatıyorum.

"Burada gördüğüm küçük bir dört paket mi?" diyor. "Ufaklık, formundasın." "Ben bir balerinim," diye mırıldanıyorum ellerime doğru.

Ellerimi tekrar yüzümden çekiyor. "Benden saklanma."

Doğrudan onun mavi-gri gözlerine bakıyorum ve huzursuzca yutkunuyorum. "Ama benim memelerim yok."

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve parmaklarıyla meme ucumu okşayarak göğsümü avuçluyor. Bir iniltiyi bastırmak için alt dudağımı ısıyorum, meme uçlarım acı verici bir şekilde sertleşiyor. Başını göğüslerimin arasına gömüyor ve yalamaya, emmeye ve sıkmaya başlıyor. Ereksiyonunu kalçama sürterken göğsümdeki deri onun iniltisini bastırıyor.

Aniden ayağa kalktı. "Bunları çıkarmalıyım." Kot pantolonunun düğmelerini açıp yere atıyor ve sonra tekrar meme ucuma yöneliyor. Bu kez penisinin tüm gergin çıkıntısının boxer'ının içinden bana sürtündüğünü hissedebiliyorum. Hızlı hızlı nefes alıp veriyorum. *Em em üfle.*

Meme ucum ağzından fırlıyor ve yüz ifademi izlemek için eğiliyor. Eli titreyen karnımdan aşağıya, şortumun içine ve bacaklarımın arasına kayıyor. Dün ağda yaptığım için rahatlamıştım. Gözlerimin kapanışını izliyor. Parmakları dudaklarımın arasındaki vadiyi okşuyor. Islandım. Gerçekten ıslağım. Parmakları kayıyor ve beni ayırdığında ağzım açılıyor. *Em em üfle.* Klitorisime bastırıyor ve inlememe neden oluyor.

Bir parmağını içime soktu ve sonra durdu. "Siktir." Sesi derindi. "Çok darsın. Sanırım benim sikim seni açma onuruna sahip olmalı."

Yatağın eğildiğini hissettiğimde gözlerim açılıyor. Vücudumdan aşağı inerken, ardında bıraktığı her öpücükten titriyorum. Şortumu çıkarıp dizlerimi yukarı ittiğinde, zaten uçurumun kenarındaydım. Omuzlarını bacaklarımın arasına sokuyor.

Dizimden titreyen kalçamın iç etine doğru öpücükler kondururken başımın arkası yastığa çarpıyor.

"Harika bacakların var."

Serin havayı hissediyorum ve yanaklarım anında kızarıyor, bana baktığını biliyorum - ona açık. Sonra başparmağı beni taparcasına okşamaya başlıyor, dudaklarımı ve klitorisimi keşfediyor. Yavaş, özlem dolu bir inilti çıkarıyorum. Ve ben bunu yaparken, dili dalıyor ve yanaklarından ve çenesinden gelen o güzel sürtünme en hassas kısımlarıma sürtünüyor. Parmaklarımı başımın iki yanındaki yastığa gömüyorum. Ağzımdan yumuşak bir inilti çıkıyor. Tanrım, ne yaptığını biliyor.

Kalçalarım kendiliğinden yukarı kalktığında mırıldanıyor. Onları durduramıyorum. Dili daha amaçlı bir şekilde kucaklamaya başladığında, dudakları beni yutarken, tamamen çözülüyorum. Çözüldüm. Eli kıkımın altından kayıyor ve parmakları kık deliğimin etrafında gezindiğinde onlara izin veriyorum. Hatta onlardan hoşlanıyorum. Max Butcher için hiçbir şey sınırsız değildir.

Göbek deliğim ve ayak parmaklarım karıncalanıyor. Dizlerim ve kalçalarım titriyor.

Benimle zaman geçiriyor, ama orgazmımın dalgası bacaklarımdan yukarı fırladığında, klitorisim diline karşı vızıldadığında, aniden duruyor ve tenime üflüyor.

"*Max*," diye yalvarıyorum.

"Seni boşaltmamı iste." Sesinde bir eğlence var. İnliyorum.

"Beni boşalt, *Max*."

Kıkırdıyor. "Lütfen de, ufaklık."

"Lütfen beni boşalt, Max."

Çenesinin sert kısmını dudaklarımın arasına sürüyor ve durmak istemediğim yoğun bir his yaratıyor. Ve sonra ağız klitorisimin üzerinde. Parmakları başlığı geri itiyor ve bu çok bunaltıcı. Tüketiyor.

İnledim. "*Max*."

Ellerimi saçlarının arasından geçirip yüzüne sürüyorum. Becerikli ağız gelgiti geri çekiyor. Ve sonra uzaklaşıyor. Ve sonra biraz daha yukarı. Dizlerim başının etrafında kapanmaya çalışıyor, ama tekrarlayan uyarımı durdurmuyor. Klitorisim hassasiyetle zonklamaya başlıyor.

Haykırıyorum. Yastığı altımdan çekip alıyor, orgazmımın sesini bastırmak için yüzüme bastırıyorum. Çıglıklarım, doruk noktam boyunca beni yalayıp, dilinin her kucağında içimden çekip çıkardıkça daha da yoğunlaşıyor.

Birkaç saniye sonra yatak tekrar hareket ediyor. Sonunda yastığı çektiğimde Max'in bana baktığını görüyorum.

"İyi misin?"

Yüzümü kapatmak istiyorum ama yapmıyorum. "Evet." Kıkırdamam onu gülümsetiyor ve bu gülümseme yüzünün her yerine ulaşarak beni o lanet gamzesine çekiyor. Onun bu halini gerçekten seviyorum - şakacı ve rahat. Tatlı, hoşnut bir anı paylaşıyoruz.

"Ben ... " Gözlerimi deviriyorum. "Tadım iyi miydi?" "Tadın *harika*."

Kapının çalındığını duyduğumda tenim hâlâ uğulduyordu. Max ayağa fırlayıp kot pantolonunu giyerken, ben de el yordamıyla pijamalarımı arıyorum.

"Cassidy, iyi misin bebeğim?"

Anne.

Donup kaldık. Neredeyse ona cevap verecektim ama Max beni susturmak için elini kaldırdı. Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum ve başımı eğiyorum.

"Cassidy?"

Kıyafetlerini kaptığı gibi pencereden dışarı fırlar ve kafesten aşağı iner.

Kapı yavaşça açılıyor. Annem temkinli bir şekilde içeri süzülüyor, beni ayakta ve uyanık görünce rahatlıyor. "İyi misin aşkım? Ağladığımı duydum. Belki kötü bir rüya görmüşsündür diye düşündüm."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

şeker eriği perisi

Sol bacağımı uzatmış, ellerim hafifçe bara degecek şekilde **duruyorum**. Bölge Haber ekibi birkaç fotoğrafımı çekiyor. Gülümsemem samimi ve biraz da aptalca. Yabancılar poz vermek garip.

"Mükemmeldi Cassidy," diyor Lilly kamerayı görüntülemek için eğilirken. Fotoğrafçısına başıyla selam veriyor. "Bu kesinlikle."

Bacaklıklarımı yukarı çekiyorum ve ona doğru yürüyorum. "İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?"

Bana gülümsüyor. "Sadece birkaç soru daha. *Fındıkkıran* her yıl Noel'de değişmez ve bir Bölge geleneği haline geldi. On dört yaşından beri her yıl seni Clara'yı oynarken izliyoruz. Seni Clara olarak seviyoruz. Peki, onu özleyecek misiniz?"

Şeker Eriği Perisi olarak yeni rolümün haberinin etkisinden hala kurtulamamışken, heyecanla cevap veriyorum. "Bütün zaman boyunca pointe üzerinde olmayı özlemeyeceğim." Gülüyorum. "Ama evet, sanırım özleyeceğim. Sonuçta bu Clara'nın yolculuğu. Bu rol çok büyük bir sorumluluk. Bu yıl çok fazla sahne sürem olmayacak ama Şeker Eriği Perisi olmak bazı ikonik koreografiler yapacağım anlamına geliyor - hala kafamı toparlamaya çalıştığım bir pike ménage sekansı da dahil."

Lilly başını sallar. "Ah, evet. Bu diziyi bize açıklayabilir misiniz?"

"Pike tek bir harekettir. Ama Şeker Eriği Perisi'nin yaptığı gibi pike ménage yapmak için sol bacağımı pointe üzerinde itmeme, dönmeme ve bunu defalarca tekrarlamam gerekecek. Bu beni sahnenin etrafında geniş daireler çizmeye itiyor. Bu sadece teknikle ilgili değil, aynı zamanda dayanıklılık ve başımı düz tutmakla da ilgili, yoksa düşeceğim. Baş döndürücü. Sadece bu da değil, ertesi gün genellikle sol ayak bileğimi hissedemiyorum."

Lilly bana gülümsüyor. "Kulağa çok iş gibi geliyor." "Öyle. Ama ben seviyorum."

"Başlığınız hakkında ne düşünüyorsunuz: 'Altın Kız Cassidy Slater Şeker Eriği Perimiz'?"

Aman Tanrım.

Yüzüm kızardı. "Dürüstçe mi? Gururum okşandı. Garip." Kıkırdıyorum ve Lilly'nin gülümsemesi genişliyor.

Bölgenin 'Altın Kızı' olduğumu fark etmemiştim. Acaba dün gece Max Butcher'ın bana ne yapmasına izin verdiğimi bilselerdi hala onların Altın Kızı olur muydum? .

Toparlandıkları süre boyunca yüzümdeki ışıltıyı silemiyorum. Toni'yi aramak için stüdyoma dönmeden önce Lilly ve ekibe el sallıyorum. Telefonu hoparlöre verdim. Cihazı yanımda yere koyarak esneme hareketlerime başlıyorum.

Telefonu açar açmaz Toni'nin sesi duyulur. "Sana berbat bir şey mi giydirdiler?"

"Hayır." İğneyi geçirme pozisyonuna geçiyorum, omzum yere degecek şekilde kalçalarımı döndürüyorum. "Sadece bir mayo ve bacak ısıtıcıları giyiyorum."

"Artık seninle konuşamıyorum. Bugünlerde benim için fazla muhteşemsin."

"Ben bir Altın Kız'ım." Gülüyorum.

"Ah benim hoppa teyzem, sana böyle mi diyorlar?"

"Evet."

"Mahcup oldum ve kiskandım. Kiskandım."

Kıkırdıyorum. "Bana bir sonraki hamlemin ne olduğunu söyle. .

Max ile." "Sen bir hamle yapma, Altın Kız. O yapacak."

"Um." Kollarımı değiştiriyorum ve omzumu mindere bastırıyorum. "Garip bir şekilde ayrıldık. Özür dilemek falan istiyorum."

Bana baktı. "Ona verdiğin mavi toplar için özür mü diliyorsun? Evet, acıttılar Cassidy. Max'i incittin.

Umarım mutlusundur."

"Yardımcı olmuyorsun."

Kıkırdıyor. "O zaman doğru yoldayız."

"Bunu telafi etmek istiyorum."

"Güzel! Aletini yala."

"*Toni*." Doğruldu ve telefona baktım. "Bunu nasıl yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Ve bu Max Butcher. Muhtemelen sıcak yemekten çok oral seks yapmıştır."

"Çabanı takdir edecektir. Güvenin bana."

Aşağı doğru köpek pozisyonuna geçiyorum, olduğum yerde yürüyorum ve baldırlarımı esnetiyorum. "Peki, nasıl yapacağım?"

"Bu konuşmayı yaptığımız için çok heyecanlıyım! Burası benim parladığım yer. Öncelikle, oral seks terimini unutun. Ona üfle miyorsun. *Sen* üfle miyorsun. Yapabilirim."

"İğrenç, Toni."

"Pekala, onu yavaşça em. Yavaşça. Sünnet derisini yukarıda tut. Tabii sünnet derisi varsa. Sanırım vardır çünkü hepsi Katolik."

"Max Katolik mi?" Aklım bacaklarımın arasındaki ağızına kayıyor. "Günah çıkarmaya *çok* gidiyor olmalı."

"Şey, babası yarı Sicilyalı ve çok Katolik, bu yüzden öyle olduğunu tahmin ediyorum." "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Twitter."

"*Doğru*. YouTube, Twitter ve Facebook tek bir platform haline gelseydi, adı You-Twit-Face olurdu." Bu da benim bu sosyal medya platformlarına karşı hislerimi özetliyor.

Gülüyor. "Bunu çalışıyorum." "Al bakalım."

"Yani," diye devam ediyor, "ağzınızın gerçekten ıslak olduğundan emin olun. Dudaklarını dişlerinin üzerine katla ki basınç olsun ama gıcırdama olmasın. Sikini rendeleme Cassidy. Onu uzun vuruşlarla em ve dilini derinin birleştiği alt tarafta kullan. ." Kıvrınma sesi çıkarıyor. "Bu konuşmayı yaparken yarı yarıya zevk alıyorum."

Gözlerimi deviriyorum. "Toni."

"Tamam. Bunu yaparken sünnet derisini yukarıda tutun, ancak kendiliğinden aşağı kayarsa ucunu yalayın, ancak nazık olun. Fazla uyarma. Tekrar ediyorum, aşırı uyarma. Sert ve hızlı olursanız onu boşaltmakta zorlanırsınız. Max Butcher gibi bir adamı boşaltmak kolay olmayacaktır. Onunla dalga geçin. Hareketleri değiştirin ve hazır olduğunu düşündüğünüzde bir ineği sağıp gibi pompalayın."

Yüzümü buruşturuyorum. "Bu benzetme beni iğrendirdi." "Ben de senin kışından iğreniyorum."

"Toni, bilgin olsun diye söylüyorum, vajinam şu anda güzel, pürüzsüz ve çok tatmin olmuş durumda."

Stüdyomun kapısı açılıyor ve Flick "Bu harika!" diye bağırarak içeri dalıyor.

"Gitmeliyim," diyorum Toni'ye ve telefonu kapatıyorum.

Kız kardeşimin kızıl saçları omuzlarında salınarak bana doğru geliyor. Üstüme düşerek uzun kollarıyla beni sarıyor.

"Aman Tanrım, sen benim tipim değilsin," diye gülüyorum ve onunla birlikte yerde yuvarlanıyorum. Bacaklarımızı birbirimizin üzerine katlayarak yan yana yatıyoruz ve iç çekiyoruz.

Sırıltısı bulaşıcı. "Çok heyecanlıyım."

Başımı çevirip ona bakıyorum. "Neden bu kadar heyecanlısın?" "Um, der, benimle Bali'ye geliyorsun!"

"Ah evet." Tavandaki sarkıt lambalara bakıyorum. "Aslında her şey olup biterken bunu tamamen unutmuştum."

"Yapma! Aurora, Cassidy Slater'ın herkesi eğlendirmesini bekliyor. Stacey ve ben aynı odada olacak şekilde ayarladım. Senin kendi odan var."

"Oh." Ona kaşlarını çatıyorum. "Seninle aynı odayı paylaştığımı sanıyordum?" "Senin tipin olmadığımı sanıyordum."

"Hahaha," diye kıs kıs gülüyorum.

"Merak etme, aynı villadayız. Ben hemen yanında olacağım." Kalacağımız yeri tarif ederken

gözleri parlıyor. "Özel bir havuzu, açık mutfağı ve ortak bir alanı var. Tek kelimeyle muhteşem. Çocuklar resepsiyona yakın birkaç tanesini seçmemize izin verdi."

"Oh." Gülümsememi engellemek için dudaklarımı birbirine kısıyorum. "Demek çocuklarla aynı villadayız." Benim

Göğsüm sıkışıyor. Max'le bir tatil geçireceğim için daha heyecanlı olamazdım ama onun benimle aynı heyecanı paylaşacağından emin değilim. Biz arkadaş değiliz. Ona göre hiçbir şey değiliz.

Başını salladı. "Evet."

"Neden Max'in artı birisin?"

"Çünkü Xander ağabeylerinden her istediğini alabiliyor ve Stacey de Xander'dan her istediğini alabiliyor. Beni orada istiyor, o kadar. Ayrıca, Max'in kolunda cinsel hünelerlerini kısıtlamayacak bir kız olması fikri hoşuna gidiyor, anlıyor musun? Tam bir erkek fahişesi, ama kadınlara çok az saygısı ya da zamanı var. Yine de bu onları durdurmuyor. Garip çünkü diğer oğlanlar hiç de öyle değil. Xander çok düşünceli ve açık, Bronson ise on üç yaşından beri aynı kıza aşık."

Rahatsızlık karnımı düğümlüyor. "Sonunda günlükleri değiş tokuş etmişsiniz gibi görünüyor." Max'in dün gece beni boşalttıktan sonraki gülümsemesini hayal ediyorum. Her zamanki kibirli tavrından yoksun, bunun yerine çiğ ve açık görünen bir gülümseme. Birbirimize dokunmadan yan yana uyuduğumuz geceyi düşünüyorum. Bana saygı duyuyor.

"Stacey çocukları çok iyi tanıyor ve onlar için çok endişeleniyor gibi görünüyor." "Peki Stacey ve Kasap Çocuklar'ın olayı nedir?"

"Kız kardeşleri yok, ama olsaydı Stacey olurdu." Bana doğru döndü. "Max'le gitmeye evet demem seni rahatsız etmiyor, değil mi?"

İlgisizmişim gibi davranıyorum. "Ne? Neden umursayayım ki?" Güzel kumral kaşlarını kaldırıp bana bakıyor ve hiçbir şey söylemiyor. "Ne? Umurumda değil." Gözleri benimkilere takılı kalıyor ve dudaklarında bir eğlence belirliyor. "Umurumda değil. Neden umursayayım ki?" Yüzümü kapatıyorum ve avuçlarımın içine sırtıyorum, yanaklarım kızarıyor. "Tamam. Evet. Ona aşığım. Ama durumu biliyorum. Sorun değil. Benim için sorun değil." Beni şüpheyile analiz ediyor ve sözlü iletişim eksikliği beni sinirlendiriyor. "Flick, bana öyle bakma!"

"Seni bir kitap gibi okuyorum, küçük aşkım."

"Bu iyi bir şey," diye kekeliyorum. "Bir süredir kitap okumuyorsun. . okumadın." Bana sırtıttı. "Elindeki en iyi cevap bu mu?"

"Evet." Ben de gülümsüyorum, kız kardeşime karşı bu raundu kaybettiğimi biliyorum. "Sırtıtsın şu anda çok sinir bozucu; o turtalardan birini suratında ezmek istiyorum."

Dizlerinin üzerinde yuvarlanıyor ve ayağa kalkıyor. "Gelmene gerçekten çok sevindim, küçük aşkım. Hafta sonu Stacey ile Connolly'de kalacağım. Babama söyle, tamam mı?" Paspasların üzerinde kapıya doğru dans ediyor ve sonra dönüp bana göz kırpmıyor.

DOKUZUNCU BÖLÜM

eylem

Stüdyomda yalnızken müziğin sesini açıyorum. Yüksek sesle açıyorum. Bas sesler hoparlörleri titretiyor. Müzik içime işliyor. Programlanmış bedenim onun ritmine göre sallanıyor. Rutinleri karıştırarak ve eğlenerek stüdyonun etrafında bourrée, fouetté, jette ve piquette yapıyorum. Vücudumun ve bale becerilerimin özgür, vahşi bir egzersizi haline geliyor ve bunun için Ripetide'a teşekkür etmeliyim.

Bu şarkıyı seviyorum.

Stüdyonun kapısı açılıyor ve aynada birini görüyorum. Ellerini ceplerine sokmuş, dudaklarında geniş bir sırıtişla duran en sevdiğim kişiyi görmek için bir fouetté'nin ortasında durmak için dönüyorum.

"Konnor!" Bağıriyorum ve ona doğru koşuyorum.

Bedenlerimiz çarpıştığında geriye doğru adım atıyor, ama sonra kolları bana dolanıyor ve ben heyecanla tekmelerken beni kaldırıyor. O burada. O burada ve iyi. Onu son gördüğümde, daha önce hiç görmediğim kadar yoğun kız sorunları olan sarhoş, kederli bir karmaşaydı.

Beni minderlerin üzerine indiriyor ve yanında kızaran sarışın güzel kıza dönüyor. Koluyla beni ona doğru yönlendiriyor ve onu tanıştırıyor. "Bu Blesk."

Blesk at kuyruğuyla oynuyor ve önce yere, sonra da endişeyle Konnor'a bakıyor. Kız çok çekici ve ağabeyim karasevdayla ona bakıyor. Bu o kız olmalı. Sanki kızın tedirginliği kendi tedirginliği haline gelmiş gibi biraz gergin.

"Merhaba, gök kubbeye hoş geldiniz," diyerek garip anı bozuyorum.

Yüzü gevşiyor ve sonra Konnor gevşiyor ve bu manyetik bir etki gibi. Kardeşime bakıyorum ve onu tamamen içime çekiyorum. Yeni tıraş olmuş olmasına ve hâlâ çok güzel olmasına rağmen gözleri yorgun görünüyor.

Omuzlarımı silkeliyorum ve ellerimi tutması için uzatıyorum. "Gel kız kardeşinle dans et."

Topuklarını sıkıyor. "Pipsqueak, hayır."

Aptalca bir dans yapıyorum. "Hadi, hadi."

Konnor Blesk'e homurdanıyor. "Bak neyle uğraşmak zorundayım." "Hadi ama, sen güzel bir dansçısın."

Başını kararlılıkla sallıyor. "Hayır, Cass."

"Doğum günümü kaçırdığın için bana borçlusun!"

Konnor iç geçiriyor, yenilgiyle başını arkaya eğiyor ve gözlerini deviriyor. "Tanrıya şükür Jax burada değil." Jax, Konnor'un en iyi arkadaşlarından biri ve birlikte rugby oynuyorlar. Bu konuda da çok erkeksi ve erkeksi davranıyorlar. Ama Jax eğlenceli biri ve şu anda burada olsaydı benimle dans edeceğinden hiç şüphem yok.

Konnor stüdyonun ortasında bana katılıyor ve duruşumuzu resmileştiriyoruz. Onun ayağına tekme atıyorum. Burunlarımızı havaya dikerek kıkırdıyoruz. İlk adımı benim ayaklarım atıyor ama onun önden gitmesine izin veriyormuş gibi yapıyorum.

Tıpkı çocukken yaptığımız gibi birlikte vals yapıyoruz. Ben ağabeyime bakıyorum, o da bana sırtıyor. Evde olduğu zamanları seviyorum.

Bizimle kalmak için kampüsteki evinden uzun bir yolculuk yapma zahmetine katlanması özel bir durum. Üstelik en iyi arkadaşı Jax'i ve Blesk'in arkadaşı Elise'i de getirdiği için - ki o benim ruh hayvanım, komik bile değil.

O akşam hepimiz yemek masasının etrafında otururken kahkahalar evimizi dolduruyor. Elise de en az benim kadar tuhaf. Blesk çok tatlı. Biraz utangaç ama kardeşimi çok sevdiği belli.

Yemekten sonra Blesk masaya bir kutu dolusu kek koydu. Yüzüm aydınlandı. Ama diğer herkes çok doluydu. Jaxon hariç. Çikolata fondanının üzerinden ona alaycı bir şekilde kaşlarımı çatıyorum.

Benim banyomda kusmamla biten bir kek savaşında yirmi kadar keki paylaşıyoruz. Bu sırada Blesk ve Konnor biraz fazla içiyorlar. Konnor ve arkadaşım Faith tartışmaya başlayınca gece hızla olaylı bir hal alıyor. Sonunda onu dışarı atmak zorunda kaldım. Konnor sık sık insanlarla tartışmaya girer. .

En azından yemek yemeyi kazandım. Güzel zamanlardı.

ERTESİ SABAH, sabah koşusuna hazırlanmak için pazuma bağladığım zamanlayıcıyı ayarlarken Konnor, Blesk ve babamı verandada otururken görüyorum. Yaklaştığımda Blesk'in "Musluk suyunu nasıl yeşil yaptınız?" diye sorduğunu duyuyorum.

Göğsümde bir kıkırdama titreşiyor çünkü Blesk'in sorduğu zaman belli ki kardeşimin her şeyi yeşile boyamaya karar verdiği gün.

Geçmişteki davranışlarını tanımlamanın kibar bir yolu olarak sık sık 'dışa vururdu'. Kardeşimin hikayesi uzun ve travmalarla dolu. Dört yaşındayken kaçırıldı. Ve bu yeterince kötü değilse, yıllar sonra polis onu bulduğunda annesi çoktan ölmüştü ve babası onu geri istemiyordu. Nedenini bilmiyoruz. Bir babanın oğlunu istemediğini düşünmek beni hasta ediyor. Yine de bu konu hakkında konuşmuyoruz. Halının altına süpürüldü.

Ama kırılmış küçük ruhu adaletsizliği saklayarak iyileşemezdi. Bu yüzden yaramazlık yaptı. Çok fazla içti. . . çok fazla *içti*.

Bazen bağılılığımızı sınamak için bizi uzaklaştırmaya çalışsaydı diye düşünüyorum. Tüm bunlardan sonra onu hala sever miydik? Seviyorduk. Seviyoruz. Babasının yaptığı gibi onu terk etmeyeceğiz.

"Evet, Düşes," diye başlıyor Konnor ve beni gülümsetiyor. Bunun onun Blesk'e taktığı isim olduğunu öğrendim - çok şirin.

"Sorduğuna çok sevindim," diyor. "Çamaşır makinesinin altındaki musluğa yeşil jöle kristalleri koydum."

Zıplayarak yanlarına gidiyorum, babamın kucağına oturuyorum ve onu yanağından öpüyorum.

"Bunu hatırlıyorum!" Babamın ela gözleri bana sarılırken parlıyor. "N'aber babacığım?"

Konnor eğiliyor ve karnımı hafifçe çimdikliyor. "Babanın kucağına oturmak için çok yaşlısın, Cassidy." "*Daaaaad*, Konnor bana vuruyor."

Babam beni daha sıkı sıkıyor. "Şimdi Konnor, küçük kızımın bir süre daha bende kalmasına izin ver. Tanrı biliyor ya, Flicker'ı ana rahminden çıkar çıkmaz kaybetmiştim." Babamın en sevdiği çocuğu yoktur ama ikimizin arasında özel bir bağ vardır. Birlikte çok zaman geçirirdik çünkü ben kardeşlerimden daha çok 'evcimen' biriydim. Konnor ve Flick arkadaşlarıyla sosyalleşmeyi tercih ederken, biz birlikte bilgi yarışması izlemeyi ve masa oyunları oynamayı severdik.

Konnor derin bir iç çekti ve bana sırtıttı. "Tam bir prenses." Arkasına yaslanıp babama bakıyor. "Flick nerede? Cassidy az önce hafta sonu için uzakta olduğunu söyledi."

Babam bana bakıyor. "Yeni sevgilisiyle birlikte değil mi?"

Verandadaki masaya bakıyorum ve Konnor'un özel waffle'larını görünce sırtıtıyorum.

Blesk'e kahvaltı hazırlamış. Bu kız için her şeyi yapıyor olmalı.

Çatalı elime alıp bir parça waffle'ı ağzıma atıyorum, bir yandan çiğnerken bir yandan da cevap veriyorum. "Evet, ama nerede olduğunu bilmiyorum. Muhtemelen Connolly'de bir yerdedir."

Konnor'un kaşları çatılır. "Kim? Neden Connolly? Kiminle görüşüyor?"

Ağabeyimin Kasap Çocuklar'a karşı hep bir endişesi vardı. Kötü bir şöhretleri var. Ayrıntıya girmek zorunda kalmamak için bir parça daha waffle alıyorum. "Bilmek istemezsin."

Konnor bana ters ters bakıyor ve bu, bana yöneltildiğini çok nadir gördüğüm düşmanca bir bakış. "Kim, Cassidy mi? Tuzlu waffle parçaları sözlerimi boğuyor. "Stacey Grange."

"Stacey'i tanıyorum." Blesk Konnor'a tatlı tatlı gülümsüyor. "Bir süre Erik'le arkadaştı. Connolly Lisesi'ne gitti." Erik'in kim olduğunu bilmiyorum ama bu Konnor'u hiç etkilemişe benzemiyor.

Sertleşir. "Harika. Demek o kalabalıkla takılıyormuş."

Babam gülüyormuş gibi yapıyor ve ben onun ortamı yumuşatmaya çalıştığını biliyorum. Konnor aşırı korumacı ve çoğu zaman mantıksız. Tüm bunlar çatışmaları ele alış biçimiyle ilgili. Bazen duygularını kanalizetmekte zorlanıyor.

"Merak etme Konnor," diyor babam. "Çocuklar burada nasıl davranacaklarını bilirler. Sen okumaya gittiğinden beri çok büyüdüler."

Blesk kıyafetleriyle oynarken aramızda bakışıyor. "Kasap Çocuklar'dan mı bahsediyorsun?"
Başımı Blesk'e doğru eğiyorum. "Onları tanıyor musun?"

Blesk ve Konnor, "Pek sayılmaz" demeden önce anlamlı bir bakış paylaşıyor. Ama Bölge'deki herkes Kasap Çocuklar'ı bilmiyor mu?"

Kesinlikle öyle.

Konnor homurdanıyor. "Evet, pekâlâ. Flick'i bir daha gördüğümde onunla konuşacağım ama sen onlardan uzak dur. Lütfen Cassidy. Onlar sadece kötü haber."

Önce gökyüzüne sonra da Konnor'a bakıyorum, içimden bu konuşmanın olumsuzluklarını zihnimden silkeliyorum. "Evet, ağabey."

Ben uzaklaşırken onlar konuşmaya devam ediyor. Ön kapıdan koşarak çıkıyorum ve arazimizi çevreleyen parkura doğru ilerliyorum. Flick egzersiz olayını anlamıyor. Konnor ve ben çocukluğumuzdan beri koşuyoruz ve sabahları koşmadığım zamanlarda dans ediyorum ya da pilates yapıyorum. Egzersiz her zaman sabah ritüelimizin bir parçası olmuştur.

Hafif bir koşunun ardından stüdyoda duş alıyorum ve Sugar Plum'ın koreografisini çalışmaya hazırlanıyorum. Havaya girmek için Tchaikovsky'den bir müzik açıyorum. En sevdiğim beyaz mayomu ve pembe diz üstü tozluklarımı giyiyorum.

Sıcak bir gün ama ben her zaman bacak ısıtıcıları giyerim. Gelecekte sakatlanma olasılığını en aza indirmek için çok önemlidirler. Geçen yıl yırtılan bağlarım bana bunu hatırlattı ve o zamandan beri onları hiç unutmadım.

Yalınayak, barre'de ısınmaya gidiyorum. Stüdyomun kapısı stopere doğru açıldığında gözlerim aynadaki formuma odaklanmıştı. Max'in uzun, geniş formu bir yansıma olarak beliriyor. Elinde bir şey var ama aynada bana bakıyor, gözleri açıkta kalan bedenimin her santimini okşuyor. Dudaklarım daha büyük nefesler alabilmek için aralanıyor. Kapı stoperden sekerek kapanıyor ve beni onun delici bakışlarıyla baş başa bırakıyor. Onu tanımak için döndüğümde, o da yansımamdan dönüp gözlerimle buluşuyor.

"Nedir bu?" Elinde tuttuğu gazeteyi kaldırır.

"Sen söyle," diyorum gergin bir kıkırdamayla, ama o sadece bana bakıyor. "Tamam. . Çok özel bir rol aldım ve hakkımda bir makale yayınladılar." Bana doğru attığı her adımda kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyor. Bacağımı bardan indiriyorum ve tam bir kol boyu ötemde durduğu sırada ona doğru dönüyorum.

Sırıttıyor. "Altın Kız?"

Gülümsememeye çalışırken yanaklarımın köşeleri sıkışıyor.

"Görünüşe göre." "Tebrikler."

"Teşekkür ederim." Tüketen bakışları beni sıcaklık ve karıncalanmalarla sararken, kelime nefes nefese çıkıyor. Yutkunuyorum ve kilitli olmayan stüdyo kapısına doğru bakıyorum. "Şu anda burada olamazsın Max. Kardeşim hafta sonu için evde ve sen onun en sevdiği kişi değilsin." Max'in dar gri gözleri aklımı başımdan almaya başlıyor. Aramızdaki boşluğu kapatmadan önce elindeki kâğıdı bırakıyor. Geriye doğru adım attığımda, barre belime baskı yapıyor ve nefesim kesiliyor. "Muhtemelen gitmelisin."

Parmak uçları elimle buluştuktan sonra kolumu boydan boya tarıyor ve boynumun kemerini sarıyor. "Muhtemelen gitmeliyim. . . merhaba demeliyim."

Başparmağıyla çenemi yukarı kaldırırken "Sen bir baş belasıydın," diye fısıldıyorum.

Yüzü birdenbire eğlenceyle doldu. "Tehdit mi?"

Titreyerek kıkırdıyorum. "Evet."

Beni aniden bara kaldırıyor ve bacaklarımı beline doluyor. Elini saçlarımın arasından geçirerek beni tutkuyla öpüyor. Pelvisini kalçalarımın arasına bastırıyor ve mayomun ince kumaşına sürtünüyor. İnliyorum ve bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum. Dili ağzıma giriyor. Elleri vücudumda gezinmeye başlıyor, beni şefkatli ama bir o kadar da talepkâr bir baskıyla okşuyor. Parmaklarımı gömleğinin altına kaydırıyorum, başının üzerinden çekmesine yardım etmek için öpüşmemizi kesiyorum ve sonra umutsuzca dudaklarını tekrar buluyorum. Yanaklarında mükemmel bir sertlik var. Ağzı ve dili çenemin her yerinde. Boynumda. Kulağımda. Ağır nefes alışının sıcaklığı tenimi okşuyor.

Parmaklarını mayomun askılarına dolayarak vücudumdan aşağı sıyırmaya başlıyor. Göğüslerim serbest kalıyor ve onun kaslı karnına çarpıyor.

"Max," diye yalvarıyorum dudakları dudaklarımdan ayrılıp tekrar çenemin ve boynumun etrafında dönerken. "Max, yapamayız. Kapı." İnliyor. Kendini benden uzaklaştırarak kapıya doğru yürüyor ve sıkıca kilitliyor. Aynada kendime bakıyorum. Barre üzerinde oturuyorum, omuzlarım her büyük nefes alışımında yükselip alçalıyor. Mayom göbeğimin altında toplanmış. Meme uçlarım sivri ve ben de Max kadar seksi görünüyorum.

bana hissettiriyor.

Gözlerim tekrar ona kaydı. Bana doğru yaklaşıyor, gövdesi gergin, esneyen kaslarla sarılmış. Derisinin altındaki mürekkepli tasarım hareket ettikçe dalgalanıyor. Yüzü tamamen duygusuz.

Arka cebinden bir folyo paketi çıkarıyor. Birkaç santim önümde durup kot pantolonunun düğmelerini açıyor, yavaşça çıkarıyor ve kalın, biçimli kalçalarıyla dizlerimin arasında duruyor. Parmak eklemlerim karıncalanana kadar barı kavriyorum. Boxerının içine uzanıyor ve ereksiyonunu dışarı çıkarıyor, kökünü yumrukluyor ve ucuna ve arkasına uzun, yavaş vuruşlar yapıyor. Precum, başında parlayan bir boncuk olarak oluşuyor.

Parmaklarımı çubuktan sıyrarak elimi penisinin etrafında şekillendiriyor. O kadar kalın ki parmaklarım onu tam olarak çevreleyemiyor. Bakışlarımı tutarken, bana onu nasıl okşayacağımı göstermeye başlıyor.

Küçük elimde daha da büyük görünen uzun, ağır penisine bakıyorum. Ereksiyonunun ne kadar sert olduğu, onu tüm gücümle nasıl sıkabildiğim ve yine de bu onun bana karşı zonklamasını engellemediği için şaşkına dönüyorum.

Max alnının yanında pantolonunu indirirken dudakları bana değişiyor, nefesi uyarılmamı körüklüyor. Kalçalarımın iki yanındaki barı sıkıyor; hoparlörlerden akan Tchaikovsky'nin dramatik müziği anı yoğunlaştırıyor.

Onu iki elimle tutarak dudaklarımı yalıyorum ve tadının nasıl olduğunu merak ediyorum. Ben penisine aşağı yukarı masaj yaparken, elleri bacaklarımın arasında geziniyor. Sanki neye dokunduğundan emin değilmiş gibi bir süre parmaklarıyla mayomun kasık kısmındaki düğmelerin

zerinde yavaşça dolaşıyor. Ama sonra klik sesi geliyor ve düğmeleri hızlıca açıyor. Ve onu çekip çıkartıyor, beni sadece pembe bacak sveterimle bırakıyor.

Yumuşak bir öpücük kulak mememle buluşuyor. Bir diğeri çene çizgimi okşuyor. Ellerimi tutup ereksiyonundan çekerken dudakları tekrar benimkileri alıyor.

Prezervatif paketinin folyosunun kırıştığını duyuyorum ve sonra beni ereksiyonunun üstüne yerleştiriyor. Penisinin ucunu kullanarak klitorisimi uyarıyor. Bir spazmla kamburlaşan bacaklarım belinin etrafında sıkılaşıyor. Kollarım boynunun etrafında titremeye başlıyor. Öpüşmelerimiz artık inilti ve derin, özlem dolu iniltiyle karışıyor.

"Merak etme ufaklık. Yavaş gitmeye çalışacağım."

Gözümünden bir damla yaş kaçıyor ama üzgün değilim. "Lütfen, Max."

"Bana bunu istediğini söyle." Neredeyse hırlıyor. "Söylediğini duymam gerek." "Bunu istiyorum."

Bir eliyle popomu kavrayarak beni hafifçe kaldırıyor. Parmakları yanaklarımın arasında, aralarındaki deliğe bastırıyor. Diğer eli sikini kavriyor ve ereksiyonunu içime doğru besliyor. Yavaş yavaş. Bir iniltiyle durana kadar santim santim. Omuzları bağlandığı için çok gergin. Bu tempo benim için mükemmel, ama itmek istediğini hayal ediyorum. Ama yapmıyor.

Çok fazla gerginlik ve esneme hissediyorum. Ve çok doluyum. Tamamen kapıldım. "Siktir." Kelimeyi zar zor duyuyorum ama dudaklarımda hissediyorum. "Rahatla, Cassidy."

Elini ereksiyonunu daha da içeri itmek için kullanıyor, ama sığmıyor - acıyor. Kalçalarımı oynatmaya ve miyavlamaya başlıyorum. Tekrar küfrediyor ve daha sert itiyor. Ve sonra içimde elastik bir bant gibi bir acı hissediyorum. Ve şimdi derinlere kayıyor ve ben acı ve zevk içinde haykırıyorum.

"*Rahatla*," diye inliyor yüzümü öperken, penisi içime pompalanıyor.

Tenindeki ısı benimkine doğru yayılıyor. Tüm ereksiyonu beni açtığında yoğun, akıllara durgunluk veren bir his oluşuyor. Nefes alış verişimiz zorlaşıyor. Dudaklarımız her yerde.

Hızlanmaya başladığında boynuna sarılıyorum ve omzunun üzerinden yansımasına bakıyorum. Kaslı, dövme ve sırtının sıkılaşmasını ve mükemmel arka tarafının içime doğru itilmesini, kalçalarının her atışında sıkılıp bırakılmasını izliyorum. Bacaklarım ve vücudum onun gücüyle titriyor. Bu röntgencilik. Erotik. Kulaklarım yanmaya başlıyor. İçimdeki, penisini çevreleyen kaslar birbirini sıkıya ve nabız atmaya başlıyor. Ve bu Max'i etkiliyor gibi görünüyor çünkü kulağımın dibinde daha yüksek sesle inliyor.

Beni beline doğru kaldırıyor, ağırlığımı kolaylıkla destekliyor ve beni üzerinde zıplatıyor.

Artık yavaş değil.

Ama sert değil.

Karnım geriliyor. Ayak parmaklarım kıvrılıyor. Ve Max çok güçlü. Bedenimi istediği gibi şekillendiriyor ve ben sürünerek uzaklaşmak istesem de, hisler çok hızlı, çok yoğun geliyor, o beni alıyor, idare ediyor.

Sıcaklık uyluklarımdan yukarı ve karnımdan aşağı vururken bacaklarım titremeye başlıyor ve güçlü bir orgazmla birbirine çarpıyor. Bağırıyorum ama Max sesimi yutuyor.

Bedenim güçsüz hissediyor, kaslarım yoruluyor ve titriyor. İçimde daha da büyüdüğünü

hissedene kadar beni üzerinde zıplatmaya devam ediyor. Şimdi kulağımın yanında hırlıyor ve bir kez daha yukarı itiyor. Beni yakın tutarak, bir zevk dalgası üzerinde titreşiyor. İniltisi derin ve seksi - yeni favori sesim.

Başını boynuma gömüyor, bitkin bir halde. Bana sokulurken, parmaklarımı onun kalın, koyu kahverengi saçlarında gezdiriyorum. Bu anın tatlılığı kalbimi hoplatıyor.

Sonunda beni aşağı indirdiğinde, penisi içimden kayıyor, ıslak ve inanılmaz güzel. Ama prezervatifin üzerindeki kanı görünce göğsüm sıkışıyor. Bacaklarımın arasına baktığımda, kanla karışık uyarılmamın pembe bir yılan gibi uyluklarımdan aşağı kaydığını görüyorum.

Max çenemi tutuyor ve kocaman gözlerimi kaldırıp yumuşak, destekleyici gözleriyle buluşturuyor. "Bu normal. Ben iri bir adamım."

Nefesimi tuttuğumun farkına bile varmadan hızlı ve aceleyle nefes veriyorum. Prezervatifi çıkarıyor ve çöp kutusuna doğru yürüyüp atmadan önce ucunu bağlıyor.

Vücudunu uzaktan inceliyorum. Yüzündeki kendini beğenmiş sırıtışı görünce yanaklarım kızarıyor. "Kes şunu, Max."

Aynada bana bakarken penisini boxerının içine soktu. "Aynada seksi küçük kıcının sikimin üzerinde zıplamasını izliyordum."

Yüzümü kapatıyorum ki bu çok saçma çünkü dizlerimden yukarısı çıplak. "Aman Tanrım."

"Mekan seçimi için büyük bir tik." Gülüyor ve ben yine o rahat gülümsemeyi görmek için ellerimden başımı kaldırıyorum. Max bir an için hafiflemiş görünüyor.

Bana doğru ilerliyor ve beni kollarının arasına alıyor, banyoya girerken beni kucaklıyor. Birbirimize gülümsüyoruz. Beni makyaj masasının üzerine yerleştiriyor ve üzerimi temizlememe yardım ediyor. Hiç rahatsız olmadım - inanılmaz derecede özenli.

Sarı bir tişört ve bir çift kot şort giyiyorum. Tamamen giyindiğimde, "Gitmeliyim ufaklık" dedi. Kalbim sıkışıyor.

Kot pantolonunu ve gömleğini giymesini izlerken ağzım açık kalıyor. Cidden gidiyor olamaz. Bundan hemen sonra olmaz. Bekaretimi aldıktan hemen sonra olmaz.

Gitmek için dönüyor, ben de arkasından koşup bileğini tutuyorum. "Gitme."

Durdu. Tekrar bana doğru döndüğünde bir adım geri çekiliyorum. Sıkı bir ifadeyle beni incelerken uzun bir iç geçiriyor - her çaresiz ve acınası santimimi görüyor.

"Yapacak işlerim var," diyor parmağı burnumun ucuna şakacı bir şekilde dokunmadan önce aşağı doğru inerken. "Yakında görüşürüz."

"Bir saat. Benimle bir saat takılır mısın?"

Aman Tanrım. Kes şunu, Cassidy!

"Bu sadece bu. Seks. Sana söylemiştim."

Sözleri içime işliyor ama acıdan ziyade öfke getiriyor. "Ne yani? Yani arkadaş olamayacak mıyız?" Kapıya hızlı bir bakış attıktan sonra yenilgiyle başını geriye eğiyor. "Peki."

Parmakları parmaklarımın arasından geçiyor ve Konnor'un buralarda bir yerde olduğunu çok iyi bildiğinden, meydan okurcasına beni dışarı, verandaya çekiyor. Elimi bırakıyor ve itiraz etmeye çalıştığımda, divanın üzerine yığılıyor ve kendini arka tahtaya yashıyor. Bir yandan bana sırtırken

Uzanmış bacaklarının arasındaki yastığı okşayarak.

"Otur." Ona kaşlarını çatıyorum. "Sen bir tehdiisin."

"Ben de öyle duydum."

Bocalıyorum ve arazinin diğer tarafına bakıyorum, gözlerim kırmızı bir motosiklete takılıyor.

"Bronson'ın motosikletini mi sürdün?"

Max tereddüt edişimi izliyor ve çenesini sıkıyor. "Evet. Bak, babanı aramayı bırak. Arabayı çektiğimde Konnor'u gördüm. Ön tarafta kör kütük sarhoş oluyordu. Merak etme."

Nefesim kesiliyor. "O iyi mi?"

Başını sallıyor ve sırtıyor. "Gerçekten umurumda değil. Kardeşin çok fazla dramatik." "Sen aslında bir pisliksin," diye ısırıyorum.

"Duyduğum başka bir şey daha."

Yanaklarım hâlâ sıcak ve karıncalı. Düşünürken ellerimi üzerlerinde gezdiriyorum. Gözlerimi Max'e dikerek ona doğru yürüyorum çünkü gerçekten olmak istediğim başka bir yer yok. Çok sinir bozucu.

Daybed'e sürünürken, kalçalarının arasına yerleşiyorum, sırtım ve başım göğsüne yaslanıyor.

Dakikalar geçiyor ve rahat, keyifli bir sessizlik içinde birlikte nefes alıyoruz. Ona olan kızgınlığımın azalmasından nefret ediyorum.

Günün son dakikaları çatıların üzerinde turuncu ve pembe bir parıltıyla gösteriliyor. Etrafımda Max'in kokusunu alabiliyorum. Derin nefeslerini omurgamın arkasında hissedebiliyorum. Dövmeli ön kolunu kolçağın üzerinde buluyorum ve tırnaklarımı yumuşak tüylerinde usulca gezdiriyorum. Teni karıncalanırken bileğini bükerek onu okşamaya devam etmem için beni cesaretlendiriyor.

"Bana bu rolden bahset," diyor şakağımı öperek.

Hayatıma olan ilgisi beni gülümsetiyor. Bunu göremediği için memnunum. "Ne bilmek istiyorsun?" "Söylemek istediğin her şeyi."

"Şeker Perisi, kulağa olduğundan daha tuhaf gelen Şeker Ülkesi'nin rehberidir. Tüm hikaye Clara'yı bu macerada takip ediyor. Alice Harikalar Diyarında gibi ama Çılgın Şapkacı yerine Şeker Eriği Perisi var. Tatlı, baharatlı ve her şeyiyle güzel. Bir çeşit orkestra şefi gibi. Koreografisi eğlenceli ve hatta biraz flörtöz."

Sanırım kıkırdıyor ama zar zor duyuluyor. "Başrol mü?"

"Başrollerden biri o." Başımı göğsünün üzerinde döndürüyorum ve laf olsun diye mi sohbet ediyor yoksa gerçekten ilgileniyor mu diye merak ediyorum. Max genelde şaka yapmaz. Lafi dolandırmaz. Sözleri doğrudan konuya saplanan bıçaklar gibidir. "Çok karmaşık dizileri var."

"Tebrik ettim mi?"

Bir gülümsemeyi daha ısırıyorum. "Evet."

Birkaç dakika geçti. Önceden sessizliğimizden memnundum ama şimdi rahatlığım

güvensizliklerimi. "Max?"

"Öyle mi?" diye soruyor, ses tonu şüpheyile karışık. "Düğüne gidiyorum. Bunu biliyor muydun?" "Evet," diyor, kelimeyi kısaltarak.

"Sen. . . *sakıncası var* mı?"

Kaşlarını çattığını hayal ediyorum. "Neden umursayayım ki?"

"Bilmiyorum." Cinsel gücüne engel olacağım için mi? Keşke yüzünü görebilseydim. Vücudu benimkinin arkasında gergin ve nefes alışları daha abartılı hale geldi. "Beni Aurora'yla gördüğünde çok kızmıştın," diye üsteliyorum.

"Öyleydim. Öyleyim. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

"Görünüşe göre *her şey* benimle ilgili. . Kardeşlerinle kavga falan mı ediyorsun?"

"Hayır, küçüğüm."

Tırnaklarımı pazusunun kıvrımında gezdirerek seğirmesini sağlıyorum. "Neden kızgın olduğun hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır."

Öfkelendim. "Neden olmasın?"

"Zorlama yoksa seni bu kanepeye yatırırım."

Dizlerimi birbirine bastırıyorum ve irkilmemeye çalışıyorum.

Max rahatsızlığımı hissetmiş olmalı ki dış uyluğumu okşuyor ve sonra bir elini uyluklarımın arasına sokuyor. "Acı çekiyor musun?"

Kas yırtılmasına aşınayım - aşırı çalışan kasların yorgunluğu veya zonklaması ve bu his de farklı değil. "Ben iyiyim. . *Max*?"

Bacaklarımın arasını nazıkçe okşarken, "Evet?" diyor.

Cesaretimi toplayıp nefes alıyorum. "Neden yapamıyoruz-"

"Sik kafalı arkadaşın Toni nasıl?"

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Bayanlar ve baylar, karşınızda İnce Geçişin Efendisi."

Elini şortumun içine kaydırıyor ve dudaklarımın arasındaki şişmiş vadiyi şefkatle okşamaya devam ediyor. "Efendi kısmını seviyorum."

Dokunuşunu görmezden gelmeye çalışıyorum ama rahatlatıcı ve şehvetli ve durmasını istemiyorum. "O bir sik kafalı değil. O benim en iyi arkadaşım."

"Harika bir arkadaş."

"Bunu sana söyleten nedir?"

Elini çekti. "Sik kafalının biri içine girmeye çalışırken seni ateşler içinde bıraktı." Ona ters ters bakmak için divanın üzerinde dönüyorum. "Öncelikle. . . kızgın değilim. İkincisi, o benim bakıcım değil." Yüzü gerildi. "Doğru."

"Ben büyük bir kızım." Ona doğru biraz daha dönüyorum. "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Benim oturduğum yerden değil."

"O zaman başka bir yere otur!" Etrafımızdaki hava yoğunlaşıyor. Dişleri gıcırıyor. Bir an için duvarı yumruklamak ister gibi görünüyor.

Ama sonra yere yığılır ve sırtır. "Hayır."

Ana eve doğru geri dönüyorum. "Bu seni tanıma işinde pek iyi değilsin, değil mi?"

"Hayır."

"Tek Kelimelik Yanıtların Ustası."

Yüksek sesle gülüyor ve dudaklarını kulağıma bastırıp elini tekrar şortumun içine sokarak beni usulca okşuyor. "Bugün pek çok şeyin efendisiyim."

Yutkunuyorum ve başımı göğsüne yaslıyorum. "Çok ağrım var."

"İçeri gir." Sesi müstehcen. "Seni daha iyi yalayacağım."

"Yapacak işlerin olduğunu sanıyordum?"

"Öncelik veriyorum."

Uzaktan gelen bir çığlık beni zıplatıyor. Evden geliyor ve kısa süre sonra yüksek sesli çarpmalarla noktalanıyor. Ben daha hareketi algılayamadan ayaklarım yere basıyor ve çimlerin üzerinde koşmaya başlıyorum. Bir sonraki adımda, beni geride bırakan ve şimdi beni tutan Max'e çarpıyorum.

"Çekil yolumdan!" Ona bağıriyorum.

"Ben giderim." Beni omzunun üzerinden atıp stüdyoya geri götürmeye çalışıyor.

"Yemin ederim, Max Butcher, eğer beni yere indirmezsən!"

"Kapa çenenini!"

"Max!" Sesim kesiliyor.

Dondu kaldı. Bir küfür savurarak beni tekrar çimlerin üzerine yatırdı ve ensemden sertçe tutarak ona odaklanmamı sağladı. "Sen yukarı çık ama ben seni dinliyor olacağım. Eğer işler kontrolden çıkarsa, yukarı geliyorum."

ONUNCU BÖLÜM

dustin nerrock

Evin içine doğru koşarken, sesler netleşene kadar onları takip ediyorum. Adımlarımı sabitlerken, babam ve Konnor'un tartışmalarını dinliyorum. Sözleri duyularıma işitsel bir panik atak gibi geliyor. Etrafa nefret ve güvensizlik saçılıyor, sıkı sıkıya düğümlemek için çok çalıştığımız aile birliğini çözme tehdidinde bulunuyorlar.

Babamın ofisine yaklaştıkça hırıltılar daha da yükseliyor. Babamın yalvaran sesini duyuyorum: "Konnor, Dustin Nerrock'un seni neden evlatlık verdiği hakkında ne hatırlıyorsun?"

Ses tonu dudaklarımın titremesine ve gözlerimin dolmasına neden oluyor. İçeriye baktığımda Konnor'un, kıızılağaç masasında oturan babamın başında sert bir şekilde durduğunu görüyorum. Blesk, Jaxon'ın kucağında oturmuş, dikkatle onları izliyor.

Konnor homurdanır ve ellerini etrafa savurur. "Benim daha iyi bir fikrim var. Neden sadece konuşmuyorsun? Bana ne bildiğimi ya da bilmediğimi söyle!"

Kapıyı açıyorum ve ikisi de gözlerini dikmiş bana bakıyor. "Neler oluyor? Neden birbirinize bağıırıyorsunuz?"

Konnor saniyeler içinde önümdeydi. Onu hiç kardeşime bu kadar benzemezken görmemiştim. Çok kızgın. Şüpheyile doluydu. "Gitmelisin Cass."

Ona kaşlarımı çatıyorum ve kendimi tutuyorum. Bugün beni itmesine ya da sadakatimi sınamasına izin vermeyeceğim. Babam aniden yanıma geliyor, durumu kontrol etmeye çalışıyor ama görünüşe göre kontrol edilemiyor. "Cassidy, tatlım, bu Konnor'un işi. Senin dahil olman gereken bir şey değil."

Babama ters ters bakıyorum çünkü beni öylece görmezden gelemeyeceğini bilmesini istiyorum. Ben bu ailenin bir parçasıyım. Konnor kaçtığımda oradaydım. Evdeki her kapıyı yumrukladığımda oradaydım. Oradaydım ve bana bu konuşmada yerim yokmuş gibi davranmak adil değil. "Eğer bu onun işiyse, benim de işim."

"Tatlım, bu-"

"Hayır. En sevdiğim iki insanın neden birbirlerine bağırdıklarını öğrenene kadar gitmiyorum."

Babam başını salladı. Sandalyesine doğru yürüyüp içine çöküyor. Yüzündeki yenilgiye uğramış ifade

Onu kucaklayacağım ama henüz kimin tarafında olduğumu bilmiyorum.

Konnor bana bakıyor ve ben kollarımı
kavuşturuyorum. Neredeyse
gülümsüyor. "İyi, Cassidy."

Konnor'un 'Lanet prenses' gibi bir şey söylemesini bekliyorum ama söylemiyor ve babam konuştuğunda hepimiz dinlemeye başlıyoruz. "Demek soru sormamı istemiyorsun Konnor. Bu iyi bir şey. Ama o zaman hangi bilgiye sahip olduğunu ayırt edemem ve bu yüzden hepsini masaya yatıracağım ve ikimiz arasında, parçaları eleyebiliriz ve umarım resme benzeyen bir bulmaca ortaya çıkarabiliriz." Derin bir nefes alıyor. "Annenle aynı okula gittim Madeline. O kadının yapabildiği türden bir karasevda uyandırabilen bir kadınla henüz tanışmadım. Vahşi ve ilgi çekiciydi, kocaman yeşil gözleri ve tuhaf zekâsıyla bir ustura kadar keskindi. Ama aynı zamanda çok güvensiz ve sık sık sorunlu biriydi. Çok fazla düşünürdü ve bu onu her zaman ufka götürürdü, daha fazlasını arardı."

Kalbim burkuldu. Babamı azarlamak ve annemi bulup ona sıkıca sarılmak istiyorum çünkü Konnor'un biyolojik annesine aşık olduğu çok açık.

Babamın dudakları bükülür. "Liseden kısa bir süre sonra Nerrock'la evlendi. Bir oğulları oldu. Birlikte çok güzel görünüyorlardı ve oğulları da mükemmeldi. Ancak daha sonra bu dedikodular dolaşmaya başladı. Bölge'nin dedikodu konusunda nasıl olduğunu hepiniz bilirsiniz. Söylentiye göre Deakon Nerrock ..." Babamın sesi titriyor. "*Senin* Dustin'in oğlu olmadığını."

"Dustin'in ailesinin çok parası var. Bölgenin kurucularından biri ve Katolikliğe derinden bağlılar. Zina tamamen kınanacak bir şeydi. İnsanlar bu söylentiye bayıldı. Dustin ve Madeline siyasi ünlülerdi ve herkesi kışkandırıyorlardı. Aşkları, hayatları ve her anları kameraya çekilmiş ve Bölge'nin her yerine yapıştırılmıştı, bu da olanları daha da etkileyici kılıyordu çünkü Tanrım, tüm dünya onları izliyordu. Ve yine de bu herkesin burnunun dibinde oldu. Sen kaçırıldın. Kayıp."

Şu anda sinirleri gergin olan iyi kalpli, nazik babama bakıyorum. Beni fark etmiyor; gözleri oğlunun duygularının kasırgasında kaybolmuş. Konnor başını duvara yaslamış. İçinden bir inilti ve bir sızlanma geçiyor ama yalnız değil çünkü Blesk onu teselli ediyor. Ne kadarını bildiğini merak ediyorum. Bu kız onu nasıl bu kadar rahatlatıyor? On yıldan uzun bir süredir onun güvenini kazanmak için canla başla mücadele ederken nasıl bu kadar çabuk onun dayanağı haline geldi?

Kim bu kız?

Babam boğazını temizliyor. "Dustin'i sevdiğimi söylersem yalan söylemiş olurum ama bir çocuğu kaçırarak kadar ileri gidebileceğini hiç düşünmemiştim. Yapabileceğini düşünmüştüm. Annenin güvenliği için endişelendim ama senin için değil. Sen sadece bir çocuktun. Kim bir çocuğa zarar verir ki? Özellikle de sana, Bölge'nin altın çocuğuna. Şimdiye kadar ne kadar ileri gittiğini fark etmemiştim. Emin değilim, Konnor. Elimde kanıt yok. Ama eğer bu ifade doğruysa, o zaman birisi o adama seni kaçırması için para vermiş demektir."

Dudaklarımı kapatarak nefes nefese kalıyorum ve elimin üstünden babama bakıyorum.

"Kalbimin derinliklerinde Madeline olmadığını biliyorum, yani geriye Dustin ve

Madeline'in hesabı."

Babamın masasında karıştırdığı kâğıtlara bakıyorum. Bir çeşit ifade. Konnor'un biyolojik ailesinin hesabından kaçırılma olayını ödemek için para çıktığını mı söylüyor? Bu iğrenç bir şey.

"Bu saçmalık, tam bir saçmalık," diye bağılıyor Konnor. "Okul harcım için o lanet hesaptan para geldi! Bu nasıl mümkün olabilir? Cevap ver şu soruya! Gördüm, Ben." Babamızdan Hristiyan ismiyle bahsederken ikimizin de sözünü kesiyor. Nefesimi tutarak bekliyorum. "Fatura açıkça üniversite harcı için kesilmişti."

Bekle? Ne?

Ailem onun okul masraflarını ödüyor. Ödemiyorlar mı? Yani, bu doğru olamaz. Bu ailemin onun kaçırılması için para ödediği anlamına gelir. Konnor'un onu suçladığı şey bu mu? Bu yüzden mi babama bağılıyor ve ona Hristiyan ismiyle hitap ediyor?

Başımı sallayarak, bunların hiçbirine inanamayarak, bu bilgileri mantıklı bulamayarak babamın konuşmasını dinliyorum.

Babam sertleşti. "Konnor, annen ölmeden birkaç hafta önce o hesabın haklarını bana devretti. Eğer bulunursan ya da geri dönersen sadece ve sadece senin için olduğunu söyledi. O para Dustin'in diğer çocuklarına, gelecekteki çocuklarına gidecekti ve fazla zamanı kalmadığını biliyordu. Ben de bu parayı senin okul masrafların ve uygun gördüğüm diğer her şey için kullanıyordum. Elbette paraya ihtiyacımız yoktu ama Madeline için paranın sana gitmesi çok önemliydi."

Biraz rahatladım. Para ailemin hesabından gelmemişti. Gerçi o hesabın hakları artık babamda, çünkü Madeline Konnor'un mirasını alacağından emin olmak istiyordu. Çok kafa karıştırıcı.

Konnor ona göz kırıyor. "Onu seviyordun."

Babamın tüm bu sırlar yüzünden dağılmasını izlerken ne yapacağımı bilemiyorum. Kardeşimin şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Blesk ona doğru eğiliyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor. Babamın masasının arkasındaki pencereye bakıyorum. Sonuna kadar açık. Max muhtemelen pencerenin altında dinliyordur. .

Birden aklıma gelen bir düşünceyle doğrudan babama bakıyorum, acaba hepimiz annemin bilmediği bir sadakatsizliği mi paylaşıyoruz diye merak ediyorum.

"Annemi seviyorum Cassidy," diyor babam, gözlerindeki suçlamayı okurken sesi yumuşak ve acılı. "Ama evet Konnor, Madeline benim ilk aşkımdı."

Konnor umutsuzca babamıza bakar. "Tamam, peki sen benim babam mısın? Yani biyolojik babam mısın?"

Babam -bizim babamız- başını sallıyor. "Hayır, Konnor. Keşke olsaydım." Hepimiz birlikte batıyoruz. "Sen benim oğlumsun ama benim kanımdan değilsin. Özür dilerim. Kimin olduğunu bilmiyorum. Bana hiç söylemedi."

Konnor'un yüzü buruşur. "Yani siz ikiniz benim evlat edinilmemi mi planladınız? Onlar beni bulmadan önce mi? Bu çok saçma."

Başımı sallayıp boğazımı temizliyorum "Bu hiç mantıklı değil. Bu kulağa saçmalık gibi geliyor baba.

Çocuklar kaybolduğunda ve dört lanet yıl boyunca bulunamadıklarında, insanlar sadece -" Tereddüt ediyorum. "Öldüklerini mi varsayalım?"

Babamın tepkisi üzücü, ama aynı zamanda neredeyse. . . robotik. "Madeline asla umudunu yitirmedi, bir an bile. Cinayetten şüphelenip şüphelenmediğini bilmiyorum çünkü bana hiç söylemedi. Çok nadiren konuşurduk, Konnor. Evlat edinme konusunu hiç konuşmadık. Bir gün postadan bir mektup aldım ve mektupta sadece bulunursan parayı alacağından, bulunmazsan da onun hayır kurumuna gideceğinden emin olmak için görevlendirildiğim yazıyordu. Bir avukattan gelmişti. Kendisi bile göndermemiştir."

Doğrudan Konnor'a bakıyor. "Bunu duydunuz mu bilmiyorum ama Madeline sizin için bir hayır kurumu kurdu. Nerrock Kayıp ve Ötesi. Kayıp çocuklar ve aileleri için. Bu senin mirasın, Konnor. Eğer hiç bulunamadıysan. Eğer sadece gitmiş olsaydın. Tüm para senin adına bağışlanacaktı. Madeline'in dileği buydu. Mektupta böyle yazıyordu."

Konnor yüzünü buruşturur. "Onunla konuşmayı hiç denemedin mi? Yüz yüze?"

"Elbette öyle yaptım. Ondan tamamen kopmuştum. Kimse onunla konuşmama izin vermiyordu." "Biliyor muydu? Dustin'in kaybolmamla bir ilgisi olduğunu biliyor muydu?"

Babam sandalyesinden kalkıyor ve titreyen ellerini kaldırıyor. "Yavaş ol. Öncelikle, onun yaptığından emin değiliz. Burada sadece spekülasyon yapıyoruz ve bunun tek nedeni siz buraya silahlarınızı ateşleyerek geldiğiniz için. Ama madem öyle, aklımdan geçtiğini itiraf edebilirim. Bir Nerrock olarak meşruiyetinize dair söylentilerin başlamasından aylar sonra kaybolmanız çok tuhaftı."

Konnor'un tüm yüzü gerilir. Jax'e bakıyor, belki de arkadaşında teselli arıyor. "Yine de onunla mı kaldı?"

"Ondan şüphelenmiş olsa bile, Dustin Nerrock gibi insanlardan boşanmazsınız. Bu çok. . . tehlikeli."

"Anlamıyorum," diye mırıldandı Konnor.

Babam sıkıca gülümsüyor ve sandalyedeki ağırlığını değiştiriyor. "Bilmediğini biliyorum. Çünkü siz çocukları o dünyadan uzak tutmak için çok çalıştım." O devam ederken nefesimi tutuyorum. "Bölge'nin sokakları Aileler tarafından yönetiliyor. Tüm yapı yozlaşmış durumda. Onlar sadece tutmak için tehlikeli bir şirket ve evlenmek için daha da tehlikeli."

Tehlikeli bir arkadaş. . .

Jax'in gözleri büyür. "Ne yani, mafya gibi mi?"

"Onun gibi bir şey" diye cevap verirken gözlerim babama kayıyor.

Bunca zamandır gerçeği bildiğim için nefesimi kontrol etmeye çalışıyorum. Bölge mafya tarafından yönetiliyor. Bu, kimsenin saklamayı kabul etmediği ama herkesin sıkı sıkıya bağlı olduğu ortak bir sır. *Herkes* Jimmy'nin masanın başında olduğunu biliyor ama Bölge'deki çoğu insan ona saygı duyuyor. Ondan korkuyorlar da. "Peki Nerrock da bu işin içinde mi?" Blesk bastırıyor. Blesk'in ilgisini çeken bir şey var.

Endişeli bir kız arkadaş ve başka bir şey - anlamadığım bir şey. "Bunu inkar edecektir. Onlar sadece iş adamı, Blesk."
Konnor babamıza doğru adım atarken çenesi sıkıştı. "Onlarla bir ilişkin var mı?"

Babam öksürüyor. "Tanrım, hayır!"

Blesk hassas ve endişeli bir şekilde konuşuyor. "Benim... . Yani Konnor'u kaçıran adam, o da işin içinde miydi?"

"Bilmiyorum, Blesk."

Jaxon yerinde kıpırdanıyor ve ondan gerçekten hoşlanıyor olsam da böyle özel bir konuşmaya tanıklık etmesini istemezdim. "Vay canına, bu biraz gergin. Konnor, sen bir mafya çocuğusun."

Konnor gerilir. "Hayır, değilim. Ben bir Slater'ım." İsmimizi her şeyin üstünde tutuyor ve bu da ona daha sıkı sarılma arzusu duymama neden oluyor. O bir Slater ve hiçbir yeni bilgi bunu değiştiremeyecek.

Ama şu anda kendi içim ve dışım için bunu bilmem gerekiyor. "Kasap onlardan biri mi?"

Max'in bu soru karşısında gözlerinin yarıklara dönüştüğünü hayal ederken, nabzım boğazımda titremeye başlıyor. Sanırım bilmesini istiyorum. . onun bu dünyada büyüdüğünü bildiğimi - tıpkı benim gibi, birçok yönden Konnor'un kardeşim olduğunu.

Konnor bana ters ters baktı. "Cassidy, neden? Neden önemli olsun ki?"

Gözlerini kaçırarak babama doğru bakıyorum. "Sadece merak ettim. Flick artık onlarla çok takılıyor."

Konnor önüme geçiyor ve ben de boynumu bükerek ona bakıyorum. "Yalan söylüyorsun," diyor. "Kasap Çocuklar neden umurunda? Bu isim neden gündeme geliyor ki?"

İlgisizmişim gibi davranıyorum. "Onlar bizim arkadaşlarımız, Konnor. Hepsi bu."

"Yani artık *bizim* arkadaşımız mı oldular? Artık sadece Flick'in arkadaşları değil mi?" Blesk onun koluna dokunuyor ve "Konnor" diye yalvarıyor.

"Oğlum, onlarla ne alıp veremediğin var?" Babam soruyor. "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

Konnor babama bakmadan önce beni süzüyor. "Onlardan hoşlanmıyorum, hepsi bu. Cassidy'nin onlarla takılmasını istemiyorum."

Homurdanıyorum. Çoğu zaman burada bile değil ve bana emir mi yağıdırıyor? "Sanırım artık beş yaşında olmamam ve istediğimi yapabilmem iyi bir şey."

"Cassidy, sakın ol." Babam nazik ses tonuyla beni sakinleştirmeye çalışıyor. "Kardeşin sadece endişeleniyor." Kaşlarım çatıldı. "Harika, artık arkadaş kısıtlamam var."

Neden bu kadar sinirlendiğimi bilmiyorum. Sanırım bana çocukmuşum gibi davranılmasından bıktım. Konnor tarafından. Max tarafından.

Konnor, "Bir velet gibi davranıyorsun, Cassidy," diye tükürdü.

"Arkadaşı olan 'erkekler' olduğu için ağabeyi tarafından sorgulanan on sekiz yaşında bir kız gibi davranıyorum. Daha fazla klişe olabilir misin? Eminim Flick gibi eşcinsel olmamı diliyorsundur."

"Erkek değil, Cassidy," diyor. "Kasap çocuklar."

Babam araya girdi. "Konudan sapıyoruz. Bunlar yapmamız gereken konuşmalar değil. Gerekli

de değil. Burada söz konusu olan Luca Butcher'ın oğulları değil ve sen de herhangi bir tehlike altında değilsin. Bunu söylemeye gerek yok ama bu Konnor'un işi. Bunların hiçbirisi bu odadan çıkamaz. Konnor, bu konuyu diğer taraflarla görüşmek için düzenlemeler yapmak istiyorsan, yapabilirsin, ancak

önce burada, benimle konuşulur. Bunu ne kadar vurgulasam azdır. Yaptığım her şey, sakladığım tüm gerçekler senin içindi. Bana tüyleri diken diken etmeyeceğine söz ver. Tamam mı?"

Konnor yavaşça başını sallar. "Nerrock biliyor mu? Nerede olduğumu biliyor mu?"

"Evet, elbette," diyor babam. "Senin kim olduğunu ve nerede olduğunu biliyor Konnor. Ama tehlikede değilsin. Her şey bitti. Sen benimsin. Güven bana."

Blesk'in gözlerinde belirsizlik titreşiyor. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" "Güven bana." Babam Konnor'a yaklaşıp.

"Güveniyor musun? Bana güveniyor musun?" Konnor'un omuzları gevşer. "Sana güveniyorum, baba."

Blesk ona yaslanarak kardeşimi benim yapamadığım şekilde rahatlatıyor. Konnor'u dünyadaki her şeyden çok sevmeme rağmen, hiçbir zaman onun duvarlarını aşmayı başaramadım. Beni hep uzakta tuttu. Ama Blesk ile. . . Blesk ile rahatlıyor. Sanki fiziksel olarak acısını alıyor.

Alnını onunkine değdiren Konnor iç çekerek gerginliğin biraz olsun azaldığını kanıtlıyor. Blesk'in sadece pazusunu sıkarak onu rahatlatmasını izlerken, kalbim bu tür bir sevgi için sızlıyor.

Blesk, Konnor'u odadan çıkarırken "Dinlenmeye gidiyoruz," diyor.

Bir kez daha masasına doğru yürüyen babam sandalyesine çöküyor. "Cassidy, bebeğim, babana bir içki getirebilir misin?"

Gözlerim yanmaya başladı. "Tamam."

Dolabındaki viski şişesinden ona bir içki dolduruyorum ve bardağı önündeki bardak altlığına yerleştiriyorum. O bir yudum alırken, çatık kaşlarımla sessizce izliyorum. Bardağı bitirdiğinde ona bir bardak daha dolduruyorum. "Bunların hepsi doğru mu baba?"

Onu inceliyorum, bize tüm gerçeği anlattığından emin değilim. Her şeyi anlatamayacak kadar bitkin görünüyor. Gerçeğin yükünüzü hafifletmesi gerekir, sizi daha fazla yük altında bırakması değil.

Başımı sallayarak, "Öz babası onu kaçırmak için para mı ödedi?" diyorum.

Sonunda çökmüş gözlerle bana baktığında, bakışları omzumun üzerinden geçiyor ve yüzü soluyor. Gözleri sadece bir anlığına açılıyor. Kalbim göğüs kafesimin içinde güm güm atıyor ve Max'in kapı aralığını doldurduğunu görmek için dönüyorum.

"Max," diyor babam kapalı bir gülümsemeyle. Oda aniden havasız kalıyor.

Max boş. Bakışları babamdan hiç ayrılmıyor. "Ben, böldüğüm için özür dilerim. Sadece Cassidy'ye iyi geceler dilemek istedim."

Ruhsuz etkileşimi gözlemlerken ağzım açık kalıyor. Boğazımda bir düğüm oluşuyor. Babamın elleri kucağında titriyor. Gülümsüyor. Bu kez gözleriyle buluşuyor ama çenesinin hareketinden dişlerinin sıkılı olduğunu anlayabiliyorum.

"Elbette." Babamın sesi gergin. "Onu çok geç saatlere kadar ayakta tutma. Yarın bale okulu var."

"Buna cesaret edemem."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

angst

Gece serinliğinde dışarı adım atan Max'i **takip ediyorum**. Batı Avustralya'nın havası genelde sevdiğim bir şeydir. Akşamları serin, gündüzleri ılıktır ama bu gece soğuk, uğursuz bir arkadaşına sahip. Konuşmadım çünkü kelimeler boğazımda kafeslenmiş, çıkamıyorlar.

Max karanlığa donuk donuk bakıyor. Bana doğru dönmeden önce uzun bir an geçiyor ve midemdeki düğüm çözülüyor. Birlikte geçirdiğimiz günü düşünüyorum. Samimiyetimizi. Hafif gülümsemesini. Bunları düşünüyorum çünkü karşımdaki bu adamı zar zor tanıyorum.

"Ortaya attığınız isimler konusunda çok dikkatli olmalısınız. Tanıdığınızı sandığınız insanlar hakkında konuşmayın. Sen hiçbir şey bilmiyorsun. Sen aptal küçük bir kızsın. Asla cevabını alamayacağın sorular sormayı bırak. Balerin olmaya odaklan."

Kopuk gözleri bizim için beslediğim tüm umutları yerle bir ederken nabzım sıçrıyor. "Ama . . .
Konnor

."

"Bu konuşma bitmiştir."

Kendime sıkıca sarılıyorum, dağılırsam diye tüm parçalarımı bir arada tutuyorum. olmadan Max başka bir şey söylemeden uzaklaşıyor ve evimle stüdyom arasındaki boşlukta kayboluyor. Sessizlik sürüyor ve sonra Bronson'ın motosikletinin ışıkları yanıyor ve duyularımı sersemletiyor. Motor homurdanarak çalışıyor ve gözden kayboluyor, ne hızlanıyor ne de dolambaçlı yollardan gidiyor; sadece gelişigüzel bir şekilde benden uzaklaşıyor.

ON İKİNCİ BÖLÜM

bali

TONI yatağımın üzerinde, yarısı dolu bavulumun yanında bağdaş kurmuş oturuyor. "Hâlâ Bali'ye gitmek istediğine emin misin?"

Bir çift şort daha katlıyorum. "Evet. İyi olacağım. Odaklandım." Elimle gözlerimin önündeki havayı keser gibi bir hareket yapıyorum. "Odaklandım."

Dantelli bir külot çıkarır ve burnunu kırııştırır. "Gerçekten gitmen gerektiğini düşünmüyorum."

"Bu bir iş." Başımı sallıyorum ve doğrudan Toni'ye bakmak dışında her yere bakıyorum. Gergin bir şekilde kıkırdayarak ekliyorum, "Bu çok para. Ayrıca Jimmy artık bana sponsorluk yapıyor. Avrupa'da yol paramı ödüyor; İtalya'daki şirketlerden teklifler aldı. Bu işi berbat etmeyeceğim. Mesafemi koruyacağım. Görmezden gelme gücüm var. . . Ben mükemmel bir görmezden geliciyim."

"Evet, sanırım lisedeki her erkek senin mükemmel bir görmezden gelen olduğun konusunda hemfikirdir. Ama biz onlardan bahsetmiyoruz. Biz-"

"Max Butcher. Gördün mü?" Omuz silkiyorum ve saf bir aydınlanmayla gülümsüyorum. "Adını tekrar söyleyebilirim. Sorun değil. Toni, ne yapmam gerektiğini biliyorum. Profesyonelce davranacağım. Gün içinde bisikletle gezintiye çıkacağım. Köyleri, tapınakları ve lanet olası volkanları ziyaret edeceğim ve iyi olacağım."

İşaretle yeni şekerleme mayomu kaldırıyor. Spagetti askıları ve göbeği saran ince kıvrımlarıyla mayo, mayodan ziyade birkaç parça ipi andırıyor.

"Her şeyi kapsıyor," diyorum kararlılıkla.

Gözleri büyüdü. "Bence gitmemelisin."

Tek parçayı ondan kaparak sırtıma zorluyorum. "Beni hafife alıyorsun, dostum."

"Hayır, Altın Kız, tahmin etmiyorum. Seni tahmin ediyorum. Seni tam da kör edici, genç, mantıksız bir saplantı noktasında tahmin ediyorum. Benim tahminim bu."

"Şey, um," diye kekeledim. "Başka bir cetvel al."

"Geri dönüşlerin çok üzücü. Bazen arkadaş olduğumuza inanamıyorum. Dinle, neredeyse iki

haftadır ondan haber almadın. Ve onu son gördüğünde seni ezdi, sana aptal küçük kız dedi.

Birak onu hayatim."

Odanin icinde dolasmaya, iclerinde ihtiyacim olan ya da istedigim hicbir sey olmadigini bildigim dolapları ve çekmeceleri karıstırmaya baslıyorum. "Küçük aptal bir kızdım," diye fısıldıyorum dolabın içine.

Toni iç geçirir. "Cassidy."

"Öyleydim." Sertleşerek yüzümü ona dönüyorum. Gözlerimin arkası ısınıyor ve alt dudağım titremekle tehdit ediyor. "Onun dünyasıyla ilişki kurabileceğimi düşündüm. Konnor'un kız kardeşi olmanın o kadar da farklı olmadığımız anlamına geldiğini düşünmüştüm çünkü ben de zorluklar yaşamıştım. Bunun beni içeri alabileceği anlamına geldiğini düşünmüştüm ama yanılmışım. Acı hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Sorumluluk hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Şiddet ya da eziyet hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Tıpkı onun dediği gibi, hiçbir şey hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Cassidy."

"Hayır. Ben artık asexual bir güvercin değilim, Toni." Sesim çatlıyor. "Max'le birlikte olduğumdan beri bedenimin ve cinselliğimin çok farkına vardım. Artık böyle bir şey giyebilecek kadar kendime güveniyorum," diyorum mayoyu göstererek. "Bunun onun orada olmasıyla hiçbir ilgisi yok."

Çatık kaşlarıyla bana bakıyor. "Bence gitmemelisin." İç çekerek ekledi, "Ama sonuçta bu senin hayatın. Eğer Max Butcher'ın cezasını çekmek için obur olmak istiyorsan, o zaman tamam. Bali'de gösteriş yap ama seni buna karşı uyarmazsam nasıl bir arkadaş olurum?" Duraksıyor. "Hayır, ciddi, nasıl bir arkadaş olabilirim ki? Çünkü seni bir kuleye kapatıp bir ejderhayla korumaya almaktan bir Max Butcher münakaşası daha uzaktayım."

Biraz gülerken başımı sallıyorum ve toparlanmayı bitiriyorum. Birkaç alaycı yorum daha yaptıktan sonra Toni beni havaalanına götürüyor ve kapıda el sallayarak uğurluyor.

Sadece 1.80 boyunda ve minyon olmak küçük bir jetle uçarken işe yarıyor. Dizlerimi uçağın soğuk metal kıvrımına değene kadar kıvrarak pencereden dışarı bakıyorum, Bölge'nin kentsel yamalı bohçasının yerini Avustralya taşrasının düz kırmızı toprağı alıyor. Uçak birkaç saat içinde Bali'ye inmeden önce Kimberley ve Hint Okyanusu boyunca kuzeye yönelecek. Flick, Stacey ve diğerleri Jimmy Storm'un özel jetindeler ve benimkinden birkaç saat sonra inmeleri planlanıyor.

Kimberley altımdan geçerken, on ikinci sınıfta satın aldığım Endonezya dili kitabını açıyor ve basit konuşma terimleri üzerinde pratik yapıyorum. Denpasar Havaalanı'na indiğimizde, Bali dilinde 'teşekkür ederim' ve 'lütfen' kelimelerinin yanı sıra birden ona kadar olan sayıları ve çok sayıda selamlaşma ifadesini öğrenmişim.

Selamat pagi.

Terima kasih.

Valizlerimi aldıktan sonra havaalanından dışarı adımımı atıyorum ve nem, üzerimden atamayacağım bir battaniye gibi üzerimi örtüyor. Alnım hemen nemleniyor. Yoğun hava çay

yaprakları, çürüyen meyve ve baharat kokuyor. Aynı anda hem egzotik, hem hoş, hem de iğrenç. Bali bir şekilde hem aydınlık hem de puslu. Sıcak beraberinde bir tür uyuşukluk getiriyor. Tembellik. Boş zaman. Romantizm. Hava nemli ve sıcak. Soyunup havuzda cırılçıplak yüzmek istiyorum.

Atu adında hoş bir adam beni alıyor ve iki saat kuzeydeki Ubud'a götürüyor. Motosiklet ve scooterların oluşturduğu kaotik denizde ilerlerken, pencereden bu tropik adanın pirinç tarlalarını ve yoğun yeşilliğini izliyorum.

Variş noktamıza ulaştığımızda Atu'ya teşekkür ederek "*Terima kasih*," diyorum. El sallayarak vedalaştıktan sonra, bavulumu en güzel mor elbiseye sarınmış sevimli bir Balili kadına doğru sürüyorum.

Bana bir dağın yamacına oyulmuş ve yüzme barlı iki havuza ve iki restorana sahip lüks bir tatil köyünün eteklerinde yer alan villayı gösteriyor. Villanın kendine ait bir erişim noktası, özel bir havuzu ve açık hava mutfağı var.

Buzdolabı beni çağırıyor, ben de bir Bintang bira çıkarıp kapağını açıyorum ve birkaç yudum içiyorum. Bir yudum daha almadan önce boş villada bir süre hareketsiz duruyorum. Sonra kapılardaki isimleri okuyarak odaları dolaşıyorum: Flick ve Stacey, Bronson, Max, Cassidy, Xander ve Clay.

Odama girdiğimde çift kişilik yatağa, güzel ahşap mobilyalara ve el oyması süslemelere bakıyorum. Bir yudum daha alıp gülümsüyorum. Max'in yatağına atlayıp battaniyeleri biraz karıştırmalıyım. Yapmıyorum ama bu düşünce beni mutlu ediyor. Odamın duvarları olan ama çatısı olmayan özel bir banyosu var. Gri fayanslar, tek bir bambu sandalye ve tamamen özel olmasına rağmen dışarıda duş alacakmışım gibi hissettirecek kadar yeşillikle dekore edilmiş.

Bavulumu alıp yatağın üzerine atmadan önce biramı komodinin üzerine koyuyorum. Kıyafetlerimi karıştırıp yeni şekerleme mayomu çıkarıyorum. Soyunup içine giriyorum. Tek parça; alt kısmı ince bantlarla üst kısmına bağlanıyor. Külotun dikişi kalçalarımın kabarıklığını gösterecek şekilde yukarıdan kesiliyor. Bantlar karnımın ve kaburgalarımın etrafını üç kez sarıyor. Üst kısmı halter yaka ve daldırma yakalı. Çok güzel.

Ayak parmaklarımı parmak arası terliklerime geçirirken kendime Toni'nin yanıldığını söylüyorum. Bu mayoları Max için giymiyorum. Bu mayoları giyiyorum çünkü bana hissettirdikleri hoşuma gidiyor ve bunun ne anlama geldiği umurumda değil. Havlu çantamı ve bronz renkli Aviator'larımı alıp tesisin ana havuzuna doğru ilerliyorum.

Parmak arası terliklerimi çıkarıp havuz kenarındaki şezlonga uzandım ve güneş gözlüklerimle resepsiyondan aldığım broşürlere baktım. Güneş ve nemli hava vücudumun neredeyse her santimini okşuyor, cildimde nem tanecikleri oluşturuyor. Etrafımda yabancılar gülüşerek su sıçratıyor. Güzel kızlar güneşin altında pişiyor. Sevimli Balili insanlar etrafta dolaşıyor, kokteyl ve yiyecek dağıtıyor, havlu ve diğer rahatlatıcı eşyaları sunuyorlar. Kitabıma odaklanıyorum.

"Cassidy!" Kollarına atılmadan bir saniye önce kız kardeşimin çığlık attığını duyuyorum. "Az önce ne olduğuna asla inanamayacaksın."

Kitabımı bırakarak ona sarılıyorum. "Yaşasın! Bali'deyiz."

"Yani?" diye pantolonunu indirdi. "Lanet olası bir uçaktan atladık!"

Ben oturuyorum, o da şezlongun kenarına kayıyor. "Sen ne?" Nefes nefese kaldım.

"Evet. Bize söylemediler bile. Sadece paraşütleri taktılar, bizi koşum takımlarıyla bağladılar ve atladılar. Dışarı. Atladılar. Atladılar. Lanet olası. Uçaktan. Şaka bile yapmıyorum!"

Birden kendimi çok kötü hissettim. Midem düğümlemekle tehdit ediyor çünkü tüm bu Kasap çocuk meselesi başladığından beri ilk kez Flick için endişeleniyorum ve sırlarının derinliğini bilip bilmediğini merak ediyorum. Acaba umurunda olur mu?

"Vay be." Belli ki adrenalini yüksek, gergin ve kulaktan kulağa gülümsüyor. "Belli ki iyisiniz, değil mi?" diye soruyorum.

"Evet. Görünüşe göre bu tür şeyleri her zaman yapıyorlar."

Tabii ki var.

"Kulağa harika geliyor." Ben rahat etmek için biraz kıpırdanarak şezlonguma geri kayarken, Flick benimkinin yanındaki yatağa geçiyor.

Duraklıyor, beni süzüyor. "Cassidy Slater, bu mayolar muhteşem."

Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı sıkıyorum. "Teşekkür ederim."

Daha iyi görebilmek için hafifçe kıpırdanıyor ve her santimetrekaremi inceliyor. "Onlar şeytan! Onları seviyorum."

"Onlar kötü değil. . Kırmızı olanlar kötüydü."

"Seni daha önce hiç böyle bir şey giyerken görmemiştim. Çok seksisin, kardeşim." Gülüyorum ve güneş gözlüklerimin üzerinden bakıyorum.

"Tipim değilsin."

Stacey de Flick'e katılıyor, her şeyi konuştuktan ve kokteyl içmeye oturduktan kısa bir süre sonra. Güneşin yoğun varlığı kaslarıma sıcaklık masajı yapıyor ve Stacey ile Flick yanımda gevezelik ederken ben de gözlerimi kapatıyorum. Sessiz, şamatalı kıkırdamaların bulanık, sıcak dünyasına sürükleniyorum. Eğlenceli bir çığlık sesi gözlerimin tekrar açılmasına neden olana kadar birkaç uzun saniye geçiyor.

Bir grup heyecanlı kızın merdivenlerden koşarak inişini izliyorum. Çığlık atıp gülüyorlar ama benim tüm dikkatim Max'in üzerinde. O ve içlerinden birini tanımadığım kardeşleri bir anlığına kızların kaosunun ortasında kalıyorlar. Sonra serbest kalıyorlar ve Max'in güzel vücudunun her santimi önüme seriliyor. Doğrudan ona bakıyorum ama o beni fark etmiyor.

O yapana kadar.

Karnımın üzerine dönerek başımı ön koluma yaslıyorum. Kalbim şezlongun plastik minderlerinde titreşirken kendime güveniyormuş gibi yapıyorum. Derin bir nefes alarak kargaşayı görmezden gelmeye çalışıyorum ve kendi uyuşuk, tembel, romantik Bali'mde kalmaya karar veriyorum.

"Cassidy," diye fısıldıyor Flick. "Max şu anda seni gözleriyle beceriyor."

Aptal küçük kız gülümsemesini bastırmak için dudaklarımı ısırıyorum - öyle değil mi? Küçük aptal bir kız gülümsemesi. "Eminim değildir."

Sadece bu sözleri söylediğini duyduğum için bile tenim uğulduyor. Onun dudakları için her yerim ağrıyor. İşte tam da bu yüzden şu anda zihinsel olarak kaçmaya çalışıyorum. Eğer kafamı

kaldırır ve gözlerinin beni zihinsel olarak soyduğunu görürsem, içten içe yanan bir ihtiyaç birikintisine dönüşeceğim.

"Felicity, yapma," dediğini duyuyorum Stacey'nin ve başımı çevirip onlara bakıyorum.

Flick gözlerini devirir. "Ne yapmayayım? Belli belirsiz değil. Onu aldığından beri gözlerini kışından ayırmadı.

burada."

"Lütfen," diye mırıldanır Stacey. "Bırak onu. Bu iyi bir fikir değil."

Bu iyi bir fikir değil mi?

Stacey gerçekten bir kasap; hatta öyle konuşuyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Flick sorar. "Neden iyi bir fikir değil-"

Stacey sıkıca gülümser. "Bakın, bu tatil çocuklarla ilgili. Siz ikiniz uslu durmalısınız yoksa bir dahaki sefere davet alamazsınız. Kızlar sinirlerine hakim olamadıkları için böyle durumların ters gittiğini gördüm. Özellikle de Clay ve Max, tamam mı? Uslu durun."

Yüksek sesle iç çekişim istemeden oldu. Doğrulup çantamı aldım ve bara doğru yürüdüm.

Gözlerin üzerimde olmasına alışkınım ama bugün beni okşadıklarını, bacaklarımın her kalkışını, kalçalarımın her sallanışını takip ettiklerini hissedebiliyorum. Sanki Max'in gözleri bana fiziksel olarak dokunma gücüne sahipmiş gibi, bu yüzden şimdi rahat kalmak için mücadele ediyorum. Karnım sinirden dönüp duruyor. Ona bakmamak için tüm gücümü harcıyorum.

Sonunda bara vardığımda, ona yaslanıyorum. Birkaç dakika önce beni bu kadar yakından takip eden gözlerden bir nebze olsun korunmamı sağlıyor.

Bardakları parlatan Balili adamın güzel beyaz dişlek sırtışına gülümsüyorum.

"Lütfen bir mimoza alabilir miyim. . . Pardon. . . *Jus jeruk ve sampanya. Terima kasih.*" Tüm yüzü aydınlandı. "Evet, *wanita cantik.*"

Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim ama bana bir içki doldurmaya başladı.

Yanımdaki bar taburesinde oturan bir yabancı omzunu bir anlığına benimkine bastırıyor. "Dedi ki, güzel bayan."

"Oh." Aksanının Avustralyalı olduğu belli olan yabancıya gülümsüyorum. "Çok nazık biri." Sırtışı eğik. "Hayır, sadece dürüst davranıyor."

Bu adamın oldukça çekici olduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum ama yüzümün kızarması bunu ele veriyor. Garip bir şekilde gülerek, "*Terima kasih.*" diyorum.

Gülmekten kırılıyor. "Çok sevimlisin. Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" "Hayır," diyorum saygıyla. "Kendim alabilirim. Yine de teşekkür ederim."

"Hadi ama, cebimde delik açan bir maden maaşım var ve paylaşacak kimsem yok. 0.20c gibi bir şey. Sana bir içki ısmarlayayım."

Gözlerimi deviriyorum. "Tamam, tabii."

"Güzel. İçkisini ve diğer siparişlerini ben ödeyeceğim." Bana doğru döndü. "Nerelisin?"

Barmen önüme bir mimoza koydu. "The

District."

Başını sallıyor, kaşlarından biri kalkık. "Evet, WA'da mı?"

Bardağı aldım ve bir yudum içtim. Eve döndüğümüzde aldığımızdan çok daha sert. "Evet." Ayak parmaklarımın ucunda durarak bir taburenin üzerine kayıyorum ve bacak bacak üstüne atıyorum. Bir

boncuk ter damlası

bronzlaşmış, sert yüzünü incelerken saç çizgisi. O da en az benim kadar kızarmış ve terlemiş. "Bir keresinde oraya gitmiştim," diyor. "O bölgede çok iyi restoranlar var."

Sohbetin içinde rahatlarırken sandalyem hafifçe dönüyor. "Var. Müzeler ve tiyatrolar da. Biz.. . sanatsalız." Gergin bir şekilde kıkırdıyorum; bu onun hoşuna gitmiş gibi görünüyor çünkü sırtışı daha da genişliyor. "Yani, *kültürlüyüz*. Ben aptalın tekiyim. Bazen aptalca şeyler söylüyorum."

Yabancı kıkırdar. "Aptalca bir şey söylediğini duymadım."

"Ona zaman ver," dediğini duyuyorum Max'in, iri cüssesi çevresel görüşümde beliriyor.

Başım manyetik bir çekim gibi ona doğru dönüyor ve çıplak, dövmele gövdesine bakıyorum. Hareket ettikçe kasları hipnotik bir şekilde oynuyor ve -ah kahretsin- artık o kadar yakın ki göğsündeki ter tanelerini görebiliyorum.

Sertçe yutkunuyorum. "Evet, Max?"

Tam önümde durdu, hiç çekinmeden vücudumu taradı. "Söylesene ufaklık, o mayoları yaparken kumaşları mı bitmiş?"

Yabancı bara yaslanır. "Hey, dostum, geri kalanımız için bunu mahvetme." Max'in pazıları seğirir.

Sakin kalmaya çalışıyorum. "Mayolarımı beğenmiyorsan beni görmezden gel."

Gözleri benimkilere sabitlendi. "Onları sevmediğimi söylemedim." Barmene işaret ediyor. "Bir mimoza ve bir sek Jameson."

"Hey, dostum, ona zaten bir içki ısmarladım." derken Yabancı'ya bakıyorum.

Max onu tamamen görmezden geliyor. Aramızdaki barı kavrayan diğer eli mevcut mimozama uzanıyor. Bardağı boşaltırken gözleri sert ve küstah.

Yabancı aniden ayağa kalkar. "Ciddi misin lan sen?"

Max onu tanımak için yavaşça döndüğünde nabzım hızlanıyor - 1.80 boyunda, çatık kaşlı Max Butcher. Stranger'ı küçük bir çocuk gibi gösteriyor. Muhtemelen karate yapan insanların yapması gerektiği gibi vücudunu bir silah olarak ilan etmeli. . . Ya da öyle bir şey.

"Bu çok saçma!" Tökezleyerek ayağa kalktım. Yani beni istemiyor. Ama başkasının da bana sahip olmasını istemiyor. Kahrolası mağara adamı! "Ben yürüyüşe çıkıyorum."

"Üzerine başka bir şey giy," diye homurdanıyor Max.

"Tabii ki yapacaktım." Ona ters ters baktım. Bakışlarını hiç kırmadan, yavaşça parmak arası terliklerimi giyiyorum.

Yaya yoluna çıkıp arnavut kaldırımlı sokakta dolaşırken gözleri daha da kısılıyor.

Peşimden gelmesini bekliyordum. Beni bir ahıra atmasını. Vücudumu örtmem için beni zorlamasını. Keşke bu düşünce beni bu kadar heyecanlandırmasaydı. Tatil köyünden yeterince uzaklaşır uzaklaşmaz küçük bir sokak pazarına dalıp 'üzerime giyecek başka bir şey' arıyorum. Ama Max Butcher'ın kıyafetlerimi belirlemesine izin veremezdim. Özellikle de iki haftadır ondan haber alamadığım için.

Elbiselere göz atarken acele etmiyorum. Beğendiğim birkaç tane buluyorum ve Endonezyacımı kullanarak takas yapmaya çalıştığımda kadın gülümsüyor. Tabii ki, her halükarda orijinal fiyatı ödüyorum. Her biri

elbise bana sadece beş Avustralya dolarına mal oldu. Tam dizden kesen beyaz yazlık elbise bugün için mükemmel, bu yüzden Ubud çevresindeki birkaç noktayı keşfetmek için tekrar dışarı çıkmadan önce mayolarımın üzerine çekiyorum.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

aptal küçük kız

VİLLAYA GERİ DÖNDÜĞÜMDE Flick, Stacey ve çocukları özel açık havadaki hasır koltuklarda uzanırken buluyorum. Gece ılıktı. Alkolü vücudumdan atmıştım, bu yüzden şimdi biraz daha memnun hissediyorum. Damatla tanışmak ve düğününün bir parçası olmama izin vererek bana verdiği fırsat için ona teşekkür etmek için sabırsızlanarak yanlarına gidiyorum.

Açık saçık giyinmiş iki güzel kızı gördüğümde birden donup kalıyorum. Etrafta dolanıyorlar, masalardaki boş bira şişelerini temizliyorlar ve gülünç derecede çekici Kasap çocuklar çetesiyle göz göze geliyorlar.

Harika. .

Bronson arkasını döndü ve bana göz kırptı. "Hey, Cassidy kardeş. Güzel elbise. Gördün mü Maxipad, bir manastıra katılabilir."

Max bu yorumdan ve genel olarak varlığımdan etkilenmemiş görünüyor ki bu benim için sorun değil çünkü zaten onunla konuşmak istemiyorum. Bronson'ın yanına oturuyorum. O kadar misafirperver ve karizmatik ki, anında kendimi onun yanında kabul edilmiş hissediyorum.

"İçmek ister misin?" Stacey zıplayarak ayağa kalkıyor ve buzdolabına doğru yürüyor.

"Otur, Stacey," diye emrediyor Xander. "Bunu yapacak hizmetçilerimiz var."

Bronson dehşet içinde soluk soluğa kalır. "Xander! *Tanrıçalara* hizmet ediyorsun. Cidden, sana terbiyeyi kim öğretti?" Hepsi gülüyor ve "Max" diyor.

"Sorun değil Xan," diye ısrar ediyor

Stacey. "Otur. Rahatla," diyor

Xander.

Kanepenin kenarına sürünerek Clay'e doğru eğildim. "Merhaba. Ben Cassidy. Ben-

"Balerinimiz." Başını sallıyor. Biraz Max'e benziyor, ama daha keskin yüz hatları ve sakalındaki tuz ve biber saçlarıyla. "Biliyorum. Aurora senden hiç bahsetmedi."

"Aletini ağzına sokmayı dene. Bu genellikle işe yarar," diyor Xander. Max güler. "Erkek arkadaşın da seninle böyle yaptığını söyledi, Xander."

Erkekler diyarına girdim.

Servis yapan kızlardan biri bana bir bira uzatıyor. "*Terima kasih*," diyorum sıkı bir gülümsemeyle, güzel göğüslerine kaşlarımı çatmamaya çalışarak, aniden kendi küçük göğüslerimin farkına vararak.

"Kardeşlerim adına özür dilerim Cassidy." Clay gülümsüyor ve sandalyesine daha da yaslanıyor. Güçlü bir duruşu var. Boğazımın düğümlenmesi onun yanında dikkatli olmam konusunda beni uyarıyor. "Biz dinsiz değiliz. Sadece her zaman böyle güzel kızların etrafında değiller."

"Şimdi bunun doğru olmadığını biliyorum," diyorum bacak bacak üstüne atarak.

Max gözlerini Stacey'e diker. "Güzel kızlardan bahsetmişken, siz üçünüz Perşembe günü nereye gidiyorsunuz?"

"Her zamanki gibi güzel konuştun, Max." Bronson bana doğru eğildi ve "Buck'ın partisi" diye mırıldandı. Midem huzursuzluktan yuvarlanıyor. Toni'nin sesi zihnimde yankılanıyor. *Gitmemelisin*. Stacey, Flick'in kalçasını okşuyor. "Hepimiz başka bir yerde kalıyoruz."

"Evet, öylesin," diyor Max, bakışları kısa bir an için bana kayıyor.

Bronson kollarına girip havuza atılmadan bir an önce bana sırtıyor. Su bize çarpıyor. Elbisem yüzüyor ve tekrar yüzeye çıktığımda duyabildiğim tek şey kahkahalar. "Aman Tanrım! Bronson."

"Bayılıyorsun," diyor, üzerime su sıçratarak.

Gülmekten kırılıyorum, saçlarım yüzüme dökülüyor. Buck'ın partisini duyduğumda hissettiğim duygular yumuşamış, yerini onun bulaşıcı neşesine bırakmıştı. "Sen, ben ve havuzlar olmaz."

Omuz silkiyor. "Bu bizim işimiz."

Ona bakıyorum. "Buna kim karar verdi?"

"Ah, o gün havuza en son sen girmiştin."

Sonraki birkaç saat kahkahalar ve şakacı hakaretlerle geçiyor ama saat 22:00'de odama çekilmeye karar veriyorum. Nemli elbisemi çıkarıp bahçe tarzı duşa giriyorum ve musluğu soğuğa çeviriyorum. Ama bu yapışkan nemde soğuk su bile gayet ılık. Saçımdaki kloru yıkadıktan sonra ellerimi fayanslara bastırıyorum, başımı serinletici suyun altına daldırıyorum ve Max'i düşünüyorum.

Bu gece beni tamamen görmezden geldi. Tabii ki bunun istisnası pasif agresif yorumlarıydı.

Duşta işim bitince dışarı çıkıyorum ve kalın ılık havanın beni yalayarak kurutmasına izin veriyorum. Yatağa girip uzandığımda, Max'le nasıl bir duvarı paylaştığımızı hatırlıyorum - başımın arkasındaki duvarı.

Yumuşak beyaz çarşaf lar çıplak bedenimi sararken, bir yastık kapıp bacaklarımın arasına sokuyorum. Üzerine otururken gözlerim kapanıyor. Ona sürtünürken Max'in dudaklarının klitorisimde olduğunu, boşalırken ereksiyonunun içimde titreştiğini hayal ediyorum. Gergin kaslarını. Sıcak nefesini.

İnlemeye başlayınca kalçalarımın arasında bir karıncalanma hissediyorum. Çarşaf ları

yumrukluyorum ve vücudumu yukarı çekerek yastığa hızla sürtünüyorum.
Ama faydası yok. Oraya varamayacağım.

Hayal kırıklığıyla pes edip yastığı ve çarşafı yeniden düzenliyorum. Aniden kapı kolunun dönme sesini duyunca, yanaklarım alev alev yanarak doğruluyorum.

Max içeri giriyor ve başını eğiyor. "Sen yaramaz küçük bir kızsın." Ona kaşlarımı çatıyorum. "Ben aptal küçük bir kızım, unuttun mu?"

Sırıttırıyor ve o lanet gamzesi benimle alay ediyor. "*Cassidy*."

"Hayır!" Çarşafı yukarı çekiyorum. "Çık dışarı. Bana pislikten başka bir şey olmadın."

Kapıyı arkasından kapatıyor ve sırtını kapıya dayıyor. "Benim bir pislik olduğumu bildiğini sanıyordum?" "Artık bu oyunu oynamayacağım," diyorum sesim titreyerek.

"Ufaklık, az önce benim için küçük bir işitsel gösteri yaptın."

"Hayır." Çarşafı etrafımda topluyorum. "Bunu bana yapamazsın. Seni her gördüğümde beni küçük düşürüyorsun." Az önce ona bir gösteri yaptım ve şimdi *hem* ona *hem* de kendime kızgınlım.

Kaşlarını çatıyor ve bir adım öne çıkıyor. "Seni nasıl küçük düşürebilirim? Kimsenin bizden haberi yok." "Bronson biliyor." Onu dikkatle izliyorum.

Duraklıyor. "Evet."

"Senin için hasar kontrolü yaptığı çok açık." "Yani, öyle mi?"

Kollarımı kendi etrafımda sıkıyorum ve yatak başlığına çarpana kadar geriye doğru kayıyorum.

"Evet. Sen böyle bir pislikken o bana neden bu kadar iyi davranıyor?"

"Senden hoşlanıyor. Ve bu tamamen onun."

"Ama sen bilmiyorsun ve bu yüzden bir mankafasın."

Kıkırdıyor ve ben bu sesi sevdiğim için nefret ediyorum. "Kıç kafalı mı?" diyor. "Bizim hakkımızda her şeyi biliyor mu?"

Bakışları bir an için etrafta geziniyor. "Evet."

Aceleyle nefes alıyorum. "O ne düşünüyor?"

"Benim bir aptal olduğumu düşünüyor," diyor omuz silkerek. "Öylesin!"

Hayal kırıklığı içinde başını sallıyor. "Evet, ayrıca seni de düşünmüyor. . . seni düşünmüyor. Lanet olsun. . *seni* korumayı. Benim yaptığım gibi."

Kaşlarımı sıkıca çatıyorum. "Beni üzdün, Max. Bu şekilde ayrılmak. Benimle böyle konuşman." "Biliyorum." Başını sallıyor, bakışlarında her zamanki kibir yok.

"Ve sen benim aptal küçük bir kız olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Evet." Yatağımın ucuna oturana kadar yürüyor. "Bazen öylesin." "Tamam-"

"Ama. . . ." Konuşmaya başlıyor ve sonra fikrini değiştiriyor. "Bazen *hoşuma* gidiyor." "Şimdi de aptallığı mı seviyorsun?" Alaycı bir eğlenceyle söylüyorum.

"Hayır. ." Yüksek sesle nefes veriyor ve düşünceli bir şekilde kaşlarını çatıyor. "Seni seviyorum.
. *yumuşatmanı*. . . hayatımı."

Derin bir nefes alıp veriyorum.

"Öyle mi?" "Evet."

İç çekiyorum, ona doğru sürünmek ve ona sarılmak istiyorum ama yapmıyorum. "Bu hâlâ sadece seks mi?" "Evet."

İnanamayarak bir kez güldüm. "Ne!?"

"Ve ..." Kelimeye uzanıyor. "*Arkadaşlık*."

"Tamam mı?" Ne demesini beklediğimden emin değilim ama bu kadar açık bir cevaba hazırlıklı değildim. Ödün veriyorum. . yine ve bugünlerde beni ağırlaştıran karnımdaki koleksiyona bir taş daha ekleniyor. "Ama yine ortadan kaybolacak mısın?"

"Burnunu kırılabilircek yerlere mi sokacaksın?" "Hayır," dedim ve gerçekten ciddi dim. "Yapacak mısın-"

Ben daha cümlemi bitiremeden beni kendine doğru çekiyor. Dudakları dudaklarımda ve yatağa uzanana kadar benimle birlikte sürünüyor. Elleri her yerde, keşfediyor. İnliyorum, o dudaklarımı ısıırıp yaladıkça ve parmaklarının altındaki çıplak bedenime kendini kaptırdıkça vücudumun şekil almasına izin veriyorum.

"Siktir, Cassidy."

Kıyafetlerini aceleyle çıkarıyor. Sıcak, ağır, çıplak bedenini benimkine bastırarak bana sürtünüyor, dudakları benimkinden kopamıyor.

"Bundan sonra uslu bir kız ol," diye inliyor ağzımın içine. Bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırıp içime girerken sabırsızlanıyor, ikimizi de uçurumun kenarına gönderen keskin pompalarla nabız atıyor. Öpüşmek ve inlemek arasında nefes almak için mücadele ediyoruz. Geçen seferki gibi şehvetli değil. İhtiyaç dolu. Hızlı. Çaresiz. Beni yatağa sabitliyor, daha sert ve daha sert itiyor.

Tekrar inliyor, "Siktir, Cassidy."

Kalın ereksiyonu içimde daha derine batıyor. Tekrar dışarı kaymadan önce sonuna kadar. Ve sonra içeri. Beyaz parmak eklemleriyle yatağın başını kavradığında, onun uzunluğuna uyum sağlamak için kıvranıyorum. "Çok güzelsin amına koyayım." Bu sözler vücudumun yumuşamasına ve onun etrafında gevşemesine neden oluyor. Elimi kaslı sırtından aşağıya, mükemmel kıcının yanaklarına doğru kaydırıyorum. Her yerim sıcak. Meme ucumun sıkı tomurcuğunu yalamak için aşağı kayarken bacaklarımdan birini bırakıyor. Diğer bacağım hâlâ omzunun üzerinde ağırlıksız duruyor. "Al beni" diye homurdandı.

İçimdeki kaslar penisini bir mengene gibi tutuyor, içe doğru her itişinde ve dışa doğru her çekişinde sıkıyor. Elini bacaklarımın arasında gezdiriyor, fırtınalı gri gözleri benimkilere bakarken klitorisimi yoğuruyor. "Gel, Cassidy. Sana ihtiyacım var."

Kıvranıyorum ve sonra birdenbire beni karnımın üzerine çeviriyor. Arka tarafımı kaldırarak kalçalarımı aralıyor ve keskin, hızlı darbelerle tekrar içime giriyor.

"*Kahretsin*," diye homurdanıyor, "şu mayolar." Beni kalçalarımın tutup kaldırırken çarşafı yumrukluyorum Sert pompalar. Çok derine.

"Çok ıslaksın, ufaklık. Çok dar ama çok ıslaksın." İçime girip çıkarken, parmakları

uyarılmamın kayganlığını topluyor ve onu kış deliğine boyuyor. "Ne istediğini biliyorum." Başparmağı yavaşça içeri giriyor ve ben yastığı ısırıyorum. Yumuşak kumaşa doğru inerken, onun tarafından tamamen ele geçirilmiş olmaktan bunalıyorum. İçimde, her yerimde. Klitorisimi gıdıklıyor ve beni haykırmaya zorluyor. Ve bir güç beni iyice açtığı yere doğru akıyor. Ve onun hassas itişlerinin etrafında sertçe boşalıyorum, penisini sıkıyorum ve başparmağının etrafında sıkılaşıyorum.

"Aferin kızım," diyor başparmağını çekerek ve sırtım göğsüyle buluşana kadar bedenimi yukarı kaldırıyor.

Dili boynumda. Elleri göğüslerimde dolaşıyor.

Titremeye başlayana kadar kalçalarını içime doğru pompalıyor. İnliyor, orgazmının her homurtusuyla kalçalarını itiyor. "*Siktir.*"

Zor nefes alarak yatağa yığılıyoruz. Beni kocaman kollarının arasına çekiyor, başını saçlarıma gömerken kollarını etrafıma sarıyor. Birlikte derin derin nefes alarak birkaç dakika bu şekilde kalıyoruz. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakmaya başlıyor çünkü şu anda çok fazla şey hissediyorum - çok fazla. Bu rahatsız edici. Onu isteme şeklim. Onun varlığının içimi döndürmesi.

Benim

kendimi ona veriyorum. Titremeye başladım.

Onun için bu duyguları aramadım. İçine düştüm. Hâlâ da düşünüyorum - sert bir şekilde.

Başım belada.

Max yanaklarımdaki saçları tarıyor ve yüzümü incelemek için ayaklarını sürüyor.

"Ağlıyorsun." Başımı sallıyorum, gözlerim kapalı. "Hayır."

"Evet, öylesin. Seni incittim mi?"

"Hayır, Max." Gözlerimi açıyorum ve ıslak kirpiklerimin arasından bakıyorum. "Henüz değil." Kaşları geriliyor ve bir an için üzgün görünüyor. "Öyle söyleme." Burnumu çekiyorum.

"Özür dilerim. Ben aptal küçük bir kızım."

Çenesi kısa bir süreliğine sıkılır. "Ben işleri halledeceğim, tamam mı?" "İşler mi?"

Beni yanına çekti ve bir yastığı paylaşarak birbirimize baktık. "Sen. Sana dikkat edeceğim. Sana zarar vermeyeceğim."

"Bunu yapmak istemeyebilirsin."

"Hiçbir şey beklememeye çalış, iyi olacaksın."

Onun kızıl saçlı kızla olan görüntüsünü hatırlayınca gözlerim doluyor. Bana hiçbir şey borçlu değil. Bunu biliyorum. O gün havuzda daha net olamazdı. Tek eşlilik çocuk felcinden daha kötüdür. . . Buna rağmen, bir şeyler hissediyorum. Heyecan, evet. Ama aynı zamanda korku. Karnımda bir boşluk. Boğazımda bir tür sıkışma. "Söylemesi yapmaktan daha kolay."

Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor. "İyi olacaksın." "Ne

hissediyorsun?" Fısıldıyorum. "Şu anki gibi mi?"

Tembel bir sırıtış yanaklarına yayılıyor. "Hangi parçam?"

"Yani içeride." Gözlerimi deviriyorum. "Benimle seks yaptıktan sonra bir şey hissediyor musun?"

Saçlarımla oynamaya devam ediyor, yüzü rahatlamış. "Yorgun hissediyorum." "Max." Ona göz kırpıyorum. "Çünkü biraz duygusal hissediyorum."

Yanağımdan süzülen bir damla yaşı siliyor. "Bunu görebiliyorum." "Duygusal hissediyor musun?"

"Ben olsam duygusal kelimesini kullanmazdım." "O zaman başka bir kelime kullan?"

Bir kez gülüyor. "*Sinirlenmeye* başlıyorum."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Farklı bir kelime." "*Tedirgin.*"

"*Max.*"

"Mutlu, küçüğüm." Burnumun ucunu öpüyor. "Ben de mutluyum."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

efsane, luca "kasap" kasap

"SEN NESİN?" Bavulumu karıştırıp bir çift askılı sandalet ve en sevdiğim önü fermuarlı tulumumu bulmaya çalışırken hoparlörden Toni'nin sesi geliyor.

"Bir boks maçı izleyeceğim. Görünüşe göre bu bir şey. Boksla ilgileniyorlar. Gün boyunca onlarla takılmayacaktım. Yani bir nevi para haftası ama Max beni gerçekten orada istiyor. Beni o davet etti."

"Oh, çok kıskandım. İki erkeğin darbelerini paylaşmasını izlemeye bayılıyorum. . . belli ki."

"İmalarınızın sınırı yok." Giyiniyorum ve sandaletlerimin spagetti kayışlarını ayak bileklerime dolamak için eğiliyorum. "Toni?" Bir an duraksayıp aynada kendime bakıyorum. Kızaran yanaklarım, nemli tenim ve omuzlarımdan aşağı dökülen vahşi doğal dalgalarım. . . "Dün gece dikkatsiz davrandık."

"Sakın söyleme."

"Yani. . . Prezervatif takmadı."

"Yani şimdi resmen onun sahip olduğu herkesle seks yaptın." İğrenir gibi bir ses çıkardı. "Bu çok fazla popo demek."

Yansımama bakıyorum, kaşlarım düşünceli bir şekilde birbirine yaklaşıyor. "Bali'de ertesi gün hapı alabilir miyim? Çok dindar değiller mi?"

"Bilmiyorum hayatım. Eve gittiğinde her zaman alabilirsin."

"Hayır, Google'da araştırdım. Yetmiş iki saat içinde alınması gerekiyor yoksa işe yarama ihtimali yüzde ellinin altına düşebilir."

"İşlerin bu yönü hakkında endişelenmek zorunda olmadığım için çok mutluyum."

"Toni. . . ." Başımı yavaşça sallıyorum ve aynada kendime gülümseyerek dün gece Max'le yaşadıklarımızı düşünüyorum. *Mutlu* olduğunu söylediğinde tüm yüzünün şefkatle nasıl yumuşadığını. Mutlu *hissettiğini*. "Haklıymışsın. Ona kafayı takmış durumdayım. Bütün gün onun etrafında olmak, onu koklamak ve onun sarsıcı yorumlarını duymak istiyorum. Başım ciddi belada."

Vücudum farklı hissediyor. Max'ten önce, yakınlaşmayı daha az önemseyemezdim. Hiçbir

zaman

gerçekten arzuladığım bir şeydi. Ama artık bir bağımlıyım. Max'i arzuluyorum. Onun onayını. Sadece ilgisini. Yumuşak tenimdeki sert, erkeksi ellerini ve o derin, erkeksi kokusunu. O lanet gülümsemesi. . . O gülümsemeyi düşündükçe iç çekiyorum. Bana onun sadece bir çocuk olduğunu, bir kızdan hoşlanan bir çocuk olduğunu söyleyen o tatlı çarpık gülümseme.

"Bana seksten bahseder misin?" Toni bastırır.

"Hayır. ." Sanki beni görebiliyormuş gibi kaskatı kesiliyorum. "Bu özel bir konu." "Seninle benim aramda hiçbir şey özel değildir."

"Hayır. İstemiyorum."

"*Lütfen*. Aseksüel güvercin meselesi yüzünden seninle seks hakkında konuşmak için o kadar uzun süre bekledim ve şimdi sen bana mal vermeyecek misin? Bu hiç adil değil."

"Peki." Yanaklarım karıncalanmaya başlayınca yüzümü kapatıyorum. "Yani, görünüşe göre, ben . . Tanrım, söyleyemiyorum bile."

Alkışlıyor ve ciyaklıyor. "*Ooooh*. Ne gibi? Ne gibi?"

Yüzümü buruşturdum, irkildim. "Benim kıcımla oynanıyor."

Yüksek sesli kahkahalar hoparlörde çatırdayan bir geri bildirim yaratıyor. "Ben de!"

"Aman Tanrım, kes şunu. Bu konu hakkında daha fazla konuşamam. Yanaklarım utançtan yanıyor." "Hayır, o sana verdiği klamidya."

"Bu hiç komik değil," diye mırıldandım.

Yine gülüyor. "Çok hoşuma gitti."

Motosikletler ve scooterlar kaotik bir biçimde etrafıma dağılırken sırt çantamın kayışlarını kavrayarak **ARENAYA DOĞRU YÜRÜYÖRÖM**. İnsanlar birbirine karışıyor. Güzel Balili kızlar yüksek topuklu ayakkabılarıyla arnavut kaldırımlı sokaklarda mükemmel bir şekilde dengede durarak girişe doğru ilerliyor. Kalabalıktan bunalmış ve Max'i göreceğim için gergin, bugün kişiliğinin hangi versiyonuyla onurlandırılacağımdan hala emin değilim, etrafta onu, Flick'i ya da herhangi birini arıyorum.

Siyah bir motosiklet yanıma yanaştı. "Atla."

Max'in gidonu kavradığını gördüğümde gülümsemem gözlerimle buluşuyor. Kask yok. Ceket de yok. Sadece bir tişört, şort, havacı gözlükleri ve parmak arası terlikler.

Bali'den.

Omuzlarından tutarak bacağımı bisikletin üzerinden sallıyorum ve yanağımı sıcak sırtına yaslayarak beline sarılıyorum. Bisiklet kalkarken kollarım sıkışıyor.

Bu iyi bir başlangıç. Görünüşe göre bugün güzel bir Max alacağım.

Arenanın arkasına yanaştığımızda ben iniyorum, o da sehpayı indiriyor. Bacağını sallamadan önce ağır motosikleti yana yatırıyor.

Hala önümde duruyor. "Bu çılgınlığa hazır mısınız?"

"Ben bir balerinim. Orada göreceğim hiçbir şey vücuduma yaşattıklarımla kıyaslanamaz."

Gülüyor ama cevap vermiyor. "Güzel." Gözleri göğüslerimin arasından geçen fermuara kayıyor.

"Bunu sevdim."

Yutkunuyorum. "Güzel."

Max'in yanındayken söyleyecek milyonlarca şeyim varmış gibi hissediyorum ama hepsi boğazımda düğümleniyor.

Parmakları benimkilere dolanıyor ve arenaya giriyoruz. İçerideki vücutlar o kadar sıcak ki erkeklerin çoğu üstsüz. Max geçitten ringe doğru ilerliyor, beni de arkasından çekiyor. İnsanlar bağırıyor ya da gürültüden anlaşılmak için el kol hareketleri yapıyor. Max'i gördüklerinde yolundan çekilme eğilimindeler, bu yüzden arena tüm duyularım için telaşlı olsa da, kalabalık bizim için ayrılıyor ve sorunsuz bir şekilde hareket ediyoruz.

Ön sırada durdu ve Stacey'nin yanına oturmamı işaret etti. Sonra o da benim yanıma oturdu. Xander, Clay ve Flick'in yanından geçerek koltuk sırasına bakıyorum ve bana komik bir yüz ifadesi takınan Bronson'a el sallıyorum. Tam bir çocuk; buna bayılıyorum.

Sıradaki son sandalye Max'in diğer tarafındadır. Orta yaşlı bir adam üzerine oturmuş, gözlerini ringe dikmiş. Max elini kalçalarımın arasından aşağı kaydırıyor ama iplerin arasına eğilen insanların kargaşasından göz temasını kesmiyor.

Bir zil çalıyor. Bacak bacak üstüne atıp Max'in elini bacaklarımın arasına sıkıştırıyorum. Boksörler eldivenlerinden, ağdalı yüzlerinden ve ağız koruyucularını sabırsızlıkla kemirmelerinden açıkça anlaşılıyor. İkisi de Kafkasyalı.

Max'e doğru eğildim. "Balili rakipler nerede?" "Bu ağır bir iş, ufaklık."

Hoparlör açıldığında vınlıyor. "Bayanlar ve baylar, Endonezya, Ubud'daki BBA şampiyona turuna hoş geldiniz. Bu etkinlik size Storm Industries tarafından sunulmaktadır. Bu dövüş Dünya Boks Birliği ve Endonezya Atletizm Birliği tarafından onaylanmıştır. Karşınızda üç hakemimiz: Mike Harley, Wayan Lempard ve ta Avustralya'dan, Efsane Luca "Kasap" Butcher!"

Gözlerim açılıyor ve Max'in sağındaki adamın yumruğunu kaldırdığını görmek için dönüyorum. Kalabalık çılgına dönüyor - adı hayranlıkla söyleniyor. Demek Max'in babası buydu. . Gençken oldukça yakışıklıymış. Hâlâ yakışıklı olmasına rağmen burnu belli ki birkaç darbeden fazlasını almış ve sol gözünün altında bir yara izi var. Sadece ona bakarak bile vahşi bir yaşam sürdüğü anlaşılıyor.

"Hakem, sorumlu kişi Tiuk Leyir. Ve şimdi hepimizin beklediği an geldi.

- Başlama zamanı! Solda, Avustralya Melbourne'den 96 kg ağırlığındaki Steven Garrad var! Sağda ise Avustralya'nın District bölgesinden 101 kg ağırlığındaki son BBA Ağır Sıklet Şampiyonu Drazic Marino!"

Keşke kulak tıkacım olsaydı çünkü tezahürat kulaklarımı kabartıyor.

Zil tekrar çalıyor. Garrad ilk adımı atana kadar kalabalık ölüm sessizliğine bürünür. Sonra bağırışlar, sert emirler ve hayal kırıklığı çığlıkları duvarlardan yankılanırken oda doluyor. Max, Bronson ve Xander ayağa kalkmış, havayı yumrukluyor ve Drazic'e bağırıyor, "Tempoyu ayarla! Kollar yukarı! Ayağa kalk! Tutun onu!"

Dövüşçülerin büyük bedenlerini keskin, sarsıcı hareketlerle etrafa savurmalarını hayranlıkla izliyorum. Güçleri arkalarındaki şaşkınlık ve ağırlıktan geliyor. Bir balerin olarak yaptığım her şeyin tam tersi.

Kalbim heyecanla çarpıyor. Birden kendimi dramanın ve kalabalıktan, çocuklardan ve kendi bedenimden yayılan duygu dalgalarının içinde buluyorum. Bu bir kan banyosu. Gözlerimi kapatıyorum ama parmaklarımın arasından bakıyorum çünkü Drazic ve Steven arasındaki yoğunluk tamamen büyüleyici. Bir saniyesini bile kaçırmak istemiyorum.

Kan sıçramaları ve ağır darbelerle dolu birkaç raundun ardından Drazic ayakta kalan son adam oldu. Yarılmış alnından fişkıran kan ve göğsünden yağmur gibi akan taze terle kalabalığa dönerek gardını indiriyor ve yumruğunu kaldırıyor.

Seyirciler patlıyor.

Max ve çocuklar yumruklarını tokuşturur, Xander heyecanla bağırır ve herkes Drazic'in adını haykırmaya başlar.

"*Drazic! Drazic!*"

Dövüşçüler nihayet sahneyi terk ederken, ben hâlâ ringe bakakalmıştım. "Vay be."

Max yüzümü inceliyor, elini tekrar kalçalarımın arasına kaydırıyor. "Hoşuna gitti mi?"

"Beğendiğimi söylediğim için kendimi kötü hissediyorum." Yüzümü asmamaya çalışırken yanaklarım sıkışıyor. "Ama evet. Hoşuma gitti. Onların gücünü ve direncini izlemek inanılmazdı. Ve bir şekilde hâlâ çevikler. Ve hızlılar. . onca cüsseye rağmen. . . Gerçekten heyecan vericiydi."

"Bunu söylemeni

beklemiyordum." Gülümsemem

nazlı. "Neden?"

"Sadece bunu çok şiddetli bulacağınızı düşündüm."

"Öyleydi. Bunu kontrollü bir ortamın dışında görmekten nefret ediyorum. Şiddetten hoşlanmam. Ama ikisi de sporcu, ikisi de oraya isteyerek çıktı. Yani neye bulaştıklarını biliyorlar."

Yanaklarında memnun bir sırıtış beliriyor. "Çok doğru." "Neden bana öyle gülümsüyorsun?"

"Bilmiyorum. ." Gözleri yüzümün etrafında dönüyor, içlerinde eğlence dans ediyor. "Çok az insan beni şaşırtır. Öte yandan sen bunu sürekli yapıyorsun."

"Eğer bunu çok şiddetli bulacağımı düşündüyseniz, neden sizinle gelmemi istediniz?"

Bir an için sorumu düşündü. "Belki de sana göz kulak olmak istedim."

Sırıtiyorum ve onun sözlerini kullanarak ona doğru eğiliyorum. "Hangi parçam?"

Dudaklarını ıslatıyor. "Tüm parçaların."

"Hadi gidip biraz para harcayalım!" Xander bize doğru bağıyor.

Max'in boynundaki bir damar şişiyor ve küçük kardeşine yan gözle bakıyor.

Ben de Xander'a bakıyorum. "Neden?"

Ayağa fırlayarak avuçlarını birbirine sürtüyor. "Çünkü az önce bir sürü şey yaptık!"

Luca kalçalarını bir kez sıvazlar ve yavaşça ayağa kalkar. "Hepinizle restoranda görüşürüz. Bu akşam birlikte yemek yiyeceğiz, sen de dahil." Bana eliyle işaret ediyor ve sırtıyor. Max'in elinin çapraz bacaklarımın arasında seğirdiğini hissediyorum. "Seni tanımıyorum ama tanımak istiyorum." Luca oğullarına gülümsüyor, ama bu ince ve karışık mesajlarla dolu bir gülümseme.

Rahatça yürüdüğünde, öyle bir duruşu var ki, insanlar onun önünden ayrılıyor. İri bir adam. Max kadar uzun ve onun kadar yapılı ama daha sıkı dudaklı. Onunla ilgili her şey sıkı.

Stacey dizimi sıkıyor ve fısıldıyor, "Drazic Jimmy'nin boksörlerinden biri." Gözlerini Xander'a çevirdi. "Ve Xander çok fazla içti."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

victoria

Sıkışık, kanunsuz sokaklarda dolaşırken Max'i belinden sıkıca tutuyorum, yanağım kürek kemiğine bastırıyor. Onu ortasından daha sıkı kavrayıp içime çekerken, birbirimize aşık olduğumuzu ve onun benim insanım olduğunu hayal ediyorum.

Kardeşlerinin motosikletleri, Flick ve Stacey'nin scooter'ları ile birlikte lüks, Bali tarzı bir restoranın yanına yanaşıyor ve kontağı kapatıyor. Ellerinin gidonun etrafındaki lastiği sıkmasını, vücudunun sıcak ve sıkı olmasını izliyorum. Motosikletten indiğimde dönüp ona bakıyorum ama o hâlâ donuk donuk lastiğinin önündeki çakıllara bakıyor. Normalde sorunun ne olduğunu sormak isterdim ama son birkaç haftadır Max Butcher'dan öğrendiğim bir şey varsa o da bunu yapmamam gerektiğidir - en azından şu anda.

Uzun, derin bir iç çekişle Max sonunda bacağını yana sallıyor ve yan yana restorana doğru yürüyoruz. Duvar yok, sadece iskeleler var. Bali'deki her şey dış dünya ile iç dünyayı birleştiriyor. Masaların üzerinde mumlar titreyiyor. Herkes nemden kızarmış. Baston barda duruyor ve bir kadın başını hafifçe eğerek ona doğru koşuyor.

"Viski. Her neyse. Ve - " Bana bakıyor, gözleri boş.

Gülümsemeye zorladım. "Bir kadeh şampanya, *terima kasih*."

Kadın adamın önüne bir viski koyar ve adam viskiyi geri fırlatır. Bardağı tezgâhın üzerine bırakıp parmaklarını kaldırarak bir tane daha istediğini belirtiyor. Kadın viskiyi uzattıktan sonra Max'i takip ederek zambak havuzunun karşısındaki özel gölgeliğe doğru ilerliyorum ve orada Xander, Stacey, Flick, Bronson, Luca ve ... tanıdığım çarpıcı sarışın bir kadın görüyorum. Bir an duruyorum. Doğum günümdeki kız bu. Evimin önündeki kız. Max'in suratına çok sert bir tokat atan kız.

Flick yanındaki koltuğa vuruyor ve Max karşıma geçiyor. Gözleri sıkılmış görünüyor ama çenesi deli gibi tik tak ediyor. Beş çift göz bana bakıyor ve nefesim göğsümde dönüp duruyor.

Flick bir kolunu omuzlarıma doluyor ve Luca'ya sırtıyor. "Bu benim kız kardeşim, Cassidy."

"Cassidy. Oğullarım seni daha önce tanıştırmadıkları için çok kabalar," diyor Luca gülümseyerek. "Teşekkür ederim.

Bize katıldığınız için teşekkürler. Clay bana Cuma günü dans edeceğinizi söyledi?" İnce bir aksanı var - İtalyan, ben

Sanırım.

Başımı salladım ve sessizce konuştum. "Evet."

"Jimmy senden övgüyle bahsediyor," diyor Luca, opal mavisi gözleri sert ve yıpranmış bir yüze yerleştirilmiş yoğun bir güzellik.

"Çok cömert davrandı," diyorum yerimde kıpırdanarak.

Sarışın kadın alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Tüm yaptığınız bu mu?"

Şampanyamı öksürerek içiyorum. "Özür dilerim, ne dedin?" Ağzım bir karış açık kalıyor ve doğrudan karşımda öfkeden kuduran Max'e bakıyorum.

"Dans mı? Tüm yaptığın bu mu?" Kalemle çizilmiş sarı kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. Dirseğini masaya dayamış, beyaz şarap kadehiyle ilgileniyor. Uzun, kırmızı tırnakları kadehin sapına dolanıyor. Bolca sürdüğü parfümünü koklarken burnumu kırıstırıyorum.

"Biliyor musunuz? Pokerden nefret ediyorum," diyor Bronson yüksek sesle ve herkesin dönüp ona bakmasına neden oluyor. "Kartları sayarsan hile yapmış olursun ama saymazsan tam anlamıyla tahminde bulunmuş olursun. Ne anlamı var ki? Bunda bir beceri yok. İnsanların ne dediği umurumda değil. Bu sadece lanet bir şans."

Sarışın koltuğunda geriye yaslanır. "Bu bir gözdağı verme oyunu, Bronson."

"Biliyor musun? . Ben de blackjack'i sevmiyorum." Dudaklarını tiksintiyle yukarı kıvrır. "Sana ne oldu böyle?"

Masanın üzerinden bana doğru eğiliyor ve fısıldıyor: "Bana bir oyun daha verir misin?" Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdiriyorum.

"Rulet mi?"

"Ya da rulet!"

"Pekâlâ, Bronson." Luca elini kaldırır. "Bunun için teşekkür ederim. . . Seninle tanışmak çok güzel Cassidy." Gülümsüyor. "Oğullarımın böyle güzel arkadaşlara sahip olmasından gurur duyuyorum."

Sarışın dudak büküyor ve ben ona gözlerimi kısıyorum, milyonlarca kelime dilime dolanıyor.

Stacey aniden ayağa kalktı. Koltuğunun altından çantasını toplarken bana nazikçe bakıyor. "Sana bir içki borcum olduğunu hatırladım. Doğum gününde seninle hiç içmemiştim."

Gözlerimi kırıştıtarak önce ona, sonra da gözleri fal taşı gibi açılmış Flick'e bakıyorum. "Tamam." Bana bir el uzattı.

"Haydi. Bize müsaade edin."

Uzaklaşırken elimi sıktı. "O da benden nefret ediyor." "Kim?"

Diyorum, nefesim hâlâ kesik kesik. "Kim o?"

Barda durduğumuzda Stacey başını bana doğru eğdi ve "O onların annesi" dedi.

"Ne?" Max ve kardeşleri için üzülerek irkildim. Hiç kimseye vurmak istememişim. Hayatım boyunca bir kez bile ve o kendi oğlunu bu kadar sert tokatladı. Alnım sıcacık oldu. Stacey'nin omzunun üzerinden Max'in annesine bakıyorum, o da kendi çocuklarına kaşlarını çatmış bakıyor.

"O daha çok genç."

Barmene işaret eden Stacey iki tane bir şey sipariş ediyor - ne olduğunu bilmiyorum. "Hayır, o kadar genç değil; kırklı yaşlarında. Sadece iyi bir estetik cerrahı var."

Onu uzaktan gözlemliyorum. "Hep böyle midir?"

"Aşağılık mı?" Stacey ona bakmadan soruyor. "Evet."

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "O çok. .

. *soğuk*." "O hep böyleydi."

"Peki ya bebekken?" Zehirli erkeklik ve Chanel Beş Numara ile dolu bir evde yapayalnız bir bebek Max hayal ediyorum.

"Dadı tarafından yetiştirildiler." Stacey koluma dokundu ve gözlerimi tekrar açtım. "Dadı Butch'la takılmakla meşgul olmadığı zamanlarda. . . "Herkes Luca'ya *Butch* derdi."

Gözlerim yanıyor. "Onları kimin sevmesi gerekiyordu?"

"Birbirimizi. . ." Bir tek atıyor. "Ve ben. Ve Butch onları elinden geldiğince seviyor. Onlara her zaman dostluk ve koruma sundu ve o kadar çok övgüde bulundu ki sarhoş edici olurdu. Oğullarıyla gurur duyuyor. O sadece boktan bir insan."

"Onunla oturamam."

"Artık başka seçeneğin yok," diyor.

Burnumu tiksintiyle kıvrarak içkiyi geri fırlatıyorum. "Doğum günü partimde Max'in suratına bir tokat attı."

Stacey gözlerini kısarak bana bakıyor. "Doğum gününe ne zaman geldi?"

"Sanırım ondan bir şey almak için eve geldi ve sonra ona tokat attı. İki kere."

Stacey bir süre yere bakıyor ve sonra kendi kelimeleriyle iç geçiriyor. "Ona sürekli vuruyor Cassidy. Butch, Jimmy için çok seyahat etmek zorundaydı. Etrafta yatıp kalkardı. Sarhoş olur ve hıncını çocuklardan çıkarırdı. Max ve Bronson en kötüsünü yaşadı. Bir tokat hiçbir şeydir."

Gözlerim doluyor. "Neden buna katlanıyorlar?"

"Bu konuda ne yapmalarını istiyorsun? Ona karşılık vermelerini mi?"

Gözümün kenarından umutsuz bir damla yaş süzülürken "Hayır," diye mırıldanıyorum. "Bununla başa çıkamam. O kadına karşı nazik olamam."

"Saf olmayı bırak. Herkes senin ve Flick'in sahip olduğu mükemmel yetiştirilme tarzına sahip değil. Bizim yanımızdayken, ağzını açmadan önce düşünmelisin."

"Woah. Pislik yapma. Max gibi konuşuyorsun."

Burnundan nefes veriyor. "Çünkü çok bilgisizsin. Yanlış kişinin önünde yanlış şeyi söylüyorsun. . Bu insanların neler yapabileceğini anlamıyorsun."

Ben hala. "Hangi insanlar?"

Gözlerini dikmiş bana bakıyor. "Hepsi, Cassidy."

Yutkundum. "Max dahil mi?"

"Hepsi. Of. Hepsi. Cassidy."

"O zaman neden hâlâ

buradasın?"

Çenesini kaldırıyor ve göz temasından kaçınarak sessizce konuşuyor. "Benim için ne yaptıklarını bilmiyorsun."

İnançsızlıkla başımı sallıyorum. "Bütün bunları bana neden şimdi anlatıyorsun? İyi bir fikir

değil' diye düşünmüştüm?"

"Artık çok geç." Kaşlarını birbirine yaklaştırıyor. "Bizim masamızda oturuyorsun. Maçta Max'in eli bacağındaydı. Bu fark edilmiş olmalı."

"Kim tarafından? Neden birlikte olmamızı istemiyorsun?"

"Sizi birlikte istemediğimden değil. Sadece-" Sözlerini dikkatle değerlendiriyor. "Max'i korumaya çalışıyorum."

Gülüyorum. "Benden mi?"

"Bu konu hakkında daha fazla konuşamam. Sadece Victoria'ya söylemek üzere olduğun şeyi söylemeni engellemek istedim."

Stacey'i masaya kadar takip ediyorum. Max'in boş sandalyesini görünce, onu aramaya başlamak için hızlı bir sapma yapıyorum.

Zihnim çocukluğuna dair görüntülerle dolup taşıyor. Annesinin ihmali ve istismarı. Babasının erkek olma konusundaki tutumu. Üzüntüden kendimi güçsüz hissetmeme neden oluyor. Onu bulmalıyım, ona söylemeliyim. . Ne söyleyeceğimi bilmiyorum çünkü ona söylemek istediğim şeyi duymaya hazır olmadığını biliyorum. Ben de söylemeye hazır değilim. Yalnız kalmak istese bile, yalnız kalmamalı. Ona rahatlığı göstermek istiyorum. Ona memnuniyet vermek istiyorum ama o ortalıkta yok.

Ağır bir kalple bara yaklaştım. O masaya geri dönmemin imkânı yok. Sinirlerimi yatıştırmak için bir içki sipariş etmek üzereydim ki restorana ilk girdiğimiz andaki küçük Balili kadını fark ettim. Bana doğru yöneliyor, adımları sanki beni arıyormuş gibi kasıtlı.

"Gel," diyor.

Max tarafından gönderildiğini umarak onu restorandan dışarı kadar takip ediyorum, köpeklerin ve kaldırımında oturan insanların yanından geçip küçük bir bara giriyorum.

İşaret ediyor. "O içeride."

Hava ılık ve karanlık. Her adımımı dikkatle atıyorum. Dışarıyı kulübün atan nabzından ayıran sarkık boncukları geri çekiyorum. Yarı çıplak kızlar direklerden aşağı yukarı kayıyor. Gölgelelerin kararttığı erkekler, masalarının önünden geçerken dönüp bana bakıyorlar. Müzik güzel, büyüleyici ve açıkça Asyalı. Gitmem gerektiğini biliyorum. Hatta belki de Max'e burada olduğu için kızmalıyım ama kızmıyorum.

Odayı, her masayı, her özel kabini arıyorum. Max'i özel bir gölgelikte otururken gördüğümde gülümsemem kontrol edilemez hale geliyor, yüzü asık, bakışları viskisine dikilmiş. Düşünceli - ve yalnız.

Güzel, neredeyse çıplak kızların nazlı ve çapkın bir şekilde ona yaklaşmasını uzaktan izliyorum. Ama yüzündeki sıkıntı ve rahatsızlık ifadesi hiç değişmiyor. Hüzünlü bir gülümsemeyle ona doğru yürüyorum.

Gözleri viskiden kayıyor. İndirdiği kirpiklerinin arasından bana bakıyor, gözlerinin akı zar zor görünüyor. "Gel benimle otur, ufaklık."

Ona bir adım daha yaklaştım. "Burayı

sevmiyorum." "Bu doğru mu?"

"Evet." Bir adım daha attım. "Beni neden buraya getirdin?"

"Ben istemedim. Sadece burada olmak istedim. Senin orada olmamana da ihtiyacım vardı." Annesini düşünürken kaşlarım çatıldı. "Max."

Yumruğu masaya çarptı. "Sakın buna cüret etme!" İrkildim ve konuşmamak için ağzımı kapattım. Adam sarhoş. Gergin. Max elini gevşetiyor ve bakışlarını kaldırarak koltuğuna geri yaslanıyor. Dudaklarını yalıyor, bir yandan da gözlerinin uzun darbeleriyle bedenimi okşuyor.

Ayaklarım ona doğru yol alıyor ve bir bacağımı kucağına doğru sallayıp üzerine biniyorum. Alnını omzuma bastırırken gözleri sıkıca kapanıyor.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Sana asla bağırmamalıydım."

Tırnaklarımı ensesinden saçlarına doğru geçirdiğimde vücudundan bir ürperti akıyor. Başını bana doğru çeviriyor. Derin ve uzun nefes alıyor. Kolları bana sarılıyor, sanki beni bırakmaya korkuyormuş gibi beni kavlıyor. Kalbim göğsümden fırlayıp onunkine girmek istiyor. Kulağını buluyorum ve yavaşça, iffetle öpüyorum. Ona sarılırken ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim. Birkaç dakika. Belki daha fazla.

Topuk sesleri ve ardından müstehcen bir ses duyuyorum. "Dans etmek ister misin, Max?"

"Ciddi misin sen?" diye tıslayınca irkildim. Beni yavaşça kucağından indirerek kadına ters ters baktı. "Kör müsün lan sen?"

Nefesim kesildi.

Güzel esmer yutkunur. Gözleri ayaklarına düşer. "Özür dilerim."

"Hayır." Başını yavaşça sallıyor. "Lanet olası bir dans istemiyorum. Senden değil." Ağır göz kapaklarının altından bana bakıyor. "Benim için dans eder misin, ufaklık?"

O giderken ayağa kalkıyorum, bacaklarım onun isteğinin ağırlığıyla biraz titriyor. Müzik hipnotize edici ve duygusal dalgalar halinde içimde dolaşıyor. Gözlerim Max'e dikilmiş; aramızdaki yoğunluk onun gözlerini daraltıyor. Yüz ifadesini incelerken nefesim sığılaşıyor ve hızlanıyor. Ona nasıl hissettiğimi göstermeyi her şeyden çok istiyorum ama bunu yüksek sesle söylemeye hazır olmadığımı biliyorum. Gözlerinde bir ihtiyaç var ve sessizce istedikleri şeyi ona vermek için her şeyi yaparım. Samimi bir şey. Seksten daha fazlası. Gözleri benimkilerden ayrılıp arkamdaki adamlarda delikler açıyor. Perdeleri çekmek için dönüyorum.

Kılıfı kapattıktan sonra gözlerinin üzerimde olduğunu hissedince donup kalıyorum. Tulumumun fermuarını açarken ellerim titriyor. Takım yere düşüyor ve beni sadece dantelli beyaz iç çamaşırlarıyla ayakta bırakıyor.

"Hepsini çıkar," diyor, sesi normalden daha boğuk.

Nabzım tüm vücudumda titreşiyor, yıpranmış, solmuş kumaşa bakarken titrememe neden oluyor. Sütyenimin klipsini yavaşça açıp yere düşmesine izin veriyorum.

Titreyen ellerim külotumun eteğini buluyor ve ayak bileklerime kadar eğilip ayaklarımdan çözmeden önce dizlerimin üzerinden aşağıya indiriyorum. Max beni eğilmiş ve çıplak görünce

inliyor. Bacaklarım jöle gibi.

Doğruluyorum. Çıplak bedenimi bir o yana bir bu yana sallamaya başlamam için birkaç nefesin beni cesaretlendirmesi gerekiyor. Kollarım yukarı uzanıyor ve boynumu kıvrarak perdelerin arasından süzülen ışığa bakıyorum. Onu göremiyorum ama her yerde hissedebildiğime eminim. Dans ettiğim şehvetli bir ritim - yavaş ve ritmik, kalbimle aynı anda atan bir bas. Bu anda, havuz kenarında beni izlerken gözlerinin üzerimde olduğunu, göğüslerimin her sallanışını ve kığımın her hareketini hatırlıyorum. Bu kez, bakışlarının hissini memnuniyetle karşılıyorum.

Şarkı bittiğinde arkamı dönüyorum, sıkılmış çenesini ve için için yanan gözlerini görünce midem bulanıyor. Bir kızın içine fiziksel olarak nüfuz etme gücüne sahip gözler. Nabzım artık çılgınca atıyor. Bakışlarını tutamayıp soğukkanlılığımı koruyamayınca gözlerimi kapatıp tenimdeki boncuk boncuk terleri ovuşturuyorum. Ellerim meme uçlarımı buluyor. Titreyen karnımı. Muhtaç klitorisimi.

"Durma." Yüksek sesle nefes verdiğini duyuyorum ve gözlerimi açtığımda ereksiyonunu kavradığını görüyorum. Elini aşağı yukarı çekerken pazusu şişiyor. "Devam et."

Nefes alış veriş tizleşiyor. Ben titrerken ve klitorisimle oynarken o beni incelerken, gölgelerin arasında oturup muhteşem penisini okşamasını izlerken hiç olmadığım kadar tahrik oluyorum. İnliyorum. Şiddetli bir homurtuyu bastırıyor.

"Buraya gel!" diye homurdanıyor. Aramızdaki boşluğu kapatmak için acele ediyorum ve saçımdan bir avuç alıyor. Beni dizlerimin üzerine çökmeye zorlayarak ereksiyonunu ağzıma sokuyor. Boğazımın arkasına sıcak dölleri fırlatıyor. Pompalama hareketi o kadar tahrik edici ki, klitorisimi tekrar bulmak için uğraşıyorum, üzerine bastırıyorum ve onunla birlikte çılgınca boşalıyorum.

ON ALTINCI BÖLÜM

B Planı

Villaya döndüğümüzde herkes geceyi geçirmek için çoktan yatmıştı, biz de onun yatağında seviştik. O buna sevişmek demeyebilir ama ben diyorum. Hızımıza, hassasiyetimize ve yakınlık seviyemize uygun başka bir tanım yok. Bir kolunu belime atmış, başı göğüslerimin arasında, yan yatmış halde uyuyakalıyor. Onu uyurken izliyorum, uykusunda nefes alış veriş i düzgün ve pürüzsüz.

Sabah uyandığımda Max gitmişti. Yatağının başucuna bir not bırakmış, notta şöyle yazıyor: 'Geçen gece her şeyi berbat ettim. Toparlanmadım. Bunu yapamayız. Eğer hap kullanmıyorsan, bunları al. M.'

Yanında, içinde iki hap bulunan küçük mavi bir kutu var.

Onlara bakarken midemde küçük bir düğümün büyümeye başladığını hissediyorum. Her ne kadar ikimizin de isteyerek katıldığı bir hatayla ilgilenmesi tatlı ve sorumlu bir davranış olsa da, hapları bana bizzat vermesini isterdim.

Çünkü bu yol içimde biraz boşluk hissetmeme neden oluyor.

İyi olacağım.

Yumuşak çarşaflarının içinde yuvarlanırken, vücudunun şiltede bıraktığı hafif çukuru okşayarak kendimi toparlıyorum. Bugün Clay'in buck'ının partisi var, bu da bir gecelik çanta hazırlamam ve diğer villaya taşınmam gerektiği anlamına geliyor, böylece düzenledikleri her türlü saçmalık için mahremiyetleri olacak. İçime bir huzursuzluk çöküyor; bundan nefret ediyorum.

İlk hapi alıyorum. Diğer i on iki saat sonra alınacak, bu yüzden telefonuma alarm kurdum.

Günü ana havuz kenarında tek başıma kokteyller içerek ve Şeker Perisi'nin kökeni hakkında her şeyi okuyarak geçiriyorum.

Yüzün. Yemek yiyin. Güneşlenin. Bir saat boyunca kabinin altında yarın akşam için koreografimi çalışıyorum. İnsanların izliyor olması beni rahatsız etmiyor. Pazar günü parkta yoga ya da tai chi yapmaktan ya da spor salonunda egzersiz yapmaktan bir farkı yok.

Hava karardığında personel citronella fenerlerini yakmaya başlıyor. Yoğun, sıcak atmosfer

kaslarımı gevşetiyor ve karnımın üzerine yuvarlanıp minderlere gömülüyorum.

Yavaşça uykuya dalıyorum ve Max'in bana dokunduğunu hayal ediyorum. Elleri tenime değiyor. Parmakları bacaklarımın arasında. Dili meme ucumda. Onu neredeyse hissedebiliyorum, o kadar muhtaç ve ıslak oluyorum ki uyanıyorum. Gözlerimi açtığımda tamamen karanlıktı ve nefes nefese kalmıştım.

Yanımdaki şezlongda duran ve bir mesajla yanıp sönen telefonuma bakıyorum.

Gizemli bir numaradan gelen mesajı okuyorum ve ekrana kaşlarımı çatıyorum.

Bilinmeyen Numara: *Sen güzel bir dansçısın.*

Dik oturarak Max ya da gözleri üzerimde olabilecek herhangi biri için etrafı tarıyorum. Yatakta kayıyorum ve villayı bulmak için ani bir dürtü hissediyorum. Max olduğunu umarak geri mesaj atıyorum. Havuz kenarında dans edişimi izlemek için bir süreliğine uğramıştır diye umuyorum. Bu mesajda kötü bir şey olmamasını umuyorum.

Cassidy: *Kimsiniz?*

Eşyalarımı topladıktan sonra sevimli bir Balili bayandan bana bu gece nerede kalacağımızı göstermesini rica ediyorum. Beni merdivenlerden aşağı indirirken, iki dağın arasında uzanan vadiye bakıyorum. Tropik ağaçlar karanlığın içinde kayboluyor ve sonra diğer tarafta yeniden ortaya çıkarak benzer bir şekilde yukarı tırmanıyor gibi görünüyor. Bir basamakta tökezlediğimde, tekrar yola odaklanmaya karar veriyorum.

Arkamdan bir kaya yuvarlanıyor. Boynum karıncalanıyor ve içimde bir ürperti hissediyorum. Dönüyorum, gözlerimi kısarak merdivenlerden yukarı, yana ve ağaçların arasına bakıyorum - hiçbir şey yok.

Paranoyaklaşıyorsun.

Nabzım normalden biraz daha hızlı atarken, kadının arkasından sessizce yeni villaya kadar takip ediyorum. İçeri girdiğimde mandalı iterek kapıyı kilitliyorum. "Flick?" Villanın etrafına bakıyorum. Diğerinden çok daha küçük. "Stacey?"

Flick köşeden dışarı sıçradı. "Merhaba, küçük aşkım." "Frick." Nefes veriyorum. "Ses çıkar. Öylece bir kızın üzerine atlama." "Ha?" Başını bana doğru eğdi. "Gergin misin, küçük kardeşim?"

"Hayır. Ben iyiyim. Stacey nerede?" Ondan uzaklaştıkça sesim daha da yükseliyor. Bali tarzı açık hava mutfağına doğru ilerleyip hasır bir sandalyeye çöküyorum.

"Dışarıda dolaşıyor," diyor beni takip ederek. "Her neyse, seninle biraz sohbet edebileceğimizi umuyordum."

Omuzlarım çöktü. "Oh hayır. Bunu yapmayalım." "Max ve senin hakkında."

"Aman Tanrım."

Keşke bazen erkekler gibi olsaydık. Bana yumruğunu uzatırdı. Ben de ona vururdum.

*"Onu sen mi vurdun,
abla?" "Vurduğumu"*

biliyorsun!

"Sadece yumruk tokuşturabilir miyiz?" Yalvarıyorum.

"Bir şeyler yemek ister misin?" Bana sırtıyor. "Son zamanlarda pek uyuyamadığını ve muhtemelen enerji seviyeni yüksek tutman gerektiğini hayal edebiliyorum."

Bir kez kıkırdadım. "Zekice."

"Özür dilerim Cassidy." Karşımdaki koltuğa kayarak oturdu ve sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Sadece erkeklerden konuşmak isterdim ama şimdi gerçekten olacağı için gerginim. Daha önce sana aşık olduğumu pek düşünmemiştim."

Ona göz kırpyorum. "Aşık olduğum mu?"

"Ne zamandır Max'i beceriyorsun?"

"Tanrım, lütfen beni yavaşça konuşmaya dahil et." "Fliff-

flaff yapmamız gerektiğini sanmıyorum."

"Biraz gösterişi severim."

"Cassidy. Bana ilk seferini anlatman gerekiyordu. Yorganın altında, ışıklar kapalı ve yatakta olacaktı. Yavaş ve garip olmalıydı ve sonrasında gülmeliydik."

Dudağımı çekiştiren sırtımayı durdurmak için dudağımı ısırıyorum. "Şey,

kesinlikle öyle değildi." "O zaman nasıldı?"

Bir anlığına ışınlandım. "Delilik." "Siz

ikiniz ne zamandır sikişiyorsunuz?"

"İyi." Kelimeyi inleyerek söyledim. "Birkaç hafta önce ilk kez seks yaptık."

"Hâlâ 'sık' kelimesini söyleyemiyor musun? Cassidy. Eğer yapıyorsan, o zaman söyleyebilmelisin." "Söylemiyoruz. Seks yapıyoruz. Ve o kelimeyi söylemek istemiyorum çünkü çok . . . güvenilen bir şey haline geliyor.

Her şey için. Acı. Zevk. Heyecan. Şok."

"Her neyse. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Bana söylemediğine inanamıyorum. Eskiden birbirimize her şeyi anlatırdık."

"Özür dilerim, Flick." Ona sıkıca gülümsedim. "Bu bizim olayımız, benim ve

Max'in." "Aman Tanrım. Bu bir şey değil. Bu sadece Max Butcher."

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "İşte bu yüzden sana

söylemedim-" "Çünkü sana gerçeği söyleyeceğim."

"Hayır. Çünkü sen her zaman haklı değilsin. Bu bir şey. Sadece bir tür arkadaşlık olabilir ama yine de bir şey olduğu kesin."

Başını yavaşça sallar. "Lütfen bana ona aşık olmadığını söyle." "Tamam,"

diyorum. "Ona aşık değilim."

"Bana yalan söyleme. Öyle olduğunu

biliyorum." "Az önce sana olmadığımı

söylememi istedin!"

"Kızaran küçük yüzünde bunu görebiliyorum. Sadece hiç düşünmemiştim-" Kelimelere uzanıyor. "O-"

"Ne?" Çenem gerildi. "Beni isteyeceğini düşünmedin mi?"

"Tanrım, hayır! Ne? Partiden beri seni gözleriyle beceriyor. Duygularınla oynamayacak kadar

umursayacağını düşünmüştüm."

"O değil." Derin bir nefes alıyorum. "Bunu açıkça belirtti."

"Duygusal olarak müsait değil, Cassidy. Her ne kadar öyle olduğunu düşünsen de, değil."

"Anlayışın için teşekkür ederim."

"Cassidy, Max'i benim kadar tanımıyorsun. Benim gördüğüm şeyleri görmedin. Siktiği kızlara hiç saygısı yok."

"Max hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. İnan bana, onu *benim* kadar tanımayan tek kişi sensin."

"Bana öyle geliyor ki siz ikiniz Max'in özel hayatını tartışıyorsunuz. Bu doğru mu?"

Döndüğümüzde Stacey'nin koridorda iki eliyle plastik poşetleri tutmuş bir şekilde dikildiğini görüyoruz.

Flick yan gözle bakar. "Cassidy'nin özel hayatı da söz konusu."

"Bırak onu, Flick." Stacey yavaşça yanımıza geliyor ve yiyecek poşetlerini masanın üzerine bırakıyor. "Max, Cassidy'yle onun ve ilişkilerinin hakkında konuştuğunu öğrenirse hiç mutlu olmaz."

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Bu konuda mutlu olmaması gerçekten umurumda değil." "Lütfen ben burada yokmuşum gibi konuşmaya devam et." diye mırıldanıyorum.

Stacey sesini alçaltır. "Felicity, çok dikkatli ol. Max Cassidy'yi istiyorsa, bırak alsın.

Onu rahat bırak. Eğer onun kişisel işlerine karışırsan, pişman olursun." Flick,

"Cassidy benim işim," diyor.

Stacey gözlerini gökyüzüne çevirir. "Artık değil, o değil. O onun. Onun dünyasında işler böyle yürüyor."

Ayağa fırlıyorum ve sandalyem geriye doğru kayıyor. "Biliyor musun, biraz uyumam lazım. Yarın bir performansım var. Hayatımı tartışırken iyi eğlenceler."

"Cassidy, sadece senin için endişeleniyorum." Flick beni yatak odalarına kadar takip etti. "Max senin için doğru kişi değil. Max kimse için doğru kişi değil."

"Aman Tanrım," diye homurdanıyor Stacey. "Daha fazlasını duymadan gidiyorum." Kapı açılır ve ardından büyük bir gürültüyle kapanır.

Flick'le yüzleşmek için döndüm. "Tıpkı Konnor gibi konuşuyorsun. Max herkesin düşündüğü gibi biri değil." Bir an duraksıyorum ve devam etmeden önce ikimiz de düşüncelerimizi toparlıyoruz. "O karmaşık ve alçakgönüllü bir şekilde zeki ve komik ve Ara sıra çok şefkatli ve düşünceli olduğu anlar oluyor."

Gülümsüyor. "Onu seviyorsun."

Boğazımdaki bir düğümü yutkunarak geçiyorum. "Nasıl hissettiğimi bilmiyorum. Bunu etiketlemesek olmaz mı?"

Flick başını sallar. "Bak, Max çok eğlenceli biri. Ondan hoşlanıyorum. Sen sadece daha iyi şeylere yöneliyorsun. Sevdiğin her şeye kendini kaptırıyorsun. Kendini ona kaptırmanı istemiyorum. Anlamıyorsun. Sen benim kahramanımsın! Balerin olmak istedin ve bunu başardın. Sadece Max Butcher'da kendini kaybetmeni istemiyorum. İnsanların kendilerini kaptırıp,

benliklerini kaybettikleri türden bir kimliği var. Onunla birlikte olan kızın onun kutusuna sığması
gerekecek. Onun için değişmeyecek. İkiniz uyumlu değilsiniz. Senin gibi birini asla hak etmeyecek.
Biri olmak için Max'e ihtiyacın yok. Sen kendi başına birisin."

"Söylediğiniz her şeyi duyuyorum. Ben de duyuyorum. Duyarlılığınızı takdir ediyorum. Ama Stacey haklı. Max özel hayatına çok dikkat eder. Mahremiyeti konusunda çok korumacıdır. Bizim hakkımızda konuşurken bile rahat hissetmiyorum. Bu bizim. Bana bu şeyin sadece bizim olduğunu hissettiriyor. Böyle olması hoşuma gidiyor. Sadece-"

Ağzı açıldı. "Konu bu mu yani? Koruma mı?"

Gözlerimi kısarak ona bakıyorum, ifşa olmuş ifadesini sinir bozucu buluyorum. "Ne?"

"Bu Konnor'la ilgili. Sen çok gençtin ve o çok kırılmıştı. İkiniz birbirinizden ayrılamazdınız. Her zaman onun sana göz kulak olduğunu düşünürdük ama bazen ona göz kulak olanın sen olduğunu hissederdim. Bu kadar genç yaşta başına gelen onca şeyden sonra, bunların seni nasıl etkilemiş olabileceğini düşündüm. Sana bakabilecek birini istiyorsun. Max'i çok seviyorsun çünkü seni koruyabilecek birini istiyorsun."

Kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. "Bu çok tuhaf bir yol seçmişsiniz! Bunun Konnor'la hiçbir ilgisi yok. Max'ten çok güzel olduğu için ve daha önce bahsettiğim diğer tüm nedenlerden dolayı hoşlanıyorum. Bu Max'le ilgili. Max ve ben. Ve bunun seninle ya da başka biriyle hiçbir ilgisi yok."

Alarm çaldığında telefonum çantamda titriyor. Flick'in endişeli yüzünü görmezden gelerek odamın kapısını açıyor ve arkamdan kapatıyorum.

Sadece bir geceliğine benim odam.

Yatağın kenarına oturdum ve telefonumu çıkardım. Ekrana göz kırparak bildirimi okudum: *B planının zamanı geldi.*

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Ağızlıklar ve deli gömlekleri

Güneşten önce uyanmayı **severim**. Güne herkesten önce başlamayı severim. Dışarıda koşarken hava yoğun ve karanlık. Daybed'e baktığımda beyaz bir çarşaf ve yastık görüyorum. Görünüşe göre ya Flick ya da Stacey orada uyumuş. Kavga ediyor olmalarından nefret ediyorum. Başımı sallayarak zihnimi boşaltıyorum ve sabah koşuma başlıyorum.

Koşuyorum. Duş alıyorum. Çantamı hazırlıyorum. Sonra Stacey ve Flick'e katılıp taş basamakları sessizce çıkıyorum. Tesisin kahvaltı büfesine ulaştığımızda hüznü gözleri ve gergin gülümsemeleri vardı. Neredeyse sessizlik içinde yiyoruz. Bu bir işkence. Gözlerimi Stacey'ye dikmeden önce ablama bakıyorum. Flick tabağında karıştırdığı omlete bakarken başını sallıyor. Yemek yeme bahanesinden vazgeçtikten sonra çocukları görmek için geri dönüyoruz.

Etrafımızı saran havaya rağmen Max'i göreceğim için heyecanlanmadan edemiyorum. Yüzünü hayal ediyorum, her zamanki ifadesi gibi düşünceli ve çelişkili.

Villanın kapısını iterek açtığımızda, boş şişeler fayansların üzerinde yuvarlanıyor. En az benim kadar endişeli görünen kızlara bakıyorum. Tek kelime duymadan içeri girdiğimizde midem düğümleniyor. Saat sabahın dokuzu, yani oğlanlar muhtemelen hâlâ yataklarında sızmışlardır. Villa duman, seks ve kustumuk gibi kokuyor. Kırılmış camların, ufalanmış cips paketlerinin ve prezervatif ambalajlarının üzerinden burnumu bile kırıştırmadan geçtikten sonra, nihayet kan sıçraması karşısında irkiliyorum!

Stacey kolumu tuttu. "Daha sonra gelmeliyiz."

Dirseğimi ondan çekiyorum. "Asla olmaz."

"Cassidy." Flick kalçama dokunuyor. "Hadi dışarı çıkalım. Yüzelim ve onların uyanmasını bekleyelim."

Bu pisliği biz temizlemiyoruz."

Onu görmezden geliyorum. Yapmak istediğim şeyi yapmaya hakkım yok ama yine de yapıyorum. Max'in kapısına doğru ilerliyorum, kapıyı birkaç santim itip açıyorum ve içeri bakıyorum.

Kalbim batmıyor.

Düşüyor.

Max yalnız değil. Bir kolunu alnına koymuş, yatağın üzerine yığılmış durumda.

Bacaklarını açmış, hâlâ kot pantolonunun içinde. Mürekkepli göğsü her derin, uykulu ve rahat nefes alışında inip kalkıyor.

Scarlett Johansson'a benzeyen *kadın*, çıplak ve biçimli vücudunu adamın bacağına sarmış. Dolgun göğüsleri adamın yan tarafına bastırıyor. Ondan nefret ediyorum. Scarlet Johansson'dan da nefret ediyorum. Onlara bakarken göğsüme keskin bir bıçak saplanıyor. Bu sahnenin ilişkimizin geri kalanına musallat olmamasını umarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum. . . *arkadaşlığımıza*.

Gözlerimi tekrar açtığımda aynı sahneyi görüyorum ama bu sefer kot pantolonunun açık olan üst düğmesine kilitlenmiş durumdayım. Yani şu anda yüzündeki o tatlı, zevk dolu ifade onun yüzünden - onun için. Hepsinin benim olduğunu sanıyordum. Ama değilmiş. Ve hiçbir zaman da olmadı. Ona zevk veren her kız, onun bu versiyonuyla onurlandırılır. Ama muhtemelen özel olduklarına inanacak kadar aptal değillerdir. Onunla özel bir şeyi paylaştıklarına. *Bizim şeyimiz*. *Şey* diye bir şey yok. Yanılmışım.

Bilmem gerekirdi. Sanki beni yeterince uyarmamış gibi. Utanç açlığa çok benziyor - içimi burkuyor, panzehir için yalvarıyor, ama açlığın aksine, yemek bu duyguyu iyileştiremiyor. Sızlanmayı bastırmak için kapıyı usulca kapatıyorum ve dışarı, ormana doğru yürüyorum.

Vadinin dibine doğru küçük bir bank var. Suyun şırıltısını duyabiliyorum ama göremiyorum. Bronz sandaletlerime bakarken gözlerimden yaşlar akıyor. Etraftaki gri toprağı karıştırıyorlar. Dudaklarımdaki yaşları yalıyorum, bilinçli olarak hiçliğe kanalizasyon olmaya çalışıyorum.

"Cassidy?" Yaprakların arasından Flick'in sesini duyuyorum. Bileğimle ağzımı siliyorum. "Ben buradayım."

Benim gibi acınası bir görüntünün önünde durup iç geçirdi. "Bu aptalca bir hareketti." Omuz silkiyorum ve dizlerime sarılıyorum. "Üzölmek istemiyorum. O yüzden üzülmeyeceğim."

"Bazen ağlamak iyidir, içinizden atmak için."

Gölüyorum ve gözyaşlarım ağzıma düşüyor. "Sen ne zaman ağladın ki?" Yanımda oturuyor. "Ben ağlarım. Sadece. . . kendi şirketimde."

Gözlerim dosdoğru ormana bakıyor. "Hayır. Ağlamıyorum. Ağlamıyorum. Biliyordum. Sadece bunu görmek zorunda kalacağımı düşünmemiştim. Artık kızın bir yüzü var ve tamamen benim olan rahat Max artık benim değil."

"Evet, dediğim gibi, sık gibi hareket."

"Belki de bir şey anlatmaya çalışıyordu." Yutkunuyorum. "Belki de bunu bilerek yaptı."

Profilime bakmak için dönüyor. "Ben öyle düşünmüyorum. Hıyarın teki ama seni bilerek inciteceğini sanmıyorum."

Bir taş aldım ve vadiden aşağı attım. Bir süre tıkırdıyor ama sonra hiçbir şey olmuyor. "Her neyse." "Şimdi ne yapmak istiyorsun? Gidebiliriz. Bölge'ye geri dönmek ister misin?"

"Hayır. Burada yapmam gereken bir iş var. Aurora'ya bir söz verdim. Sadece bir gerçeklik kontrolüne ihtiyacım vardı, hepsi bu."

"Tamam," diye iç geçiriyor. "Sen öyle diyorsan."

"Ne kadar küçük olursa olsun, onun haberi olmadan oradan geçmiş olma ihtimali var mı sizce?"
Soru benim hissettiğim kadar acınası. Çaresiz, ham ve umut dolu.

hiç umut olmamalı, ama kendimi ona uzanmaktan alıkoyamıyorum. "Hayır, Cassidy. Onun orada olduğunu biliyordun."

"Evet. . evet, tabii ki yaptın."

"Şimdi mesafeni koruyacak mısın? Yoksa planın ne? Onunla yatmaya devam edecek misin?"

"Bilmiyorum. Hayır diyemiyorum. Onun yanında çok zayıfım, Flick. Kontrol bendeymiş gibi davranmak istiyorum ama değilim. Dizginler yüzde yüz onda ve iletişim kurduğumuzda kendimi onun beni gerçekten önemseydiğine inandırıyorum. Hatta benden hoşlanıyor."

Omzumu okşuyor. "Seni yapabildiği kadar seviyor." "Sanırım haklıydın."

"Haklı olmak istemedim."

Dizlerimi daha sıkı sıkıyorum. "Onda bir şeyler var, Flick."

"Evet. Çocuklar bağımlılık yapıyor. Ama kalbinizi kolunuzdan çıkarıp güvenli bir yere, göğsünüze geri koymalısınız."

"Tamam, Dr. Phil." Sonunda ona bakmak için başımı çevirdim. "Sen ve Stacey kavga mı ediyorsunuz?"

Bana bakıyor, dudakları ince. "Evet. Senin hakkında başladı ve sonra. . . Şey, onun bir sürü sırrı var. Hepsi bu. Biraz sinirlerimi bozuyor."

Bir kere güldüm. "Bir kasap çocukla çıkıyorsun." "Sanırım öyle."

"Ayrıntıları sizinle paylaşmayacak mı?"

"Gerçekten içine kapanık. Çabuk sinirlenir. Ama. . . ." Gülümsüyor. "Çok güzel!"

"Dişi Max'le çıkıyorsun!"

Yenilmiş, hüznü bir kıkırdamayı paylaşıyoruz. Birkaç dakika sonra villaya geri dönüyoruz.

Ona kızmaya hiç hakkım olmamasına rağmen hâlâ kızgınım. Çok değil birkaç gece önce o pis striptiz kulübünde ona bir şey vermişim - asla geri alamayacağım bir şey. Sadece seks değildi. Sadece fiziksel de değildi. Çok gerçek, çiğ bir karşılaşmayı paylaşmıştık. Beni vücudumdan daha fazlası için istiyordu. Beni rahatlatmak için istemişti.

Ama artık ona bu kibarlığı sunmayacağım. Bedenimi alabilir ama sadece ben istediğim için. Bir daha asla kalbimi onun kalbini iyileştirmesi için ona sunmayacağım.

Villaya döndüğümüzde duygularımı dansa yönlendirmeye karar veriyorum. Dışarı çıkmadan önce siyah kısa bir şort ve crop top giyiyorum. Bali'nin havası sonsuz bir kalınlık içinde. Matımı havuz kenarındaki çimlerin üzerine serdikten sonra esnemeye başlıyorum.

Kapı kayarak açıldığında ve karanfil kokusu bana doğru sızdığında göğsüm sıkışıyor. Yeni bir koku.

"Merhaba," diyor tanımadığım yumuşak bir ses.

Göğsümü kalçama bastırarak gözlerimi Scarlet Johansson'a çeviriyorum.

"Merhaba," diyorum, bakışlarımı tekrar altımdaki çimlere çevirirken alt dudacağımı ısııyorum.
Bu

Karnımdaki yeşil gözlü canavar pençelerini içime batırıyor, ama kendimi onu görmezden gelmeye zorluyorum. Max'in aletini pantolonunun içinde tutamaması Scarlet'in suçu değil. Onun yerinde olsaydım, ben de ona dokunma fırsatını kaçırmazdım. Bana hiçbir şey borçlu değil. Ona kaba davranmayı reddediyorum. O kız olmayacağım.

Bir sigara içiyor ve çok güzel kokuyor. "Dört yıldır burada yaşıyorum ve hâlâ sıcağa alışamadım," diye mırıldanıyor arkamdan.

"Sanırım hoşuma gitti," diyorum, ama belki de sadece onun hoşlanmadığı şeylerden hoşlanmak istediğim için.

Olgun davranarak iyi iş çıkardın, Cassidy.

"Hala burada ne halt ediyorsun?"

Max'in hırıltısını duyunca kalbim duracak gibi oluyor. Yani böyle mi istiyor? Bana bir anlık savunmasızlığını gösterdiği için mi? Varlığıma tekrar katlanamıyor mu? Sürekli dalgalanan kişilik krizini geride bıraktığımızı sanmıştım. Görünüşe göre yanlışmışım.

Kalbimdeki yarayı gizleyerek öfkeyle ayağa kalkıp onunla yüzleşiyorum.

Ama bana kaşlarını çatmıyor. *Scarlet*'i delik deşik ediyor. Kaba görünüyor -boğazlı, dağınık saçlı, çıplak göğüslü, kot pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyor, gözleri kırmızı ve buğulu. Sanki fiziksel olarak kafa karıştırıcıymış gibi doğal, ortamdaki dünyaya gözlerini kısarak bakıyor.

Scarlet karanfil kokulu bir nefes daha üfledi. "Beni bırakacak birini bekliyordum. Heidi hâlâ Xander'la birlikte."

Karnım çalkalanıyor. Yüzümdeki duyguyu gizlemek için çaresizce tekrar oturuyorum ve esnemeye devam ediyorum.

"Onu dışarıda bekle!" Max tersledi.

Alay ediyor. "Neden benimle böyle konuşuyorsun?"

Hastalıklı bir merak zihnimi işgal ederken, onları izlemek için geri dönüyorum.

"Çünkü yüzümdeki ifadeye rağmen hâlâ buradasın," diye homurdanıyor ve ilk kez konuşmak için ellerini kullandığını görüyorum - gerçek bir Sicilyalı gibi.

Zavallı ve fark edilmek isteyen ben, "Burada benimle bekleyebilir. Benim için sakıncası yok." "Hayır, bekleyemez!"

Scarlet'in sesi titrer. "Bu. . . yaptığım bir şey mi-"

"Yemin ederim, bir kelime daha edersen pişman olursun. Şimdi bekle. Lanet olsun. Ön tarafa!"

Scarlet içeride kaybolduğunda, ellerimle yeri itiyorum ve onunla yüzleşmek için adım atıyorum.

"Az önce onunla konuşma şeklin beni *iğrendirdi*."

Çenesini kaldırıyor ve kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Yapma bunu." Sözcükler uyarılarla dolu. Bana doğru bir adım atarken kalçama uzanıyor ama ben inanamayarak geri geri gidiyorum. Hâlâ bana dokunabileceğini mi sanıyor? Hâlâ buna hakkı olduğunu mu düşünüyor?

"Dokunma bana Max," diye uyarıyorum.

"Bu saçmalık için çok yorgunum, Cassidy."

"Eminim çok yorulmuştundur!"

Çenesi gerilir. "Ondan gitmesini istedim. Daha ne istiyorsun?"

Başımı yavaşça sallıyorum ve sessizce konuşuyorum. "Senden *hiçbir şey* istemiyorum. Asla. Bir daha."

Nefes verirken burnu kabarıyor. Bunu duymak hoşuna gitmemiş gibi görünüyordu. "Bununla başa çıkamayacağını biliyordum."

"Sanırım haklıydın. Aptal küçük kız bununla başa çıkamaz."

İkimiz de susuyoruz ve bir anlığına yüzünde acı görüyorum, sonra tekrar bana doğru ilerliyor.

"Bana dokunma dedim," diyorum geri adım atarak.

Çenesi deli gibi tikler. "Bunu duymak hoşuma gitmiyor." "Alış buna," diye fısıldıyorum.

Bana doğru bir adım daha atıyor. "Onu becermedim."

Bu sözleri duymaktan hemen nefret ettim. Onları duymayı ne kadar istediğimden nefret ediyorum. Aramıza ördüğüm duvarı yıkmalarından nefret ediyorum.

Gözlerinin içine bakmak için boynumu eğdiğimde, vücudumdaki her hücrenin onun bakışları altında aniden sıkıştığını hissediyorum. "Ne istersen yapabilirsin, Max. Bu beni ilgilendirmez."

"Siktir," diye homurdanıyor benden hışımla uzaklaşmadan önce. Gidişini izliyorum, kalbim peşinden koşuyor; neyse ki bedenim ve zihnim şu anda kontrolüm altında. Sürgülü kapının önünde aniden durdu ve hızla dönüp bana baktı. "Ben yapmadım. Sikmedim. Onu!"

Birkaç yutkunmadan sonra, "Buna inanmamı mı bekliyorsun?" diyebildim.

"Hiçbir şey beklemiyorum!" Bana doğru o kadar hızlı yürüyor ki beni devireceğinden korkuyorum ama bir kol boyu ötemde duruyor. "Bütün beklentileri olan sensin."

Sığınmak için çimlere bakıyorum çünkü bir kez daha bana fazla geliyor. Çok tüketiyor. "Yalnız kalmak istiyorum, *lütfen*."

"Bana bak."

Nefesim titriyor. "Yapamam."

"Onu becermedim." Tekrar kalçama uzanıyor ve parmakları beni yavaşça ona doğru çekiyor. İç çekerek, beni daha da yaklaştırmalarına izin veriyorum çünkü şimdi *onda* teselli aramak istiyorum. Ondan gelen rahatlık - onun içinde. .

Ugh.

Max'in bedenimi onunkine bastırmasına izin verdim. "Senin yatağında çıplaktı. Bir gece önce paylaştığımız yatakta. Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?"

Omurgamın uzunluğunu boynuma kadar okşuyor. Arkasından kavrayarak bakışlarımı kendisiyle buluşacak şekilde eğiyor. "İşte bu yüzden onu becermedim."

Başımı sallayarak sersemlemiş gözlerinin içine bakıyorum. "Çok saçmalıyorsun." Dudakları bir sırtışıla seğiriyor. "Az önce küfür mü ettin, ufaklık?"

Ağzımdan "*Bok*" kelimesi çıktı.

Bir anlığına gülümsüyor. "Benden ne istiyorsun? Söylediğini duymak istiyorum."

Yüksek sesle nefes alıyorum, tek yapabildiğim gerçeği söylemek. Gerçeklerden nefret etsem bile. Acıyla sonuçlansa bile. "Ya hepinizi istiyorum ya da hiçbirinizi."

Beni kollarının arasına alıyor ve bacaklarımı beline doluyor. "Tamam."

Göğsünü itiyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"*Tamam* mı?" Omuz silkmesi kendinden emin.

"Tek eşli olabilirim."

"Sen mi?" Yanaklarım bir kahkaha ile seğiriyor ve sonra kayboluyor. "Deli gömleğine ve tazıların küçük hayvanları kovalayıp yedikleri için takmak zorunda oldukları ağızlıklardan birine ihtiyacın olacak."

Yanaklarında uykulu bir sırıtiş beliriyor. Ellerini kalçalarımından çekip arka tarafımı avuçluyor ve ben o ellerin dün gece nerede olduğunu hayal etmekten kendimi alamıyorum. Büyük göğüsleri avuçluyor. Scarlet'in meme uçlarını okşuyor. Görüntüler midemi bulandırıyor.

"Küçük hayvanları kovalamay ve yemeyi severim," diyor sesine mırıltı katarak.

Bu sesi ve bana hissettirdiklerini bastırıyorum. "Peki onunla yatmadıysan, onunla ne yaptın?"

"Hiçbir şey. Soyundu. Kızlar bunu

yapar." Alaycı bir şekilde güldüm.

"Hayır, yapmazlar."

"Bu bir dolar partisiydi! Onu becermemi istedi. Yapabilirdim, Cassidy. Ama yapmadım! Xander sikini ıslattı. Bronson sikini ıslattı. Ben ıslattım. Yapmadım."

"Ona dokundun mu?"

"Eminim bir noktada yapmışımdır."

Cevabındaki belirsizlik beni çileden çıkarıyor. "Başka bir şey *ıslattın* mı?"

Kan çanağına dön müş gözleri yüzümde daralıyor. "Hayır. Ama böyle edepsizce konuşmaya devam edersen, seni susturmak için sikimi boğazına sokacağım."

Protesto etmek için onu itmeyi düşünüyorum ama sonra bana izin vereceği korkusuyla doluyorum, o yüzden yapmıyorum. "Ne kadar akşamdan kalmasın?"

"Akşamdan kalma

değilim." Alay

ettim. "*Doğru*."

Göz kapaklarına vurmaya çalışıyor ama neredeyse kaldıramayacak kadar ağır görünüyorlar. "Hâlâ kızgınım. Ve *seni* bir ağızlık içinde görmek istiyorum. Deli gömleği. Başka bir şey yok."

"*Max*. Bunları öylece söyleyemezsin." Başımı sadece bir kez sallarken gözlerim sıkıca kapanıyor. Onun muhteşem ağzından çıkan tek bir kelimeyi bile dinlememeliyim. Hele de sarhoşken. Bu konuşmayı hatırlayacağından bile şüpheliyim. Ve eğer hatırlarsa, tek kızla birlikte olabileceğini söylediği için pişman olacağından eminim.

"Tamam, deli gömleği yok" diyor.

Gözlerimi açtığımda onu bana sırtırken buluyorum. "*Max*. Bana ne söylediğinin farkında mısın? Demek istediğim.

. . *tek eşli*."

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Bir daha asla sana dokunmamamı söyleme. Bundan nefret ediyorum."

"Çıplak kızlara öylece dokunamazsın! İstedğin zaman çıplak kızların yanında uyuyamazsın."

Biraz gülüyor. "Gerçekten mi? Siktir, unut o zaman."

"*Max*," diye nefes alıyorum. "Bunun anlamı bu."

İnlerken başı geriye düşüyor. "Dinle. Endişelenmiyorum. Tek eşli olmamı istiyorsun."

O zaman tamam. Zor olacağını düşünmüştüm. Ama dün gece başardım." Sözümü kesmeye çalışıyorum ama saçımı yumruklayıp beni hafifçe çekştirerek uyarıyor. "Ve Tanrı'ya yemin ederim, eğer bana onu bir kez daha becermediğimi söyletirsen-"

"Onu kollarında görmenin nasıl bir his olduğunu biliyor musun?" "Önemli bir şey değildi, ufaklık!"

"İçeri girdiğinde çıplak olduğumu ve vücudumu başka bir erkeğe bastırdığımı düşün. Bu *büyük* bir *sorun* olur muydu?"

Gözleri neredeyse anında büyürken, saçlarımda düğümlenen parmakları sıkılaşıyor. Dudakları kulağıma değene kadar eğiliyor. "Cassidy. . . Bunu hayal etmemi istemezsin."

Nefesinden gelen sıcaklık bir uyarı gibi boğazımdan aşağı akıyor. "Şaka yapıyordum."

"Şaka yapmıyorum. Çok dikkatli ol," diye homurdanıyor beni villaya götürürken. "Bu konuyu sonra konuşabiliriz. Bana yapamayacağım şeylerin uzun bir listesini yazabilirsin. Sadece uzanmam lazım ve yanımda olmana ihtiyacım var."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

performans

Telefonum çalıyor ve bambu sehpaye çarparak titreşiyor. Telefonu aradığımda Max'in dinlenen yüzü koluma değiyor. enesindeki salar tenime sertçe değiyor. Parmaklarım telefonun kilit düğmesini bulmak için uğraşıyor, böylece onu uyandırmadan önce iğrenç sesini durdurabileceğim. Yorganın üzerindeyiz. Max hâlâ kot pantolonunun içinde, düğmeleri açık ve en sevdiği uzvunu işaret eden sıkı karın kaslarını gösteriyor. Belli ki üzerinde boxer yok.

arşafların üzerinde kıpırdanıyorum ve sonra avucumu göğsüne bastırıyorum. Yanağından öpüyorum. Mutlu olmak istiyorum ama içimde çok fazla korku var. Onu kaybetme korkusu. Yalanlardan. Aldatılmaktan. Max'i ona inanıp inanamayacağımı bilecek kadar iyi tanımıyorum. Onunla yatmadığına.

Parmaklarım karnının engebeli çıkıntıları üzerinde kayıyor ve kot pantolonunun altından geçen küçük sa izinin etrafında dönüyor. Erkek ve ter gibi kokması gerekiyor ama onun yerine kokusu tahrik edici. Sıcak. Max.

Yani onunla yatmış olsa bile, onun güzel vücudu artık benim. Hepsi benim. Belki buna inanabilirim. Elimi saçlarının düzgün yolundan aşağı itiyorum ve önce penisini, sonra da taşaklarını okşuyorum. Kalçaları dokunuşuma doğru hareket ederken inliyor.

"Cassidy."

Belki de artık ona bu şekilde dokunabilen tek kız benim. Onu uykusunda okşuyorum. Elimde genişliyor, kalınlaşıyor ve sertleşiyor. Başının arkasını tutuyor. Geniş pazıları yüzünün yanında gevşiyor.

"ıkar beni. Küçük dilini sikimin üzerinde hissetmek istiyorum."

Ve bunu iyice düşünmedim çünkü şimdi ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Sertçe yutkunuyorum. Vücudum şilteden aşağı kayıyor ve uyluklarının arasına yerleşiyor. Uzun, kalın ereksiyonunu dışarı çektiğimde, göbeğine doğru uzanıyor ve ihtiyaçla nabız atıyor.

Onu sertçe okşadım.

"Daha fazla," diye homurdanıyor yatağın başını kavrarken, kocaman kolları kısıtlamayla

sıkılıyor. Karnım dönüyor çünkü onu elimle ya da ağzımla nasıl boşaltacağımı bilmiyorum. Toni'nin ne dediğini hatırlıyorum.

Yumruğumu şaftının tüm uzunluğu boyunca yukarı çekerek penisinin alt tarafını yalıyorum. Kalçaları elime ve ağzıma doğru hareket ediyor. Onu memnun etmek isteyerek dudaklarımı gidebildiğim kadar aşağı kaydırıyorum, ki bu hiç de uzak değil. Kalın şaftının yarısına geldiğimde, boğazımın arkasındaki kaslar onun etrafında kasılıyor ve derin, özlem dolu bir inilti çıkarmasına neden oluyor. Yukarı doğru itmeye başlıyor, penisi neredeyse boğazımın tamamına kadar kayıyor. Öğürüyorum ve o kaslar tekrar kasılıyor, ama o bundan hoşlanıyor gibi görünüyor, daha yüksek sesle inliyor.

O ağzıma pompalarken nefeslerim burnumdan hızla girip çıkıyor. Çok fazla geldiğinde geriye yaslanıyorum ve onu tekrar yalıyorum. Çok büyük ama onu tatmayı seviyorum. Ne kadar inlediğini seviyorum.

Onu keşfetmeme ve tatmama izin verirken birkaç dakika geçiyor. Yatak başını bırakıyor ve elini benimkinin etrafına sarıyor, ereksiyonunu daha sıkı sıkıyor ve birleşmiş yumruklarımıza doğru itiyor. Karın kasları geriliyor, nefesi kesiliyor ve sonra döl ipleri yumruğumun üzerine inip yüzüme fişkırıyor - bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey. Dilim dudaklarımda geziniyor, dölünün tuzluluğunu tadıyor. Sanırım hoşuma gitti.

İkimizi de temizledikten sonra - çok şey vardı - Max alnında ve yanaklarında güzel bir pürüzsüzlükle yavaşça uykuya dalıyor. Memnuniyete çok benziyor.

Telefonum ikinci kez çaldığında onu alıyorum ve Max'in duşuna giriyorum. Ekranda 'Toni' yazısı yanıp sönüyor. Suyu açıyorum ama musluğu kendimden uzağa doğru eğiyorum. Kıçım fayanslara çarpana kadar duvardan aşağı kayıyor, telefonu kulağıma tutuyorum.

Ayak parmaklarımı suyun içinde oynatıyorum ve "Evet, Toni?" diye cevap veriyorum.

"Sadece dilek dilemek istedim-" diye duraksıyor. "Duşta mısın?"

"Evet." Vücudumun etrafında biriken suyun içinde bacaklarımı tekmeliyorum. "Bu gece için ısınmalı ve temizlenmeliyim."

Kıkırdıyor. "Bir daha asla temiz olamayacaksın." Telefonu tutuyorum.

"Ne?"

"Bilmiyorum. Sadece benim söyleyeceğim bir şey gibi geliyor." Rahatladım. "Tamam."

Dudaklarını şapırdatıyor ve mırıldanıyor. "Kısa boylusun. .

Neden kıjasın?" "Ben böyle doğdum."

"Zihinsel engelli, dikey engelli değil, tatlım. Neden kıjasın?"

"Ben iyiyim." Dizlerimi yukarı kaldırıyorum ve bacaklarımı sararak yanağımı yanaklarıma yaslıyorum. "Büyük bir günüm var." "Evet. Aurora'nın düğün öncesi yemeği. Kalabalık susacak. Erkekler ereksiyon olacak. Bu Cassidy.

Slater bir mayo giymiş, kıçını döndürüyor."

Alay ediyorum. "Yaptığım işe hiç saygın var mı?"

Duraklıyor. "*Evet*. Sen benim kraliçemsin. Bunu biliyorsun. . . Kısa *boylusun*. Neler oluyor?"
Derin nefes alıyorum ve daha da güçlü nefes veriyorum. "Max bana tek eşli olabileceğini
söyledi. . için

Ben."

"Yani. . . ." Tereddüt ediyor. "Sadece. İnan. Ona inan."

Çenem düştü. "Ne dedin? Söylemeni beklediğim şey bu *değildi*." "Onunla olmak istiyorsun, hayatım-"

"Yani, ben ağızlık, deli gömleği ve bekaret kemeri benzetmelerini kullandım, ama sen sadece" -

Omuz silkiyorum, onun umursamazlığını taklit ediyorum- "ona inan. . Sen kimsin?" Bir an sessizlik oluyor ve ben kaygan fayansların üzerinde kıcıımı sürüyorum. "Toni?"

"Braidyn'in bir geçmişi var. Bana kadar tamamen *dışarıda* değildi. Bu büyük bir şey. Açılmak yeniden ergenliğe girmek gibi bir şey. Duygusal bir hız treni. Test mankeni olmak iyi değil ama denemek zorundayım çünkü denemezsem bir şey olup olamayacağımızı asla bilemeyeceğim. Eğer korkarsam, asla bilemeyeceğim. Kalp kırıklığı pişmanlıktan daha iyi olabilir. Ben de buna karar verdim zaten."

Hoparlöre karşı gülümsüyorum. "Teşekkür ederim."

"Kimseye iyi olduğumu söyleme, tamam mı? Ben kötü bir kıyım!" Yutkunuyorum. "Max'in bir sürü sırrı var, biliyor musun?" "Hepimizin var, Altın Kız."

"Bence onunki daha kötü olabilir."

Yine sessiz. "Dürüst olalım. Gerçekten umurunda mı?"

"Hayır. Keşke umursasaydım."

Uzun, şaşırtıcı derecede samimi ve içten bir sohbeti paylaşıyoruz, ancak ara sıra hiciv ve imalar da eksik olmuyor. Ancak, onunla paylaşmadığım sırlar var. Victoria'dan bahsetmiyorum. Butch'tan bahsetmiyorum.

Havluyu kapatıp sarındıktan sonra saçlarımı açıyorum ve su damlaları havlunun kenarına düşecek şekilde omzumdan aşağı doğru kıvrıyorum.

Ben yatak odasından kapıya doğru ilerlerken Max uyumaya devam ediyor. Onu tüm ihtişamıyla seyretmek için duruyorum. Yorganın üstünde. Yarı çıplak.

Benim Max'im.

Ona doğru ilerliyorum ve eğilip dudaklarımı usulca alnına değdiriyorum.

Gitmek için döndüğümde komodinin çekmecesinin aralık olduğunu fark ediyorum. İçinden siyah bir silahın burnunun çıktığını gördüğümde nefesimi tutuyorum. Gözlerim açılıyor ve dikkatim hemen kıpırdamayan Max'e, sonra da tekrar komodine yöneliyor. Çekmeceyi birkaç santimetre daha çekip siyah tabancanın tamamını ortaya çıkarırken hâlâ nefesimi tutuyorum.

Avustralya'da tabanca sahibi olmak yasadışı. Bali'de yasaların ne olduğunu bilmiyorum.

Yine de baktığımda, annemin bir keresinde bana söylediği şeyi hatırlıyorum: 'Herkes küçük çelişkili parçalardan oluşur ve asla başka bir kişinin kararlarını yargılamamalısın çünkü onların hangi parçalardan seçim yapmak zorunda olduklarını bilmiyorsun'.

Bir hırsız, akrabalarını beslemek için hırsızlık yapana kadar suçludur. İhmalkar bir anne, çocuklarına en iyi fırsatları sunmak için iki işte birden çalışana kadar kötü bir annedir. Bir silah sizi güvende tutana kadar korkutucudur ve sonra onsuz dehşete düşersiniz.

Bazılarımızda çok fazla çelişkili parça var. Bazılarında daha az.

Avustralya'da silahlar ben doğmadan önce yasaklanmıştı, bu nedenle uyuduğum yatağın yanına gelişigüzel yerleştirilmiş bir silah görmek *Bu gerçek oldu.*

Max'in tekrar uyumasını izlemek için döndüğümde kalbim titriyor. Parçaları hakkında pek bir şey bilmiyorum ama çok fazla parçası olduğunu biliyorum. Ve hepsinin bir ağırlığı var.

Yavaşça çekmeceyi itip kapatıyorum.

Giyindikten sonra, bu gece gösteride bana eşlik edecek müzisyenlerle buluşmak üzere yola çıkıyorum.

Günün büyük bir bölümünde, güzel bir zambak havuzuna paralel uzanan uzun, ziyafet tarzı masalarla samimi bir restorandan farklı olarak kurulmuş lüks Bali yemek kulübünde prova yapıyorum. Göletin diğer tarafında bir sahne var. Orkestra daha alt katta ama ben bir sekansın parçası olarak sahneden müzisyenlere doğru hareket edeceğim. Birçok kez koreografi yazdım; ancak Max Butcher, Jimmy Storm ve Legend Luca "*The Butcher*" Butcher'ın da aralarında bulunduğu elli kişilik samimi bir izleyici kitlesine hiç sahip olmamıştım - bu ne anlama geliyorsa artık.

Ve Victoria. . .

Adımlarımı alıştırırken nabzım boynumda hızla atıyor. Tüm bunlar tek başıma üstlenebileceğim şeyler değil. Keşke başka birinin koreografisini dans ediyor olsaydım çünkü o zaman bu kadar kişisel hissetmezdim. Bu mini bale söz vermekle ilgili. Koşulsuz sevmeyi seçmekle ilgili.

Saat 19:00'da kulüp Aurora ve Clay'in göz alıcı bir şekilde giyinmiş aileleri ve arkadaşlarıyla dolmaya başlıyor. Sahnenin arkasından tiz kadın kahkahalarını ve bardak şingirtilerini duyabiliyorum. Müzisyenler ve ben küçük bir odada bekliyoruz. Onlar sırasız ve bağımsız olarak ısınırken - kemanlar ve flütler farklı gamlarda ıslık çalarken - ben beyaz duvağımı ve tütümü ayarlıyorum. Onları bu etkinlik için kendim tasarlamıştım. Dans ederken *asla* saçlarımı açmam çünkü boynumun çizgisinin dekoltemin ve kollarımın çizgileriyle bir arada görünmesi gerekir. Ancak bu gece bale topuzum biraz gevşek ve romantik. Biraz vahşi, biraz telaşlı.

Ayak parmaklarımı sararken ani bir sessizlik çöküyor. Geriliyorum, sinirlerim her sahneye çıkışımda olduğu gibi midemde çırpınıyor. Sessizliği bozan Jimmy'nin sesi mikrofondan yükseliyor.

"Sarò breve, caro e breve! Clay Butcher, ha statu sempri patti ra me famiglia. Yarın Tanrı'nın emriyle yasal olacak. Bu birliktelikte bize katıldığınız için hepinize teşekkür eder, bu geceki eğlencenin tadını çıkarmanızı dilerim." Pointe ayakkabılarımı bağlarken ellerim titriyor.

Müzisyenler yerlerine geçmeye başlıyor ve şef bana başını sallıyor. Ayağa kalkıyorum ve yerimde sallanıyorum, ellerimi oynatıyorum ve vücudumu esnetiyorum. Kemanlar başladığında zihnimi boşaltıyorum. Ruh hali aydınlatması sahneyi aydınlatıyor. Nefes alışım yavaş ve kontrollü.

Konuklar sessiz. Alnımdan ve göğsümden boncuk boncuk ter akıyor. Müzikal işaretimi duyuyorum ve hızlı bir *şekilde* sahneye çıkıyorum, sahnede su damlaları gibi hareket ediyorum. fıskiye - hızlı ve ağırlıksız.

Performans merakla başlar. Saflık. Tatlı ve ilginç. Kız olgunlaşıyor

hızlı öğreniyor. Daha sonra aşık olmasıyla birlikte hızla ilerliyor. İşte bu aşamada, baş döndürücü bir coşku içinde Aurora'nın yirmi beş fouettés'ini tamamliyorum, gözlerim her dönüş arasında Max'i buluyor.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

benim maksimum

Sahne arkasında beyaz mayomla yerde tek başımayım, ipek pointe ayakkabılarımı açıp çıkarırken Max'in derin sesini duyuyorum. "Yaptığın şeyi ilk kez görüyorum."

Taba rengi kot pantolonu ve kalın omuzlarını, göğsünü ve pazularını saran lacivert gömleğiyle yaklaşıırken ona bakıyorum. Kolları dirseklerinin üzerinde kıvrılmış. Yakası açık.

Onu görünce dudaklarım aralandı. "Ovalıyorsun, değil mi?"

Önümde durarak, "Hiç temizlenmediğimi fark etmemiştim," diyor.

Ayakkabılarımı hızla çıkarıp ayağa kalkıyorum. "Bu sabah seni bıraktığımda kesinlikle temizlenmiştin."

"Bu arada, sensiz uyanmak hiç hoşuma gitmedi."

Takma kirpiklerim ve parıldayan göz farlarımın arasından ona bakıyorum. "Pratik yapmam gerekiyordu." Ellerini ceplerine sokup yüzümü inceliyor. "Bunu bir daha yapma."

Tek parça streç giysimin eteğiyle oynuyorum. "Max, yapmam gereken şeyler var."

"Bunu bir daha yapma." Bana sırtıyor ve sonra vücudumda daireler çizerek kıyafetlerimi inceliyor. "Bir dahaki sefere, uyandır beni." Parmaklarını etekliğimin ipeği boyunca gezdiriyor. "Şu haline bak."

Gözlerimle onu takip ediyorum ama dönmüyorum, arkamdan dolaşmasına izin veriyorum. "Kes şunu." Kıkırdıyor. "Tam da daha sevimli olamayacağını düşünüürken."

Ona gülümsememek için dudağımı ısırıyorum. "Kes şunu."

"Sessiz kalmanı sağlayabileceğimi bilsem seni burada becerirdim."

Ağzımı kapatıyorum ama parmaklarımı konuşacak kadar ayırıyorum. "Gürültü yapıyor muyum?" Yüzü aydınlanıyor. "Oh, evet."

İki avucum da yüzümle buluştu. "Aman Tanrım."

Parmaklarımı sıyrıyor ve sonra bir kolunu belime doluyor. Diğer ensemi kavırıyor. "Aman *Max*. Tanrı'nın bununla hiçbir ilgisi yok."

Yüksek sesle gülüyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Ağzı aç bir şekilde yüzümde ve boynumda dolaşırken beni kavrayışı sıkılaşıyor. Beni kaldırıyor, böylece bacaklarımla kalçalarına sarılabiliyorum. Kollarım onu besliyor

saçlarının arasından.

Beni bir duvara doğru götürüp kollarının arasına hapsediyor. Anında inlemeye başladım. Durdu. Sonra yavaşça gülümseyerek büyük eliyle ağzımı kapatıyor ve zevk seslerimi bastırıyor. Parmakları çoraplarımı yırtıyor, mayomun altından kayıyor ve içime doğru ilerliyor. Bedenim arzuyla kasılıyor, parmaklarım omuzlarına gömülüyor ve bacaklarım kalçalarının etrafında geriliyor.

Beni duvara daha sıkı bastırıp parmaklarını daha derine sokarken gözlerim kapanıyor. Boğazımdan inilti geliyor, bu yüzden elini ağzımın etrafında sıkıyor. İçime gerçekten girmeye başladığında burnumu, gözlerimi ve alnımı öpüyor. Kalçaları parmaklarının ritmiyle sanki içimdeki onun penisiymiş gibi hareket ediyor. Kalçalarım titremeye başlıyor. Gözlerimi açıyorum ve onunkilere bakıyorum. Benimkilerden sadece birkaç santim uzaktalar, karanlık ve kararlılar.

Ağzını kulağıma götürdü. "Bu şimdiye kadar dokunduğum en tatlı amcık."

Titriyorum. Parmakları içimde kıvrılırken ve iç kaslarım onlara sürtünürken kulağımı ve boynumu yalıyor.

"Siktir," diye ısıyor. "Canımı acıtıyorsun."

Göğüslerim göğsüne sürtünmekten sıcak ve içim onun dokunuşundan ağrıyor. Parmaklarını klitorisime kadar sokup çıkarıyor ve tekrar içime sokuyor. Dili ve ağzı boynumun ve kulağımın her yerinde. Duyularım Max Butcher ile sıırılsıklam.

Nefeslerim sert ve hızlı bir şekilde ona karşı koyuyorum.

"Aferin kızıma," diye homurdanıyor. "Artık ne istediğini biliyorsun. Al onu." Omurgamda bir basınç oluşuyor. Ona göz kırpmıyorum. İçimdeki his arttıkça gözümün kenarında bir damla yaş belirliyor ve kalçalarımın son bir sarsıntısıyla parmaklarının üzerinde patlıyorum.

Ben doyana ve zayıf düşene kadar onları içimde hareket ettirmeye devam ediyor.

Ağzımı bırakıyor, dudakları yumuşak ve tatlı bir şekilde dudaklarıma yapışıyor. Ben nefesimi tutarken yavaşça öpüşüyoruz. Hiçbir şeyin bu kadar iyi hissettirebileceğini bilmezdim. Onun tarafından tutulmak ve onun tarafından öpülmek beni tamamlanmış hissettiriyor. Daha da yakınlaşabilseydim, vücudumun daha büyük bir kısmını ona bağlayabilseydim, bağlardım. Beni yere indirirken parmakları içimden kayıyor. Bacaklarım ağırlığımı taşıırken titriyor.

Sonunda öpüşmeyi kesiyoruz.

Ona bakıyorum ve yeni tıraş edilmiş çenesini okşamak için uzanıyorum. "Bu güzeldi." Hınzırca sırıtıyor ve parmaklarını ağzına götürüp emiyor.

"Katılıyorum."

Yanaklarım yanıyor. "Birkaç saniye içinde nasıl bu kadar tatlıdan bu kadar kabaya dönüşebiliyorsun?" "Ben asla tatlı olmadım."

"Tamam, Max. Kendine bunu söylemeye devam et."

Ondan birkaç adım uzaklaşarak soyunmaya başlıyorum. Yavaşça daha fazla teni ortaya çıkarırken gözlerim onunkilere takılı kalıyor. Beni incelerken çenesini sıkıyor. Tamamen çıplak bir şekilde önünde yürüyorum ve eğilip külotumu, sütyenimi ve uyluk uzunluğundaki kırmızı parti

elbisemi ararken gözlerini her yerde hissediyorum.

Yüzümü tekrar ona döndüğümde bakışlarım kasıklarına kayıyor. Büyümüştü, ereksiyonu açıkça belli oluyordu.

ten rengi cinosundaki sırt.

Karanlık, kısık gözlerine bakıyorum. "Bazen bunu saklamak için mücadele ediyor olmalısın."

Dudakları keskin ve tehditkâr bir hal alıyor. "Dışarıda insanlar olduğu için çok şanslısın."

"Çoğu erkekten daha mı irisin?" Kışkırtıcı ses tonuna aldırmadan soruyorum.

"Benimle sikler hakkında konuşmak ister misin? Bu saklamana yardımcı olur."

Kıkırdıyorum ve giyinmeye başlıyorum. "Seninkini sadece yakından

gördüm." Kaşları kalktı. "Yakından mı?"

"Bronson'inkini gördüm ama sadece bir

anlığına." "Hmm." Dudakları seğirdi. "Bu

şekilde devam edelim."

Max arkama geçip aramızdaki boşluğu kapatırken parmaklarım fermuarımı karıştırıyor.

Omzumu öpüyor ve ben titriyorum. Parmakları açık fermuarın arasındaki deri parçasına dokunuyor.

İçime çekiyorum, bekliyorum. *İstiyorum.* . .

Fermuar yukarı kayıyor.

"Hayır. Hiç de tatlı değilsin." Hızlıca nefes veriyorum, dönüp ona

bakıyorum. Vücudum onun gülümsemesi altında eriyor. Çocuksu

ve gerçek.

"Elini tutmak istiyorum ama dışarıda olmak iyi bir fikir değil," diyor gülümsemesi parlaklığını

kaybederken. "Bana yakın dur. Gidip bir şeyler içelim."

Bronson, Xander, Clay ve tanımadığım diğer üç adamın bar taburelerinde oturduğu bara gelene

kadar onu takip ediyorum, ziyafet masalarını ve etrafta konuşarak duran insan gruplarını

geçiyorum. İsimsiz adamlardan biri, çizik ve kraterli suratıyla görmezden gelinmesi zor biri. İçki

içmiyor ya da sohbet etmiyor; sadece bir misafir olmadığı izlenimine kapılıyorum.

Belki de bir muhafız.

Kasap kardeşler elbise pantolonları ve gömlekleriyle çok şık görünüyorlar. Tanrım, iyi genleri

var.

Odanın etrafına bakıyorum. "Flick nerede?"

"Stacey ile birlikte. Gösteriden hemen sonra ayrıldılar," diye cevap veriyor Xander, gözleri

hiçbir şeyi kaçırmadan odanın etrafına bakarken.

Bronson sırtıyor. "Kızarmış görünüyorsun."

Ben de gülümsüyorum. "Bunu belirttiğin için teşekkürler."

Aurora aniden önümde belirdi. "Harikaydın. Çok teşekkür ederim. Yirmi beş fouettés'imi

yaptın!" Beni uzun, zarif kollarının arasına aldı.

Bronson omzunun üzerinden ağzını açıyor.

"Öyleydin." Clay bana başparmağını kaldırıp

göz kırıyor.

Gülümsüyorum. "Teşekkür ederim. Beğendiğinize sevindim."

"Yarın geliyorsun, değil mi?" Omuzlarımı önünde tutuyor. "Davetli olduğunu biliyorsun. Seni kız kardeşinin yanına yerleştirdim."

"Teşekkür ederim. Çok isterim."

"Aurora," diye sesleniyor biri.

Onlara doğru bakar ve başını sallar. "Acele ettiğim için üzgünüm Cassidy. Bugün tamamen benimle ilgili." Max bir kez gülüyor. "Diğer günlerin aksine mi?"

Clay kıkırdamasını gizlemek için boğazını temizliyor ve Aurora gözleriyle onu kesiyor. Ben bir kıkırdamayla yutarken Bronson ve Xander kırbaç sesleri çıkarıyor.

Max'e sırtıyor. "Sadece bu seferlik, küçümseyici sözlerini eğlenceli bulacağım."

Aurora gözden kayboluyor ve orta yaşlı birkaç adam performansım için teşekkür etmek üzere bana yaklaşıyor. Elimi sıkıp yanaklarımdan öpüyorlar, beni duman ve alkol kokusuyla sarıyorlar. Max bana bir şampanya uzatıyor ve arkama geçip oldukça işlek ve sert bir duruş sergiliyor.

Çocuklar dün paintball'da kimin kazandığını tartışmaya başladığında üçüncü şampanyamı içiyorum. Kulübün etrafına bakmak için taburenin üzerinde dönüyorum. Birçok insan akşam için emekli olmuş gibi görünüyor. Jimmy Storm ve Luca Butcher'ın masasının boş olduğunu fark ediyorum, ikisi diğer birkaç adamla birlikte bir kabine taşınmışlar. Kısa bardaklardan içki içerken ve puolarını dişlerinin arasında ezerken özel bir sohbeta dalmışlar. Eşleri hala diğer konukları selamlıyor, elbiselerini kırıştırmamak için onlara hafifçe sarılıyor ve rujlarını bulaştırmamak için yanak yanağa öpüşüyorlar. Kibar gülümsemeleriyle gevezelik ederken büyük bardaklarda kırmızı şarap içiyorlar.

Max'in dudakları kulağıma değiyor ve beni en iyi şekilde ürpertiyor. "Geri döneceğiz. Xan'la kal."

Onu yakalamak ve ağzını ağzımda hissetmek istiyorum. Bütün gece çok yakındık ama yine de o kadar uzaktık ki dayanılmazdı. Max, Bronson ve Clay, Jimmy ve Luca'nın grubuna yaklaşıırken onları yakından izliyorum. Sohbet ediyorlar ve her şey çok resmi. Bütün masa birden bakışlarını bana çeviriyor, ben de gözlerimi Xander'a dikiyorum ama o barın diğer tarafına eğilmiş, çalışanların dikkatini çekmeye çalışıyor. Onlara dönüp bakmamak için kendimi zor tutarak telefonumu çıkarıyorum ve ekrandan bir şeyler okuyormuş gibi yapıyorum. Tam Clay babasının yanına otururken ve Bronson ile Max yavaşça bize doğru gelirken kafamı kaldırıyorum.

Max bana sırtıttı. "Pekâlâ ufaklık, harekete geçelim."

Bronson Xander'la birlikte tekrar oturur ve barmene seslenir. "Affedersin tatlım, bize bir içki daha getirebilir misin?"

Ayağa kalkıp Max'i dışarı kadar takip ettim. O bisikletine biniyor, ben de bacağımı sallıyorum. Bisiklet ve scooter denizinde yolumuzu bulup villaya doğru geri dönüyoruz. Sokaklar neon tabelalar ve bir tür parlayan, ortam sisi ile aydınlatılmış. Bu kez yanağımı sıcak sırtına bastırduğım da ve onu kalçalarımla ve kollarımla sıktığımda, rol yapmıyorum. Belki sonsuza *kadar* değil ama şu an için o benim için biri.

Bisikletten iner inmez beni kaldırıyor ve çenesini kavırıyorum. Tutkuyla öpüşüyoruz, birbirimizin ağzının içinde inliyoruz. Bizi villanın içinden geçirip havuzun yanındaki hasır salona götürürken elleriyle sırtıma masaj yapıyor. Beni etrafına sararak oturuyor ve ben de diz çöküp

kalçalarına sarılıyorum.

Birbirimizi okşuyor ve seviyoruz. Dudakları ve dili yüzümde ve boynumda geziniyor.

Beni tatması için çenemi yukarı kaldırıyorum. İnliyorum. Omzuma ve göğsüme doğru ilerliyor, sonra elbisemin kumaşından göğsümü ısıyor. Kapının aniden açılması zevk iniltilerimi kesiyor.

Meme ucumu dişlerinin arasına sıkıştıran Max homurdanıyor. "Siktir."

Stacey dışarı çıkıyor, bizi görünce sakinleşiyor. "Ah. Benim hatam."

Kıkırdıyorum ve Max'in çatık kaşlı yüzünü avucumla kapatıyorum. "Her şey yolunda. Gel bizimle otur. Flick nerede?"

"Yatağında," diyor tekli koltuğa oturarak.

Max elimi yüzünden çekiyor, yüz ifadesi gergin. "Stacey. Bir şeyin ortasındayız!" Stacey dönüyor. "Tamam. Ben gidiyorum-"

"Hayır, gitme," diye yalvardım. "Siz ikiniz iyi misiniz?"

Sıkıca gülümsüyor. "Olacağız. Sorun yok. Balayı dönemi bitti, ama biz-"

Ben Max'in kucağından kayarken, o inliyor ve başını tekrar yatağın üzerine bırakıyor. "Tanrı aşkına. Ereksiyon zaten gitti."

Ona yine kıkırdamamaya çalışıyorum. "O zaman bana bir gece şapkası getirebilir misin?"

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve ya beni azarlayacak, ya yatağına atacak ya da öldürecek. Bir yorumunu çiğniyor ve gergin bir çeneyle konuşuyor. "Ne istersiniz, Ekselansları?"

Bir gülümsemeyi bastırmak için dudaklarımı birbirine

kıvırıyorum. "Bir porto lütfen. Stacey?" Stacey'nin gözlerinin akı

parlıyor. "Hiçbir şey," diye ciyaklıyor.

Max mutfığa doğru yürürken, "Başın büyük belada," diye mırıldanıyor.

"Cassidy!" Stacey bana doğru eğildi. "Bundan daha azı için kolundan sürüklenen kızlar gördüm."

"Kibarca sordum. Bence bu onun için iyi."

Arkasına yaslanır. "Bunu babasının önünde asla yapma. . Aman Tanrım,

ya da Jimmy'nin." Geri çekiliyorum. "Ben olsam yapmazdım."

İnançsızlıkla başını sallıyor. "Az önce ne gördüğümden bile emin

değilim." "Ne? Erkek arkadaşımdan bana bir içki getirmesini

isteyemez miyim?"

Öksürüyor. "Erkek arkadaşın mı?"

Endişeyle etrafıma bakındım. "*Erkek arkadaş* demek

istememedim." Ayak sesleri yaklaşıyor ve Stacey'nin yüzü

kül rengi oluyor.

"Ne demek istedin o zaman?" Max bize doğru uzun ve rahat adımlar

atarak soruyor. Yüzümü kapatıyorum. "Aman Tanrım. Kes şunu, Max."

"Bana söyleyebileceğin çok daha iyi şeyler var," diyor. Parmaklarımın arasından sıyrılıp sırttan yüzüne bakıyorum. "Ekselansları." Porto bardağını bana uzatıyor ama uzattığım parmaklarımın birkaç santim ötesinden geri çekiyor. "Sakın zorlama," diye uyarıyor.

Boğucu gözlerle ona bakıyorum. "Sana ne demeliyim? Tehdit gibi mi? Efendi mi?"

Beni dişlerinin arasında hayal ediyormuş gibi dişlerini birbirine bastırıyor. "*Aman Max'im* gibi." Stacey ayağa fırlıyor. "Eğer bu senin ön sevişme versiyonunsa, gitmeliyim." Stacey gergin bir şekilde gülümser ve

kapıya doğru yürür.

Max gözlerini kısarak ona bakıyor. "Stacey!" Ses tonu otoriter ve kız adımlarının ortasında duruyor. "Sen kim olduğunu sanıyorsun lan? Kim olduğunu sanıyorsun? Kendimi açıkça ifade edeyim, ben Cassidy'yleyken sağır ve körmüşsün gibi davranıyorsun."

Stacey zorlukla yutkunur. "Özür dilerim." Uysal, itaatkâr ve hiç ona göre değil. Onun yerine ben irkildim.

Gözleri kararmış olan Stacey aceleyle sürgülü kapıdan geçer ve villanın içinde kaybolur.

Sırtım mindere çarpıyor ve başımı eğerek Max'e kaşlarımı çatıyorum. "Bu da neydi şimdi? Bir şaka yaptı."

Yanıma kayıyor ve kalçalarımı kucağına kaldırıyor. "Konuşmamız hakkında bir yorum yapabileceğini düşündü."

"Bu. . . . *bir şakaydı.*"

"Yani?" Dilini dişlerinin arasında gezdiriyor ve bir kez omuz silkiyor. "Yorum yapmaktan hoşlanmıyorum." "Arkadaşlar birbirlerine takılırlar; yaptıkları budur."

"O benim arkadaşım değil."

Yanağına dokunuyorum. "*Max.*"

Kolunu koltuk başlığının üzerine sarkıtır. "Baleye nasıl başladın?"

"Master of the -"

"İnce Geçiş."

Birbirimize

gülümsüyoruz.

"Geçiş sürecim nasıl gidiyor?" Tereddüt ediyorum, söyleyecek gücü toplamadan önce bir an için kendi kelimelerimde boğuluyorum. "Eve gittiğimde hap kullanmaya başlayacağım." Yutkunuyorum. "Son zamanlarda test yaptırдың mı?" Bu soruyu sorarken o kadar gerginim ki kelimenin tam anlamıyla titriyorum.

Sadece sırtıyor. "Ben asla çıplak kalmam. Her zaman test ediliyorum. Yine de sorma cesaretini gösterdiğin için seninle gurur duyuyorum."

Kalbim onunla doluyor. "*Harika.*"

"Şimdi, baleye nasıl başladın?"

"Altı yaşındayken babam ve Konnor ile baleye gitmiştim. *Fındıkkıran*'ı izlemiştik. Bölge Akademisi on yıllardır her yıl Noel'de bu baleyi sahneliyor. İzlediğim andan itibaren *Clara* olmak istedim."

Kalçamı okşuyor. "Ama bu yıl değilsin."

"Hayır ama son dört yıldır o oldum. Bu yıl farklılığımı göstermek istedim. Ve Ana adında harika bir balerin Clara rolünü aldı."

Kıkırdıyor. "Ondan nefret ediyorsun." "Etmiyorum. O

çok tatlı."

"Onu öldürmek istiyorsun."

Gülüyorum. "Hayır. Bu yıl Clara için seçmelere katılmadım. O daha genç bir balerine uygun."

O bana bakarken ben de ona bakıyorum. İkimiz de salonda sarmaş dolaş otururken dağlardan gelen sesler

Ubud uzaklarda yankılanıyor.

Gece yarısını geçti. Sadece o ve ben varız. Bazen bir Max ve Cassidy dünyası varmış gibi hissediyorum. . . bir de herkesle paylaştığımız karmaşık ve karanlık bir dünya var.

Gözleriyle yüzümü okşuyor. "Jimmy ile bir gösteri izlemeye gitmediğim için şimdi biraz kızgınım."

Dizlerime sarılıyorum ve ona bakıyorum.

"Neden?" "Elimde harika bir mastürbasyon malzemesi olurdu." "Kaba."

"Seninle daha erken tanışabilirdim." Onu öpmek için eğildim. "*Güzel.*" "Amını daha erken tatmak için."

"Max!"

Gece boyunca ve sabahın erken saatlerine kadar konuşurken bol bol Porto şarabı içiyoruz. Ben konuşuyorum. O çoğunlukla dinliyor. Birkaç yıl önce onu Konnor'a karşı rugby oynarken gördüğümü ve gözlerimi ondan alamadığımı itiraf ediyorum çünkü o. . *Aman Tanrım*, çok seksiydi. Gülüyor.

Clay'in işletme mezunu olduğunu öğrendim. Xander gelecek yıl hukuk okuyacak ve Max de Mimarlık Yüksek Lisansının son döneminde, yani artık derslere girmesi ya da kampüse gitmesi gerekmiyor.

Rugby'nin onun gerçek tutkusu olduğu hissine kapılıyorum, ancak duygusallıkları bir kenara bırakıp sorularıma kısa ve kestirme cevaplar veriyor. Max Butcher'ın tarzı böyle. Bu, sunulan bilgidен bir şey eksiltmiyor çünkü bir kez olsun bana gerçekten cevap veriyor.

Yirmi dört yaşında normal bir insan olmayı hayatının diğer tarafıyla nasıl bağdaştırdığını merak ediyorum. Sonunda yatağa girdiğimizde, bir yastığı paylaşıyoruz ve Max beni kaşıklıyor.

"*Max?*"

"Hmm?" Saçlarımı okşuyor ve kollarını bana doluyor. Beyaz çarşafların üzerinde uzanıyoruz. Üzerimizdeki tavan vantilatörü açık. Hava yoğun. Tenim kızarmış ve zihnim bulanık.

Kolunu okşadım. "Benimle yatmak istediğini ilk ne zaman anladın?" "Siktir Cassidy, uyumaya çalışıyorum."

"*Lütfen.*" Kıçımın kasıklarına süründüğünü gayet iyi bilerek önünde kıvranıyorum. Kalbim çok hızlı atıyor, rahatlayamıyorum ve sanırım çok fazla içmiş olabilirim.

"Hayır," diye mırıldanıyor. "Başka bir zaman. . uyurken." "Lütfen? Uyuyamıyorum."

"Çünkü yarım şişe Porto şarabı içtin." "*Lütfen.*"

"Siktir. İyi." Omzuma doğru nefes veriyor, nefesinin sıcaklığı sırtımdan aşağı akıyor. "Gypsy'nin

yanındaki ara sokaktaydım -"

"Ne? İlk kez doğum günümde mi konuşmuştuk?"

"*Evet.* Ama seni doğum gününden önce fark ettim. Sözümü kesme. Flick'i falan alıyordun ve baleden gelmiş olmalısın çünkü pembe bir mayo giymiştin. Arabana yaslanmıştın, ayak bileklerin çaprazdı ve ayağına büyük gelen kırmızı spor ayakkabılar giymiştin."

"Annem ayakkabılarımın beni her yere götürebileceğini söyledi. Annem onların benim sihirli ayakkabılarım olduğunu söyledi." Karnımın derinliklerinden gülmeye başlıyorum. Onun sessizliği yanaklarımı yakıyor, bu yüzden duruyorum. "Ciddi misin? *Forest Gump* mı?" Sinirle kıkırdıyorum. Şimdi onun bir gülümsemeye boğuştuğunu hayal ediyorum. "Durma. Garip olduğumu biliyorsun. Gerisini anlat. Benim hakkımda ne düşünüyorsun?"

Boğazını temizliyor. "O gece sadece dilimi içine sokmak istedim. Eğer pembenin tadı varsa, senin tadının da öyle olacağını düşündüm. Neden bir şey giydin? O mayolar sprey boya gibi."

Yastığa doğru sırtıyorum. "Ne giydiğimi hatırlıyor musun?"

"Seksi bir kız sokakta yarı çıplak olduğunda, genellikle bunu hatırlarım." Kıkırdıyorum. "*Her neyse.* Benden hoşlanıyorsun."

Beni kendine daha sıkı çekiyor ve çenesini başıma yaslıyor. "Evet, Cassidy. Şimdi uyumama izin ver."

YİRMİNCİ BÖLÜM

tembel aşk

Max'in sıcak bedenine sarılmıştım, ereksiyonu belime baskı yapıyordu. Parmakları kalçalarımın arasında ilerliyor ve içime giriyor. Uyanıklıkla uyku arasında bir yerdeyim. Beni yavaşça parmaklıyor. Yavaşça. Nefes alışım ağırlaşıyor ve dili kulak mememi yalıyor. Bedenim onun için açılıyor.

"Bugün seni pek göremeyeceğim," diyor, nefesi boynumda tüyler ürpertiyor. "Biliyorum."

Folyo kırışırken mırıldanıyorum ve o arkamda dolaşıyor. Kalçalarımın arasına uzanıyor ve penisini dudaklarımın arasına yerleştiriyor. Ereksiyonu yavaşça içime doğru kayıyor. Daha derine inip daha da iterken alçak sesle ve uzun uzun inliyor. Uyluklarımın arasındaki baskı tüketiyor ama yine de hassas. Parmakları her yerime dokunurken telaşsız.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor. "Her bir santimin. Minyon. Mükemmel kıvrımlı. Mükemmel memeler. Lanet olsun, her bir parçanı yemek istiyorum. . ."

"Bence çok güzelsin," diye inliyorum, kollarının ve ellerinin arasında titriyorum. Kalçaları arka tarafıma doğru yuvarlanıyor, yavaş yavaş ve derinlemesine giriyor. Yastığımı yumruklarken iniltiler boğazımda titreşiyor. Çevresi beni kalçalarımı ayırmaya zorluyor ve bacağıma dizinin arkasına bağlayarak tam boy itişlere izin veriyorum. Onunla o kadar doluyum ki.

"İlk seferinde böyle olmalıydı." Nefes alıyorum.

"İlk seferimi seviyorum."

"Sert davrandım."

"Değildin."

Parmaklar ağzımın içine giriyor ve ben onları yavaş, cömert bir hareketle emiyorum. Bütün sabah tembelce seviştik.

Daha sonra duşta birbirimizi yıkıyoruz. Kendimi bir bornoza sarıyorum ve Max'in kuyruklu kömür rengi takım elbisesini, siyah gömleğini ve siyah kravatını giymesine yardım ediyorum. Kemerini geçirip tokasını takmak için beline uzandığımda göğsümün dolduğunu hissediyorum.

Yüzümde bir gülümsemeyle onu giydirmemi izliyor.

Ayakkabılarını giymek için oturuyor. Ayakkabılarını bağlarken kaşlarının arasında gergin bir çizgi var, omuzlarında içsel bir ağırlık var.

Yatağın kenarına oturdum. "Ne oldu?"

Bana bakıyor. Dalgın. "Eğer bu yönümü gerçekten istiyorsan, senden bazı şeyleri saklayamayacağım."

"Benden bir şey saklamamı istemiyorum."

"Soru sormayın. Sana cevapları söylemeye hazır değilim."

"Söylemeyeceğimi zaten söyledim."

Ayağa kalkıyor ve ölçülü adımlarla dolaba doğru yürüyor, kasaya bir dizi numara giriyor ve bir silah koşum takımı çıkarıyor. Nefesimi tutuyorum. Yüzünü bana dönüyor ve siyah kayışları ve deri kılıfı incelediğimi görünce çenesini sıkıyor. Kemerini omuzlarına geçirirken gözleri benimkilere sabitleniyor. Kasaya uzanıyor ve daha önce gördüğüm siyah tabancayı çıkarıyor. Şarjörü kapıp silahı dolduruyor. Yerine oturduğunda irkildim.

Gözlerimi tutarak silahı kılıfının sol tarafına sokuyor ve bir şarjörle sıkıca tutturuyor. Bedenim rahatsızlık, korku ve ... ile dolup taşıyor. . şehvet? Ama her şeyden çok, Max'e bakarken Kasap bir koşum takımı içinde, onun dünyası hakkında bildiğim her şeyi bilerek ve bilmediğim çok daha fazla şey olduğunu kabul ederek, sadece onun güvende olmasını istiyorum. Güvende *olmasını* istiyorum. O silah bunu yapabilir ve ben de onu sevmeye karar verdim. Sonunda nefes veriyorum.

"Buraya gel," diye emretti. "Bana bir hoşça kal öpücüğü ver."

Kalbim çırpınıyor. Hemen ayağa kalkıyorum ve aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Ayak parmaklarımın ucunda yükselip boynuna uzanıyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Beni büyük, güçlü kollarıyla sarıyor. Onları kavıyorum, tırnaklarımı kaslarında hafifçe gezdiriyorum. Şüphesiz, Max ölmek için çok güçlü.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

sadece biraz önemsemesi gerekiyor

MAX kardeşlerine katılmak üzere **ayrılıyor** ve ben de sonraki birkaç saatimi düğün için hazırlanarak geçiriyorum. Çıplak, sırtı açık, kalçamın ortasında duran elbisemi giydikten sonra saçlarımı düzleştiriyorum ve pürüzsüz olması için sprey sıkıyorum. Aynanın karşısına geçip az miktarda makyaj yapıyorum, yüzümü şekillendiriyorum, gözlerimin köşelerine küçük işaretler ekliyorum ve doğal bir parlatici sürüyorum.

Yansımama bakarken sınırlarımın gerildiğini hissediyorum. Bu kesinlikle genelde tercih ettiğimden daha seksi bir görünüm. Toni'nin şimdi bana asexüel güvercin dediğini görmek isterdim. Kıkırdıyorum. Bana asexüel bir güvercin dediğini görmek isterdim. Ben artık bir şahinim. Yine kıkırdıyorum.

Takozlarımı giyip şapele giden Flick ve Stacey'ye katıldığımda saat 16:00'ydı. Vitray pencereleri ve dik duvarları olan klasik bir bina ve yemyeşil çimenlerle çevrili. Endonezya ağırlıklı olarak Müslüman ve Hindu olabilir, ancak tüm inançlar için bir düğün destinasyonu.

Stacey'nin gözünü yakalamaya çalışıyorum, ona bir gülümseme fırlatıyorum ama görmemiş gibi yapıyor.

Sadece hızını artırıyor ve önümüzde ilerliyor. "Bugün burada üç yüzden fazla insan olacak. Eğer oturmak istiyorsak, acele etsek iyi olur."

Arnavut kaldırımli yolda tökezliyorum. "Vay be."

Flick uzun kızıl saçlarını yana savurarak, "Bu delilik," diyor.

"Üç yüz kişiyi bile tanımıyorum," diyorum garip bir şekilde kıkırdarak.

Stacey gözlerini dikmiş kiliseye bakıyor. "Aile ta Sicilya'dan buraya geldi ve çoğu gelin ve damatla tanışmadı bile ama önemli değil. Eğer ailedenseniz, davetlisiniz. Davetli değilseniz, bunda bir mesaj var."

O ilerlerken ona yetişmek için mücadele ediyorum. "Üç yüz kişi büyük bir aile," diyorum. Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Evet, öyle Cassidy."

Ben hala. "Stacey, yürümeyi kes." Yavaşlıyor. "Max'in seninle konuşma şekli için çok

üzgünüm. Bana kızma." Tamamen durdu. Arkasını döndüğünde, yüzü öncekinden daha da gergindi.

Flick ikimize de bakıyor. "Neler oluyor?"

"Cassidy ve Max resmen *birlikteler*," diyor Stacey.

Flick gülümsemeye zorluyor ve bana bakıyor. "İstediğin buydu, değil mi?" Küçük aptal bir kız gibi gülümsemekten kendimi alıkoyuyorum.

"Evet."

Başını sallıyor. "Mutlu musun?" "Dizlerimin bağı çözüldü," diyorum.

Biraz gülüyor. "Ama ona güveniyor musun?"

"Yapmak zorundayım. Pişman olmaktansa kalp kırıklığını göze almaya karar verdim."

Flick bu yanıtı hoşlanmışa benziyor çünkü koluma dokunuyor ve sırtıyor. "Sen mutluyusan, ben de mutluyum."

"Harika, hepimiz çok mutluyuz!" Stacey diyor ki. "Max'in sikini başka bir kıza sokması sorunlarınızın en küçüğü." Topukları üzerinde dönüyor ve caddede ilerlemeye devam ediyor.

Yaltaklanıyorum ve arkasından sesleniyorum. "Lütfen bana kızma, Stacey. Gerçekten çok üzgünüm. Max bir pislikti."

Tekrar yüzümüze bakmak için dönüyor. "Onun için özür dilemeyi bırak! Max Butcher'a, onun ruh haline ve kendinden daha kutsal tavırlarına alışkınım. Bronson ve Xander benim arkamı kolluyor, o yüzden sakın benim için üzölmeye kalkmayın. Dün Max'in kendini savunmasız hissetmesi ve göğsünü dövmeye ihtiyaç duymasıyla ilgiliydi. . Her neyse, kızgın değilim. Endişeliyim."

İç çekiyorum. "Max hakkında." "Evet!"

"Ama neden? Ona zarar vermeyeceğim."

Gökyüzüne doğru inliyor. "Çünkü sen Jimmy'nin Max için istediğı her şeydin! Sen resmin içindeyken. . . onu kontrol edebilir."

Bir adım geri atıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Jimmy bana karşı harikaydı."

"Eminim öyledir." Az önce açtığım boşluğu kapattı. "Nedenini hiç merak ettin mi?"

Ona göz kırpıyorum. "Çünkü baleyı seviyor. Bana sponsor oluyor."

Sırtıyor. "Çok nazik bir davranış."

Sertçe yutkunuyorum ve endişeyle etrafıma bakıyorum. "Max beni o kadar da önemsemiyor." "Bu doğru olsa bile, sadece biraz önemsemesi gerekiyor."

"Kimse Max'i kontrol edemez." "Dün bunu yaptığını gördüm."

Hızlı nefes alıyorum. "Beni gerçekten geriyorsun."

Flick boğazını temizler. "İkinizin ne hakkında konuştuğunu anlamıyorum."

"Mafya, Felicity." Stacey bu sözleri fısıldıyor ama biz yine de irkiliyoruz. "Sizi bir şekilde içeri

atıp benden bebek bakıcılığı yapmamı istediklerinde sırlarını saklamaya çalışmaktan bıktım."

"Woah." Flick geri çekilir ve kollarını kavuşturur. "Bebek bakıcılığı mı?"

"Seni getirmem söylendi Felicity. Jimmy söyledi çünkü sen gelersen Cassidy'nin kendini daha rahat hissedeceğini düşünüyordu."

Bir nefesi bastırmak için ağzımı kapatıyorum. Flick yavaşça nefes veriyor. "*Tamam.*"

"Ve Cassidy'yi burada istedi çünkü onu Max'le birlikte görmek istiyor." Flick kaşlarını çatı. "Yani beni burada istemiyor musun?"

"Bundan bunu mu çıkarıyorsun?" Stacey gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde. "Peki ya mafyayla ilgili kısım?"

Flick alay ediyor. "Onların yasadışı bir işe karıştıklarını zaten biliyordum. Bütün Bölge yozlaşmış durumda. Bilmediğim şey, beni burada istemediğindi."

Stacey ona doğru uzandığında Flick geri çekilir. "Seninle olmak istiyorum bebeğim," diyor Stacey. "Ama seni asla *isteyerek* bu dünyaya getirmezdin." Başını yavaşça sallar ve sertçe yutkunur. "Asla olmaz."

Flick bana döndü. "Biliyor muydun?"

"Hiçbir şey bilmiyordum," diye yalan söylüyorum. Stacey'e bakarak soruyorum, "Max biliyor mu? Bütün bunları Jimmy'nin planladığını?"

Stacey başını sallar. "Max aptal değil, Cassidy."

Çekiniyorum. "O zaman sadece söyleneni mi yapıyor? Aslında yapmıyor. . ." Sesim kesiliyor.

"Benden hoşlanıyor mu?" "Tabii ki seviyor. Max o polise vurup seni arabadan sürükleyene kadar bunların hiçbiri

ve seni eve bıraktı. Bu onun karakterine hiç uymuyor. O bundan çok daha dikkatlidir. Jimmy'nin adamlarından biri gördü ve Jimmy ellerini ovuşturdu. Ondan sonra düğünde dans etmeye davet edildin, değil mi?"

"*Evet,*" diye fısıldadım. "Telefonu ertesi gün aldım. Ama bana bundan günler önce yaklaştı."

"Evet. Baleyı seviyor. Senden hoşlanıyor; bunların hepsi doğru. Ama Max için olmasaydı seni buraya davet etmezdi."

Flick omzuma sarıldı. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Jimmy bana söyledi. Çok rahat bir şekilde. Çok güzel bir çift olacağınızı düşündüğünü ve Max'i mutlu görmek istediğini söyledi. Kendinizi rahat hissetmeniz için Flick'i davet etmemi istedi."

Sabit bir şekilde nefes veriyorum. "Yine de kulağa hoş geliyor."

"Evet. Ama bunun gerçekte ne anlama geldiğini biliyorum. Sen bir varlıksın. Kaldıraç. Yaptıkları şey bu. Bu uzun bir oyun. Başta o kadar da kötü görünmüyor, bu yüzden kaçırıyorsun. Bu bir iyilik. Bu bir iyilik. Bir *sponsorluk*. Ama sonra hayatınızın her alanına pençelerini geçiriyorlar ve bir gün oturup nasıl bu kadar derine indiğinizi merak ediyorsunuz. ." Stacey'nin sesi kekeleyip ve gözleri yere düşüyor. Uzun süren yoğun ve somut bir sessizlikten sonra nefes veriyor ve tekrar bize bakıyor. "Artık biliyorsunuz. Çenenizi kapalı tutun. Uslu durun. Kaybolmamı istemiyorsanız az önce *söylediklerimi* kimseye söylemeyin."

Başımı eğiyorum ve bakışlarımı gergin bir şekilde etrafımda gezdiriyorum. "Bu biraz abartılı oldu. ."

Stacey'nin dudakları gerilir. "Bölgede sürekli insanlar kayboluyor, Cassidy. Ülkedeki en yüksek kayıp kişi oranına sahip."

"Evet, ama -"

"Ama ne? Max'in sağ kolu mu olmak istiyorsun? O zaman bilmen gerekir. Benim tavsiyem, onların neler yapabileceklerini hatırlaman."

Kendime sarılıyorum ve Flick omzumu daha sıkı sıkıyor. "Çocuklar yine de iyi çocuklar," diye belirtiyorum. "Onları canımdan çok seviyorum," diye itiraf ediyor Stacey. "Onlar benim ailem, ama Max hiçbir zaman

Daha önce kimsenin yaklaşmasına izin vermedi ve kesinlikle bir Labrador gibi içki getirmiyor." "Yine de onların iyi adamlar olduğunu düşünüyorsun, değil mi?" Tekrar ediyorum.

İç çekiyor. "Onları seviyorum. Ama *hayır*. Ben olsam *iyi* kelimesini kullanmazdım." Kafamın içinde bir sıcaklık oluşuyor. "Max hakkında hiçbir şey bilmiyorsun!"

Titreyen elini saçlarında gezdirdikten sonra yanağımda nefesini hissedinceye kadar bana doğru eğiliyor. "Erkek arkadaşının bir adamın kafasını ezdiğini gördüm. Bronson'ın barda bir bardağı kırdığını ve sonra birinin boynuna soktuğunu gördüm. Xander kanlar içinde pencereme tırmandı ve sayamayacağım kadar çok kez kollarımda ağladı. Butch'un öldürdüğünü gördüm. . . Çok şey gördüm. Ve bunlar sadece yüzeysel şeyler."

Varlığımın her zerresi Max ve kardeşlerini savunmak istiyor ama bir parçam bunu bir süredir biliyor. Max Luke'a vurduğunda ve hiçbir tepki görmediğinde, o zaman anladım ki o Başımı sallıyorum.

"Max iyi bir insan."

Stacey cevap vermiyor ama gözleri her şeyi anlatıyor. Dönerek kiliseye doğru ilerliyor, biz de arka tarafta damat tarafında bir yer buluyoruz. Butch çoktan Victoria'yla birlikte ön sıraya geçmiş, sıkı bir gülümsemeyle etrafına bakıyor.

Sıramız boyunca uzanan çiçek çelenklerine yaslanmış, pembe tırnaklarıma bakıyor ve Stacey'nin söylediği her şeyi anlamaya çalışıyorum.

Önce Flick'i alıp gitmeyi, Max'e karşı kullanılmayı reddetmeyi düşünüyorum ama sonra yapamayacağımızı fark ediyorum. Max neden gittiğimi öğrenmek isteyebilir ve Stacey'nin başı belaya girebilir.

Kafa karışıklığı ve huzursuzluk içimde birbirine karışıyor. Jimmy hakkında ne hissettiğimden emin değilim ve Stacey Max'in birinin kafasını ezdiğini gördü. . . Hayır. Bunu hayal bile edemiyorum. Gözümün önüne getiremeyeceğim kadar akıl almaz bir şey.

Max'in bana sarılıp her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istiyorum. Bunun hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini. Onun bazı kötü şeyler yapmış *iyi* bir adam olduğunu. Midem bulanıyor. O silahı kabul ettiğim an, onun yaşam tarzını da kabul etmiştim. Balerin ve Gangster. Ne güzel bir çift olduk.

Max diğer sağdıçlarla birlikte bizim sıranın önünden geçerken nefesim kesiliyor. Gözleri bir saniye bile farketmeden üzerimde geziniyor. Hem sevindim hem de hayal kırıklığına uğradım.

Gözlerimdeki şaşkınlığı göremediğine sevindim. Kendi gözleriyle bana güven vermediği için de hayal kırıklığına uğradım. Sağdıçlar kırmızı halıyla kaplı koridordan kilisenin önüne doğru ilerliyorlar. Yol boyunca birçok kişiyi yanaklarından öpmek için duruyorlar ve onlarla sadece İtalyanca olduğunu tahmin ettiğim bir dilde birkaç kelime paylaşıyorlar.

Aman Tanrım. Max'in İtalyanca konuştuğunu bile bilmiyordum.

Çocuklar İtalyan gibi *görünmüyor*. . Belki Butch, ama çok az.

Ön tarafta dururlar ve arkalarından gelen konuklar öpücükler isteyip, sözler paylaşırlar. Max tüm bunlar olurken sırtıyor, tek gamzesi herkesin aşık olması için ortaya çıkıyor. Koluna dokunan ve gerekenden çok daha fazla yaklaşan kızlara gözlerimi deviriyorum.

Ama rahat görünüyor. Şu anda takım elbise ceketini giyiyor ve koşum takımını altında mı yoksa tören için mi çıkardı diye merak etmekten kendimi alamıyorum.

Kiliseye silah sokarlar mı?

Koltuklar hızla doluyor. Yanımda, Stacey'ye yaklaşan yaşlı İtalyan erkekler onu öpüyor ve resepsiyonda dans etmek istiyorlar. Aile arasında popüler.

Org çalmaya başladığında hepimiz dönüp ilk nedimenin koridorda yürüyüşünü izliyoruz. Diğerleri de podyumdaki mankenler gibi güzel ve şık bir şekilde sırayla içeri giriyor. Aurora nihayet 1950'lerin tarzında tam boy bir gelinlikle giriş yaptığında herkesin nefesi kesiliyor. Koridorda yürüyüşünü izlemek için dönüyoruz. Clay'in yüzü sanki Noel, Yeni Yıl ve doğum günü bir aradaymış gibi aydınlanıyor. Karnımda bir sıcaklık oluşuyor ve bakışlarımı Max'e çeviriyorum. .

Tören İtalyanca ve İngilizce arasında gidip geliyor. Çok fazla Tanrı konuşması ve geleneksel okumalar var, bu yüzden sanırım Toni Katolik olduklarını söylemekte haklıydı.

Tören sona erip gelinler ayrılırken Flick'e dönüyorum. "Şimdiye kadar gördüğüm en seksi gelin partisi."

Flick iç çeker. "Üstün bir ırk yetiştiriyorlar."

Ojemdeki bir çipe bakıyorum. "Uyum sağlayamıyorum."

"Cassidy, gerçekçi ol. Sen o kızların hepsinden daha güzelsin."

Kafamı kaldırıyorum ve yanımdan geçerken Max'in bakışlarını yakalıyorum.

Sonra Clay ve Aurora'yı takip ederek gitti.

Stacey, Flick ve ben kiliseden ayrılan son konuklardan bazılarıyız. Resepsiyon yürüme mesafesinde. Üç devasa çadıra yaklaştığımızda, tel örgülerdeki bir açıklığa doğru yönlendiriliyoruz. Girişteki metal detektörlerini görünce ağızım açık kalıyor.

Flick'e bakıyorum ve "Aman Tanrım" diyorum. Flick'in yüzü endişeyle geriliyor.

İçeri girdiğimizde kendimi Alice Harikalar Diyarı'nda gibi hissediyorum. Ateş cambazları, canlı bir müzik grubu, birkaç otlatma istasyonu, bir puro barı ve kroket oynayan insanlar var.

Stacey bara doğru ilerler. "Acilen bir içkiye ihtiyacım var."

O uzaklaşırken ben de kalabalığı tarayıp oğlanları arıyorum ama gözlerim bir gruptan diğerine kayıyor, nafile. Stacey ve Flick sipariş verirken onlara yaklaşıyorum. Sırtımı bara dayayarak Max ve kardeşlerini arıyorum.

Pes ediyorum, iç çekiyorum ve genç bir Balili kıza dönüyorum. "Bir mimoza alabilir miyim lütfen?" Sunucu gülümsüyor. "Louis Roederer servis ediyoruz, bayan."

"Coolios. Lütfen şuraya biraz OJ koyar mısın, *terima kasih*," diyorum biraz utanarak. Arkamdan erkeksi bir ses "Bu resmen bir suç," diyor.

"Salvatore!" Stacey, Aurora'nın erkek versiyonuna çok benzeyen yakışıklı bir adama sarılıyor.

"Seni gördüğüme çok sevindim. Sarhoş olmam lazım."

"Kulağıma müzik gibi geliyor," diyor ellerini kaygan siyah saçlarının arasından geçirirken.

"Kuzenim somonlu pufları olmadığı için öfkeden kuduruyor."

Stacey sahte bir dehşetle soluk soluğa kalır.

"Somonlu puflar olmaz!" Bana bakıyor, sırtışı

orantısız. "Balerin kız."

"Onunla konuşma," diyor Stacey. "Max kalp krizi geçirecek."

"Pardon?" Bocalıyorum.

Gözleri açılıyor ve ışıltıyor. "Sen Max'in misin?"

Flick neredeyse içkisini kusacaktı. "Kimse ona

sahip değil." Tereddüt ediyorum. "Um. . . ."

"Max Butcher'ı tüm hayatım boyunca tanıdım ve onun toprak talep ettiğini hiç görmedim," diyor kendini beğenmiş bir şekilde.

Stacey Salvatore'a bakar. "Güven bana.

Öyle." Onlara göz kırpyorum. "Tam burada duruyorum."

Stacey elini Salvatore'un omzuna koyar. "Salvatore ve Max pek anlaşamazlar." Salvatore vücudumu tarıyor ve sanki yeni bir oyuncakmışım gibi sırtıyor. "Max'in tüylerini kabartmaya bayılıyorum.

Yani, balerin kız -"

Bakışları altında ürperiyorum. "Ben Cassidy."

"Amcam seni nereden buldu? İnanılmazsın." Beni süzüyor. "Nubile. Esnek. Altıdan gece yarısına kadar seni izledim. The Doll House'da mıydı? Bebek Evi'ndeydi, değil mi?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Flick tersler.

Ağzım açık kaldı. Keşke The Doll House'un Bölge'de bir striptiz kulübü olduğunu bilmeseydim ama Toni ve Konnor arasında bu mekandan birden fazla kez bahsedildi.

"Salvatore!" Stacey bağırıyor. "Şimdiden ne kadar içtin?"

Omuz silkiyor. "Bu bir iltifat. Ciddiyim, özür dilerim. Harikaydın. Ve Max Butcher'ın çimlere sahip çıkmasını sağlamak için" - kalçalarımın bakıyor ve eminim ki gözleri elbisemde gezinebilseydi gezinebilirdi- "çok özel bir şeyin olmalı..."

"Bitirdin mi?" Gözlerim ona dikildi. "Ben striptizci değilim. Ben profesyonel bir balerinim. Ve elbisem seni ısıtır!" Pahalı ve suç teşkil eden mimozamı kaptığım gibi kroket çimlerine doğru ilerliyorum. Kulak mesafesinden uzaklaşmadan önce Flick ve Stacey'nin gülüşüklerini duyuyorum. Salvatore'a olan kızgınlığıma rağmen, bu beni gülümsetiyor. Belki bu değişim onları düğünün tadını çıkarabilecekleri kadar gevşetir.

Birkaç dakika boyunca sadece oynanan oyunu izledim. Eğlenceli görünüyor. Hokey ve golfün

birleşimi gibi.

Kenardan izlerken kızıl saçlı genç bir kız bana "Oynamak ister misin?" diye soruyor.

İşliyorum. "Çok fazla evet var!" Bana bir tokmak veriyor ve talimatları açıklıyor. Biraz zaman alıyor ama sonunda diğer yarışmacıları yok ediyorum. Çalmayı bitirdiğimde güneş ufkun altına düşmüştü.

Bir süre çadırların arasında dolaştıktan sonra nihayet bir masada ismimi görüyorum. Oturduktan kısa bir süre sonra Flick yanıma geliyor. "Max'i gördün mü?"

"Hayır, ama eğleniyorum. Az önce kroketle kazandım."

Yanıma oturdu. "Tıpkı babam gibisin. Denediğin her şeyde iyisin. Bu gerçekten haksızlık."

Masalar yavaş yavaş doluyor. Saatin ilerlemesine rağmen göğsümde ve boynumda boncuk boncuk terler oluşuyor ve çadırlarda baş üstü vantilatörleri organize ettiği için Aurora'ya zihinsel olarak teşekkür ediyorum.

Garsonlar akşam yemeğini servis etmeye başladığında, gelin masasına bakıyorum ve nihayet törenden bu yana Max'i ilk kez görebiliyorum. Onu görmek nefesimi kesiyor.

Ceketini çıkarmış ve gömleğinin ilk birkaç düğmesini açmış. Saçları sanki elini birkaç kez üzerinden geçirmiş gibi dağınık. Gülümseyerek yanında duran bir adamla konuşmak için dönüyor. Max rahat ve kaygısız görünmeye çalışsa da, içinde ne olduğunu gizleyemiyor. Yüklerini saklamıyor. Gözlerinde, hareketlerinde. Onları görebiliyorum.

Dört çeşit yemek boyunca ona aşık bir köpek yavrusu gibi bakıyor, sohbet etmek ve öpmek isteyen kadınların saldırısına uğramasını izliyorum. Ben burada otururken biri onun dikkatini her çektiğinde karnımda bir düğüm oluşuyor.

Ben Stacey'nin çikolatalı fondanını bitirirken Butch konuşma yapmak için ayağa kalktı.

"Düğün konuşmaları hakkında Google'da biraz araştırma yaptıktan sonra Jimmy'nin başa çıkmakta zorlandığını öğrendim." Butch dönüp Jimmy'ye bakarken herkes gülüyor, yüzünde abartılı bir beklenti ifadesi var. "Gelinin babası konuşması mı?" Jimmy karnının derinliklerinden kahkahalar atarken, Butch onu kışkırtıyor. "Tamam, o zaman ben yaparım. Öncelikle Aurora, tatlım, ailemize hoş geldin. Artık bir Kasap'sın."

Butch, Clay ve Aurora'nın etrafta gizlice dolaştığına dair birkaç hikâye anlatıyor, ama hepsi o kadar masum ki, daha iyi bilmesem, ikisinin de sıradan üst sınıf Katolik ailelerden geldiğini varsayardım.

Butch ikinci hikâyesini de bitirdikten sonra Bronson ayağa fırlar ve babasının sırtını sıvazlar. "Tamam. Otur ihtiyar." Oğlu damatla yüzleşmek için dönerken Butch gülümseyerek yerine oturur. "Yani. . yakışıklı, esrarengiz, bulaşıcı derecede eğlenceli." Duraklıyor, gözleri kalabalığa kayıyor. "Evet, benim hakkımda bu kadar yeter."

Kahkahalar biraz daha dindikten sonra Bronson şöyle devam eder: "Bu tür şeyler genellikle 'Clay'le ilk tanıştığım da. . . Ama *durun*, bu pek işe yaramıyor çünkü Clay'le ilk tanıştığım da altıma sıçıyordum. Tıpkı babam gibi Google'da arattım ve Google'a göre en iyi adam-" Duraklar ve sırttır. Sessizliği herkesi yeniden güldürmeye yetiyor. "Evet. Sağdıç olarak *müthiş* bir açılış cümlesine

ihtiyacım var. Sanırım bunu başardım. Sonra diğer konuşmacılara teşekkür etmeliyim. . . Şerefe, baba. Jimmy, nerelerdeydin dostum? Huh?" Bronson İtalyanca bir şeyler söyler. Herkes güler; Jimmy kıkırdar ve

elini sallıyor. "Ayrıca çifti tebrik etmem gerekiyor. Clay. Aurora. Tebrikler! Geline iltifat etmem gerekiyor. Aurora, çok seksi görünüyorsun. Damatla ilgili bir espri yapmalıyım ama buna gerçekten ihtiyacım var mı? Şu kafaya bak. Ve son olarak kadeh kaldırmam gerekiyor. . . "Bolca sekse." Kadehini kaldırır ve insanlar alkışlar. Victoria şarabından başını kaldırıp bakmıyor bile. "Daha ciddi bir not olarak, Clay, bugün hayatınızı paylaşacağınız biriyle, güçlü, zarif ve delicesine güzel bir kadınla ayrılacaksınız. Aurora, sen ise harika bir elbise ve biraz fazla pahalı çiçeklerle ayrılacaksın."

Konuşmalar sona erdi ve gelin partisi resepsiyonun etrafına dağıldı. Limanın tatlı tadını dudaklarımdan yalarken, Max'in dilinin ve ağzının dün geceki tadını hatırlıyorum. Keşke ona gidebilseydim. Keşke buna *izin* verilseydi. Ama bu dünyadaki cinsiyet ayrımı kesinlikle arkaik. Gölgeci çimenlikten puro çadırına doğru bakarken onu bir an için görebiliyorum.

Max, Bronson, Butch, Jimmy, Xander ve belki yirmi adam daha gülüyor ve sohbet ediyor. Bu adamların gücünden hiç şüphe yok. Etraflarındaki havada ağır bir şekilde oturuyor ve fiziksel formlarını aşan bir varlık yaratıyor. Amaçlı hareket ediyorlar. Ölçülü konuşuyorlar. Birbirlerine karşı sevgi besliyor gibi görünseler de, aralarında bir gerilim havası var.

Max'in başka bir adamla konuşmasını izliyorum. Her zamankinden daha abartılı hareketler yapıyor, klişeleşmiş Sicilya tavırları bir kez daha ortaya çıkıyor. Arkadaşını çok iyi yansıtıyor. Eminim bu onun işinde çok işe yarıyordur.

Bir bardak daha Porto şarabı içiyorum ve ihmalimi dans ederek gidemeye karar veriyorum.

Ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim ama Flick, Stacey ve bir sürü başka kız ve erkeklerle dans ediyorum. Grup gerçekten çok iyi. Dün geceki orkestra Sydney'dendi, yani Aurora muhtemelen bu grubu dünyanın öbür ucundan buraya getirtmiştir.

Neşeli bir şarkıyla dans ederken, tenimde boncuk boncuk terler oluşurken, güçlü bir el dirseğimi yakalıyor. "Seni tanıyor muyum?" diye soruyor adam.

Dönerek duruyorum ve koyu kahverengi gözleri ve geniş, yontulmuş bir çenesi olan yaşlı bir beyefendiye göz kırpmıyorum. "Hayır. . Hiç sanmıyorum."

Etrafımızdaki hava yüklü.

"Sen balerinsin," diyor, sesi yumuşak, zarif ve biraz da İtalyan aksanıyla. "Tek kelimeyle büyüleyiciydiniz."

Rahatsız bir şekilde ayaklarımı sürüyorum. "Teşekkür ederim. Ben Jimmy'nin baleriniyim." Bunu neden söylediğime dair hiçbir fikrim yok ama bu adamda beni huzursuz eden bir şey var. Sanki Jimmy'nin adının benim adımın üzerindeki ağırlığına ihtiyacım varmış gibi hissettiren bir şey.

"Cassidy, değil mi?"

Yutkunuyorum.

"Evet."

Boğazımın yuvarlanışını izliyor. "Cassidy ne?"

Gözlerim hâlâ dirseğimi kavrayan ele kayıyor. "Slater," diye

fisildiyorum. Parmakları kolumu bırakıyor. "Memnun oldum. Ben
Dustin Nerrock."

Çenemi düzeltiyorum. Ellerim yumruk olmuş, kalçalarımın iki yanında şiddetle titriyor. Babam ve Konnor'la geçirdiğim o geceden beri onun adını aklıma bile getirmemiştim ama yine de duyar duymaz kulaklarımı delip geçiyor.

"Bu dansı bana lütfeder misiniz?" diye sorar.

Sakin kalmaya çalışırken yüzüm seğiriyor. "Kendimi iyi hissetmiyorum."

Başka bir açıklama yapmadan dönüp dans pistinden kaçıyorum, çimlerin üzerinden geçip ormana varana kadar durmuyorum. Gözlerimden yaşlar süzülürken kalbim göğsümde güm güm atıyor. Bir ağaca çıkıyorum ve çantamı karıştırıp Konnor'u aramak için telefonumu bulmaya çalışıyorum. Parmaklarım çalışmıyor.

O adam. .

Kardeşimi sattı.

Onu kaçırmak için para ödedi.

Sonunda telefonumu bulmayı başarıyorum, parmaklarımla sarıyorum ve göğsümde tutuyorum. Ağaçların arasından çadırın ışıklarını görebiliyor, müziği, kahkahaları ve konuşmaları duyabiliyorum. *Onu* burada görebileceğim hiç aklıma gelmemişti.

Babam yıllar önce - ben daha doğmadan önce - neler olduğunu gerçekten biliyor gibi görünmüyor, yoksa Konnor'un onunla yüzleştiği o gece bizden bir şey mi saklıyordu? Konuşmadan dolayı sarsıldığına şüphe yok.

Eğer buradaysa, o zaman. . . *hayır*. Max ne olduğunu biliyor mu? Konnor kaçırıldığında o da çocuktü. Benden bir şey mi saklıyor? Konnor'dan hoşlanmadığını biliyorum ama böyle bir sırrı benden saklayamayacağı kesin. Bunu gözlerinde görürdüm. İhanet hafifçe örtülü.

Tanrım, onunla konuşmam gerek.

"İyi misin?" diye soran bir ses duyuyorum. "Titriyorsun. Gidip birini getireyim. Kiminlesin?" Sarışın genç bir adam yavaşça yaklaşırken yüzümü ovuşturup gözyaşlarımı siliyorum.

"Ben iyiyim. Ben iyiyim."

O benim yanıma geliyor ama ben önüme, karanlığa bakıyorum. "Balerin olan sensin. İstersen gidip Jimmy'yi getireyim."

Ona uzandım. "Hayır!"

"Tamam." Adımının ortasında durdu ve bana baktı, muhtemelen aklımı kaçırdığımı düşünüyordu. Çok fazla içtiğimi ya da sinir krizi geçirdiğimi. Dürüst olmak gerekirse, bu düşüncelerde muhtemelen doğruluk payı var.

Başını öne eğiyor. "Seni yalnız bırakmamı ister misin?" "*Hayır*," diye fısıldıyorum.

Birkaç dakika beni süzdükten sonra omzunu yanımdaki ağaca yaslıyor. "Belki bununla başlayabiliriz. Merhaba, ben Erik."

"Ben Cassidy."

Ona baktım ve fenerlerin ışığının sıçramasıyla yüzünü ilk kez tam olarak görebildim.

Ağaçların arasındaki boşluklarda. Bakmamaya çalışıyorum, onun yerine omzunun üzerinden odaklanıyorum ama yanağına ve çenesine kazınmış yara izlerini görmezden gelmek zor. Bir zamanlar çekici olabilirdi, ama şimdi ona bakmak rahatsız edici.

Sırıttırıyor. "Bir şey seni korkuttu mu?"

Bir dal kırılıyor ve Max'in hızla bana doğru geldiğini görmek için dönüyorum. Ona doğru koşuyorum ve kollarına atlıyorum, içimi bir rahatlama kaplıyor. Kıpırdamıyor ve beni sarıp sarmalıyor, hafifçe bir o yana bir bu yana sallıyor. Göğsü benimkine çarpıyor.

"Konnor'un işini bitirmeden git!" Max omzumun üzerinden havlıyor ve kardeşimin adının duyulması kanımı ateşliyor. Kalın, güçlü bir koluyla ağırlığımı tutarken kollarım onun etrafında sıkılaşıyor. Diğeri ise yanında sıkıca duruyor, elleri kenetlenmiş ve pompalıyor.

Erik'in sesi küçümseyiciydi. "Ona dokunmayacaktım." "Git!" diye bağırıyor omzumun üzerinden.

Kollarında geriye yaslanıyorum, gözlerine bakıyorum ve görüyorum - hafifçe örtülmüş ihanet. "Ne biliyorsun ki?"

Max suçlayıcı bakışlarımdan kaçmıyor. Onun yerine sadece "Seni buraya getirmelerine izin vermemeliydim." diyor.

BÖLÜM YIRMI İKİ

bir tavşanı korumak

AYAKLARIM ormanın zeminine basıyor ve Max çömelip bana bakıyor, yüzü sert ve otoriter. "Şu adamın yüzünü gördün mü?"

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum

ve başımı sallıyorum. "Bunu

ona Konnor yaptı."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bunu Konnor mu yaptı?"

Kelimelerle boğuşuyor gibi görünürken kaşları çatılıyor. "Bu konuda söyleyeceklerim bu kadar.

Bana başka bir şey sorma. Bir dahaki sefere Konnor'u gördüğünde sor. Erik ve kardeşin birbirlerinden nefret ederler. Ondan uzak dur. . Dustin'e gelince," diye homurdandı, "sana yaklaşmamalıydı."

"Bütün bunları nereden biliyorsun? Ve Dustin Nerrock neden burada?" Ellerim şiddetle titriyor.

"Kardeşimi hayatının ilk dört yılında o büyüttü ve sonra kaçırılması için para ödedi!"

Yanağını yanağıma bastırıyor. "Alınan olmak için çok küçüksün ve hiçbir şeyden emin değilsin.

Bunu söyleyip durmayın."

Bulutlu gri gözlere bakarken dudaklarım titremeye başlıyor. "Ne biliyorsun ki?"

Gözlerinde hayal kırıklığı gibi bir şey parlıyor ve sonra kayboluyor. Gördüğümünden bile emin değilim. "Hiçbir şey bilmiyorum," dedi. "Sana söz veriyorum. Konnor ve ailemle ilgili olarak senden hiçbir şey saklamayacağıma söz veriyorum."

"Peki ya Konnor ve o

adam?" "Paylaşmak benim

işim değil."

Bir dizi soru dilimi tırmalıyor ama onun o karanlık, nüfuz edici gözlerine baktığımda ormanın açık alanı yavaş yavaş boğucu hale geliyor. Bu gece bana hiçbir şey söylemeyecek. Bu gece o Luca'nın oğlu, sadece benim güzel erkek arkadaşım değil. Şu anda başka bir şeyi temsil ediyor. Bir

şeye karşı duruyor. . Bilmiyorum. . .

Aramızda birkaç vuruşluk sessizlik geçiyor.

"Peki ya Dustin? O neden burada?"

"Jimmy ile çok yakın arkadaşlar, Cassidy."

"Konnor'u istemedi. Bunu anlayamıyorum bile." Dustin'e Konnor'un ne kadar muhteşem olduğunu söylemek istiyorum. Konnor'un nasıl bir adam olduğunu bilme fırsatını nasıl kaçırdığını. Onu ne kadar sevdiğimizi.

Max yüzümü inceliyor. "Bu konuyu benimle konuş. Sadece başka kimseyle konuşma." İçimi çektim. "Konnor harika biri ama senin öyle düşünmediğini biliyorum."

"Konnor hakkında ne düşündüğümün bir önemi yok."

"Babam ve Konnor o adamın onu sattığını söyledi. Lanet olası bir bodrumda tutuluyordu, Max." "Ayrıca sadece spekülasyon yaptıklarını söylediler." Başını öne eğdi. "Hatırladın mı?" "Ama Konnor'u bulduklarında onu geri istemedi. Bir baba oğlunu nasıl istemez?" "O Dustin'in oğlu mu? Duyduğuma göre olmayabilirmiş."

Başımı sallayarak cevap veriyorum, "Hiç önemi yok. Onu o yetiştirdi-" "Saf olma! Benim dünyamda, karınızın sadakatsiz olması-"

"Senin *dünyan* berbat." Belime sarılıyorum. "Neden onu istemedi?"

Hafifçe yumuşar. "Onu istememesi iyi oldu ufaklık. Sonra *sen* onu aldın." Bu yorum karşısında gülümsemeye çalışıyorum. "Sanırım."

"Dustin'i zar zor görüyorum," diyor. "Senin de görmek zorunda kalacağını düşünemiyorum." "Söz mü?"

"Söz veriyorum, eğer onunla bir daha konuşmak zorunda kalırsan, hemen yanında olacağım."

Gözümün kenarındaki bir damla yaşı siliyor. "Hâlâ benimle birlikte olmak istiyor musun?"

İç çekiyorum. "*Seni* istiyorum."

"O zaman şu andan itibaren, bunu benim yöntemimle yapacağız." Parmaklarımızı birbirine doluyor ve çimlerin üzerinden ana çadıra doğru yürüyor, adımları uzun ve hızlı.

"Max, yavaşla," diye yalvarıyorum beni arkasından sürüklerken.

Anında hızını yavaşlatır. "Üzgünüm ufaklık. Çok sinirliyim. Bana saygısızlık ediyorlar."

Önüne bakarken ona göz ucuyla bakıyorum.

Eğer bakışlar öldürebilseydi.

Çenesi öfkeyle çalışıyor. Tüm vücudu öfkeyle gerilmiş. Birkaç kez küfrediyor ve gözleri sanki içinden bir şeyler geçiriyormuş gibi sağa sola dalıyor.

Dans pistinde Flick ve Stacey'i geçtikten sonra ana masadaki koltuğuna çöküyor ve beni kucağına çekiyor. Bu masada sadece biz oturuyoruz; gelin partisinin geri kalanı konuklarla kaynaşıyor.

İnsanlar gizlice bizi izleyip fısıldaşırken kulaklarım yanıyor.

Yanağına dokunuyorum ve bakışları yumuşuyor. "Max, ne yapıyorsun?" Bana bakıyor. "Güzel kız arkadaşım ile oturuyorum."

"Az önce bana kız arkadaşım mı dedin?"

"Sana başka bir şey mi dememi istiyorsun?"
Gülümsedim. "Hayır."

Büyük, sıcak avucunu çıplak kalçama koyuyor, parmakları elbisemin eteklerinde geziniyor. "Küçük elbiseni beğendim. Oldukça dikkat dağıtıcı."

Onun muhteşem, sıkıca sarılmış yüzüne bakmaya devam ediyorum. Herkes bana bakıyor ama bunu yaptıklarını görmek istemediğimden, gözlerim Max'in üzerinde sabitleniyor. "Sana nasıl saygısızlık ettiler?"

Bana dik dik bakıyor ama gözlerindeki zehir bana değil, sadece bana doğru yönelmiş. "Sen benim işimsin. Onlar da bunu biliyor. Dustin benim iznim olmadan seninle konuşmamalıydı."

"İzniniz var mı?"

"Cassidy, senin Konnor'un kız kardeşi olduğunu biliyor. Seninle taşak geçiyordu."

Max'in dünyası pasif-saldırganlık matrisidir. Bu bana Victoria'nın Bronson'a söylediklerini hatırlatıyor:

"Bu bir gözdağı verme oyunu."

Max'in yanağına dokunuyorum. "Ve şimdi. . . Bir tür açıklama mı yapmaya çalışıyorsun?"

Hafif bir sırtıış dudaklarını karanlık, tehlikeli bir kıvrıma doğru çeker. "Ben de tam olarak bunu yapıyorum." "İfade nedir?"

Boynundaki bir damar kabarıyor. "Eşyalarımınla oynamamak için." "Eşyaların mı?"

Başını bana doğru eğdi. "Sevgilimi sikmek için değil." "Bizi gizli tutmak istediğini sanıyordum."

Dudaklarında küçük bir çekilme daha. "Gizli mi?" "Evet."

Birasını dudaklarına götürüyor. "Bu işe yaramıyor, değil mi?" Kucağında ayağımı sürüyorum. "Bizi kimden saklamaya çalışıyordun?"

"Sorular, sorular. Bu gece senin için ne planladığımı bilmek ister misin?" Birasını yere bırakıyor ve parmaklarını elbisemden birkaç santim yukarı itiyor.

Nefesim kesildi. "Evet."

Dudaklarımın ayrılışını izliyor ve sonra bakışlarını yavaşça yukarı kaldırmadan önce göğüslerime, kalçalarımın indiriyor. "O güzel küçük deliklerinin hepsinin içinde olmayı planlıyorum."

Aceleyle nefes veriyorum ve bacaklarımı sıkıyorum, bunu hemen şimdi istiyorum.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" diyor ve ben bir gülümsemeyi ısıriyorum. "Dilini dışarı çıkar," diye emrediyor, sesi sert.

Dilimi dışarı çıkardığımda saçlarımdan tutup başımı geriye çekiyor. Ağzını ağzıma bastırarak dilimi emiyor ve inliyor. Dilimi yutmak istercesine ağzına çekerken parmakları saçlarımda daha da sıkılaşıyor. Popomun altında, onun sertleştiğini hissediyorum.

Daha fazla ilerleyemeden arkamızdan biri boğazını temizliyor. İrkilerek, kardeşine gönülsüzce

kaşlarını çatan Max'ten uzaklaşıyorum. Bronson yanımdaki koltuğu çevirip arkaya doğru yatırıyor.

Kızaran yanaklarımı ve kocaman gülümsememi ellerimle kapatarak ona bakıyorum.

Bana sırtıyor. "Seni kardeşim olarak seviyorum." Elim kucağıma gitti. "Ben de."

Bronson Max'e döner. "Peki Maxipad, neden bir tavşanı bir kurt sürüsünden koruyor gibi görünüyorsun?"

Max gülüyor ve bu çok güzel bir ses. "Ben-"

"Tavşan olarak anılmaktan hoşlandığımdan emin değilim," diye itiraf ediyorum.

Bronson elini cebine atar ve bir puro kutusu çıkarır. "Bir geyik olmayı mı tercih ederdin?" Ona kaşlarını kaldırıyorum. "Hayır."

Bir puroyu ağzına götürüp alt dudağından sarkıtarak "Puro mu?" diye soruyor.

Elimi uzatıyorum ve heyecanla biraz çalkalıyorum. Tüm bu cinsiyet ayrımcılığını pencereden dışarı atacağım. "Evet, lütfen."

Max'e bakar. "Max'e soruyordum ama tamam." Max başını önce bana sonra da Bronson'a sallıyor. "Hayır." Suratımı astım. "*Lütfen* mi? Sadece bir tane denemek istiyorum."

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmayan Max'in kolu aniden dışarı fırlıyor ve yanından geçmekte olan bir adamı yakalıyor. "*Cassidy, mancasti di rispetto?*"

Max elini hızlı bir hareketle çevirerek adamı dizlerinin üzerine çökmeye zorlar. Adam acı içinde ırkılıyor, parmakları Max'in mengene gibi kavrayışının altında eziliyor. Önümüzde eğilmiş, eli ters yöne bükülmüş Salvatore'a bakarken bir nefesle ağzımı kapatıyorum.

Bronson hiçbir şey olmamış gibi purosunu yakar ve Max'in az önce sorduğu sorunun cevabını bekliyormuş gibi Salvatore'a bakar.

Salvatore, Max'e inanmayan bir bakış fırlatır. "Bir düğündeydin, Max. İş başında değilsin." Ayağa kalkmaya çalışır ama bu boşuna bir çabadır. Max onu yerde tutmak için biraz efor sarf ediyor. "Amcama ortalığı karıştırmaya başladığını söylerim," diye uyarıyor.

"Jimmy senden nefret ediyor, Salvatore." Max umursamadan Salvatore'un eline daha fazla baskı uygular. "Ne dedin sen?"

Salvatore'nin şaşkın bakışları karşısında Bronson purosunu üfler ve "Max, Cassidy'ye saygısızlık edip etmediğini sordu. Ona cevap vermeye ne dersin?"

Max'in boynunu okşuyorum. "Sorun yok."

Dokunuşumun altında seğiriyor ama sözlerimi duymazdan geliyor. "Felicity bana ne söylediğini zaten anlattı, ama ben bunu senin ağzından duymak istiyorum."

Salvatore huzursuzca gülüyor. "Sadece bir şaka yaptım."

"Ne hakkında bir şaka?" Max onun kulağına yaklaşır. "Kız arkadaşımın elbisesinde özel bir şey mi var?"

Tüylerimi kabartmak hoşuna mı gidiyor? Tüylerimin diken diken olduğunu düşün!"

"*Ma scusari!* Özür dilerim, Max," diye inliyor, gözlerinin akı yüzünde irileşiyor.

"*Lèviti re peri!*" Max onu itiyor ve Salvatore koşarak uzaklaşıyor.

Bronson purosunu yavaşça içine çeker ve öksürerek "Bir daha geri gelme, duydun mu?" der.

Max dişlerini gıcırdatıyor. "Lanet olası çakal." Gözlerini birkaç saniyeliğine kapatıyor ve benim şaşkın ifadem karşısında yavaşça açıyor. "Bu seni üzdü mü?" Ben iç çekerken beni yakından izliyor. Yanaklarımı kavrayarak ince dudaklarımı öpüyor. "Onu incitmedim. Biraz terbiye öğrenmesi gerekiyor."

Katılmıyorum.

"Bu onların dikkatini çekecektir," diyor Bronson kayıtsızca.

"Güzel." Max dişlerini birbirine bastırır. "İsteddiği buydu. Alacağı şey bu."

Buraya gelirken Stacey ile yaptığımız tartışma birden mideme ağır bir şekilde oturuyor. Karizmatik, etkilenmemiş Bronson Butcher'a ve sahiplenici, dalgın Max Butcher'a bakıyorum ve nasıl *oldu* da bu güzel adamların sohbetinin merkezinde oturduğumu merak ediyorum.

Max'e bakıyorum, yüzü meydan okumayla gergin. Kaşlarını parmak uçlarımla düzeltmek istiyorum. Gerginliğini öpmek istiyorum.

Marquee'nin dışındaki karanlık gökyüzü aniden aydınlandı. Bir patlama sesi duyuyorum, sonra bir dönme ve patlama. Havai fişekler. Herkes çimlere akın ediyor ve ben de zıplıyorum ama Max bileğimi tutuyor.

"Havai fişekleri görmek istiyorum," diye yalvarıyorum. "Benimle gel, tehdit."

Sırıtişını bastırıyor ama bir anlığına arsız gamzesini görüyorum. "Tamam."

Flick ve Stacey el ele görünüyorlar ve onları yeniden mutlu görmek içimi ısıtıyor.

"Bizimle gelin!" diyor Flick, genişçe gülümseyerek.

Dışarıda kayboldular. Max bileğimi bırakıyor ve ben de Flick'in peşinden koşuyorum. Çimlerin üzerinde bir yer bulduk. Çadırın dışındaki nem yoğun ve hissedilir. Patlama ve köpük seslerini duyunca boynumu eğip gökyüzünün renk cümbüşüne dönüşmesini izliyorum. Max'in sıcak göğsünün arkamdan bastırdığını hissediyorum. Kolları omuzlarıma dolanıyor ve göğüslerimin üzerinde duruyor. Ona karşı gevşeyerek başımı arkaya atıyorum ve üzerimdeki kubbenin ateşle boyanmasını izliyorum.

Bronson birkaç adım ötemizde durup gökyüzüne bakıyor. Kollarını sıvıyor, ön kolunun her santimetresindeki karmaşık mürekkep işi yavaş yavaş ortaya çıkıyor. O anda bu gece neden yalnız olduğunu merak ediyorum. Neden hep yalnız olduğunu merak ediyorum. Çok güzel, en az benim Max'im kadar güzel, ama farklı bir şekilde - biraz daha vahşi.

Stacey'nin yanında beliren Xander onu kollarına çeker ve şakağından öper. Dudakları ona değdiğinde gülümsüyor ama Felicity'nin elini sıkıca tutmaya devam ediyor. Max'in derin iç çekişini sırtımda hissediyorum. Kulağıma doğru eğiliyor ve beni yanağımdan hızlıca öpüyor.

Beni bırakarak Stacey'e yaklaştı. Bakışlarını bulmak için başını eğdikten sonra omzunu kavırıyor. "Pisliğin teki olduğumu biliyorsun. Beni uzun zamandır tanıyorsun. . . Ama benim ailem olduğumu da biliyorsun. Böyle hissettiğimi biliyorsun, değil mi?" Gözleri anında cam gibi oldu. "Yapma bunu." Onu Xander'ın yanından çekip alıyor ve kendisine sararak alnından öpüyor. O da kısa bir süre sarılıyor, sonra geri çekilip Xander'ın kolunu yumrukluyor. Onlara bakıyorum.

Stacey'i tutmaya devam ederek diğ er elini Flick'in omzuna koyar. Bakışlarını aralarında gezdirir. "Felicity, bana Salvatore'dan bahsettiğ in i in te ekk ur ederim. Bunu benim i in yapmanızı istiyorum. Eğ er  yleyse

Cassidy'nin adını duymak kadar bilmek istiyorum. Bunu yapabilir misin?" Stacey hemen başını sallar.

Flick de kabul edince şaşırdım. "Elbette, Max."

"İyi kızlar." Bana doğru yürümeden önce ikisini de hızlıca kucaklıyor. "Ne amcık ama," diye gülüyor Xander.

Max kollarını bana doladığında kıkırdıyor. "Havai fişekleri izle, sık kafalı."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Sen kötü bir insan değilsin.

MOTOSİKLETİMİZ başka bir villanın önünde durduğunda hem temkinli hem de heyecanlıyım. Ben atlarken Max öne doğru eğiliyor ve ön lastiği çevirerek yerine oturtuyor. Bacağını şık siyah motosikletin üzerinde zahmetsizce sallıyor ve sanki beni yemeye hazırmış gibi bana bakıyor.

Bakışları çıplak kalçalarımı okşarken dili alt dudağına yapışıyor. "Deli gömleği hakkında ne demiştin?"

Nabzımın hızlandığını hissederek bir adım geri atıyorum.

"Neredeyiz biz?" "Çılgılık atabilmeni istiyorum."

Nefes alışım derin ve zahmetli bir hal alıyor. "*Tamam.*"

Ben bir adım daha atamadan beni kollarına alıyor ve içeri taşıyor. Bali'deki son gecemizi kendi villamızda vahşi, derin ve akıllara durgunluk veren bir seks yaparak geçirdik. İkimiz de atletik olmamıza rağmen gecenin sonunda göğsümüz kabarmış bir şekilde yatağın üzerinde yatıyorduk, Bacaklar birbirine dolanmış, vücutlar nemden kayganlaşmış, ağızlar kırmızı ve çiğ. Kalçalarımı açtım, tepedeki vantilatörden gelen esintinin şişmiş yerlerimi yaladığını hissederek mırıldandım. Tanrım, bu iyi hissettiriyor.

"Ağrın var mı?" diye soruyor, yüzünü bana dönerek.

Omzumun üzerine yuvarlanıyorum ve onun güzel yüzüne bakıyorum. "Birazcık." Beni itip kakarak başımı yastık niyetine kalın pazusuna koyuyor ve beni kendine yakın tutuyor. Yüzümdeki bir tutam saç fırçalıyor ve sırtıyor.

"Yarın seni daha iyi yalayacağım."

Avucum göğsüyle buluşuyor ve kalbinin diğer tarafta attığını hissedebiliyorum. Yavaş ve rahat. "Bunu en son söylediğinde iki hafta ortadan kaybolmuştun."

"Bunu bir daha yapmayacağım."

"Bölge'ye döndüğümüzde ne olacak?" Kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Ne demek istiyorsun?" "Bizimle mi?"

Kaşları gerildi. "Hiçbir şey."

Bu yanıtta belirsizlik nefesimin kesilmesine neden oluyor. "Oh."

Yüzüme uzanıyor, başparmağı çenemde geziniyor. "Hayır, küçüğüm. Demek istediğim, biz aynı kalacağız. Sen dans etmeye devam edeceksin. Ben de derslerime ve işime döneceğim. Çoğu gece birbirimizi göreceğiz."

Nefes veriyorum ve ona gülümsemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Çoğu gece mi? Gerçekten mi?" Sesim heyecanımı ele veriyor, daha da yükseliyor.

Keşke daha havalı olsaydım.

Yumuşak bir şekilde kıkırdıyor. "Tabii. Eğer istersen."

"Tabii ki istiyorum!" Tırnaklarımı, efordan gerginleşmiş kaslarının çıkıntılarında gezdiriyorum. "Ama. . Nasıl olacak? Beni *Jimmy*'ye nasıl uyduracaksın? Üniversite ve rugby ile?"

Jimmy'den bahsettiğimde göğüs kasları seğirmişti. Boğazını temizledi. "Haftada sadece iki gün üniversiteye gidiyorum. Neredeyse bitirdim. Koç'a da şu anda çalışamayacağımı söyledim. Beni geçici olarak işe aldı."

"Geri kalan zamanlarda ne yapıyorsun?" "Spor salonuna giderim. Çalışıyorum."

"Ve mezun olduğunda. . ." Aile kimliğinden uzaklaşıp kendi kimliğini yaratıp yaratmayacağını bilmek için çaresizce yüz ifadesine bakıyorum. "Mimar olarak bir iş bulacak mısın?"

Bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor, cevabı şüpheli bakışlarında buluyorum. "Günlerini nasıl geçiriyorsun?" Göğsümde bir keder pırıltısı hissediyorum. "Kullanmaya niyetin yoksa neden diploma alıyorsun?"

Beni yanındaki yastığın üzerine sürüklüyor. "Bu kadar üzgün görünme ve bana bütün gün ne yaptığını söyle." "Haftada beş gün bale yapıyorum," diyorum ince bir gülümsemeyle. "Haftada iki gün de ders veriyorum. I

sabahları koşuya çıkıyoruz. Toni ve ben Çarşamba günleri o anki dizimiz neyse onu izlemek üzere randevulaşıyoruz. *Game of Thrones* hayatımızdan büyük bir parçayı aldı. Ayrıca stüdyomda pratik yapıyorum ve fırsat buldukça ailemle vakit geçirmeye çalışıyorum."

Ben konuşurken dudaklarımın hareketini izliyor. "Beni nasıl sığdıracaksın?" Gülümsemem daha da genişliyor. "Öncelik veriyorum."

Sırıttıyor. "Bildiğim iyi oldu." Birkaç saniye sessizce birbirimize gülümsedikten sonra, "Jimmy bize Noel'deki gösterinize bilet almış," dedi.

Parmaklarımla onun mükemmel sertlikteki çene çizgisini izlemeye başlıyorum. Ona dokunduğumda gözleri yumuşuyor. "Jimmy ile aranızdaki her şey yoluna girecek mi?"

Çene kasları parmağımın altında titriyor. "Neden olmasın ki?"

"Bugün yüzünden," diye mırıldanıyorum. "Ne olduğundan emin değilim ya da-"

"Bırak gitsin. Jimmy ve ben iyiyiz. Biz aileyiz. Endişelenmene gerek yok."

İç çektim. "İtalyanca bildiğini de bilmiyordum."

"Sicilya dili aslında. Ve iyi konuşamıyorum, ya da herkes bana bütün gün bunu söyleyip durdu."

"Benim için Sicilya dilinde bir şeyler söyler misin?"

Fırtınalı gri gözleri beni analiz ediyor. *"Tu, sì a chiù bedda carusa ca ancuntrài nda me vita."*

"Ne dedin sen?"

Sırıttıyor. "Pis bir şey."

"Başka bir dil konuşmayı çok isterim." "Sana Sicilyaca öğreteceğim."

"Gerçekten mi?" Burnumu kırıştırıyorum ve biraz sırtıttıyorum. "Duyduğuma göre bu işte pek iyi değilmişsin." Gözleri uyarıyla kararıyor. "Dikkatli ol. . . Seni yine beceririm."

Elim çenesinden göğsünün ortasına doğru ilerliyor ve orada parmak ucumla küçük bir haç dövmesinin izini sürüyorum. "Ve sen dindar mısın?"

"Seni tekrar sikmek için Tanrı'ya ihtiyacım yok."

Kıkırdıyorum, ama kafamda uçuşan sorularla boğulmuş gibi hissediyorum. "Hayır, ciddiylim. Tören çok dindardı."

"Biz Katoliğiz."

"Ama dindar *mısınız*?" Bastırıyorum.

Kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Tanrı'ya inanıp inanmadığımı mı bilmek istiyorsun?" "Evet." Elimi yanağımın altına sıkıştırıyorum. "Sen inanıyor musun?"

Bir an için soru üzerinde düşünüyor. Eli belimle buluşuyor, kıvrımı göğsüme kadar okşuyor ve tekrar kalçama iniyor. "Dilimde '*hayır*' kelimesi var ama. . sonra dilimi senin içine soktum, belki de öyledir."

Tekrar kıkırdıyorum ve kirpiklerimi ona doğru savuruyorum. Aynı soruya verdiğim yanıtı düşününce gülümsemem hızla kayboluyor. "Sevmiyorum."

Büyük eli tenimde sıcak. "Neden olmasın?"

"Böylesine güçlü bir varlığın var olduğuna ve buna rağmen masum insanların başına böylesine korkunç şeyler geldiğine inanmak istemiyorum."

Burnundan yavaşça nefes veriyor. "Konnor gibi."

"Evet."

Max'in gözlerinin kısıldığı ve düşünceli bir şekilde bana sabitlendiği birkaç saniyelik bir sessizlik oluyor. "Butch'un bir fotoğrafı var bende," diyor sonunda, "beni ve Bronson'ı bebekken kucağına almış. Boks eldivenleri takmış. İkimizden biri kocaman pazularından tutuyor. Yüzü kan ve ter içinde, bir kulaktan diğerine sırtıttıyor."

Benimle isteyerek kişisel bir şey paylaştığı için ağzımın açık kalmamasına şaşırıyorum. "Seninle gurur mu duyuyordu?"

Biraz alay ediyor. "Daha yeni bir şampiyonluk kazanmıştı. . . O gün dövüştüğü adam öldü. Beyin hasarı."

Boğazım düğümleniyor. "Oh, Max."

"Tanrı insanlara korkunç şeyler yapmaz, ufaklık. İnsanlar insanlara korkunç şeyler yapar."

Yüzüm düştü. "Senin için endişeleniyorum" demeden önce bir süre kelimelerle boğuşuyorum. "Endişelenmene gerek yok," diye beni temin ediyor.

"Bunu mu demek istiyorsun?" Yüzünü inceliyorum. "Buna ihtiyacım yok. Canın yanmayacak mı?"

Sırıtır. "Benim için endişelenmen çok hoş."

"Her zaman öyle olacağım." Göğsüm sıkışıyor ve birden onun birinin kafasını ezdiğini hayal ediyorum. "Sen bir gangstersin, Max."

"Soru sormayacaktın," diyor, sesi alçak ve yumuşak. Nabzım hızlanmaya başlıyor. "Bu bir ifadeydi, soru değil."

"Gangster nedir?" diye sorar. "Bu lanet olası bir Hollywood kelimesi. Biz o terimi kullanmayız." "Tamam." Cesaretimi toplayıp mırıldandım: "Siz hangi terimi kullanıyorsunuz?"

Elini belimden çekiyor ve elinin yokluğu beni derinden etkiliyor. Dirseğine yaslanıp bana dik dik bakıyor. "Bu lanet bir soru."

"İnsanlara zarar veriyor musun?" "Bu başka bir şey!"

Gözlerimin arkasının yandığını hissediyorum ve küçük bir iniltiyi bastırıyorum.

Yavaşça nefes veriyor, kelimeleri bulmaya çalışırken çenesi çalışıyor. "Sadece benim gibi insanlar," diyor.

Yanağımı okşayarak, "Senin gibi insanlar değil" diye ekledi.

Kalbim sıkışıyor ve o bunu gözlerimde görebiliyor. Karnımda tedirginlik ve hayal kırıklığı birlikte kaynaşiyor ve o da bunu görüyor. Yüzü daha da gerginleşiyor, gözleri büyüyor ve ben onun bakışları altında ezilerek küçülüyorum.

Burnumu çekiyorum ve koluna dokunuyorum. "Ama senin gibi insanların onları seven benim gibi insanları var."

Ayağa fırlar. "Cassidy, kes şu saçmalığı artık!" Odamızdan çıkıp kapıyı çarparak gözden kayboldu. Kalbim boğazıma düğümlendi. Nefesim sığılaştı ve kontrol etmekte zorlanıyorum.

Sıcak gözyaşlarım şakaklarımdan yastığa doğru akıyor. Birkaç dakika sonra ön kapının açıldığını ve sonra kapandığını duyuyorum. Dizlerimi kıvrıp ağlıyorum, gözyaşlarım yağmur gibi hızla akıyor.

"SENİ ASLA INCITMEM."

Gözlerimi tamamen karanlıkta açıyorum, vantilatörün dönerken çıkardığı tıkırtı sesi ve o sözler. Yatak etrafımda alçalıyor ve çok geçmeden Max'in sıcaklığını üzerimde hissediyorum. Eli boynumun yan tarafında dolaşiyor.

Nefesi yanağıma çarpıyor. "Benden korkma."

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve tadı tatlı ve zehirli. Rom gibi. Max Butcher gibi. Çıplak vücudu tenime ısı yayıyor. Ereksiyonu kalçamda sertçe titreşiyor. Ona doğru açılarak bacaklarımı

kalçalarına doluyorum, parmaklarımı koyu kahverengi saçlarının arasından geçiriyorum ve öpüşmemizi derinleştiriyorum.

Bir iniltiyle içime girerken muhtaçlık onu ele geçiriyor. Avuç içleri yüzümün iki yanındaki yastığa çarpıyor. Kalçalarını bana doğru yuvarlarken, arka tarafım kıvrılıyor.

Omuzlarını ve boynunu kavriyorum. Elini popomun altından geçirip güçlü itişlerini karşılamak için beni yukarı kaldırırken hareketlerinde çaresizlik var. Kendi orgazmına odaklanıyor - bunu hissedebiliyorum

hızlanmaya başlar.

Beni bu şekilde sertleştirdiğinde, sanki penisini karnımın içinde hissedebiliyorum. O çok büyük ve ben çok küçüğüm. Avucumu karnımın alt kısmına koysam, eminim diğer taraftan vurduğunu hissederim.

Aldığım zevk, tıpkı ilk seferinde olduğu gibi yine acıyla karışıyor ve onun adını haykırıyorum. Derin ve uzun inliyor, bir dirseğini yatağın üzerine bırakıyor ve ağırlığı beni ezerken nefesimi çalıyor. Yüzü boynumun kıvrımına doğru eğiliyor. "*Cassidy*."

Çok fazla geldiği anlar oluyor. Çok yoğun. Ama o devam ediyor. Kendi kurtuluşu için daha da çaresizleşiyor.

İki kez geldim. Nefesim onun adı; *Max*.

Ritmini koruyor. Sert ve kararlı.

Sertleştikçe pazusu yüzümün yanında kasılıyor. Daha derine. Parmakları kıcıma masaj yapıyor, beni maniple ediyor. Birden boşalırken dişleri omzumu ısırıyor. Kalçaları uzun orgazmı boyunca itmeye devam ediyor, her pompa beni yatak başlığına doğru fırlatıyor.

Sonunda üzerimde hareketsiz duruyor, ağır ağır nefes alıyor.

Alnını alnıma bastırıyor, vücudu tam üzerimde duruyor. "Tek istediğim sensin."

Bedenim titriyor ve ben aptal küçük bir kızım çünkü aşkın göğsümde ve kalbimde sıcaklık, ruhumda huzur ve memnuniyet olacağını düşünmüştüm. Ama bu memnuniyet değil. Huzurlu değil. Dehşet verici. O kadar güçlü ki beni yıkabileceğini biliyorum. Olduğum her şeyi çözebilir, çıplak kemiklerim ve şişmiş bir kalpten başka bir şey olmayana kadar beni soyabilir.

Gözyaşlarım düşerken, her iki gözümün köşesini öpüyor. "Ağlama. Seni incittim mi?" Başımı sallıyorum.

Sırt üstü dönüp beni üzerine çekti. Onu umutsuzca öpüyorum. Gözlerimin kenarında biriken yaşlara dokunuyor ve sonra parmaklarını saçlarımdan geçirip sırtımdan aşağı indiriyor ve tekrar yukarı kaldırıyor. "Bunu hâlâ benimle yapmak istiyor musun?" diyor dudaklarıma karşı.

Kalbim boğazımda başımı sallıyorum. "Sen kötü bir insan değilsin Max," diye nefes alıyorum.

"Kötü biri olmadığını biliyorum." Beni sertçe öpüyor.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Burası benim de şehrim, Kasap!

Bali'den eve dönmek için ticari bir uçuş **yapmadım**. Bu sefer Jimmy'nin özel jetinde çocuklar, Flick ve Stacey ile uçuyorum. Kendimi ünlü biri gibi hissediyorum. Sadece James Bond tarzı özel jetten dolayı değil - çifte O çok havalı - aynı zamanda telefonum tanıdığım herkesten gelen mesajlarla durmadan çaldığı için. Twitter'da veba gibi dolaşan Max ve benim düğündeki fotoğraflarımızı soruyorlar.

Dilimi dışarı çıkardığım ve Max'in onu emdiği özellikle kötü açılı bir fotoğraf var. Ailemin görmemesini umarak yüzümü yarı yarıya kapatıyorum. Twitface platformunu cesaretlendirerek bazı yorumları okudum ve insanların berbat olduğu sonucuna vardım.

Her zaman olduğu gibi, Max ve onun bitmek bilmeyen fetihler dizisi hakkında çok sayıda yorum var ve şaşırtıcı bir şekilde ben de bir yan parça olarak listede yer alıyorum. En azından ben listedeyim.

Hiç tanımadığım insanlardan karakterime yönelik kişisel saldırılar var. Görünüşe göre hamileyim. Bir sürtük. Bir fahişe. Onun için çok gençmişim. Küçük göğüslerim var - bu acıtıyor. Baledede çok iyi değilim ama uyuyarak zirveye çıkmayı başardım, ki bu komik çünkü bale metreslerimin hepsi öyle. .

. metresler. Görünüşe göre gerçekten aptal ve aptalım ve Jessica'nın Max'in bende ne bulduğu hakkında hiçbir fikri yok. Ayrıca çok meşguldüm çünkü bir sürü erkek önce benimle birlikte olmak istediklerini söylüyor. Ve çok *detaylılar*. Ayrıca Konnor'un kız kardeşiyim, bu yüzden birkaç kez ondan bahsedildi ve bu kanımı kaynatıyor. Toni bazı kötü yorumlara cevap verdi ve çok esprili ve kesici, beni destekliyor ve yapabildiğinde saptırıyor. O her yönden benim dayanağım.

Umursamamak için çok çabalıyorum. Bu yorumların, benim aracılığım ile yaşamaktan başka yapacak daha iyi bir şeyi olmayan sıkılmış insanlardan geldiğini hatırlamaya çalışıyorum.

Konnor'dan gelen birkaç cevapsız arama ve henüz açmadığım birkaç sesli mesaj var. Bu, yalnız kalana kadar kapalı tutacağım bir solucan kutusu. Max'in Konnor'un hakkımızda söyleyeceklerini hoş karşılayacağından şüpheliyim.

Telefonumu inceleyip iç geçirdim. "Max?" Kalçasına dokunduğumda sağ kulaklığını çıkarıyor ve rahatlamış gözlerini benimkilere dikeyor.

"Hmm?" Lüks uçak koltuğunda arkasına yaslanmış, kalçalarını iyice açmış. Açık gri pamuklu bir eşofman altı ve beyaz bir V yaka giymişti. Onu hiç bu kadar normal görmemiştim. Muhteşem ve inkar edilemez, rahatsız edici derecede ateşli, ama yine de yirmi dört yaşında normal biri gibi görünüyor.

"Facebook ya da Twitter kullanıyor musunuz?" diye soruyorum. Sırıttıyor.

"Telefonum bile yok."

Kaşlarım havaya kalktı. "Aman Tanrım. Ne? İnsanlar seni nasıl ele geçiriyor?" Gülüyor. "Eğer yardım edebilirim, yapmazlar."

"Peki ya iş?"

Omuz silkiyor. "Çağrı cihazım var."

Ona sırtarak başımı sallıyorum. "*Eski tarz.*" Kıkırdıyor. "Çağrı cihazımın numarasını ister misin?"

"Evet. Ama bu yüzden sormuyorum." Bir an duraksadım. "İnsanlar biraz... . senin hakkında konuşuyorlar."

Esniyor ve iPod'undaki müzikler arasında gezinmeye başlıyor. "Hep benim hakkımda konuşuyorlar." Biraz utanıyorum. "*Bizim hakkımızda.*"

Sertleşiyor ve yavaşça bana doğru dönüyor. "Peki ya biz?"

"*Benim hakkımda*, aslında, her şeyden çok." Rahat yüzü yerini tanıdığım ve takıntılı olduğum Max'in reddedilemez, gergin ve korkutucu ifadesine bıraktığında bu konuşmadan hemen pişmanlık duyuyorum.

Kaşları gerginleşiyor. "Peki ya sen?" "Umm. . aslında, endişelenme."

"Cassidy, lanet olsun, ne diyorlar?"

Tereddütle ona telefonumu uzattım. "Al. Oku bakalım."

Yüksek sesle nefes alıyor, gözleri ekranda geziniyor, boynundaki bir damar şişene kadar gittikçe daralıyor. "Lanet olsun," diye tükürdü.

Boğazım daralıyor. "O adamların hiçbiriyle birlikte olmadım!"

Bana doğru dönüyor, çatık kaşları hâlâ yerinde. "Sen ciddi misin? Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Koltuğumda geri çekiliyorum. "*Özür dilerim.*"

"Vücudun hakkında her şeyi biliyorum, ne yaptığını, ne yapmadığını." "Biliyorum."

"Lanet olsun!" Bir an hızlı ve ağır nefes alıyor, sonra boynunu kırıyor ve tekrar bakışlarımı aramak için dönüyor. Eli yanağımı okşamak için kalktı. "Unut onları." Bir kez gülüyor. "Arkadaşın Toni benim için iyi bir dönüş yaptı."

İç çekerek rahatlıyorum ve ona gülümsüyorum, kirpiklerimi kırıştırıyorum çünkü flörtöz ve

tatlı olmak benim varsayılan Max Butcher modum. "Senin gözünde iyi biri olduğunu duymak onu mutlu edecektir. Gerçi spor salonunda onu azarladığında hoşuna gitmişti."

Max kahkahasını sahte bir tiksinti duvarının arkasına gizliyor. "Duymak istediğim şey bu değil."

MAX beni eve Range Rover olduğunu artık bildiğim 4 çeker arabasıyla bıraktı. Büyük, şık, seksi ve tam ona göre. Stüdyomun yanındaki çimlerin üzerine yuvarlandı. Farları kapatıyor, bir an bile kıpırdamıyor. Onun yerine gözlerini karanlığa dikeyor. Yüzü düşünceli bir ifadeyle gerilmişken direksiyonu kavıyor.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye mırıldanıyor başını çevirmeden. Nasıl hissettiğini biliyorum ama bilmiyormuş gibi yapıyorum. "Ne?"

Çenesi sıkıştı. "Bilmiyorum. Sanırım seni terk etmek."

"Max."

"Hep sen ve ben vardık. Ama şimdi. . . Unut gitsin. Cuma günü görüşürüz."

Söylemediği her şey bende yankı uyandırıyor. Geceleri onun sıcaklığına, Max ve Cassidy dünyasına ve ... tamamen dürüst olursam, günlük orgazmlara çok alışmışım. "Neden Cuma? Daha beş gün var. 'Çoğu geceye' ne oldu?"

"Sadece bu hafta için. Halletmem gereken bazı şeyler var. Toni her Cuma spor salonuma geliyor. Onunla git."

"Tamam. . Yani o zamana kadar seni hiç görmeyecek miyim? Ve seni arayamayacak mıyım?" Bana bir kağıt parçası uzattı. "Çağrı cihazımın numarası."

Midem düğümleniyor. "Tamam."

Max ve ben birbirimize bakıyoruz, ikimizin de gözlerinde özlem ve belki biraz daha fazla bir şey var. Eşofmanının büzgü ipine uzanıyorum, ona karşı ne hissettiğimi ağzımla göstermek istiyorum ama yolcu camından gelen bir gümbürtü beni sıçratıyor. Konnor'un camın diğer tarafında sabırsızlıkla beklediğini görmek için dönüyorum.

Frick.

Hızlıca nefes veriyorum, Max için yapmak üzere olduğum şeyden dolayı ellerim hâlâ biraz titriyor. Hem de kendi arka bahçemde!

Zamanlama. . .

"Arabadan in, Cassidy!" Konnor homurdanıyor.

Ben bir hamle yapmadan, Max çoktan onun yanından sıçrayıp benimkinin etrafında dönmeye başladı.

Arabamın kapısını açarak Konnor ve benim aramda durdu.

Max, Konnor'dan sadece birkaç santim daha uzun ama ikisi de benden en az bir karış daha uzun. Arabadan sıçrayıp kardeşime doğru ilerliyorum. Ayak parmaklarımın üzerinde durarak kollarımı ona doluyorum, boynuna sımsıkı sarılıyorum çünkü bir şeyleri kırmak ister gibi görünse de onu çok seviyorum. Sevgime karşılık vermeyince onu bırakıyorum ve geri çekiliyorum. Arkamda Max'e

bakıyor, tüm vücudu öfkeyle gerilmiş.

Yutkunuyorum ve yüzünün neden önemli olduğunu gayet iyi bildiğim halde görmezden geliyormuş gibi yapıyorum. "Ağabey, ne-"

"Seni aramaya çalıştım," diyor gergin bir çeneyle, gözleri Max'ten hiç ayrılmıyor. Max'in yüzünün şu anda nasıl görüldüğünü merak ediyorum. Muhtemelen sırtıyordu. *Tehdit.*

Nabzım hızlanıyor. "Biliyorum. Ba-"

"Biliyorum. Fotoğrafi gördüm."

Konnor'un Facebook'ta gezinirken küçük kız kardeşinin dilini Max Butcher'ın ağzına soktuğu bir fotoğrafla karşılaştığını hayal ederek biraz kıpırdandım.

Elim Konnor'un koluyla buluşuyor. "Hafta sonu için mi döndün yine?"

Konnor bir an için bana bakıyor. "İçeri gir. Max'le konuşmak istiyorum." İçimi çekiyorum ve elimi bırakıyorum. "Hayır."

Bana bakıyor. "Ne?"

Max'in eli kalçama dokunuyor. "Bunu yapamazsın," diyorum Max'in elini kendi elimle kapatırken.

"Neyi yapamayacağım?" Konnor aniden ellerimize odaklanarak soruyor. Onlara kilitlenmiş.

"Eve gel ve bana içeri girmemi söyle," diyorum usulca. "Bunu yapamazsın."

Max'in eli seğiriyor. "Zaten şimdi gidiyorum," diyor ve beni kendisine doğru çeviriyor. Max'in ukala sırtışına gözlerimi deviriyorum ama yine de gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Önce bana bir öpücük ver ufaklık."

Çok fazla gülümsememeye çalışarak ayak parmaklarımın ucunda yükseliyorum ve yanağını öpüyorum. Bir anda onu kucaklamak için havaya kalkıyorum ve o da arabasına yaslanıp bana dokunabildiği her yerde dokunuyor. Parmakları vücudumda dolaşıyor, keşfediyor ve yokluyor. Onu nazıkçe itmeye çalışıyorum ama o bir şey kanıtlamaya kararlı.

"Max," diye yalvarıyorum öpücükler arasında. "Yapma."

Konnor homurdanıyor. "Kız kardeşimi benim önümde kuru köklemesen olur mu?" Max beni yavaş yavaş yere indiriyor.

Beni arkasına atıp doğruca Konnor'a yöneldi. "Çok şanslısın, Slater. Bölge'den uzak durmalısın. Seninle aynı fikirde değil."

Konnor ona doğru adım atıyor ve birbirlerine bir santim yaklaşıyorlar. Nefesimi tutuyorum. "Burası benim de şehrim, Kasap!"

Max gülüyor ama nazık değil. "Burası *kesinlikle* senin kasaban değil." "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun."

"Eminim bunun doğru olmasını isterdin."

"Bu da ne demek oluyor?" Konnor ayaklarını sürüyerek yürüyor. "Benim hakkımda bir şey bildiğini mi sanıyorsun?"

"Benimle sorunun ne, Slater?" Max sırtarak ona bakıyor. "Kız arkadaşınla öpüştüğüm için mi yoksa kız kardeşinin nasıl hissettiğini içeriden bildiğim için mi?"

Aman Tanrım!

Ben tepki vermeye fırsat bulamadan Konnor yumruğunu Max'in suratına indirdi. İkisinden de acı homurtuları yükseliyor. Max, Konnor'u göğsünden itiyor. Konnor sertçe çimenlere çarpıyor, soluk

soluğa bir ses çıkartıyor. Max kaşlarını çatarak onun üzerinde gezinir. Ayakkabısını Konnor'ın göğsüne bastırır ve onu yere yapıştırır.

Çimen.

"Sana vurmayacağım!" Max havlıyor.

"Aman Tanrım," diye bağıryorum öfkeli sevgilimin kolunu tutup onu Konnor'dan uzaklaştırmaya çalışırken. Ama o gergin kaslardan oluşan sağlam bir duvardı. Konnor yerde solgun ve titrek görünüyor, sanki kusacakmış gibi. Max'in kolunu çekiştirerek ona yalvarıyorum. "Lütfen, ayağa kalkmasına izin ver."

Max ayağını Konnor'un göğsünden çekip bana doğru dönüyor. Dudağının alt kısmında küçük bir kesik var. Acı dolu bakışlarımı inceliyor ve yüzünü buruşturuyor, gözleri sessiz bir özür diler gibi parlıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor ama sanırım bu saldırganlık kendisine yönelik.

Blesk'in "Konnor," diye seslendiğini duyuyorum ve Konnor'un bakışları anında kırılıyor. Hızla ayağa kalkıp bağıryor: "Ben iyiyim. Biz de iyiyiz.

Max sadece gidiyordu."

Blesk, Konnor'un yanında belirir, çimenlerin üzerinde koşmaktan yüzü kızarmıştır ama yine de doğal bir güzelliğe sahiptir. Sarı saçları kalkıp inerken dolgun göğüslerinin etrafında salınıyor. Tabii ki fark ediyorum, çünkü büyük göğüsleri her zaman kıskanmışımdır. Ayçiçeği elbisesi mükemmel kıvrımlı kalçalarının üzerinde sallanıyor. Benden daha uzun, birkaç beden büyük, kusursuz orantılı ve tek kelimeyle büyüleyici. "*Bu kız arkadaşınla öpüştüğüm için mi?* Ve şimdi Max'in sözlerini delirene kadar analiz etmek istiyorum.

Bana gergin bir şekilde gülümsüyor. "Özür dilerim. Konnor kendinde değil." "Blesk," diyor Max deadpan.

Ona zar zor bakıyor. "Max."

Ellerimi havaya kaldırdım. "İkiniz de mağara adamısınız." Konnor'a bakıyorum. "Sakın bir daha ona vurma!" Max'e dönerek, "Ve sen de lanet olası bir tehditsin." diyorum.

Konnor boğazını temizler. "Şunu açıklığa kavuşturalım, Kasap. İkiniz gençken Blesk'i bir kez öptüğün için seninle bir sorunum yok. İlişkımız hakkında güvensiz değilim. Seninle bir sorunum var çünkü Bölge'de sanki buranın sahibiymişsin gibi dolaşıyorsun ve-"

"Bu lanet yerin sahibi benim."

"Ve çünkü benim küçük kız kardeşim senin için fazla iyi!" Max yine sırtıyor. "En azından bir konuda hemfikiriz."

Bu Konnor'u düşünce zincirinden tamamen koparır. "Şey. . . iyi." Birden alnını tuttu. Bacakları sallanıyor ve sonra tekrar sırt üstü yatıyor.

Blesk ve ben onun yanına çömeliyoruz.

"Konnor. Neler oluyor?" diye sordum. Ay ışığı yüzüne vurduğunda, onu tüm çıplaklığıyla görebiliyorum. Çene hizasındaki saçları uzun ve bakımsız, her zaman parlak ve sevimli olan zümrüt yeşili gözleri donuk ve kan çanağı gibi.

"İçkiyi bıraktı. Birkaç gündür başını döndürüyor," diyor Blesk, endişesi o kadar derin ki yüz ifadesinin her yönüne kazınmış.

Dönüp Max'in bize yaklaştığını görüyorum, uzun bir siluet ayı kaplıyor ve bir anlığına Konnor'un üzerine gölge düşürüyor. Eğilerek Konnor'un ön kolunu kavırıyor ve onu ayağa kaldırıyor. Kancasını

Kolunu Konnor'un beline dolayarak eve doğru yürümesine yardım ediyor. Büyük, yavaş bir nefes alıyorum. Adamlar birkaç saniye içinde nasıl düşmanlıktan yardımseverliğe geçebiliyor?

İçeri girdikten sonra Max, Konnor'u kanepeye doğru yönlendirir ve Konnor homurdanarak yere yığılır. Dirsekleri dizleriyle buluşur ve elleri yüzünü kapatır. Birkaç dakika nefes aldıktan sonra ellerini kumral saçlarının arasından geçirir ve tekrar aşağı doğru çekerek gerginliğini ovuşturur.

"Sen benim kahramanımsın, Kasap," diye alay ediyor Konnor, ama sesinde alaycılıktan başka bir şey olduğunu düşünüyorum. "Senden hâlâ hoşlanmıyorum."

Max ondan uzaklaşır. "Güzel."

Elimi tutup beni kapıya doğru çektiği anda kalbim ağrımaya başlıyor. Gidiyor. Kapının yanında durup bana son bir kez bakıyor.

Tehditkâr bakışlarımı dikip ağzındaki küçük kesiğe dokunuyorum. "Dudağın."

Sol yanağındaki gamzesi görünecek kadar geniş sırtıyor. "Spor salonunda antrenman yaparken daha kötü darbe alıyorum."

"Her iki şekilde de," diyorum yere bakarak. "Az önce olanlardan nefret ediyorum."

Gözlerim onun koyu gri gözleriyle buluşana kadar çenemi yukarı kaldırıyor. "Kardeşinle kavga etmek istemedim küçüğüm. Ama aramızdaki bu şeye karışan herkese karşı sıfır toleransım var. . . Eğer başka biri olsaydı, boğulurdu."

"Söylediğin kaba şeylerin dozunu azaltabilirsin."

"Yapabilirim." İki eliyle boynumu kavırıyor ve yüzümü inceliyor.

"Yapacağım." Ona sarı bir kaş kaldırıyorum. "Ve sen Blesk'i öptün?"

Yumuşuyor. "*Cassidy*. O zamanlar sadece bir çocuktum."

Tırnaklarımı dövmeli ön kolundaki kıllara geçiriyorum. "Yine de bunu duymak hoşuma gitmedi. Bunu söylediğinde muhtemelen beni Konnor'u incittiğinden daha çok incittin."

Elleri yüzümü okşarken, gözleri de onları takip ediyor. Onları sıcak yanaklarım boyunca takip ediyor. Alt dudağımın kabarıklığına kadar. Burnumun ucuna kadar. Burnuma hafifçe dokunuyor ve ben de o aptal gülümsememi takınıyorum. "Ve senin hiçbir parçanı incitmek istemiyorum," diyor.

Onu şimdiden çok özlediğim için iç çekiyorum. "Kardeşimin iyi olduğundan emin olmalıyım."

Kelimeleri ısırarak geri alıyor. Kalçalarımı titreten derin ve seksi bir sesle "Biliyorum," demeyi başarıyor. Dudaklarıma uzun bir öpücük konduruyor. Kolları bir anlığına bedenimi kendine doğru çekiyor ve derin bir iç çekişle sıkıyor. Sonra başımı döndürerek beni bırakıyor ve ön kapıdan çıkıp gidiyor.

Açık kapıya bakarken, onun fiziksel yokluğunu her yanımda hissediyorum. O kadar yakınlaştık ki, nerede yaşadığını ya da ona nasıl ulaşabileceğimi bile bilmiyorum. Kelimenin tam anlamıyla onun beni bulmasını beklemek zorundayım ve bu da midemi bulandırıyor - çaresizlik. Güvensiz.

"Pipsqueak, özür dilerim," diyor Konnor salondan.

Kanepeye yığıldığı yere geri döndüğümde, Blesk şimdi onun yanında oturuyordu. İkisi de bitkin görünüyor.

Yaşadığı onca şeyden sonra, Konnor'un işlevini yerine getirebilmesi için hep bir tür sarhoşluğa ihtiyacı olmuştur.

Normalde. Bir süredir reçeteli ilaç kullanıyordu ama bize ilaçların onu hissizleştirdiğini söylemişti. Aramızdaki boşluğu kapattım ve kucağına kayarak boynuna sarıldım. "Orada olanları unut. İçkiyi bıraktığın için seninle gurur duyuyorum." Arkama yaslanıyorum ve gözlerimle onu ölçüyorum. "Ne kadar oldu?" Blesk'e bakıyorum. "Bırakmasını nasıl sağladın?"

Blesk Konnor'a bakıyor, gözleri gurur ve sevgi dolu bir şekilde onu görüyor. "Üç hafta oldu. Buradan ayrıldığımızın ertesi günü. Dustin Nerrock hakkındaki o korkunç konuşmadan sonra. Tüm alkolünü lavaboya döktü. Aynen böyle. Ve bunun benimle hiçbir ilgisi yoktu. O yapmak istedi. O benim kahramanım."

"Benimki *de*," diyorum.

Konnor kucaklamama karşılık veriyor, vücudu geri çekilmenin etkisiyle titriyor. "Çok zor oldu," diyor, sesi zayıf.

Kucağından inip yan koltuğa geçiyorum. "Neden hiçbirimize böyle bir şey yaşadığını söylemedin?"

Blesk'e bakıyor ve omuz silkiyor. "Benim Duch'um vardı."

"Kardeşim Blesk'in yanında olduğunuz için çok teşekkür ederim. Çok harikaydın. Seni nereden bulduğunu bilmiyorum ama seni yanımda tutmak istiyorum." Duygusallaştığımı hissediyorum. "Hepimiz onun her zaman bir içici olacağını kabullenmiştik. Bunun seninle bir ilgisi olmadığını söyleme çünkü var. Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diyor. "Konnor dünyadaki en güçlü insan. Eninde sonunda başaracaktı. Bunu biliyorum."

Yanağımdan tek bir damla yaş süzülüyor ve şimdi Blesk'in üzerine atlayıp ona sıkıca sarılıyorum. "Sanırım seni seviyorum."

Saçlarıma doğru kıkırdıyor. "Ben kapıldım." Ben onların karşısındaki koltuğuma dönerken ikimiz de gülüyoruz. Düğünden kalma uzun çilek sarısı saçlarımı tutup bir omzumdan aşağıya doğru çekiyorum.

Ona sıkıca gülümsüyorum. "Konnor, artık Max'le birlikteyim. İkinizin iyi geçinmesi gerekecek. Neden ondan hoşlanmıyorsun?"

"Sevilecek ne var ki?" Konnor omuz silkerek soruyor.

O günü hatırlamıyor olması mümkün mü? Max'in benim gizli saplantım haline geldiği günü. "Onunla ilk tanıştığımız günü hatırlamıyor musun?"

"Cassidy, şu anda kahvaltıda ne yediğimi zar zor hatırlıyorum."

"On iki yaşındaydın. Sokağın karşısındaki çocuk, Joshua, sanırım adı buydu. Benim yo-yo'mu çalmıştı.

O günü hatırlamıyor musun?"

"Bir kriket sopasıyla canıma okudular. Evet. Hatırla." Gözlerim onun üzerinde yumuşadı. "Nasıl bittiğini hatırlıyor musun?"

Düşünceli bir şekilde yüzünü ovuşturuyor. "Çimlerin üzerindeydim. Josh kriket sopasıyla beni

beceriyordu. Eminim sen de çığlık atıyordun. Sonra daha önce hiç görmediğimiz bir ocuk araya girdi, sopayı Josh'tan çekip aldı ve onu bayılttı-" Yüzünde bir farkındalık belirir. "Hayatta olmaz. Bu muydu

Max?"

Yavaşça başımı sallıyorum. "O kötü biri değil Konnor. Öyle olsaydı neden sana yardım etsin ki? Kavgayı bıraktı ve hiçbir şey olmamış gibi yoluna devam etti-" Ön kapı açıldığında ve topuklu ayakkabıların fuayeden bize doğru geldiğini duyduğumda konuşmayı bırakıyorum. Flick'in ortaya çıktığını görmek beni rahatlattı, uçak ve araba yolculuğundan dolayı biraz dağılmış görünüyordu. Konnor'u görünce yüzü aydınlandı.

"Küçük kardeşim!" Çantalarını bırakıp onun üzerine atlıyor, Slater'ın aile üyelerini karşılama şekli böyle. Hemen ayağa kalkıyor ve Blesk'e bakıyor. "Sen şu meşhur Blesk olmalısın."

"Hakkınızda çok şey duydum. Sonunda seninle tanışacağım için çok heyecanlıyım," diyor Blesk, ayaklarını halıda gergin bir şekilde sürüyerek.

Flick bana doğru geliyor ve kolunu benimkine doluyor. "Buradaki herkes sanki biri ölmüş gibi görünüyor."

Elini kendi elimle kapatıyorum. "Konnor az önce Max ile kavga etti."

Flick'in gözleri sahte bir dehşetle büyür. "Ve sen torunlarına bu destansı hikâyeyi anlatmak için hâlâ hayattasın."

Konnor kıkırdamış gibi yapar. "Haha. Ona yumruk attım. . bir kere. Pislik zar zor hareket etti." Suçlu bir ifadeyle, "Gözümün önünde Cassidy'yi beceriyordu," diye ekliyor.

Yanağımı çimdikliyor ve bebek sesiyle konuşuyor. "Kimse *bizim küçük Cassidy'miz* için yeterince iyi olamaz." Ona aptal bir surat yapıyorum.

Konnor Flick'e bakar. "Yani bu senin için sorun değil mi?"

"Değildim," diye itiraf ediyor. "Ama Cassidy on sekiz yaşında

Konnor, on iki değil." "Beni sinirlendiriyor," diye homurdanıyor.

"Bunu açıklayamıyorum bile."

Flick güler. "Endişelerimi kesin bir dille ifade ettiğime söz veriyorum, küçük kardeşim. Ben işimi yapıyorum. Erkek arkadaş tipi olmadığından bahsetmiştim. . ama onunla farklı. Onu daha iyi bir insan yapıyor. Bunu gördüm."

"Yani söyleyebileceğim bir şey yok, öyle mi?" Blesk'e ve sonra tekrar bize bakmadan önce yüksek sesle nefes veriyor. "Lütfen çok dikkatli olur musunuz? Cassidy'nin birazını Cassidy için saklayabilir misiniz?"

Gülümsüyorum. "Elbette."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

AİLE ZAMANI

Şeker Eriği Perisi taahhütlerimle günlerin uçup gittiğini söylemek **isterdim** ama bu yalan olur. Uzun ve sıradan. Annem ve babam bu hafta evden çalışıyorlar ve Konnor ve Blesk, Konnor'un ayıklığının ilk birkaç ayını atlatmasına yardımcı olmak için okuldan izin aldılar, bu yüzden evimiz dolu.

Sürekli Max'i düşünüyorum ve endişelenmemeye çalışıyorum. Annem bir keresinde bana şöyle demişti: 'Endişelenmek sallanan bir at gibidir. Sana yapacak bir şey verir ama seni hiçbir yere götürmez. Tamamen katılıyorum. Buna rağmen, onun için endişelenmek sık sık yaptığım bir şey olacak, hissediyorum. Bu benim için her zaman var olan bir durum olacak.

Her ne sebeple olursa olsun, Cuma gününe kadar beni göremeyecek. Nedenini bilmiyorum. Sormam gerekirdi. Sanırım ona soru sormakta hep tereddüt ediyorum.

Pazartesi sabahı yaptığım ilk şey, yerel pratisyen hekimime gidip Pap smear testi yaptırmak ve hap için reçete yazdırmak.

Salı günü, gün boyunca kendimi komaya sokacak şekilde dans ettim ve ardından üç aydan uzun bir süredir herkesle ilk aile yemeğimizi paylaştık. Annem ve Blesk müzik konuşurken ben de Konnor ve babamla hafif ve neşeli bir ortam yaratmaya çalışıyorum. Konnor'u bir kenara çekip Dustin Nerrock hakkında konuşmak istiyorum. Şu Erik denen adamın yüzünü tartışmak istiyorum. Ama hiç doğru zaman gibi gelmiyor. Diğer yanımda ise Dustin'in Kasaplar'la olan ilişkisini ailemden saklamak için halının altına atıyor. Her iki durumda da, bir sır saklıyorum ve bu da midemi bulandırıyor.

Yemekten sonra ana salonda toplanıp sessiz sinema oynuyoruz; tam Brady Bunch tarzı ve ben buna bayılıyorum. Konnor ve ben oldukça rekabetçiyiz ama bu gece skorları takip etmiyoruz.

Ben pijamalarımınla yerde yatıyorum. Konnor, Blesk ve Flick kanepeyi paylaşıyor, annem ve babam da her zaman yaptıkları gibi koltukta birbirlerine sarılıyorlar - daha fazla koltuk olsa bile. Biz Slater çocukları sonsuz aşkın böyle bir şey olduğuna inanarak büyüdük. Annem ve babam sevgilerini koşulsuz olarak ve sık sık gösterir ve paylaşırlar.

Ŗu anda kendimi onları incelerken buluyorum. Gaz ateşinin sıcaklığı yanaklarımı yalıyor ve

Artık Max ile ilişkilendirdiğim Bali uyuşukluğunu hissediyorum. Annem bize usulca gülümsüyor, çilek sarısı saçları omuzlarına dökülüyor, yanaklarındaki ve burnundaki çiller yaşına ihanet ediyor. Bu özellikleri paylaşıyoruz. O da benim gibi ufak tefek ve babamın kocaman kollarıyla sıkıca sarılmış durumda.

Babam karmaşık bir adamdır. Onu anlamasam da tanıştığım her erkeği kendime örnek alırım. Yakın olsak da, benim gibi doğma büyüme üst sınıf bir kız Ben Slater gibi kendi kendini yetiştirmiş bir adamı asla anlayamaz. Bölgede ondan onurlu bir adam olarak bahsedilir. Yakışıklı biri. Arkadaşlarım ona gümüş tilki der. Sevecen biri. Büyük ve güçlü, Max kadar büyük ve güçlü değil ama ortalama da değil. Sadık, evet. Ama ben onu hep koruyucu buldum. . . gizemli. Şu anda Max ile ne kadar çok özelliği paylaştığını fark ediyorum. Jimmy'nin ya da Butch'un Max'i değil, ki o yetiştirilme tarzının bir kurgusu. *Benim Max'im*. Yüku olmayan bir Max'in kısa bir anlık görüntüsü.

Sessiz sinemadan sonra kanepede kitap okurken Blesk ve Konnor'un oyun odasındaki koltukta kıkırdadığını duyuyorum. Bu beni yalnız hissettiriyor. Belki de şimdi Erik'i tartışmak için iyi bir zamandır - Konnor görünüşte rahat ve duygusal olarak dengeli olduğunda.

Oyun odasına girdiğimde Blesk ve Konnor yüzlerinde kocaman gülümsemelerle sohbet ediyorlardı. Blesk'in güldüğünde dilini dışarı çıkarma eğilimi var ve bu gerçekten çok sevimli. İçeri girdiğimi fark ettiklerinde birbirlerinden ayrılıp oturuyorlar.

"Hey, Pipsqueak," Konnor koltuğun kenarına doğru ayaklarını sürüyerek ilerliyor. "Biz de tam mısır gevreğinin sınıflandırılması üzerine tartışıyorduk. Çorba mı değil mi? Ve neden?"

Karşılırlına oturup kanepede bacak bacak üstüne atıyorum. "Çorba, pişmiş tatların sıvıya dönüşmesi gibi bir şey, değil mi? Yani çorba pişmiş olmalı."

Bir an için birbirlerine bakarlar.

Blesk gülüyor. "Otuz dakikadır bunu tartışıyoruz ve ikimiz de bu cevabı bulamadık."

"Hizmet edebildiğime sevindim," diyorum, bir sonraki sözlerimi dikkatle düşünürken boğazım düğümleniyor. Gergin bir şekilde ayağımı sürüyorum ve ikisi de yan yan birbirlerine bakıyorlar.

"İyi misin?" Konnor bir bardak su alıp birkaç yudum aldıktan sonra sorar.

Boğazımı temizleyerek doğrudan Konnor'un büyüleyici yeşil gözlerine bakıyorum. "Düğünde seni tanıyan biriyle tanıştım. Ve. . . . Bu konuda kendimi biraz tuhaf hissediyorum." Beynim kelimeleri sıralıyor, onları anlamlı bir şekilde bir araya getirmek için uğraşıyor. "Kusura bakma, çok şifreli oldu. Adı Erik. Tüm bu korkular onda-" Konuşmayı kesiyorum.

İkisi de sertleşir. Ve işte orada. Konnor'un gözlerinde.

Tanıma. Öfke.

Bakışlarımı Konnor ve Blesk arasında gezdirirken, *her ikisinin* de solgun yüzlerinden anlaşılıyor ki

Bu kişiyi tanıyorum.

Konnor gergin bir çeneyle konuşuyor. "Ondan uzak durun!"

Blesk'in elleri kucağında kenetlenmiş ama yüzünü tarafsız tutmaya çalışıyor. "O iyi değil."

"İkinizin arasında ne oldu?" Ben sordum. "Max dedi ki-"

"Kasaplarla takılarak ne halt ediyor bu?" Konnor elindeki su bardağını sanki eski içkisi burbonmuş gibi boşaltıyor.

"Bilmiyorum-" Sorusunu Blesk'e yönelttiğini fark etmeden önce cevap vermeye başladım.

Gözlerini çok hızlı kırıştırarak, "Bilmiyorum. Bugünlerde kimlerle takıldığını bilmiyorum." Ses tonunda biraz savunmacı bir ifade var. Tereddüt.

Bana geri döndü. "Ne sikime oradaydı?"

"Bilmiyorum," dedim. "Ama benimle konuştu."

Bardağı gereğinden biraz daha sert bir şekilde yere bırakarak bana doğru eğildi. "Onunla konuşma, Cassidy."

Nabzım hızlanıyor. "Şimdi yapmayacağım ama o zaman bunu bilmiyordum."

Blesk'le yüzleşmek için dönüyor, ondan bilgi almaya kararlı. "Neden o düğüne davet edilmiş olabilir?"

Sertleşiyor. "Konnor, senden bir sır saklıyormuşum gibi bana bakmayı kes."

Dudakları seğiriyor. "Onunla konuşuyor muydun?"

"Hayır," diyor. "Ben okumadım. Ama babam üniversiteyi bıraktığını ve eve geri döndüğünü söyledi."

Görünüşe göre bir iş adamının şoförü gibi bir şeymiş."

Şimdi gerçekten çok soru sormaya niyetliyim, ama ne yazık ki ikisi de sinirden çatlamış görünüyor. "Hangi iş adamı?" Yavaşça soruyorum. Jimmy'nin şoförü mü? O akşam beni Jimmy Storm'un evine o mu götürdü? Şoförün yüzünü hatırlayamıyorum. Dustin için mi çalışıyor? Konnor'dan Max'in ima ettiği kadar nefret ediyorsa, belki de Konnor'dan intikam almak için Dustin için çalışıyordur. Fazla mı düşünüyorum?

Blesk bana bakmadan cevap veriyor. "Bilmiyorum. Sormadım." Konnor'un gergin yüzüne uzanarak parmaklarını yanağında gezdiriyor. "Babam konuyu ona getirdiğinde, konuyu değiştirmeye çalışıyorum."

Konnor'un yüzü daha fazla soru sormaktan çekinmeme neden oluyor ama sonunda merakım galip geliyor. "İkinizin arasında ne oldu, Konnor?"

"Cassidy" - ayağa kalktı, boş bardağını aldı - "büyük bir kavga ettik, tamam mı? Neredeyse onu öldürüyordum."

Bara doğru yürürken gözlerimle onu takip ediyorum. "Neden?"

Bardağına musluktan su dolduruyor. "Bu seni ilgilendirmez."

"Erik benim kardeşim," diye ağzından geçiriyor Blesk ve sonra birkaç saniye dilini tutuyor. Yutkunuyor. "Ben evlatlığım, tıpkı Konnor gibi. Erik... bana *saldırıyordu*. . kendini bana zorluyordu." Bu sözler dudaklarından asit gibi dökülürken, bir nefesi bastırmak için ağzımı kapatıyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum, keşke hiç sormasaydım. Keşke yüzüne bir taş fırlatsaydım.

Keşke taşaklarına tekme atsaydım. "Çok özür dilerim. Bu konuyu açmak istememiştim. Seninle bir ilgisi olduğunu bilmiyordum Blesk, yoksa yapmazdım-"

"Cassidy, lütfen, sorun yok." Öne doğru eğiliyor ve kısaca kalçama dokunuyor. "Bu aslında iyi

benim için. Bunları yüksek sesle söylemek için çalışıyordum." Konnor'a gülümsüyor, o da gergin omuzlarına rağmen gülümsemesine karşılık veriyor. "Beni yıllarca istismar etti." Tekrar bana bakıyor. "O hasta. İçinde gerçekten yanlış giden bir şeyler var. Bunu artık biliyorum. Yine de biraz zamanımı aldı. Arkadaşlarım buna bir tür Stockholm sendromu diyor ama bence bir etikete ihtiyacı yok. Eskiden benimle akıl oyunları oynardı." Düşüncelere dalıyor. "Her neyse, ondan kesinlikle uzak durmalısın."

Gözlerimde yaşlar oluşmaya başladı. "Ondan uzak dur. Taşaklarına tekme at. Patates patatesi," demeyi başarıyorum makul derecede sabit bir sesle, bu konuşmayı yumuşak bir şekilde bitirmeye çalışıyorum.

İşe yarıyor.

Küçük bir kıkırdama sesi çıkarıyor. Asla anlayamayacağım kararlılık belirtileri gösteriyor olsa da, onun için tamamen yıkılmış durumdayım. Benim gibi bir kızın bu tür bir ıstırabı anlaması mümkün değil. Ben de aşkın en büyük hassasiyet olduğunu sanırdım. Ama istismarcı aşk? Bu, ilişkilendirilemeyen duygular doğurur.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

buz banyosu

Çarşamba gecesi ve ayak parmaklarım ve sol ayak bileğim antrenman yüzünden acı içinde. Aşırıya kaçtım. Küvet yavaşça soğuk suyla doluyor. Son buz torbası da dökülüyor ve artık suyu sıçratmıyor, diğer küplerin üzerine yerleşiyor. Buz banyosu yapmayalı birkaç hafta olmuştu ama bugünden sonra vücudumun buna ihtiyacı olduğunu hissediyorum. Buna soğuk terapi deniyor ve ilk kez denediğimden beri, sağ ayak bileğimi sakatladıktan sonra, dolaşım ve iltihaplanmaya yardımcı olması için kullanıyorum.

Küplere bakıyorum ve zihnimi burnumdan nefes alıp ağzımdan vermeye odaklanmaya yönlendiriyorum. Küveti iki yanından kavrayarak dondurucu soğuk suya giriyorum. Soğuk duyularımı tüketip diğer tüm düşüncelerimi silerken nefesim kesiliyor. Tek yapmam gerekenin dikkatimi ilk altmış saniye boyunca yönlendirmek olduğunu biliyorum ve sonra vücudum dondurucu sıcaklığa alışacak ve cildim artık yanmayacak.

Telefonum yanımda vızıldıyor. Neyse ki evren bana soğuktan biraz olsun uzaklaşmamı sağlayacak bir şey verdi. Telefona uzanıp ekrana bakıyorum ve birden bir hafta önce ilk mesajlarını aldığım anı hatırlıyorum. Bunu tamamen unutmuştum. Max olduğunu sanmıştım ama şimdi telefonu olmadığını biliyorum.

Bilinmeyen numara: *Keşke dilini emebilseydim.*

Parmaklarım ekranda çılgınca yazıyor: *İlgilenmiyorum, sen kimsin, cidden kaybol.* Kalbim düzensiz bir tempoda atıyor. Metne bakarken enter tuşuna basmamaya karar veriyorum. Şimdilik hiçbir şey en iyi yanıt. Belki de her kimse ilgisini kaybeder.

Nefesime odaklanarak telefonumu yere bırakıyorum. Kapının çalındığını duyduğumda hâlâ nefes nefeseydim.

"Cassidy? İyi misin?" Kapıdan babamın sesi geliyor. "Evet. Sadece buz banyosu yapıyorum. Ölmüyorum." Nefes nefese gülüyorum. "Bir ziyaretçin var."

Ben Toni.

Bu banyodan çıkmamın ve ilk altmış saniyeyi tekrar göze almamın imkanı yok. "Tamam.

On dakika içinde çıkacağım. Onu benim için eğlendirin ya da yukarı gönderin." Bir duraklama oldu ve sonra, "Tamam, bebeğim."

Banyoda on dakika geçirdikten sonra nabzım çılginca atmaktan çıkıp sabitleşti. Dışarı çıktığımda etrafıma bir havlu sarıyorum, artık hiç üşümüyorum. Buz terapisinden sonra her zaman olduğu gibi kendimi coşkulu hissediyorum. Sol ayak bileğimdeki sancı çok daha iyi. Neredeyse yeniden tüm ağırlığımı taşıyabilir. Yine de izin vermiyorum. Bu gece topallayacağım ve yataktayken dinlenmesine izin vereceğim. Yarın dikkatli kullanacağım. Uyluk boyunda pembe ipek bir bornoz ve beyaz bir külot giyerek merdivenlerden aşağıya topallayarak iniyorum. Max ve babamı oturma odasında konuşurken gördüğümde ayaklarım tökezliyor. Gülümsememi engelleyemediğim için ağzımı avucumla kapatıyorum. Basamakta küçük bir mutluluk dansı yapıyorum. Hiç havalı olabilecek miyim?

Hayır.

Merdivenlerden geri geri çıkıp kulak misafiri olmaya çalışıyorum ama kelimeleri çıkaramıyorum, sadece ses tonlarını. . . Arkadaş canlısılar. Konuşkanlar. Saçlarımı düzeltiyorum, yanaklarımı sıkıyorum ve çömelerek duvarın etrafından Max'i uzaktan izleyebiliyorum. Kanepede arkasına yaslanmış, ayak bileğini dizine dayamış, evimde tamamen rahat. Gülümsüyor. Yaramaz bir röntgenci gibi onun mükemmelliğinin tadını çıkarırken dilim alt dudağımı ıslatıyor. O çok güzel. Babam Max'i sadece bornozumla karşıladığımı gördüğünde kalp krizi geçirebilir ama bu fikir beni heyecandan uçuruyor.

Sakin ol.

Birkaç adım atıyorum ve ikisi de bana odaklanıyor. Bakışlarını vücudumun üzerinde gezdirip sırtırken gözlerim Max'e kilitleniyor. Alt dudağımı ısııyorum, geniş gülümsememi dişlerimin arasında yakalıyorum. Kollarına koşup onu hararetle öpmek istiyorum ama kendimi tutuyorum.

Kalbim pır pır ediyor. "Selam, Max." "Selam ufaklık."

Babam sıkıca gülümseyerek bana doğru geliyor ve yanağıma küçük bir öpücük konduruyor. "Ben yatmaya gidiyorum."

Cassidy, belki yolculuk için daha uygun bir şeyler giyersin."

Sürücü mü?

Kendini beğenmiş görünen Max'e göz kırpyorum. "Tamam," diye mırıldanıyorum.

Babam beni şaşırtarak merdivenlerden yukarı kayboldu. Ben onun en küçük çocuğuyum. Onun küçük kızıyım. Neden gecenin bu saatinde çıkıp gitmeme izin veriyor? . Nereye?

Max yavaş yavaş ayağa kalkıyor ve bana doğru ilerliyor. Benimle merdivenlerde buluştuğunda boğazı düğümleniyor ve ilk kez aynı boydayız. Bir an için beni tamamen içine alıyor, bakışlarının beni çırılçıplak soymasına engel olmak için acele etmiyor. "Bu gece benim evimde kalıyorsun."

Yüzümü bir gülümseme kaplıyor. "Tamam."

Bir kez kıkırdıyor. "Hiçbir şey saklamıyorsun, değil"

mi?" "Deniyorum. Sadece bu konuda pek iyi değilim."

Ellerimi göğsünün sert oluklarına sürdüğümde, kasları parmak uçlarımla altında seğiriyor. Dudaklarından gelen nefesi hissedebiliyorum, sıcak tatlılık benimkini onlara doğru çağırıyor. Tenim aniden çaresizlikle uğulduyor. Dokunulmak için çaresiz. Alınmak için çaresiz. Birbirimize bakıyoruz,

gözleri hararetle. Ellerim saçlarına dolanıyor ve birden dudakları dudaklarıma yapışıyor. Elleri kıcımlı kavlıyor. Bacaklarım beline dolanıyor.

Beni zahmetsizce merdivenlerden yukarı ve odama taşırken külotumun pamuğu karnına baskı yapıyor.

Bu tamamen farklı bir deneyim. İşte buradayım, evimdeyim, Konnor ve Blesk benimkinin yanındaki odada uyuyor. Ama biz hala biziz, Max ve ben. Birlikte olduğumuzda, sanki dünyanın geri kalanı yok oluyor.

Öpücüğü beni tüketirken vücudumdaki her hücre yanıyor. Kapı açılıyor ve arkamızdan kapanıyor. Benimle birlikte yatağa sürünüyor, beni sıcak, ağır, muhtaç bedeninin altına hapsediyor. Uzuvlarım onun genişliğine uyum sağlamak için açılıyor. Bir hırıltıyla kalçama vurduğunda çığlık atıyorum. Bacağıma tapıyor, elini baldırımdan aşağıya ve uyluğumun yumuşak iç etine doğru gezdiriyor.

"En seksi bacaklara sahipsin," diye inliyor öpücükler arasında. "Seni tatmalıyım."

Yaka kemiklerimin arasındaki küçük çukura kadar sokulup yalıyor, müstehcen bir şekilde dilini gezdiriyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, ağzı beni boğuyor. Uzun ve muhtaç bir inilti çıkarıyorum, pelvisimi karnına doğru itiyorum ve utanmadan kendimi ona sürüyorum.

Birden göğsümde durdu ve elini ağzıma götürdü. "Şşş." Tekrar ayağa kalkıyor ve alnını alnıma bastırıyor, sonra bana bakıyor ve ağzımın etrafındaki tutuşunu gevşetiyor.

Zor nefes alırken dudaklarım hemen ayrılıyor. "Özür dilerim."

Kendini toparlıyor gibi görünüyor. "O güzel sesler için asla özür dileme. *Şimdi* git çantayı hazırla." Yavaşça altından sıyrılıyorum, kalçalarının arasındaki büyük, belirgin çıkıntıya dikkat ediyorum. Gülümsüyorum, onu da en az onun beni etkilediği kadar etkilediğim için seviniyorum. Kucağına tırmanma isteğim sadece onun yerini görme merakım tarafından engelleniyor. . . Elbette, oraya vardığımızda başladığımız şeye devam etmek için bütün gecemiz olacağını bilmek bana söyleneni yapmama yardımcı oluyor.

Ben siyah yoga pantolonumu ve en sevdiğim pembe tişörtümü bulmak için etrafta dolanırken, Max ebeveyn banyoma giriyor. Max Butcher tarafından görüleceğini, dokunulacağını ve çıkarılacağını gayet iyi bildiğim için hangi külotu alacağımı tartışıyordum ki, kapı arkasından çarparak banyodan çıktı. Gürültüyle irkilerek dönüp ona baktım.

Bana bakıyor ama gözleri okunmuyor. "Yaralı mısın?" diye soruyor sıkıca.

Zihnim birkaç dakikalığına kafa karışıklığı içinde bilgileri karıştırıyor, sonra farkına varıyorum. "Oh, buz banyosu. Hayır. Şey, biraz. Bugün bileğimi incittim."

Dişlerini birbirine vuruyor, gözlerini doğal olmayan bir hızla kırıştırıyor.

"Sadece ayak bileğin mi?" Bakışlarımı etrafa kaydırıyorum. "Evet."

"Neden bütün banyo?"

"Bilmiyorum," diyorum ona doğru küçük bir adım atarak. "Ben hep böyle yaptım. Bu senin için iyi."

"Bunu sana kim söyledi?" diye sorar.

"*Google mı?*" Kafam karıştığında bir soru gibi geliyor. "Sorun nedir?"

Başını sallıyor, kaşlarını çatarak boşluğa bakıyor. "Bir şey yok. Eşyalarını topla da gidelim."

Ona uzanıyorum, gergin yanaklarına dokunuyorum ve kaşlarının arasında sabitlenmiş çizgilere masaj yapıyorum. "Hayır, Max. Bu ruh hali değişikliği de neyin nesi?"

"Önemli bir şey değil. Unut gitsin." "Bence *bir şey* var."

İç çekerek gözlerini bir anlığına kapattı. "Çocukken biraz hırpalandım." Bakışları yine beni buluyor. "Buz banyoları bana unutmayı tercih ettiğim bir zamanı hatırlatıyor."

Onu kimin dövdüğünü merak ediyorum. Okuldaki kavgaları mı kastediyor? Hayır, dövülmek daha büyük ve güçlü birinin onu incittiği anlamına geliyor. Tanrım, annesini kastediyor. Karnıma ağır bir yük yerleşiyor, onu kavramak istiyorum. Pençelemek. Ondan nefret ediyorum. Onun ve kardeşlerinin çocukken dövüldükleri ve buz banyolarında ıslatıldıkları görüntüler zihnimi işgal ediyor ve onlar yok olana kadar nefes alamıyorum. Onları silkeleyip atıyorum. Birdenbire, bildiğimi söylemeyerek onu kandırıyormuşum gibi hissediyorum.

"Seni kim dövdü?" Kendimi keşke sormasaydım diye düşünürken buluyorum. Onun gergin alnını ve büzülmüş dudaklarını incelerken, kalbim korkunç bir şekilde ağrıyor. "Anlatmak zorunda değilsin-"

"Benim," kelimesinde boğuluyor. "Annem. Victoria. Butch ne zaman ortalıkta dolaşsa hıncını bizden çıkarmayı severdi. Zaman geçtikçe, sanırım bizi incitmekten zevk almaya başladı. Sanırım bu bir tür bağımlılık haline geldi. Hiç gücü yok ve etrafı güçlü erkeklerle çevrili. Bu bir bahane değil, sadece bir sebep."

"Max."

"Sorun yok." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, saç tellerime bakıyor. "Artık bize zarar vermiyor. *Veremez.*"

"Seni partimde gördüm," diye itiraf ediyorum, "Onunla birlikte," diye eklemenden önce tereddüt ediyorum. Gözleri hâlâ parmaklarına dolanmış saçlarıma takılı. "Biliyorum." "Ne istiyordu?"

Bakışları benimkilerle buluşuyor. "Xander onun telefonunu çaldı, dikkatini çekmeye çalışıyordu ama o kadının dikkatini çekmek iyi bir şey değil, o yüzden ben olduğumu söyledim."

"Neden babana neler olduğunu anlatmadın?"

"Ona ne söyleyeyim?" Alaycı bir şekilde gülüyor. "Annemizin bizi dövdüğünü mü? Luca Butcher'a böyle bir şeyi itiraf etmenin nasıl bir şey olacağı hakkında bir fikrin var mı?"

Yere bakıyorum. "Ama o seni seviyor."

Çenemi kaldırıyor. "Biliyor ama zayıflıktan hoşlanmıyor."

Gözlerimin arkasında, gözyaşlarımı çağıran iğne batmaları hissediyorum. "Siz sadece çocuktunuz."

Gözlerini benden kaçırarak şöyle diyor: "Butch bir keresinde ne olduğunu sordu. Ben de ona okulda bir kavgaya karıştığımı söyledim. Diğer çocuğun neye benzediğini öğrenmek istedi. Ona

baygın olduğumu söyledim." Max gülümsüyor ama bu gülümseme sıcaklıktan yoksun. "Gururluydu. Ondan istediğim bakış buydu." Ayak parmaklarımın ucunda yükselip onu usulca öpüyorum, gözümün kenarından tek bir damla yaş süzölüyor. Bana kişisel bir şey teklif etti ve onun sözlerini asla olduğu gibi kabul etmek istemiyorum

nadir ve zor kazanılmış. "Bunu benimle paylaştığınız için teşekkür ederim."

Yarısı dolu çantamı göstererek konuşmanın bittiğini işaret ediyor. Fırtına grisi gözlerine bakıyorum, ona kalbimden geçen her şeyi söylemek istiyorum ama sonunda eğilip dudaklarını tekrar öpüyorum. Bana kaşlarını çatıyor ama kızgın değil. Söylemek istediğim her şeyi gözlerimde görebilmesini umarak ona gülümsüyorum.

"Toplanmayı bitir," diye emrediyor. Biraz gülüyorum. "Evet, Max."

Çantalarım hazır, onun arabasına gidiyoruz. Ben içeri giriyorum, o da beni bağlamak için bana doğru eğiliyor. Sonra Connolly'ye doğru yola çıktık. O trafiğe konsantre oluyor. Ben müziği dinleyip rahatlıyorum. Kocaman sıcak eli kalçamda duruyor ve kalbim onunla o kadar dolu ki başka bir şey hissetmekte zorlanıyorum.

Connolly, Brussman'dan yaklaşık yarım saat uzaklıkta, ancak her ikisi de Bölgenin bir parçası. Max'in kasabası ilk kurulan kasabadır ve satın alınması zordur. Batı Avustralya'nın önde gelen aileleri - Storms, Butchers ve diğer eski okul District ailelerinin çoğu, hepsi orada yaşıyor. Slater orijinal bir District aile ismidir, ancak hiçbir zaman Connolly'yi satın alacak kadar paramız olmadı. Gerçi şimdi var. Ama Brussman'ı seviyoruz.

Müziğin sesini kısıyorum ve Max'le yüzleşmek için koltuğumda dönüyorum. "Babamın bunu kabul etmesini nasıl sağladın?"

Gülümsüyor, dudaklarında kibirli ve muhteşem bir kıvrım var. "Baban benden hoşlanıyor." "Her neyse." Ona göz kırpmıyorum. "Geçen sefer senden hoşlanmıyor gibiydi."

"Çünkü konuşmamanız gereken şeyleri konuşuyordunuz ve o da bunu biliyordu." "Senden hoşlandığını mı sanıyorsun? Küçük kızını çalan adam."

"Bunu kendim açıklayamam. Ben olsam kendimi vururdum." Max'in eli direksiyona kayıyor ve parmağındaki yeni dövmeyle fark ediyorum. Sanırım düğün tarihi, el yazısı ile yazılmış. Bu bana hem Bronson'ın hem de Max'in sırtındaki ayrıntılı aile ağacını hatırlatıyor. Aurora Butcher'ın da yakında buna ekleneceğini tahmin ediyorum.

Ona sırtıyıyorum. "Arabanın bir adı var mı?"

Kendini tutamadan gülüyor. Çok güzel bir ses. "Hayır."

"Pembe bir Lexus'um var, bu yüzden arabamın adı Lady. Bilirsiniz, Lady Lexus gibi. . . " Yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "Tuhaf olduğumu düşünüyorsun."

"Öylesin."

O gülümsememeye çalışırken ben ona gülümsüyorum. "Arabana isim verebilir miyim?"

Kıkırdıyor, sanki başka seçeneği yokmuş gibi başını sallıyor. "Eğer mecbursan."

"Hmm." İlham almak için etrafıma bakarken dilimi düşünceli bir şekilde şaklatıyorum. İçerisi

ferah ve karanlık. Erkeksi ve temiz. Dijital ekranlar kırmızı, sarı ve yeşil renkte parlıyor. "Range Rover. . . *Hmm*. Aman Tanrım! Romeo olmalı, Romeo Range Rover."

Yüzünü buruşturuyor. "Kahretsin Cassidy, bu en kötü isim."

"*Hayır*. Romeo dünyadaki en ünlü erkek bale karakteridir! Evet, Romeo olmalı."

"Arabamdan Romeo diye bahsetmiyorum." "Sorun değil." Kıkırdıyorum. "Yine de yapacağım."

Bana yan gözle bakıyor ve gamzesi görünecek şekilde sırtıyor. "Yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin verdim."

Orta konsola doğru eğilerek gamzesini hafifçe dürtüyorum ve sonra rahatlayarak iç çekiyorum.

"Bunu ne kadar uzun zamandır yapmak istediğimi bilemezsin."

Garaj yoluna girdiğimizde ve *Casa Butcher*'ı ilk kez gördüğümde saat neredeyse 22:00 olmuştu. Connolly'deki evlerin çoğunun girişinde bomlu kapılar var ama Kasap'ın üç katlı malikanesi yola iğrenç bir şekilde yakın, neredeyse insanları mahremiyetlerini istila etmeye cesaretlendiriyor. Sokak lambaları evin her yanını aydınlatıyor. Tamamen beyaza boyanmış olan ev dik, keskin duvarlara, temiz çizgiler ve basit şekillerle modernist bir görünüme sahip. Eski bir blok üzerine yeni bir yapı.

Garaj kapısı açılıyor ve diğer beş araçla birlikte içeri giriyoruz.

Max'e göz kırpıyorum, dudaklarımda gururlu bir gülümseme beliriyor. "Bu evi sen mi tasarladın, Max?" El frenini çekiyor. "Evet."

"Bu çok güzel." Kontak anahtarını çevirirken bir süre ona bakıyorum. İçimden "*Çok* güzelsin" diyorum.

Max arabadan inmeme yardım ediyor. Kötü ayak bileğimin üzerinde hafifçe sallanıyorum ve gözleri düşüp sessizce onu okşamamı izliyor.

"Ben iyiyim," diyorum. Güvencemi görmezden gelerek beni havaya kaldırıyor ve ben de otomatik olarak kollarımı boynuna doluyorum. Dümdüz karşıya bakıyor, yüz ifadesi gergin.

"Yürüyebilirim," diye bastırıyorum.

"Üç kat merdiven var ufaklık."

Mutfağın arkasından giriyoruz. Beni yemek odasından geçirip fuayeye doğru götürüyor.

Ön kapısında iki koruma görünce gözlerim açılıyor. Bir hasta gibi taşındığım için utanarak yüzümü Max'in omzuna saklıyorum.

"Bu Cassidy," diyor Max, ben de dönüp mahcup bir gülümsemeyle onları selamlıyorum. İçlerinden biri Max'e bakmadan önce bana kibarca gülümsüyor.

"Xander henüz eve gelmedi." "Hmm." Max merdivenlerin dibinde durdu. "Carter ona göz kulak oluyor mu?"

"Evet," diyor adam hızlıca başını sallayarak.

"Güzel." Max beni merdivenlerden ikinci kata, oradan da üçüncü kata taşıyor.

Evin içinde ilerlerken, sabit dekorun her zaman siyah, beyaz ve güzel bir kırmızı ahşap olduğunu fark ediyorum. Sade, erkeksi ve Max.

Geniş pencerelerden ve sobaların üstünden dışarı bakıyorum, ufuk çizgisinin hemen üzerinde parlayan ayı görüyorum. Koridorda yanlarından geçerken kapıları sayıyorum. Beş. Bronson'la karşılaşıyoruz, gömleksiz, üzerinde sadece boxer var ve ağzından diş fırçası sarkıyor. Gözleri

benimkilerle buluştuğunda parlıyor ve *The Breakfast Club*'ın kapanış sahnesini canlandırıyormuş gibi yumruklarını havaya kaldırıyor.

Sıcaktan koşuyorum. "Kes şunu, Bronson."

"Elimde değil." Koridorda diğer kapılardan birine doğru ilerliyor.

Max'e bakıyorum, iç çekiyor, görünüşe göre kardeşinden bıkmış. "Neden bu kadar heyecanlı?" diye soruyorum. Max başını sallıyor. "Daha önce burada hiç kız arkadaşım olmamıştı."

Çenem açık kalıyor. Sonra gülümsememek için dudaklarımı birbirine kıvırıyorum ve sallanmamak için vücudumu geriyorum. "Asla mı?"

"Hayır." Omuz silkiyor. "Neden bir kızı buraya geri getireyim ki?" "Ah, onunla takılmak için mi?"

"Evet. Bunu neden yapmak isteyeyim ki? Onları evlerinde beceriyorum, böylece gidebiliyorum." "Max, bu korkunç."

"Şaşırmış gibi yapma," diye nefes veriyor beni odasına götürürken. Ayaklarımı yere indiriyor ve kapıyı tekmeleyerek kapatıyor. "Bir keresinde ben de sana aynısını yapmıştım."

Aklım evime ilk geldiği zamana gidiyor. Pencereden kaybolmuştu. İkinci seferinde, giyindikten sonra beni ekmeye çalışmıştı ama ben utanmadan kalması için ona yalvarmıştım. Şimdi ise onun otel tarzı odasında, başka hiçbir kızın dokunmadığı kutsal bir zeminde tedirgin bir şekilde sürünüyorum.

Gözlerim onun kişisel alanında geziniyor. "Demek Max Kasap burada uyuyor." Gergin bir şekilde kıkırdıyorum.

Gergin olmayı

bırak. Bu Max.

Benim Max'im.

Odası, Connolly'yi yukarıdan gösteren geniş pencereleriyle temiz ve olgun. Bir köşede bir dambıl rafı ve yanında tavandan sarkan bir boks torbası var. Duvara monte edilmiş altmış inçlik bir televizyon, bir PlayStation ve bir Xbox'a bağlı. Duvarlar çıplak tuğla, bu da mekâna ekstra bir erkeksilik katıyor. Ben beğendim.

Büyük yatağına doğru topallayarak yürüdükten sonra yavaşça dönüp ona bakıyorum. Ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyor, şilte boyunca geriye doğru kayıyorum. Parmaklarımı yumuşak siyah çarşafın üzerinde gezdirirken nefesim daralıyor. Max odanın diğer ucundan bana bakıyor. Onun hararetli bakışlarını görünce nabzım bir kademe daha hızlanıyor. Ciddi ve tehditkâr. 'Küçük hayvanları kovalamayı ve yemeyi severim' cümlesi aklıma geliyor.

Dizlerimi birbirine bastırıyorum. "Yani bu yatakta hiç seks yapmadın mı?" Sırıtıyor. "Yapmak üzereyim."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

huzurlu

Aşkın huzurlu ve mutlu olmadığı konusunda yanılmışım.

Öyle.

Öyleyim.

Max her sabah beni stüdyoma bırakıyor ve gelecekle ilgili hiçbir plan yapmadan veda öpücüğü veriyor. Ama sonra her gece, genellikle oldukça geç bir saatte, beni alıyor ve evine götürüyor. Uğursuzluk getiririm ya da ayrılmazmışız gibi davranmamızla dalga geçtiğimi düşünür diye asla 'Bu gece görüşürüz' demiyorum. İki haftadır böyle. Benim evimde, benim yatağım her zaman yapılıdır. Onun evinde ise yatağı dağınık, anılar ve kahkahalarla dolu. Onun çalışma ve iş rutinine alışmaya başladım. Bütün gece ayakta olsak bile erkenden kalkıyor. Ben onun çarşaflarının altında çırılçıplak yatarken, o spor salonuna gidiyor. Sonra birlikte kahvaltı edip duş alıyoruz ve beni sabah 8:00'de eve bırakıyor ki ben de 9:00'da bale dersine gidebileyim.

Üçüncü Pazar sabahı, en sevdiğim dar kot pantolonumu yukarı çekiyorum, kotu popomun üzerinde germek için biraz zıplıyorum. Yerden beyaz uzun kollu bluzumu alırken Max'in gözlerinin popomda gezindiğini hissedebiliyorum.

Onu giydikten sonra, bakışlarını onaylamak için döndüm. "Evet, Max?" "Kot pantolon giymeni seviyorum."

Büyük bir aptal gibi görünmemeye çalışıyorum çünkü bu kıyafeti günlerdir planlıyordum.

Bir saat içinde Preston Retreat Üniversitesi'nin tribünlerinde oturup Max'in Dingo's için oynadığı maçı izliyor olacağım. Takımındaki iki kanat oyuncusu takımdan ayrıldı ve koçu onun yerini doldurması için yalvardı.

Ona sarı bir kaş kaldırıyorum. "Etek ve elbise giymemden hoşlandığını sanıyordum?"

"Anlıyorum. Ama. . . .kıçın o kotun içinde." Sırıtırken yumruğunu ısıırıyor, ağzı güzel yüzünü kesen bir yaramazlık çizgisi. "Maçtan sonra her şeyini göreceğim."

Yanaklarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Kes şunu."

Max hala kendi kendine sırtarak eğiliyor ve spor çantasını forması ve ayakkabılarıyla

doldurmaya başlıyor. Gözlerimin onu tamamen içine almasına izin veriyorum. Gergin, dövmele bir ciltle sarılmış güçlü bir fizik hem

Eğlence amaçlı bir sporun tadını çıkarmak üzere olan genç bir adam ve bir yeraltı imparatorluğunun tehlikeli varisi. Şu anda çoğu insanın hayatı boyunca olduğundan çok daha fazlası.

Odasındaki kum torbasına doğru yürüyorum ve birkaç hafif darbe indiriyorum. Parmak eklemlerim hemen ağrıyor.

"Frick. Bu çok *zor*."

Gülüyor ve bir gömlek giyiyor. "Ne bekliyardun ki?"

Biraz kıkırdıyorum, yumruğumu sıkıyorum. "Biraz dolgu."

"Hayır. Boks seansından sonra parmak eklemlerin morarır."

"Peki hepiniz boks yapıyor musunuz?"

Çantasını omzuna atıyor. "Sadece fitness için." "Ama Butch profesyonel bir boksör?"

Max yatak odasının kapısını açıp bana el salladı. "*Öyleydi*."

Romeo'yu maça götürürken, Konnor'un takımı Browns'a karşı oynayacakları için tribünde Dingo's'un tarafına oturacağım için gergin bir şekilde yolcu koltuğunda sallanıyorum. Kardeşimin sahada mı olacağından yoksa tüm maç boyunca yedek kulübesinde mi oturacağından bile emin değilim. Alkolden uzak durmaya odaklanmak için ara verdikten sonra belki ragbiden de uzak durmuştur. . . Ama bundan şüpheliyim. Yarı atletik bursu var, bu yüzden sadece oynarsa geçerli olacağını düşünüyorum.

Karnım çalkalanıyor ve Max bacağıma bakıp gerginlikle titremesini izliyor.

"Gergin misin?"

Ona baktım. "Konnor'un takımına karşı olduğunu biliyorsun."

Yanaklarına kocaman bir gülümseme yayılıyor, gamzesi karşı konulmazlığıyla dünyayla alay ediyor. "Sabırsızlanıyorum."

"Max. Kardeşimi seviyorum. İyi oyna."

"Yapacağım." Hâlâ sırtıyor, soğukkanlı ve kendinden emin. "Sen bir tehditsin."

Oraya vardığımızda Bronson şaperonluğu devralıyor - görünüşe göre bir şaperona ihtiyacım var - ve Max bir şans öpücüğü talep ettikten sonra spor bloğunda kayboluyor. Bronson ve ben tribünde bir yer bulduk ve ben bir sosisli sandviç ve patates kızartması aldım.

Oyun yemeği bombadır.

Gökyüzü kristal berraklığında, mavi ve pitoresk, ama rüzgârın kötü bir esintisi var. Tenimin tamamen kapalı olması beni rahatlatıyor.

Konnor ya da Blesk'i ararken, sosislimden büyük bir ısırık alıyorum.

Bronson gülüyor ve ben başımı ona doğru eğip berrak mavi gözlerine bakıyorum. "Ne?" "Hiçbir şey." Kıkırdıyor ve cipslerimden alıyor. "Kimi arıyorsun?" Biraz iç çektim. "Kardeşimi. Karşı takımda oynuyor."

"Ah. Eminim ona iyi davranacaktır. Maxipad bunu kazanırsa, bu gece çok iyi bir ruh halinde olacak. Bunu unutmayın. Bir şey istiyorsan, bu gece iste."

"İstedığım her şeye sahibim," diyorum yeni kesilmiş çimlere gülümseyerek. Göz ucuyla Bronson'ın da Max'inkine benzer bir bakışla bana baktığını görüyorum ve sonra gülümsüyor. "Kardeşimi seviyorsun."

Sırıtarak kucağıma bakıyorum, yanaklarım yanıyor. "*Kes şunu*, Bronson."

Bir ses deplasman takımını tanıtırken dikkatim sahaya çekiliyor. Koşuyorlar ve ben de görmemeyi umarak yüzleri ve sayıları tarıyorum. . .

Frick.

Ama en azından Konnor onu son gördüğümünden daha güçlü görünüyor. Belki Max ona her saldırdığında irkilmem. .

Diğer takım tanıtıldığında, Max'in girişini beklemek için bacaklarımı açıp öne doğru eğiliyorum. Tüm oyuncular sahaya koşarak giriyor. Benim Max'im: üç numara.

Konnor Max'e doğru bakarken nefesimi tutuyorum. Tribünleri aramak için döndüğünde yavaşça nefes veriyorum. Gözleri bana takılıyor. Ona el sallıyorum ve gülümsüyorum. O da bana sıkıca gülümsüyor ama uzaktan bile görülebiliyor.

Oyuncular kenar çizgisine doğru ilerler. Kalabalık sessizleşir. Sonra düdük çalıyor ve iki takım scrum'da birbirlerine çarpıyor. Top orta sahaya doğru atılıyor.

Ve oyun başladı.

Ragbiyi kesinlikle seviyorum, hep sevdim. Çeviklik, hız ve gücün mükemmel bir kombinasyonu. Hızlı tempolu ve öngörülemez. Tabii ki Max ve Konnor'u destekliyorum, belirli bir takımı değil. Konnor bir deneme yaptığında, alkışlamak için ayağa fırlıyorum. Etrafımdaki insanlar bana ters ters bakınca gergin bir kahkaha atıp yerime oturuyorum.

Top Max'e geçtiğinde dikkatle izliyorum. Nefesim boğazımda düğümleniyor. Deriyi göğsüne bastırarak koşuyor ve beni hayretler içinde bırakan bir çeviklikle hareket ediyor. Çizgide dar bir blokaja ulaştığında pasını bir başkasına veriyor, o da hemen bir sayı yapıyor. Max daha sonra topu kenar çizgisine atıyor ve o da kaleye doğru vuruyor. Hepimiz çılgına dönüyoruz.

Bronson ayağa kalkar ve alkışlar. "İşte bu!"

Önümüzdeki kızlar ısıkları ve tezahüratları arasında Max'in adını sayıklıyorlar. Max'in takım arkadaşları etrafını sarıyor ve sırtını sıvazlıyorlar. Yüzündeki kocaman rahat gülümseme kalbimi pır pır ettiriyor.

Gerçekten iki tane Max Butchers var.

Oyun ilerledikçe, gururla izliyorum. Max çok güçlü ve çizgiyi geçmeye çalışan herkesi teker teker yere seriyor. Agresif bir oyuncu. Nabzım hızla atıyor. Onu sahada izlemek beni fiziksel olarak rahatsız ediyor - daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde muhtaç. Arzu ettiği her türlü sapkın eylem için bedenimi kullanmasına izin verdiğimi hayal ederken yerimde kıpırdanıyorum.

Üçüncü çeyrek. Skor kırka otuz üç Konnor'un takımı lehine. Top Konnor'da ama doğruca Max'e ve iri vücutlardan oluşan sıkı bir barikata doğru ilerliyor. Max omzunu indiriyor ve yana doğru dalarak savunmanın arasından geçmeye çalışan Konnor'a müdahale etmeye hazırlanıyor. Diğer

oyunculardan biri Konnor'a nişan alıyor. Her şey çok hızlı oluyor. Gözlerimi kapatmak istiyorum ama yapamıyorum.

Konnor'un acımasızca yere serildiğini görmeyi bekliyordum.

Tam ona ulaşmak üzereyken Max'in ayağı takılır. Çimlere düşerek kendi oyuncusunu çıkarır. Konnor onlar yere yuvarlanırken üzerlerinden atlıyor, ardından try çizgisine doğru koşuyor ve topu yere vuruyor.

Tarlaya göz kırpiyorum.

Bu az önce mi oldu?

Max düşmüş gibi yapıp kendi oyuncusunu mu çıkardı?

Benim gururlu, kibirli Max'im mi?

Hayır, benim güzel, aile odaklı Max'im.

"Dur tahmin edeyim, on numara senin kardeşin mi?" Bronson sesinde bir eğlenceyle söylüyor. Onu sırtırken yakalıyorum ve inanamayarak başımı sallıyorum. "Bunu bilerek mi yaptı?"

Bronson'ın ifadesi evet diyor. "Onu hiç böyle düşerken görmemiştim. Ona çok bok vereceğim."

Max ayağa kalkmış ve kargaşayı izliyor. Arkadaşları etrafında zıplayıp kutlama yaparken Konnor try çizgisinden Max'e dik dik bakıyor. Max yumruğunu havaya kaldırıyor ve sonra bana doğru işaret ediyor, gözleri hala Konnor'da. Max hiçbir şey olmamış gibi koşarak yerine dönerken hızlı hızlı nefes alıyorum. Ve bu bana onu ilk gördüğüm zamanı hatırlatıyor. .

Dingolar elliye kırk yedi kazandı.

Bronson ve ben Max'in duş bloğundan çıkmasını beklerken Konnor beni buluyor. Konnor gözlerini Bronson'a diyor, bana olan yakınlığı, boynunda ve ellerinde gezinen mürekkep yalamaları, dik duruşu. Kasap Çocuklar'da tarif edilemeyecek bir özgüven var. Yüzlerinde, duruşlarında, gözlerinde. Bronson'ın özgüvenine yaramazlık eşlik ederken, Max'inkine uyarı eşlik ediyor.

"Bir koruma mı tuttun?" Konnor alnındaki teri silerek soruyor.

Ona doğru koşuyorum ve kucaklaşıyoruz. Ayaklarımı yerden kaldırıyor ve beni döndürüyor.

"Nasılmış benim güzel kardeşim?"

"Nasılmış benim güzel kardeşim? Seni çok özledim."

Beni yere yatırdı. "Bu sefer evde olan benim. Sürekli uzakta olan sensin."

Bronson'ı arkamda hissedince içimi bir utanç ürpertisi kaplıyor. "Özür dilerim. Bu Bronson. Siz ikiniz tanışıyorsunuz?"

Yüzünde soğuk bir sırıtışla Bronson eğilir ve Konnor'a elini uzatır. "Hayır. Bu şerefeye nail olamadım. Sen kardeşi olmalısın. Slater, haksız mıyım?"

Konnor Bronson'ın eline bakar ve sonra onu tutar. Sıkıca tokalaşırlar. "Evet."

Etkileşimlerini gözlemlerken nefesim biraz sığlaşıyor. Bir adamdan diğerine bakıyorum. Konnor açıkça temkinli ama Bronson'ın sırıtışı karizmatik ve rahat.

Konnor bana dönüp bakıyor, bakışları kot pantolonumla gömleğimin arasından görünen deri parçasına iniyor. "Çok büyümüş görünüyorsun."

Aşağı çekmeden önce ellerim etek ucunu karıştırıyor. "Bir süredir büyümüştüm." İç

ekiyor. "Sadece farklı görünüyorsun. . *farklı* görünüyorsun."

"Değilim," diye onu temin ederim.

Konnor ağzımın kenarına uzanıyor ve bir şey siliyor. Bana üzerinde biraz domates sosu olan parmağını gösteriyor. "En azından hâlâ kendin gibi yiyorsun."

Yüzüm ısı yayıyor. "Aman Tanrım! Bronson, yüzümde sos olduğunu neden bana söylemedin?" Bronson gülüyor. "Max için sakladığınızı sanıyordum."

Konnor Bronson'ın sözleri karşısında irkiliyor ama yorum yapmıyor. İki güzel kız Bronson'a yaklaşıyor ve ben ağabeyime yetişirken o da onlara dikkatini veriyor.

"Çok iyiydin," diyorum, zümrüt yeşili güzel gözlerine bakarak. "Çok iyi görünüyorsun. Çok güçlü."

Sırıttırıyor, çocuksu çifte gamzeleri ortaya çıkıyor. "Teşekkürler, Pipsqueak. Kendimi oldukça iyi hissediyorum."

"Cassidy de iyi hissediyor," diye alay ediyor Max, bize doğru yürürken. Konnor'un hemen önünde duruyor ve burnunun ucuyla aşağıya bakıyor.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Menace, kes şunu."

"Bununla birlikte, ben buradan gidiyorum." Konnor beni kocaman kollarıyla sardı ve sıktı. Saçlarımın içine konuşuyor. "Seni seviyorum kardeşim. Yakında eve gel ve bizimle biraz zaman geçir."

Konnor uzaklaşırken, ukala bakışlı Max'le yüzleşmek için döndüm. "Neden? Bunu neden yaptın?"

"Elimde değil. Onu kandırmak çok kolay." Max beni kendine çekiyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Ağzım onun için açılıyor ve dilinin girmesine izin veriyor. Ona asla kızgın kalamıyorum. Çok şakacı. Bir an için Konnor'a karşı şakacı olup olmadığını, ona kendi kardeşlerine davrandığı gibi davranıp davranmadığını düşünüyorum. Zararsızca alay ediyor. Acaba başka bir etkileşim yolu biliyor mu? . . Emin değilim. Çünkü şimdi Max'in diline doğru sürükleniyorum. Ve bacaklarım bükülüyor. Ve beni beline sarılmam için kaldırıyor. Bizi tuvalet bloğuna doğru götürürken dudaklarıma karşı "İzninizle" diyor.

Engelli tuvaletine giriyoruz ve kapıyı arkamızdan kilitliyor. Sabırsız, aceleci - sanki şehvet saatlerdir içinde birikiyor ve şimdi patlamaya hazır. Tırnaklarımı karnının gergin kaslarında gezdirirken o kot pantolonumun düğmelerini açıyor.

"Beni oynarken izlemek hoşuna gitti mi?" diyor dudaklarıma karşı. Şimdiden inlemeye ve kendimi ona sürtmeye başladım. "Evet."

Beni aynanın karşısına döndürüyor. Kot pantolonumu ve külotumu indirirken iki elimle soğuk seramik lavaboyu kavriyorum. Ayak bileklerime dolanıyorlar. Beni kendine doğru çekiyor ve arkamda diz çöküyor, dili arkamdan dudaklarımı yalıyor.

"*Yalvar* bana, Cassidy."

"Max, *lütfen*." Yüzüne doğru geri itiyorum, istediğini alması için onu davet ediyorum. Ona karşı bu kadar utanmaz olduğuma inanamıyorum.

Popo yanaklarıma masaj yapıyor, sonra onları açıyor. Parmaklarının dilinin yerini aldığını hissettiğimde yüzüm kıpkırmızı oluyor, böylece kış deliğimi hararetle yalayabiliyor.

Çenesi tenime karşı sert, dili açgözlü, parmakları içimdeki kaslara masaj yapmak için kıvrılıyor.

Aman Tanrım.

"Max."

Bacaklarım titriyor ve sallanıyor. Kalçalarım diline karşı esniyor. Parmaklarının üzerine sertçe boşalırken kalçalarım elinin etrafında sıkışıyor.

Ağzı uzaklaşıyor ve parmakları içimden kayıp gidiyor. Hızla ayağa kalkarak pantolonunu indirdi. Penisini yumrukluyor ve daha fazla zaman kaybetmeden kalın, sert sırtını içime sokuyor.

Haykırıyorum.

"Aferin kızıma. Şimdi seni sikerken beni izle."

Aynada beni inceliyor, gözleri uyarılmaktan neredeyse kararmış. Kendini derinlere gömüyor, kendini dışarı çekiyor ve tekrar tekrar içime giriyor. Leğen kemiğinin her vuruşunda nefes nefese kalıyorum ve sonra inliyorum. Onu her yerimde hissedebiliyorum. Yanaklarım lekeli ve pembe. Vücudum öne doğru atılıyor ve sonra geri çekiliyor. Tüm gücümle makyaj masasını kavıyorum, ellerim uyuşuyor. Max içime şiddetle pompalarken kalçalarımı sıkıca kavıyor. Ayakta durmak neredeyse imkânsız. Gözlerim dalgalanarak kapanıyor, onun görüntüsü tüm duyularımı bastırıyor. Zevk çok yoğun. Kalçalarının her hamlesiyle içimde yıkıcı bir güç oluşuyor.

"Gözlerini aç," diye homurdanıyor.

Gözlerim titreyerek açılıyor. Saçlarımı yumruğuna doluyor ve sırtım eğilip çenem kalkana, boynumu ve boynumdan taşan nabızı ortaya çıkarana kadar çekiyor.

"Siktir." Homurdanıyor. "Al beni, ufaklık. Sana vermem gereken her şeyi al."

Onun muhteşem yüzünü izliyorum. Sıkı ve yoğun. Gözleri hınzır bir tehlike ve coşku fırtınası.

- Kaşları içeri çekilmiş, dişleri kenetlenmiş ve birbirine bastırılmıştı. "Aferin kızıma.

Çok iyi gidiyorsun." Kendimi lavaboya yaslayıp adını mırıldanıyorum. "Max."

Homurdanarak beni daha güçlü pompalıyor. Ve sonra orgasmıyla birlikte siki nabız gibi atarken derin, uzun, neredeyse dayanılmaz bir inilti çıkarıyor.

Başı geriye düşüyor, ağzı açık ve nefes nefese. Ayaklarının dibinde bunalmış bir su birikintisine yığılmamaya çalışıyorum.

Sonunda aynada gözlerimi buluyor. "İyi misin?"

Yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. Tüm yapabildiğim bu. Beni doldurduğu yere doğru bakarken, sikinin kalçalarımın arasından kayışını izliyor. Doğruluyorum ve yavaşça ona dönüyorum, ayak bileklerim kot pantolonumla birbirine bağlı.

Ağzı hala açık. Nefes alış veriş hala kesik kesik. O güzel, vahşi okyanus mavisi gözleriyle bana bakıyor ve yanaklarımı avuçlamadan önce iki eliyle saçlarımı okşuyor. "Çok mu sert davrandım?"

Nazik dokunuşuna doğru ilerlerken başımı sallıyorum. "Hayır."

Gözleri kısıldı. "Eğer çok sert davranırsam, bana durmamı

söylemelisin." Başımı salladım. "Söyleyeceğim."

Sırıttırıyor ve onun bu yönünü görebilen tek kadın olmama bayılıyorum. "Bu gerçek dışıydı,"

Diyor ki.

Temizleniyoruz, Max her zaman yaptığı gibi benimle ilgileniyor. Odadan çıkarken parmaklarımızı birbirine doluyor. Birkaç kişi bize bakıyor. Gözlerim çimenlere kayıyor ve başımı kaldırmıyorum. Yanaklarım utançtan yanıyor. Gürültücüydüm. Max'in de sesi çıkıyordu ama başını dik tutuyor, üzerimizdeki ilgiden hiç etkilenmiyor.

Arabaya doğru yürürken "Çok utaniyorum," diye mırıldandım.

Max sadece güler. "Gülme. Seni becerdiğimde sesin çok güzel çıkıyor."

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Prens büyüleyici değil

Çarşamba gecesi saat 23:00. Max'in parmakları benimkilerin arasından geçiyor, avuçlarımı yatağa sabitliyor. Düzensiz bir vuruş yatak odasının kapısını salladığında arkamdan içime giriyor.

"Siktir," diye inliyor penisini içimde esnetirken. "Şimdi olmaz!"

Zahmetle yastığa doğru inliyorum. "Max," diye yalvarıyorum. Bunu şimdi yapıyorum, benimle alay ettiğinde, onun için çaresiz kaldığımda. Yalvarıyorum. Beni bu kadar muhtaç hale getirdi. Daha önce değildim. Şimdi, orgazm olmadan bir gün geçirmekte zorlanıyorum.

"Max! Bir çağrı aldım." Xander'ın sesi titrer.

Homurdanıyor, iki kez daha itiyor ve sonra sürünerek üzerimden kalkıyor. Ereksiyonu kalçalarımın arasından çıkıp bacağımın üzerinde kayıyor. Bu kadar boş ve doyumsuz olmanın verdiği hisle inliyorum. Yuvarlanarak yatağında dik oturuyorum ve onun odada dolaşmasını izliyorum. Kıyafetlerini tutup çekiştirerek giyiyor. Çok sert ve vahşi nefes alıyorum. Çok ıslak ve muhtacım, ama beni kabul etmesi için donmuş halde bekliyorum.

Sanırım adını fısıldadım. "Max?"

Giyinmeyi bitirdikten sonra aramızdaki sefil boşluğu kapatıyor ve beni dudaklarımdan hızla öpüyor. "Yakında döneceğim."

Sonra da gitti.

Az önce hızla geçtiği kapalı kapıya göz kırpyorum. Karnım huzursuzlukla doluyor. Peşinden koşup gitmemesi için yalvarmak istiyorum, yapışkan olduğum için değil, bir çarşamba günü gecenin bir yarısı yapmaları gereken şeyden iyi bir şey çıkmayacağı için. Gözlerimi kapatarak endişelerimi uzaklaştırıyorum. Sadece aile draması olacak. Ona bir şey olmaz.

"Aile" draması. . .

Ürpererek, üşümediğim halde yorganı vücudumun üzerine çekiyorum. Odasında birkaç dakika yalnız kaldıktan sonra, Toni'nin hâlâ uyanık olup olmadığına bakmaya karar veriyorum. Yatağımın başucundaki masadan telefonumu alıp adını buluyorum ve tuşluyorum.

Zil sesi kesiliyor ve onun güzel sesi duyuluyor. "Görünüşe göre artık Toni ve Cassidy Dizi Gecesi yapmıyoruz çünkü sen Max Butcher tarafından becerilmekle çok meşgulsün. Haftalardır Bamburgh'lu Uhtred'in oğlu Uhtred'e karşı ereksiyon olamıyorum ve bunun sorumlusu sensin."

Gülüyorum ama biraz zayıf bir gülüş. "Özür dilerim. Eminim yakında benden sıkılacaktır."

"*Doğru*. İlk yattığın adamla evlenmeyeceğini ve sinir bozucu küçük veletlere sahip olmayacağını söylediğimi hatırlıyor musun? Yanıldığımı kanıtladın, Altın Kız."

Telefonumu hoparlöre yerleştiriyorum ve külotumu almak için yataktan kaykılıyorum. Genelde çıplak uyurum ama Max yanımda olmadığı sürece kendimi tamamen çıplak rahat hissetmiyorum.

"*Aman Tanrım*, Toni. Kes şunu. Biz sadece. . ."

Tereddüt ediyorum. "Aşığız. Söyleyebilirsin."

Gerçek inkar edilemez. Somut. Nasıl hissettiğimi biliyorum. Kalbim sürekli bir çılgınlık içinde çünkü Max Butcher'a deli gibi aşığım. Bu duyguyu anlatmaya yaklaşılabilecek başka bir kelime yok, o yüzden bu kelime yeterli olacak. . . Aşk. İç çamaşırlarımın içine girip onları yukarı çekiyorum. "*O değil*."

"Oh, tamam," diyor Toni kuşkuyla.

"O değil. Kes şunu. Doğru olup olmadığını bilmediğin halde bunu söylemen benim için adil değil."

Alay ediyor. "Bunun doğru olduğunu biliyorum. Sana *kafayı takmış* durumda. Her boş anınızı birlikte geçiriyorsunuz."

Çarşafın altına girip geniş, boydan boya pencereden bakarken kendi kendime gülümsüyorum. "Ona kafayı takmış durumdayım."

"Evet. Eminim sikişirken harika görünüyorsunuzdur. Bunu

filme almalısın." Avuç içim yüzümle buluştu. "Kes şunu.

Braidy nasıl?"

"O iyi. Biz de iyiyiz. Bu işte iyiyiz. Bunu sevdim." Gülümsediğini duyabiliyorum.

"Seni mutlu duymak hoşuma gidiyor. Dolaptan Gay Diyarı'nın parlak ışıklarına olan yolculuğunu nasıl karşılıyorsunuz?"

"Parlak ve neşeliydi." Gülüyor. "Dışarıdan bakıldığında herkes bizi kabul etmiş gibi görünüyor.

Tek sorun, ailesinin bana tapıyor olması, yani biliyorsunuz, onlarda bir sorun olmalı." "Toni

D'annunzio! Senden hoşlanmak bir kusur değil."

"Onlarla tanışmalısın. Sana bayılacaklar! Oraya her gittiğimde bana çok zayıf olduğumu söylüyorlar ve beni beslemeye çalışıyorlar." İç çekiyor. "Ruhum için gerçekten iyi. *Oh*, çifte randevu yapmalıyız!"

"*Evet*," diye alay ediyorum. "Senin polis sevgilini ve benim pek de itibarlı olmayan erkek arkadaşımı bir araya getirelim ve neler olacağını görelim. Bakalım işler ne kadar çılgıncıdan çıkabilecek."

"Ah benim baş döndürücü teyzem. Bunu hiç düşünmemiştim. Bu sitcho'yu nasıl çalıştıracamız?" "Gerçekten hiçbir fikrim yok."

"Peki, Beyaz Atlı Olmayan Prens nerede?"

"Beş dakika kadar önce aceleyle çıktı ve beni evinde yalnız bıraktı." "Bir arama mıydı? Başka bir bakire mi?"

"Hayır, öyle bir şey değil." Duraksıyorum ve yatağın üzerinde kıpırdanıyorum.

"Sanmıyorum. . ." "*Ooooh*, git evinin etrafında dola." Alkışlıyor. "Fotoğraflarını çek. Bana gönder."

Gözlerimi deviriyorum. "Hayır."

Heyecandan ciyaklıyor. "Xander'ın odasına git. Bana onun iç çamaşırlarından bir çift çal.

Kendimi güzel hissettiğimde onları giyeceğim."

"Aman Tanrım, Toni."

"Ne?" diyor. "Kıçın kuruyana kadar neden gittiğini analiz etmeyi mi tercih edersin?"

Çarşafı kalçalarımın arasına sıkıştırıyorum. "Pek sayılmaz."

"Sence bunun onun *iş*yle bir ilgisi var mı?" İç

çektim. "İşyle bir ilgisi olduğunu biliyorum."

"Bu konuyu onunla konuşmalısın." Bunu en son denediğimde neler olduğunu Toni'ye anlatmak istiyorum ama Max'in güvenine ihanet etmek doğru gelmiyor. Bu konuda konuşmak hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Bu sadece bir iş değil. Kız arkadaşı bu tür davranışlardan hoşlanmıyor diye işi bırakabileceğini sanmıyorum.

Bu eylemler onun sorumluluğunun bir parçası, Luca Butcher'ın oğlu olarak görevi. O bir gangsterin oğlu. Onun için yolsuzluk ve sindirme bir norm, bir ayrıcalık ve soyadının getirdiği bir yük. Acaba hiç bundan kurtulmak istedi mi? Bu düşünceden nefret ediyorum ve hiç sahip olmamış olmayı diliyorum, ayrıca gangster olmayı *sevip sevmediğini* de merak ediyorum.

Gücün sarhoş edici olabileceğini hayal ediyorum.

"Yapamam." Telefonumu elime alıyorum ve kulağıma götürmeden önce hoparlörün sesini kapatıyorum. "Bunu burada konuşamayız."

"Peki, o zaman neden aradın?"

Esniyorum, yatağa daha da sokuluyorum. "Sadece sesini duymak istedim." "Bu iğrenç. Ben de seni seviyorum."

Sonunda telefon yanağımla yastığım arasına sıkışmış halde uykuya dalıyorum. Yatağın etrafında bir hareket duyduğumda vücudum yatağın kenarına doğru yuvarlanıyor. Uykuya dalmışken bilincimi tekrar uyanık dünyaya çekmem biraz zaman alıyor.

Yine de nefes alışım değişmiş olmalı çünkü Max'in derin, hışırtılı sesini duyuyorum. "Uyumaya devam et, ufaklık."

Max yastığımı göğsüme sıkıca bastırarak yatağa geri yerleşiyorum. Uyku duygularımı ve sorularımı uyuşturuyor ve rüyalarımın geri dönmeye başlıyorum.

Hafif bir gümbürtüyle ayakkabıları çıkar. Anahtarları şingirdiyor. Kot pantolonu yer döşemesine düşüyor ve ardından metal bir şey komodinin üzerine çarpıyor.

Gözlerim hızla açılıyor ve gözlerimi dikip bakıyorum. Kalbim boğazıma doğru fırlıyor.

Aman Tanrım.

Bu sesin ne olduğunu biliyorum. Daha önce bir silahın komodinin üzerine konulduğunu duymamıştım ama yine de bir şekilde biliyorum.

Silahını bir kasada sakladığını biliyorum. En azından Bali'de saklıyordu. Onu en son açıkta gördüğümde, vücuduna başka bir kadın bastırmış halde bayılmıştı. Biraz tedirginim.

şüpheleri daha da artırıyor. Sarhoş mu? Geç olmuş olmalı.

Arkama geçip büyük, sıcak bedeniyle beni sarmaladığında yatak eğiliyor. Göğsü sırtıma baskı yapıyor. Sıcak nefesi boynumda ılık ipek gibi hissediyorum. Viski, duman ve ayakkabı boyası kokusu etrafımı sarıyor. Ondan yayılan ısıya rağmen, aniden donuyorum. Battaniyeyi yukarı çekip tekrar ısınmaya çalışıyorum.

İki ruh hali içinde kaldım. Biri onun yanından kaymak ve araştırmak istiyor. Diğeri ise kollarında tekrar uykuya dalmak istiyor. Silahla barışık olmam gerekiyordu. Silahı seviyorum. *Onu* güvende, kontrol altında tutuyor.

Gözlerim kapanıyor. Ayak parmaklarımı oynatarak ayaklarımı yumuşak çarşafın üzerinde kaydırıyorum. Onun güzel vücudunun benimkine nasıl baskı yaptığına konsantre olmaya çalışıyorum, onun yatağında olduğum için bile ne kadar şanslı olduğumu kendime hatırlatmaya çalışıyorum. Soru sormayacağıma dair kendime söz verdiğimi hatırlayarak, uykuya dalmak için onu takip etmeye çalışıyorum.

İşe yaramıyor.

Parmaklarımı elinin etrafına doluyorum ve altından kalkarken kolunun tüm ağırlığını üzerimden kaldırıyorum. Yatak hareket ettiğinde nefesimi tutuyorum ama o sadece diğer yöne doğru dönüyor. Çıplak ayaklarım döşeme tahtalarına çarpıyor ama ses yok. Silahına bakmak için parmak uçlarımda ilerliyorum.

Ağır görünüyor.

Silahı tutup birine doğrultmakta zorlanırdım. Bir silahın ağırlığını hiç bu kadar düşünmemiştim. Filmlerde herkes silahı kaldırabilir, çocuklar bile. Ama Max'in silahına bakınca, muhtemelen doğrultup hemen ateş edebilirim diye düşünüyorum, ama tereddütlü olsaydım ya da bir bankayı soysaydım ya da birini tehdit etseydim. . *Aman Tanrım*, neden böyle bir düşünceye kapıldım ki?

Başımı sallıyorum ve sertçe yutkunuyorum. Geriye doğru adım atarken ayaklarım aniden yerdeki kıyafetlerine takılıyor ve neredeyse tökezliyorum. Eğilip hepsini topluyorum. Onları tuvalete taşıdıktan sonra giysi sepetine bırakıyorum.

Tüm sıcaklık ve renk yüzümden akıp gidiyor.

Gömleğinin her yerine kan sıçramıştı.

Yaralanmış.

Göğsüm o kadar sıkışıyor ki, nefes nefese kalmak istiyorum. Yanına koşarak başucu lambasını açıyorum ve yorganı geri çekiyorum, onun ... olmasından korkuyorum. . mükemmel.

Temiz.

Ellerim battaniyenin üzerinde titriyor. Çıplak gövdesi yükselip alçalırken ona bakıyorum, sonra gözlerini açıp benimkilere diktiğini görmek için yukarı bakıyorum. Geriye doğru sıçradığımda bileğime hamle yapıyor ve beni yatağın üzerine çekiyor. Beni altına aldı ve sabitledi. Yanlışlıkla avucumu boğazıma bastırdığımda, nabzımın parmaklarımın altında çırpındığını hissediyorum.

Sert, üzgün ve kararlı bir bakış beni yatağa çiviliyor. "Ne yapıyorsun?"

"Yaralandığını sanmıştım," diye zar zor fısıldıyorum. Kararsız sesime rağmen korkmuyorum. Bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum. Sarhoş ve üstümde çıplak. Penisi kalçama bastırıyor ve ben

irkildi, heyecanlandı ve endişelendi ama korkmadı.

"Seni ne-" Konuşmayı keser ve omzunun üzerinden silaha bakar. Sanki varlığı kafasını karıştırmış gibi gözlerini kısarak bakıyor. "*Siktir*," diye tıslıyor.

"Sorun yok." Yanağına dokunarak gözlerini tekrar bana çeviriyorum. "Onu gördüm." Bakışları içime işliyor. "Evet. Ve?"

Sevdiğim adamın savunmacı gri gözlerine bakıyorum. "Gömleğindeki kan. Yaralandığını sandım. Panikledim."

Dudakları seğiriyor. "Benim için endişelendin mi?" Alaycı bir kıkırdama çıkarır. "Aklına gelen ilk şey bu muydu? Silahı gördükten sonra bile mi?"

"Evet," diye itiraf ediyorum.

İç çekerek alnını benimkine bastırıyor. "Kötü bir adam olduğumu biliyorsun, değil mi? Bunu bildiğini sanıyordum."

Dudaklarını iffetle öpüyorum ve gözlerimizi kapatıyoruz. Boynunun iki yanını kavırıyorum ve alnımı onunkine sürtüyorum. Aramızdaki duygular yoğun ve bunaltıcı. "Sen pek çok şeysin Max Butcher, ama kötü bunlardan biri değil."

Hüzünlü ve şüpheli bir kahkaha atıyor ve sesi boğazımdan bir hıçkırık çıkmasına neden oluyor. "Bu gece bir adamın ölümünü izledim," diyor yumuşak bir sesle.

Gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı dökülüyor. Daha fazlası kulaklarımda birikiyor. Sözlerini gerçekten algıladığımdan emin değilim ya da belki de onunla o kadar doluyum ki artık başkalarını umursamıyorum. Ya da belki bencilim. Ya da belki de böyle bir şeyin olmasını bekliyordum ve şimdi olduğu için bir şekilde hazırım. Bali'deki konuşmamızı hatırlıyorum.

"İNSANLARA ZARAR VERİYOR MUSUN?"

"Senin gibi insanlar değil. Sadece benim gibi insanlar."

"Ama sizin gibi insanların onları seven benim gibi insanları var."

"AMAN TANRIM." İnledim. "İyi misin?"

"İşte yine başladın. . . Evet, Cassidy. *Ben* iyiyim."

Fiziksel olarak iyi olduğunu bilsem de ruhunun sakinleştiğinden emin değilim. Bu gece içinde bir karanlık hissediyorum. Nefes alışında. Gergin vücudunda.

"O ne yaptı, Max?" Sesim titriyor ve avuçlarım boynuna doğru titriyor. "Bir insan ne yapmak zorundadır?"

Dudaklarımı usulca öpüyor. "Ya o ya biz."

Ağzının içine hıçkırıyorum. "Max, *hayır*. O kadar siyah ve beyaz değil. Olamaz."

"O kötü bir insandı, ufaklık." "Ama
o *bir insandı*."

Alnını benimkine dayayıp inliyor. "Bunu bildiğini sanıyordum!" "Ne
bildiğimi bilmiyorum!"

Alnını kaldırdığında göğsüm sıkışıyor, kendini onun yokluğuna hazırlıyor. Gitmek üzere
olduğunu biliyorum. İstirabımı görmesini istemediğim için yüzümü kapatıyorum.

Parmaklarım benimkilerle birleşiyor, avuçlarımı çekip acımı ortaya çıkarıyor. Gözlerimiz
buluşuyor. Başparmağını titreyen alt dudağımın üzerinde sahiplenici bir şekilde gezdiriyor ve beni
yakından inceliyor. Kafa karışıklığım, gerçekler ve kendi kendime dayattığım saflığım yüzünden
sessizce ağlıyorum.

Hafifçe yüzünü buruşturuyor. "Bunu hâlâ benimle yapmak istiyor musun?"

Kalbim acıyor. "Seni seviyorum, Max Butcher. *Her zaman* seninle olmak istiyorum."

Bana yavaşça göz kırptıyor ve aman Tanrım, az önce ona onu sevdiğimi söylediğime
inanamıyorum. Bir adamın ölümünü izlediğini itiraf ettikten hemen sonra bunu yaptığımı
inanamıyorum.

Berbat durumdayım.

Ama sonra sırt üstü dönüyor, beni üstüne çekiyor ve kalçalarımı açıp üzerine oturana kadar beni
itip kakıyor. Ensemde tutup beni öpmek için çekmeden önce omurgamı okşuyor.

Dili ağzımın içinde kayarak inlememe neden oluyor.

"Seni istiyorum," diyorum sesimde çaresizlikle. Şu anda ona yakın olmaya ihtiyacım var.
Cassidy ve Max dünyamızda kaybolmaya ihtiyacım var.

Sanki fiziksel acı çekiyormuş gibi beni öpüyor. Sonra beni ereksiyonunun üzerinde yeniden
konumlandırmadan önce külotumu çıkarmama yardım ediyor. Daha önce hiç üstte olmamıştım.
Kontrolün onda olmasını seviyor.

Meme uçlarım göğsünü sıyrıyor, hassas tomurcuklar sıkışıyor. Beni boyundan aşağı
kaydırırken inlemeye başlıyorum. Bu yeni bir penetrasyon seviyesi. Hiçbir açığı derinliği
engellemiyor.

Öpüşmemizi kesip beni dikleştiriyor. Sonra elleri tekrar kalçalarımın, onu hangi seviyede
tutacağımı kontrol ediyor. Ona bakıyorum. O da bana bakıyor ve sonra beni sonuna kadar zorlarken
gözleri dalgalanıyor. Vücudum onun son santimlerini tüketmek için zorlanıyor. Hafifçe geri
çekildiğimde, küfrediyor ve kalçalarımı yerinde tutarak penisini içimde karıştırıyor.

"Max," diye

haykırdığımı sanıyorum.

Gözlerim sıkıca

kapanıyor.

"Sorun yok ufaklık. Sadece bir an acıyacak." Derin ve uzun bir iniltinin arasından kelimeleri zar
zor çıkarıyor.

İçime girmiyor.

Ama aynı zamanda uzaklaşmama da izin vermiyor. İçimde nabzının attığını hissedebiliyorum. Onun ereksiyonunun köküne sarılmış olma hissine alıştığım için nefes nefese birkaç saniye hareketsiz kalıyoruz.

"Aşağı bak," diye nefes alıyor. "Sikimi yutan şu güzel küçük amcığına bak."

Tanrım, konuşma şekli.

Gözlerimi zorla açıyorum ve beni açtığı, genişçe yaydığı yere bakıyorum. Penisi esniyor. Klitorisim onun düzgün koyu kahverengi kasık kıllarına bastırıyor ve ikimizin görüntüsü beni zevkten uçuruyor. Beni cesaretlendiren Max, kalçalarımı tekrar hareket ettiriyor, beni yavaş, derin, uzun dalgalar halinde onun boyunca yuvarlıyor. Doldum, onunla tıka basa doluyum. Orgazmım beni çağırıyor, çok yakın. . .

Kalçalarımı kıvrıp klitorisimi ona sürtüyorum.

İnliyor, beni *alma* ihtiyacıyla boğuşurken parmakları kalça kemiklerimin etrafında bükülüyor. Özlem, ateşli ve yoğun, içimde demleniyor.

"Bunu tekrar yap," diye yalvarıyor.

Max Butcher *bana* yalvarıyor.

Kalçalarımı tekrar döndürüyorum ve elleri göğüslerime gidiyor, avuç içleri sıkı meme uçlarımı uyarıyor. "*Max*," diye inliyorum.

"*İyi* kız. Adımı inletmen hoşuma gidiyor."

Üstünde daha hızlı hareket ediyorum. İçimde, rahim ağzıma doğru bastıran ereksiyon hissi beni tüketiyor.

Gözleri -ağır ve şehvet dolu- benim onun ereksiyonu üzerinde tepeden çalışmamı görüyor. Kontrolü bana veriyor ve bu süreçte tüm soğukkanlılığını yitiriyor. Bir güç duygusu hissediyorum. Kendimi ona isteyerek ve sık sık verdim, o da alıyor ve ben buna bayılıyorum. . . Ama şu anda dizginler benim elimde. Hızı ben kontrol ediyorum. Hareketi. İçimden daha fazla nem kayana kadar, bir karıncalanma klitorisimi bükene kadar kalçalarımı onun üzerinde kıvrıyorum. Sıcak basınç uyluğumdan yukarı doğru ilerleyip, bacaklarımın arasına çarpmadan önce karnımı işgal edene kadar.

Sert boşalıyorum. "*Max!*"

Dişlerini sıkıyor ama kıpırdamıyor.

Sanırım ona işkence ediyorum.

Kendime geldiğimde kalçalarımı yavaşça daireler çizerek hareket ettiriyorum. Orgazmdan nefes nefese kalmış ve uğuldarken, dayanıklılığımı korumaya çalışıyorum. Yüzünü izliyorum, güzel, gergin, zevkli ve frenlenmiş ifadesini. Kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve elleri vücudumda geziniyor.

Karnımı okşuyorlar, göğüslerimi avuçluyorlar ve sonra saçlarımı avuçluyorlar.

Çok hafifçe çekiştiriyor, gözbebeklerinde cinsel öfke alevleniyor. "Beni sevdiğin gibi becer."

Aman Tanrım.

Kendimi onun gözlerine sabitleyerek geriye yaslanıyorum ve kaslı kalçalarını kavriyorum. Pelvisimi gerçekten çalıştırmaya başlıyorum, kaldırıyorum ve sonra onu tekrar içine almak için arka tarafımı aşağı kaydırıyorum. Tekrar ve tekrar. Çok derin. Çok ezici. Göğüslerim zıplıyor. Kalçalarım onu içeri çekmek için aşağı yuvarlanıyor ve onu dışarı çıkarmak için kıvrılıyor.

"Siktir!" Beni daha sıkı kavırıyor, parmakları tenimi ısırıyor. Sonra bir tokatla kalçalarımaya yapışıyor, sıkıca kavırıyor ve beni kalçalarına doğru itiyor. Ve şimdi elleri beni ona doğru tutarken, boşalırken içime doğru itiyor. İnlemeleri uzun ve yoğun. Penisi nabız gibi atıyor, içime boşalıyor ama

yer yok, bu yüzden penisinin şaftından aşağı patlıyor ve birleştığımız yerden dışarı dökülüyor.

Onun orgazmını da kendi orgazmım kadar yoğun hissederek bir diğerine geçiyorum ve tekrar boşalıyorum. Onu öpmek için öne eğildiğimde ellerim yüzünü kavırıyor, vücudum onunkine düşene kadar dalgaya biniyorum.

Onu sertçe ve umutsuzca öptüm.

Ona duyduğum koşulsuz sevginin her zerresiyle onu öpüyorum.

Koşulsuz.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Nefes kesen çekiciliğini koru

Tuvalet bloğuna birkaç kız girdiğinde makyaj masasının üzerine eğilmiş, şeffaf dudak parlaticısı sürüp kendimi iyice inceliyordum. Beni gördüklerinde donup kaldılar. Sanki alnımda bir 'tekmele beni' işareti var. Saçımı ve makyajımı kontrol etmeye devam ederken onlara yan gözle bakıyorum. Farklı kabinlere ayrılmadan önce birbirlerine fısıldıyorlar.

Küçük bebek mavisini elbisemi düzelttikten sonra parmaklarımı saçlarımda gezdiriyor, hacim kazandırmak için kabartıyorum. Kendimi büyük bir sahtekâr gibi hissediyorum. Şu anda mükemmel olmayı neden bu kadar önemseydiğimi bilmiyorum. Bu sadece

- Bu geceden önce Max ile Bölge'de gerçek bir randevuya çıkmadım ve herkes şimdiden onun benim için fazla iyi olduğunu düşünüyor.

Aynadaki kız mutlu görünüyor. Ben mutluyum.

Bazen ona ilham veren adamın ahlaki pusulası göz önüne alındığında bu kadar mutlu olduğum için kendimi suçlu hissediyorum. Ama çoğu zaman hissetmiyorum. Beni ne kadar gerse de, erkek arkadaşımın bir gangster olduğunu kabul ediyorum.

Silahı kabul ediyorum.

Onunla ne yapacağını kabul ediyorum.

Ailesi için doğru kararları vereceğine inanacak kadar karakterine güveniyorum. Çünkü sonuçta önemli olan tek şey onlar. Onun ailesi ve benim ailem. O ve ben. Max çok güzel, sadece şu anda biraz kırılmış durumda ama bir gün düzeleceğine inanıyorum.

Kızlar teker teker tezgâhlarını terk edip beni dikkatle incelerken yüksek sesle iç geçiriyorum. Parlaticımı ve çantamı toplayarak onları benim hakkımda rahatça dedikodu yapmaları için yalnız bırakıyorum.

Odada ilerlerken Max'in gözlerinin beni takip ettiğini hissedebiliyorum, bu yüzden bakışlarını yakalıyorum. Çapkın bir yürüyüş taklidi yaparak çalımımı abartıyorum, kalçalarım sarkık ve tepeden sallanıyor. Gülüyor ve işte bu yüzden asla havalı olamayacağım. Beni olduğum gibi

seviyor.

Kabin koltuğunda onun yanına
kaydım. Çok rahat.

Bu gece koyu mavi bir gömlek ve siyah yelek giymiş, güçlü bir genç adam gibi görünüyor.

Kalın dövmele kolunu koltuğun üstüne dayamış, sahnedeki canlı caz grubunu izlerken saçlarımla ve boynumla oynuyor. Max viskisini yudumlarırken ben de portomu yudumluyorum. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ama Max müzik ve tabii ki özenle hazırlanmış menü nedeniyle burayı seveceğimi biliyordu.

Bana canlı müzik ve kaliteli yemeklerin çarpıştığı 1950'lerden kalma bir kulübü hatırlatıyor. Gürültülü, hareketli, canlı ve şık. Tarım Bakanı bizden bir kabin ötede oturuyor. Tam bir sahne.

Elit bir şey
sanırım. Ve
eğlenceli.

En sevdiğim Frank Sinatra şarkısı çalıyor - "The way you look tonight". Max parmaklarını omzumda, boynumda ve saçlarımda gezdirmeye devam ediyor. Ona bakıyorum ve o da bana sırtarak şarkının sözlerini söylüyor. Cenneteyim. Şu anda daha fazla sevgi hissedebilseydim, kalp krizinden ölürdüm.

Max'in burnu kulağıma değiyor. Nefesi boynumda geziniyor ve tenimi ısıtıyor. Ben müziğe konsantre olmaya çalışırken, dili kulağımın kabuğunda geziniyor. Tam bana doğru döndüğü anda dizlerim birbirine yapışıyor. Sol eli kalçalarımın arasından kayıyor ve dizimi minderin üzerine kaldırıyor. Parmakları külotumun içinde hareket ediyor. İçime giriyor.

"Max. Hayır," diye fısıldıyorum, gülümseyerek ve nefes nefese.

Sırtımı diğer masalara dönerek onun elini ve benim yüzümü herkesin görüşünden saklıyorum. Beni yavaşça parmaklıyor, doğru noktada kıvrılıyor. Olmuyormuş gibi davranmaya çalışıyorum ama başımı omzuna koyup inlemek istiyorum.

Parmakları sanki her sinir ucu için bir yol haritası varmış gibi her hassas noktaya dokunarak hareket ediyor. Tanrım, kendimi tutamıyorum. Utanmadan, kalçalarımı parmaklarına doğru yuvarlıyorum, onlardan ihtiyacım olandan daha fazlasını alıyorum.

Elini bacaklarımdan arasından çektiğinde yumuşak bir inlemenin yarısındaydım. Parmak eklemleri masanın alt tarafına çarparak bardakları şingirdattı. İrkilerek ona bakıyorum ama omzumun üzerinden bana bakıyor. Yanaklarım yanarken, arkamda duran ve masamızın yanında sinirli bir şekilde ayaklarını sürüyen bir adam görüyorum. Gözlerimi aceleyle tekrar Max'e çeviriyorum.

"Üzgünüm Max," diye başladı adam. "Ama puro salonunda görmek isteyeceğinizi düşündüğüm biri var." Max boynumun kemerini tutuyor. "Delirdin mi sen? Burada sevgilimle olduğumu görmüyor musun?" "Onu görmek isteyeceksin," diye bastırıyor.

"Yapmıyorum!" Max az önce içimde olan iki parmağını ağzına sokup emiyor, bir yandan da diğer adama ters ters bakıyor. Adamın Max'in ne yaptığını bilip bilmediğinden emin değilim ama yüzümü avuçlarımla kapatıp mahcup bir gülümsemeyi bastırıyorum. Parmaklarımdan arasından Max'e bakıyorum. O bana sırtıyor ve ben kıkırdayarak başımı sallıyorum.

Tehdit.

Max sonra o iki parmağını viskisine daldırır, döndürür ve bardağı boşaltır. "Yapacak daha iyi işlerim var. Git bana başka bir içki getir."

Sinirli bir şekilde ayaklarını sürüyen adam, "Ona göz kulak olmamı söylemişsiniz. . Hatırladın mı? Geri döndüğünde-"

"Evet, tamam. Pekala. Tamam. Nina'yı Cassidy ile oturması için buraya gönder." Kalbim boğazıma düğümlendi. "Max, hayır. Nereye gidiyorsun?"

Gidebilmek için beni kabinden uzaklaştırmaya çalışıyor. "Uzun sürmez. Beş dakika."

Hareket etmeyi reddediyorum. "Yapma. Yapmanı istemiyorum." Kendimi azarlamaya hazırlıyorum ama onun yerine bir kez daha arkamdaki adama bakıyor. Adam hızlı adımlarla uzaklaşıyor ve bizi yalnız bırakıyor. Max'in ifadesi şimdi yumuşak ve eğlenceli ve tüm dikkati benim üzerimde.

Eliyle boynuma ve omzuma masaj yapıyor. "Beş dakika, ufaklık."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Şu anda ne yapman gerekebilir ki?"

Bana sırtıyor ve başını eğiyor. "*Küçüğüm*, beş dakikaya geliyorum. Bu süre içinde ne kadar sorun çıkarabilirim? Saat tut."

Gözlerimi deviriyorum. "Peki, *tehdit*. Ama o zaman benimle dans etmek zorundasın." "Zaten yapmayacağımı mı sanıyorsun?"

"Gerçekten mi? Benimle dans mı edecektin? Herkesin önünde?"

"Neden şaşırdın ki? Ben lanet olası görkemli bir dansçıyım."

Gülüyorum ve o da masadan kayarak kalkıyor. Diğer adamı barın arkasındaki bir odaya kadar takip ederken iç geçiriyorum. Benimle nasıl çalışacağını çok iyi biliyor.

Yanık sarı saçlı, uzun boylu bir barmaid yanıma geliyor ve kabinin karşı tarafına oturuyor. "Bana sizinle oturmam söylendi. Ben Nina." Bana doğru tatlı tatlı gülümserken ellerini önlüğüne sürüyor. Sevimli, kıvrımlı üst dudağı ve koyu kirpiklerle çevrili menekşe mavisi gözleriyle çok çekici.

Bacaklarımı çapraz yapıyorum. "Tamam, istemiyorsan yapmak zorunda değilsin." Başını sallıyor. "Evet, istiyorum."

"Tamam." Boş boş dudağımı ısıriyorum. "Arkada ne var?"

Soru sorarcasına başını kapıya doğru eğiyor. "Orası mı? Puro salonları."

"Güzel. Kimse oraya geri dönebilir mi?"

Masaya yaslanıp tırnaklarına vuruyor. "Hayır. Bu sadece VIP'ler için." Bir heyecan dalgası hissediyorum. "Oraya geri dönebilir miyim?"

Güzel gözleri etrafa kayıyor. "Sanırım. Max'le birliktesin."

Yüzümü hınzır bir sırıtma kaplıyor. "Yani şimdi kalkıp oraya gidebilirim ve sen de bana izin verir misin?"

İç geçirdi. "Evet. Ama neden istediğini bilmiyorum."

"Neden?"

"Çünkü sadece iş konuşan iş adamlarıyla dolu. Ve kaymaklarla. Senin gibi bir kız için doğru yer değil."

Ona göz kırpıyorum. "Pardon? Benim gibi bir kız mı?"

"Sakin ol." Hafifçe kıpırdanıyor ve göğüsleri gömleğinin altında hareket ediyor, şehvetli ve ağır.

Çarpıcı bir kadın. İş kıyafetlerinin dışında tam bir şov kadını olduğunu hayal ediyorum. "Rencide etmek istememiştim.

Sen. Sen Max'in kavalyesisin. Onları görmek için orada değil. Burada seninle birlikte. Sen onlardan daha iyisin ve o seni çok koruyor."

Niyetini dinlemeye ve sözlerini takdir etmeye çalışıyorum ama tamamen yabancı biri bana erkek arkadaşımın niyetleri ve duyguları hakkında fikir verdiğinde kendimi huzursuz hissetmekten alamıyorum. "Pardon, ne dedin?"

Yüzümdeki gergin ifadeye rağmen gülümsüyor. "Dünyayı senin için güzel tutmak isteyecektir." "Ne?" Porto şarabımı yudumluyorum. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü anlayabiliyorum. Max'i çok uzun zamandır tanıyorum." Kaşlarım birbirine yaklaştı. "Ne kadar zamandır?"

Erkek arkadaşımınla seks yapmış.

Kendimi hasta hissediyorum.

Sorumu geçiştiriyor. "Sarhoş erkekleri ve etraflarında onların gözüne girmek için her şeyi yapabilecek kadınları gördüğünüzde, dünyanın ne kadar sapkın olduğunu fark ediyorsunuz. Erkekler ne kadar hasta olabiliyor. Sizi o manzarayla lekelemek istemiyor. Ancak aristokrat bir kitleyi bir araya getiren kulüplerin de işlerini halledebilecekleri özel bir inzivaya ihtiyaçları vardır. İşte puro salonu budur."

Gözlerimi deviriyorum ve kolumu koruyucu bir şekilde karnıma sarıyorum. "Ben narin bir çiçek değilim. Erkekleri tanırım."

Başını eğiyor. "Öyle mi?"

Yutkunuyorum. "Evet."

Bana tekrar gülümsüyor. "*Bu* adamları tanımıyorsun."

Kolum mide bulantısıyla yuvarlanırken midemin etrafında sıkılıyor. "Max'i ne kadar *iyi* tanıyorsun?" "Çok iyi. Eskiden yan dairelerinde oturdum," diyor kesin bir ifadeyle. "Uzun yıllar boyunca." "Ve?" Ona soru dolu gözlerle bakıyorum. "Erkek arkadaşımınla yattın."

Gülüyor. "Hayır."

"Neden sana inanmıyorum?"

Daha yüksek sesle gülüyor. "Eskiden Bronson'la yatardım. Max'le değil."

Birdenbire tekrar nefes alabiliyorum ve karnımdaki dalga sakinleşiyor. *Bronson*. "Oh. Vay canına. Ne oldu?"

Omuz silkiyor ve gülümsemeye çalışıyor ama alnı sanki zorluyormuş gibi gergin. "Yok bir şey. Sadece benden hiç hoşlanmadı."

"Ah." İçimi çektim ve ona karşı bir şefkat hissettim. Kasap Çocuklar bağımlılık yapıyor. Eğer Max'e olan aşkım karşılıksızsa -ki belki de öyledir- ayrıldıktan sonra bir daha asla bütün bir insan olamam. Onun üzgün ama kararlı bakışlarını buluyorum. "Ama ondan *hoşlanıyordun*."

Saçlarını savururken gülüyor. "Beğendin mi? O çılgın orospu çocuğuna hâlâ aşığım." "Bu durumda sen de ona orospu diyebilirsin!" Kelimeler ağzımdan dökülüyordu.

İkimiz de gülüyoruz ve sadece bir kasap çocuğa aşık olan kızların anlayabileceği bilmiş bir sırıtışı paylaşıyoruz. Bu aşk tüketiyor. Eminim Bronson'a aşık olmak da Max'e aşık olmak kadar yoğundur. Aynı derecede bunaltıcı. "Git bul onu. O bekâr!"

Küçük bir iç geçiriyor ama dudaklarında hâlâ bir gülümseme var. "Muhtemelen hep bekar kalacak." Başımı salladım. "Fark ettim. Çok yalnız."

"O bir romantik ve Shoshanna'nın ötesini asla göremedi."

Masaya doğru eğildim. "Shoshanna kim?"

Ağzı açık kaldı. "Shosh'u bilmiyor musun?"

Max boğazını temizliyor ve gölgesi bir anda üzerimizi örtüyor. "Shosh kardeşimin işi.

Ve sen, ufaklık, bana bir dans borçlusun."

Başımı kaldırıp onu inceledim, bana ne yaptığını söyleyecek bir şey arıyordum. . .

Kan gibi. Ama giydiği koyu renkler herhangi bir kavga izini kamufle ediyor.

Gülümseyerek bana elini uzattı. Elini tuttuğumda beni ayağa kaldırıyor, bir kolunu ortama doluyor ve beni ayak parmaklarımın ucuna kaldırıyor. Onu derinden öpüyorum.

Sonra dans pistine doğru yürüdük. Müzik yavaş ve romantik bir hal alırken, kollarımla onun belini sarıyorum, sallanırken ona sarılıyorum.

"Az önce ne yaptın sen?" Kulağımın diğer tarafında atan kalbini dinlerken soruyorum.

Beni kendine doğru çekiyor, iki kolunu omuzlarıma doluyor, bir eli başımın arkasını okşuyor, parmakları saçlarımda geziniyor. "Twitter'daki fotoğrafımızı hatırlıyor musun?"

"Nasıl unutabilirim ki?" Kalp atışlarıyla aynı ritimde yavaş ve ağır nefes alarak söylüyorum.

"Kardeşim sinir krizi geçirdi."

"Bazı yorumları hatırlıyor musun? Özellikle de sen ve diğer erkeklerle ilgili olanları?" Aceleyle nefes veriyorum. "Evet."

"Bunu bir daha yapmamalarını sağlıyordum." "Max."

Gömleğine göz kırpyorum. "Bunu unutmamı söylemiştin."

"Hayır. *Sana* unutmanı söyledim. İcabına baktım. Gerçekten de rastgele bir adamın söylediği şeyleri söylemesine izin vereceğimi ve onlarla konuşmayacağımı mı düşündün?"

Bu soruya verecek bir cevabım yok ama birden aklıma aldığım rastgele mesajlar geldi. Muhtemelen Max'e söylemek iyi bir fikir değil. .

Ona karşı iç çekerek, caz grubu yumuşak bir melodi çalarken ve sahnedeki sarışın kız sonbaharda Chicago hakkında şarkı söylerken onu dinliyorum. Sesi tatlı ve melodik. Bu peri masalı ortamına mükemmel bir uyum. İlişkimizi resmileştirdikten sonra bile böyle anları hiç hayal etmemiştim. Açık alanda. Tüm gözler görsün diye. Max Butcher'la bir tür gizli aşk ilişkisini kabullenmiştim. Bu çok, çok daha iyi.

"Seni sevdiğini söyleyen başka kızlar oldu mu?" Cevabı zaten bildiğim halde soruyorum.

Nasıl yapamazlar?

İç çekişini göğsünde hissediyorum. "Evet"

"Peki onlara hiç onları sevdiğinizi söylediniz mi?"

Parmakları saçlarımı hafifçe sıkıyor. "Ne yapıyorsun ufaklık? *Sence* de öyle değil mi?

duymuş olabilir mi?"

"Hayır." Belini sıkıyorum. "Bilmiyorum.

"Hareketlerime bak ufaklık. Sana her gün nasıl hissettiğimi davranışlarımla anlatıyorum."

Başımı göğsüne doğru sallayarak, bu konuyu şimdi açtığım için kendimde hayal kırıklığı yaratıyorum. Nina'nın Bronson hakkında söylediklerinden sonra, sanırım Max'in duygularına karşılık verdiğini duymak istiyorum. Beni sevdiğini söylemesini istiyorum. "Seni sevmem senin için bir şey ifade ediyor mu?

"Tabii ki öyle." Beni kendisinden uzak tutuyor, elleriyle başımı okşuyor. Çenemi kaldırarak gözlerimin içine bakıyor. "Bu benim için *her şey* demek. Neden bana bunu soruyorsun?"

"Ama bunu daha önce de duymuştun," diyorum.

Sanki bu söylediğim en aptalca şeymiş gibi gülümsüyor. Başını sallayarak beni tekrar göğsüne çekiyor ve benimle birlikte sallanıyor. "Beni tanımayan kızlardan. İçlerine girdiğimde bayılıyorlar. Beni değil, sikimi seviyorlar."

"Sevişirken çok şey ifade ediyorsun, Max. Seni başka kızlarla düşündüğümde midem bulanıyor," diyorum ona daha sıkı sarılırken.

"Hiçbir zaman bir şey ifade etmediler. Ve kesinlikle onlarla sevişmedim."

"Yine de onlara kendinden bir parça verdin," diyorum. Sadece bu sözler bile beni hasta ediyor ama o anlamıyor gibi görünüyor. "Bunu görmüyor musun? Beni görmüyor musun? Sevişirken beni görmüyor musun?"

Hırıltısının gümbürtüsünü hissediyorum. "Evet, seni görüyorum. Ama bakıyorum."

"Onlar da görüyor. *Seni* görüyorlar. Ya sen benim ilkim olmasaydın? Diğer kişi beni böyle görürdü. Bu seni rahatsız etmez miydi?"

Parmaklarımın altında sırtı iyice geriliyor. "Buraya gel," diye fısıldıyor ve parmaklarımızı birbirine doluyor. Beni daha önce girdiği kapıya doğru çekiyor. Kapı arkamızdan kapanıyor ve ses geçirmez olmalı çünkü artık şarkı söyleyen kızı duyamıyorum.

Merakla koridora baktım. Zengin kırmızı bir halı uğursuz bir kapıya açılıyor. Duvarlarda aynalar asılı. Max beni duvara bastırırken bakışlarımı tekrar ona yönlendiriyor.

Çenemi kaldırıyor, gözleri bana sabitlenirken büyüyor. "Benden ne istiyorsun? Bütün o kızlarla seks yapmadan duramam. Bitti artık."

"Biliyorum."

"Peki ne istiyorsun?"

"Sadece istiyorum. . ."

"Hadi ciddileşelim ufaklık. Gerçekten istediğin bu, değil mi? Ben böyle hissediyorum." Kapıyı işaret ediyor. "Dışarıda sen Cassidy Slater'sın. Balerin. Sen lanet bir meleksin." İki avucunu da başımın iki yanındaki duvara bastırıyor. "Ama benimleyken, sen *benim* Cassidy Slater'ımsın. Yüksek sesle söylemediğin her şeyi yapıyorsun. Küçük tatlı bedenini kirli zevklerim için kullanmama izin veriyorsun. Ve geçen gece *beni* becerdin, Cassidy." Dudakları kulağımla buluşurken elleri duvarda esniyor ve neredeyse nefesim kesiliyor. "Senin başka biriyle o Cassidy

olduğunu düşünmek bana bir şeyler yapıyor. Seni tadabilen tek erkek benim. Seni boşaltan. Geçen gece seni doldurdum ve sanki lanet olası bir

Dini bir deneyim. Seni sevdiğimi söylemeyebilirim ama sana karşı korkunç bir sahiplenme duygusu besliyorum Cassidy. O yüzden ikimize de bir iyilik yap ve aklımı kaçırmamı istemiyorsan bana başka bir erkekle birlikte olsan nasıl hissedeceğimi sorma."

Ve nefesim beni aceleyle terk ediyor.

Yanaklarını kavrayarak, hızlı ve yumuşak bir öpücük için onu kendime çekiyorum. "Özür dilerim. Haksızlık ettim." Birlikte yavaşça nefes alıyoruz. "Sadece kelimeleri söylediğini duymak istedim. Hepsi bu."

Yüzü gergin, dişleri gıcırdayarak okşamama doğru ilerliyor. "O değil-"

"Duymak istediğim her şeyi söyledin. Eylemlerinle bana anlatmaya devam et, Max."

Max aniden kaşlarını çatarak başını koridorun sonundaki kapıya doğru çeviriyor. Baktığımda Jimmy'nin kollarını açmış selam verdiğini görüyorum.

"*Cassidy*," diye cilveleniyor. "Ne kadar hoş bir görüntün var. Max, onu bizden saklıyormuşsun." Max dik durur. "Onu oraya geri götürmeyeceğim."

Jimmy, Max'in ses tonundan kafası karışmış gibi görünerek, "Hayır, tabii ki hayır," diyor. "Bu senin için uygun değil

Bedda'nın kız arkadaşı. Ama onu yarın akşam getirmelisin. Ona müzayededen bahsettin, *değil mi*?" Max başını sallar. "O meşgul."

"Oh, Max. Hayır." Bize doğru yürüyor, siyah paltosu sallanıyor, altındaki koşum takımı hafifçe dışarı çıkıyor - kasıtlı olarak. "Onun sergilemesi için mükemmel bir parçam var. Yarım karat *Diamante rosa* olanı biliyor musun? *Se*. Getireyim mi? *Piffavuriii*? Boynunda gördükten sonra kim karşı koyabilir ki?"

Max'in sert ifadesini inceliyorum, "O meşgul, Jimmy" diyor.

Sahte gülümsemem genişliyor ve kirpiklerimi Jimmy'ye tatlı tatlı kırıştırıyorum. "Aile yemeğim var," diye yalan söylüyorum. Ellerini önünde birbirine vuruyor. "*Nun m'anterezza*. Gerçekten ısrar etmek zorundayım."

OTUZUNCU BÖLÜM

Cam kırılıgandır. Ayrıca keser.

Verandada beklerken Max'in siyah papyonunu düzeltiyorum ve bacaklarımın arasında oluşan arzuyu görmezden gelmeye çalışıyorum. Özel dikim kömür yeleği ve siyah gömleğinin içinde seks ve tehlike gibi görünüyor. Silahının pantolonunun arkasına sokulmuş, gömleğinin altında saklı olduğunu bilmek bile tahrik olmamı azaltmıyor. Max'in vücudumu süzerkenki ateşli bakışları tarafından körüklenen bir tahrik.

Bileğime kadar uzanan, vücudumu saran fildişi bir elbise giyiyorum. Geniş bir yırtmaç bacağımla boydan boya geçiyor. Kumaş göğsümde kesişiyor, kollar omuzlarımdan sarkıyor. Saçlarım çoğunlukla toplanmış ama birkaç tutam tepeme düşüyor ve bale dışında ilk kez kırmızı ruj sürüyorum. Nefes almak için dudaklarımı aralıyorum ve Max'in bakışları anında orada beliriyor. Tehdidin ne düşündüğünü biliyorum. Kurnaz değil.

Max masumca dudaklarını alnıma bastırıyor. Kolları ortama dolanıyor ve beni hafifçe sıkıyor. Burnunu saçlarımla arasından geçirip kulağımı buluyor. "Dudakların çok sikilebilir görünüyor."

Topuklu ayakkabılarım ayağımdayken ona bakmak için boynumu uzatmama bile gerek kalmıyor. Onu en çapkın bakışlarımla sabitleyerek, dilimle dudaklarımı yavaşça aralıyorum. Gözleri gösteriyi izlemek için düştüğünde kıkırdıyorum. O da gülüyor.

Evet. Seksi çiviledi.

Bronson siyah papyonu, beyaz gömleği, siyah fötr şapkası ve siyah pantolon askısıyla Max'in yanında belirir. Elleri ve boynu, vücudunun tuvalini boyayan karmaşık sanat eserine bir bakış sunuyor. Kıkırdıyorum. Kıyafet seçimi hicivli görünüyor ve bana onunla tanıştığım gün sergilediği Chopper bıyığını hatırlatıyor. O zamandan beri bu görüntüyü manikürlü bir sakalla değiştirdi.

Max kardeşine gözlerini deviriyor. Bronson pantolon askılarından birini koparıp bana göz kırpmıyor. "Cassidy kardeş, harika görünüyorsun."

"Sen de harika görünüyorsun," diyorum ve şapkasını uzattığında yine kıkırdıyorum.

Limuzinin yanaşmasını izliyoruz ama hiçbirimiz ona doğru bir adım atmıyoruz. Bunun yerine sabırla partimizin geri kalanını bekliyoruz.

Bronson boğazını temizler. "Babam gibi boksör olmamız gerektiğini biliyor muydun?"

Gülümseyerek başımı sallıyorum.

"Ama biz çok güzeliz, değil mi Maxipad?"

Max sırtışını bastırıyor ve saçlarımı öpüyor. Xander ve Stacey bize en son katılanlar. Xander lacivert üç parçalı bir takım elbise, Stacey ise şarap rengi straplez bir elbise giyiyor. İkisi de zahmetsizce zarif.

Stacey beni görünce durdu. "Çok minyonsun Cassidy. Bu hiç adil değil. Eskiden seksi olan bendim!"

"Günde beş saat antrenman yapıyorum," diyorum. "Ve her gün senin büyük göğüslerini ve kıvrımlarını tercih ederim." "Oh, siktir git," diyor. "Senin kıvrımların var. Tüm *küçük* şeklin mükemmel."

"Hâlâ daha büyük göğüsler istiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Dilini ısır. Göğüslerin mükemmel," diye kulağıma homurdanıyor Max ve ben kıkırdıyorum.

Arabaya biniyoruz ve Connolly'nin prestijli caddelerini terk ederek müzayedenin düzenlendiği Stormy River'a doğru yola çıkıyor. Sorular sormak istiyorum. Bunun yerine, Bölge'nin dış mahallelerine doğru otuz dakikalık yolculukta şehrin titreyen ışıklarına bakıyorum.

Oraya vardığımızda bizi nelerin beklediğini az çok biliyorum. Elmas müzayedesini, renkli ve nadir bulunan elmaslarıyla tanınan Argyle Diamonds'ın her yıl düzenlediği bir ihaledir. On altıncı yaşında babam bana beyaz bir Argyle hediye etmişti ama Jimmy için takacağım pembe pırlantanın yanında değeri beş para etmez.

Şık siyah bir limuzinin yanına yanaştığımızda, maskeli balo maskeleri takmış birkaç kişinin inişini izliyorum. Dokuz kıyafet giymişler ve heyecandan vızıldıyorlar.

Xander ve Stacey maskelerini takıp arabadan iniyorlar. Soru sorarcasına Max'e dönüyorum ve o da ellerini kaldırıp yüzüme bir maske geçiriyor. Aynadaki yansımamı görmek için ayak sürüyorum. Kıyafetimin yeni üyesi fildişi rengi ve dantelli ve üst dudağımdan alnımın ortasına kadar beni örtüyor. Dudaklarım daha da kırmızı görünüyor ve normalde ela olan gözlerim, maskemdeki açık rengin aksine neredeyse altın renginde parlıyor.

Max'e bakıyorum. "*Güzel*. Hoşuma gitti."

Gözleri yüzümü tararken dudaklarında muzip bir sırıtış beliriyor. "Deli gömleği yok. Ağızlık yok. Bu maske. Bu ruj. Senin ağzın. Sikim."

Ona sırtıyorum. "Kaba."

Yüzü yumuşar. "*Çok güzel* görünüyorsun."

Sertçe sırtıyorum. "*Güzel*."

Bronson kapıyı açıp limuzinden inerken, "Ve hepimiz çok güzel göründüğümü biliyoruz," diyor.

Kelimeler dilimde dans ediyor. Düşüncesi bile yanaklarımı yakıyor ama Max'in bakışlarının tekrar dudaklarıma indiğini görmek bana konuşma cesareti veriyor. "Dilini dışarı çıkar. Sana bir önizleme yapacağım."

Dilini dışarı çıkarırken gözlerindeki gri kararıyor. Dilini ağızıma aldım ve emdim.

üzerinde. Saçlarımı sertçe yumrukluyor, tutuşu kafa derimi ısıyor. İçime doğru inleyerek elime uzanıyor ve avucumu ereksiyonuna bastırıyor. Kalçaları titriyor. Kalbim göğsümün içinde gümbür gümbür atıyor.

Dilini aniden çekip dudağımı ısıyor. "Yaramaz kız! Oraya gitmek zorundayım ve senin de belirttiğin gibi, saklanmam kolay değil."

Sertçe nefes alıyorum ve dudaklarımdan onun tadını yalıyorum. "Özür dilerim."

Kendini ayarlamak için uzanıyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. O arabadan çıkamadan elim kalçasını buluyor.

"Max. Neden maskeler?" "Bu insanlar anonimliği seviyor."

Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Ama hiçbir şey saklamıyorlar. Beni yine de tanırsın."

"Bu Jimmy'nin yapmaya başladığı bir şey. Bu bir mahremiyet hissi veriyor ve maskeli bir fotoğraftaki bir kişiyi teşhis etmek çok daha zor."

Ağzım ve boğazım gerçekten kurudu. Daha fazla soru sormak yerine başımı sallamaya karar veriyorum. Renkli camlardan galeriye bakarken, elbiseli kadınların ve smokinli erkeklerin merdivenlerden yukarıya doğru yavaşça yürümelerini ve kemerin içinden geçmelerini izliyorum. Giysilerinden, takılarından ve tavırlarından ayrıcalık damlıyor.

"Bana güveniyorsun, değil mi?" Max sorar.

Gözlerimi onlardan ayırıp tekrar ona bakıyorum. "Sadece kalbimle."

Elimi sıkarken gözleri yumuşuyor. "Ve ben bunun icabına bakacağım. Sadece iyi bir kız olduğunu biliyorum. Dün Jimmy'ye meşgul olduğunu söylediğimde beni anlayan kız. Bazen sana yeterince değer vermiyorum küçüğüm, vermeliyim de. Oyunumu okudun. Orada da aynısını yap. Ve unutma, bu gece çalışıyorum. Arada bir senden ayrılmak zorunda kalabilirim, ama o elbisenin içinde, seni temin ederim, gözlerim üzerinde olacak. Hiçbir şey ters gitmemeli. Herhangi bir sürpriz beklemiyoruz."

Maskemi kaldırıyor ve beni usulca öpüyor. Dili dudaklarımın üzerinde geziniyor, beni tadıyor. İnliyorum ve öpüşmemizi kesiyor, maskeyi tekrar aşağı kaydırıyor ve beni arabadan çıkarıyor.

"Bekle, sen maske takmıyor musun?"

"Hayır," diyor parmaklarımızı birbirine dolayarak. "1.80 boyundayım ve herkes beni tanır. Gizlenmek benim için oldukça zor."

Beni tekrar arabadan çekmeye çalışıyor ama elimi onunkinden çekiyorum. "Bekle," diye yalvarıyorum.

Hala duruyor.

"Ufaklık, oyalandığını görebiliyorum. Her şey yoluna girecek. Bu gece eğlenebilirsin bile."

İçimi çekiyorum ve onun dikkatli gri gözlerinden cesaret alıyorum. "*Tamam.*"

Bronson'ın bizi beklediği kırmızı halıya adım atıyoruz. Tüm ön cephe aydınlatılmış, yanımdan geçen elbiseler ve topuklu ayakkabılarda ışıklar parlıyor. Maskenin cazibesini şimdi taktığım için

daha iyi anlıyorum. Tıpkı bir güneş gözlüğünün duyguları -gözlerin kayması, gözbebeklerinin büyümesi- gizlemesi gibi, maske *de* ifadeleri -kaşların çatılması, yanakların kızarması- gizliyor. Maske bana şunları sağlıyor

diğer konukları dikkat çekmeden gözlemleyin.

Bronson ve Max yanımda, her ikisi de uzun boylu ve güçlü çocuklar ve kokularını alabileceğim kadar yakın duruyorlar. Üçümüzün arasındaki ruh hali hafif olsa da, konumları beni dikkatli olmam konusunda uyarıyor.

Kapıda üstümüz aranıyor. Gardiyan Max'in silahına dokunuyor ama görmezden geliyor. Kadın gardiyan beni nazikçe yokluyor, bana neredeyse hiç dokunmuyor. En ufak bir tereddütle aydınlık galeriye giriyorum.

Mekan harikulade. Beyaz üzerine beyaz. Cam. Parlak. Kulaklıkları takım elbiseli adamlar her köşede dimdik duruyor. Göz alıcı kızlar zarif bir şekilde etrafta dolaşıyor, mükemmellikleriyle neredeyse dokunulmazlar ve yine de varlıklarında ürün sergileyerek konukları yaklaşmaya çağırıyorlar. Kolyeler. Kúpeler. Yüzükler. Bilezikler.

Tepedeki ışıklar pırlantanın fasetleri tarafından emilerek ek renklerle titreşmelerini sağlar. Işık eklenmeden elmasta bulunmayan renkler.

Takım elbiseli bir bayan elinde gümüş bir tepsiyle bize yaklaşıyor. Elime sıvı bir cesaret tutuşturulmasını bekliyorum, ama onun yerine narin, koyu pembe bir tektaş pırlanta tutan, ince, yumuşak ilmekli beyaz altın bir zincire bakıyorum.

"Bu gece senin Cassidy," diyor kadın. Kolyeyi alıp arkama geçerken nefesimi tutuyorum. Max'in parmakları parmaklarımdan kayıyor, yokluğu kemiklerimin derinliklerine sızıyor. Kolyeyi boynuma yerleştirirken bileğiyle omzuma dokunuyor. Yaklaşık yirmi çift göz dekolteme dikilmiş olsa da kıpırdamadan duruyorum. Umutsuzca nabzımı düzene sokmaya çalışıyorum ama nafile bir çaba bu. Nefes alışım zorlaşıyor ve ağzım parçalanıyor. Kolyeye dokunmaya cesaret edemiyorum. Neredeyse ağırlıksız olmasına rağmen ağır geliyor.

Max kulağıma, "Boynuna taktığın 150 bin dolar civarında," diye fısıldıyor.

Nefesim kesildi.

Elimde değil. Köprücük kemiklerimin arasındaki çukurda bulunan küçük sert parçayı okşuyorum.

Max elimi yavaşça indirdi. "Rahatlamaya çalış ufaklık." Aynı hizmetli kızın Stacey'ye yaklaşıp ona bir bilezik ve küpe takmasını izliyorum. Bronson'ı bizden sadece birkaç metre ötede, gelişigüzel ama niyetli bir şekilde izlerken buluyorum.

Sertçe yutkunarak, "Görünüşe göre bu gece hepimiz çalışıyoruz," diye mırıldandım.

"Hadi bir şeyler içelim." Belime dokunuyor. "Jimmy'nin tek istediği onu giymen." Bunu söylüyor ama Stacey'nin uyarısı kulaklarımda çınlıyor.

"SEN BİR VARLIKSIN. *Kaldıraç. Yaptıkları şey bu. Bu uzun bir oyun. Başta o kadar da kötü görünmez, bu yüzden kaçırsınız. Bu bir iyiliktir. Bu bir iyilik. Bir sponsorluk. Ama sonra hayatınızın her alanına pençelerini geçiriyorlar ve bir gün oturup nasıl bu kadar derine*

indiğinizi merak ediyorsunuz. ."

İkimiz de Aile'nin ürünü için yaşayan, nefes alan bir vitrin olarak kullanılıyor. Bana sorulmadı. Ona soruldu mu merak ediyorum. Bu zararsız. . . En azından rollerimiz zararsız.

Max ve ben bara yaklaşıyoruz. O bize sipariş verirken, benim dikkatim de küçük sohbetlerin tadını çıkaran ve vitrinlerdeki ve bireylerin üzerindeki güzel mücevherleri inceleyen konuklara çekiliyor.

"Cassidy, yüzündeki o ifade ne anlama geliyor?" Max yanımdaki bara rahatça yaslanıyor. Önümde boş boş duran şampanya bardağını işaret ediyor. Stacey'e bakıyorum. Bileklerini ve kulaklarını inceleyen insanlar tarafından hırpalanıyor. Xander çok uzakta değil, onu koruyor. "Cassidy?" Sevdiğim güzel adamın ciddi gözlerine geri dönüyorum. "Eğer gitmek istiyorsan, gideriz. Jimmy'nin kızması umurumda değil."

"Hayır. Ben iyiyim." Şampanyayı aldım ve coşkuyla içtim.

Kırmızı maskeli, uzun boylu, ince bir kadın bana yaklaşıyor. Gözleri boynumdaki elmasa takılıyor. "Alabilir miyim?"

Başımı salladım.

Uzanıp parmaklarını elmasın üzerinde gezdiriyor, tırnakları hafifçe tenimi sıyrıyor. "Çok güzel," diye fısıldıyor. Daha fazla insan yaklaşıyor. Bazıları gözleri kamaşmış görünüyor. Diğerleri metodik, işine bağlı. Birkaç kadın telefonlarını kulaklarına dayamış, hattın diğer ucundaki birine parçayı tarif ediyor. Kiminle konuştuklarını merak ediyorum. Muhtemelen Arabistan'dan bir prens ya da İngiltere Kraliçesi. Muhtemelen bir politikacı. Max'in eli güven verici bir şekilde sırtıma dayanıyor.

Herkesin dikkati bir anda ortalıkta dolaşan kanepelere yöneliyor. Bir kadeh şampanya daha içiyorum ve Butch ile sinirli görünen Victoria'nın uzak köşede durduğunu fark ediyorum. Gözleri utanmadan herkesi inceliyor. Kırmızı dudakları yüzünde düz bir çizgi oluşturuyor. Bakışları bana takılıyor ve o çizgi seğiriyor.

Bir zamanlar onun inkar edilemeyecek kadar güzel olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi onu olduğu gibi görüyorum.

- Boş. Sahip olduğu tek şey Chanel ve Gucci. Max'te de ben varım. Ona sırtımı dönüyorum ve elimi Max'in boynuna koyuyorum. Dudaklarını usulca ve çok nazik bir sevgi ve niyetle öpüyorum.

Bana bakıyor, gözlerinde sadece benim gözlerim için ayrılmış bir nezaket var. "İyi misin?" "Etrafa bakabilir miyim?" Vitrinlere bakarak soruyorum.

"Elbette," diyor Max, ben keşfetmek için uzaklaşırken beni inceliyor.

İkinci kadeh şampanya rahatlamama yardımcı oldu. Neden huzursuz hissettiğimden emin değilim.

Belki de böylesine prestijli bir etkinliğin önemli bir parçası olduğum için kendimi onurlandırılmış hissetmeliyim.

Şampanya bana bunu söylüyor.

Odanın içinde dolaşıyorum ve dolapların üzerine eğilip renkleri ve güzelliği

seyrediyorum. "Aç ağzını, ufaklık." Max'le yüzleşmek için dönüyorum, yanaklarım

şaşkınlıktan kızarıyor.

Gölüyor ve küçük bir tart uzatıyor. Söyleneni yapıyorum, ağzımı açıyorum ki lokmayı içine atabilsin. Lezzet dilimin etrafında patlarken mırıldanıyorum. O bana gülümsüyor, ben de ona gülümsüyorum ve sinirlerim kesinlikle yatışıyor.

Gözlerim bir anda üzerinde bale ayakkabısı kolyesi olan küçük bir halhalın üzerinde sabitleniyor. Tılsım tamamen

pembe elmaslarla kaplı. "Aman Tanrım. Bu çok güzel."

Bardağındaki sıvıyı karıştırıyor. "Yaklaşık 70 bin doların var mı?" Çenem düştü. "*Aman Tanrım!* Nasıl?"

"Pembelerde önemli olan karat değildir. Önemli olan rengi ve berraklığıdır."

"*Tanrım*," diyorum nefesimin altında.

Kıkırdıyor. "Az önce Jebus mu dedin?"

"*Simpsonlar*'dan." *Aman Tanrım, kapa çeneni Cassidy.* "*Kurtar beni Jebus.* Hayır mı?"

Uzun ve yavaşça iç çekiyor ama gözleri bana gülümsüyor, beni tamamen içine alıyor. Bu onun için güzel bir bakış, duygu dolu. Havalı olmamam hoşuna gidiyor. Nedenini hiç bilmiyorum.

Dustin ve Jimmy'nin bize yaklaştığını, gözlerinin üzerimde olduğunu görünce nefesim kesiliyor. Ellerim iki yanımda titremeye başladı. Bu duygunun üstesinden geldiğimi sanmıştım. Onu tekrar görürsem iyi olacağımı düşünmüştüm. Kayıtsız ama korkmamış. Kızgın değil. Dustin'e gözlerimi kısarak bakıyorum, gülümsemesine neden oluyorum, tavırlarında zafer kazanıyorum.

"İşte bu. *Diamante rosa*," diye mırıldanıyor, gözleriyle boynumu okşuyor. Bana doğru uzanıyor ve ben geriye doğru adım atarak Max'in sert vücuduna çarpıyorum. Max kalçamı okşuyor.

"Senin çirkin yüzünü sevmiyor olmalı, Dustin." Jimmy yüksek sesle güler. Dustin'e Sicilya dilinde bir şeyler söylüyor ve sonra ellerini çırpıyor. "Elmasımı taktığın için teşekkürler Cassidy. Bu gece asil görünüyorsun."

Dustin sırtarak, "Kırılğan," diye takılıyor. "Elmas için mükemmel."

Cam kırılğandır. Ayrıca keser.

Gülümsemeye zorlamadan önce dudağımın içini ısııyorum. "Bir şey değil Jimmy. Bu çok güzel."

İsteğim yüzümü asmamak ve destek için Max'e bakmamak. Onu hissedebiliyorum. Bu yeterli olmalı. Bronson göz ucuyla arkamda beliriyor. Dustin omzumun üzerinden önce Max'e, sonra da Bronson'a bakıyor. Yüzünde bir eğlence ifadesi beliriyor. Yoğun ve tehditkâr bir gerilim var. Omurgamı çelikleştiriyorum ama kalbim göğsümde sertçe atıyor ve başımı döndürüyor.

Jimmy'nin gülümsemesi genişler. "Ah, benim Kasap çocuklarım. İkinizin de beni diğer odaya kadar takip etmenizi istiyorum. Halletmemiz gereken birkaç şey var. *Affari beni.*"

Max'in eli kalçamda sıkılaşıyor, parmakları içeri giriyor. "Peki ya elmas?"

Ben irkiliyorum ve o da elini gevşetiyor. "Zaten tuvalete gitmem gerekiyor," demeyi başarıyorum, sesim bir şekilde titremiyor.

Jimmy elini kaldırır ve parmaklarını şıklatarak muhafızlardan birine işaret eder. Hızla yaklaşan muhafız, elinde boş bir gümüş tepsi tutan başka bir takım elbiseli bayan tarafından takip ediliyor. Elini uzatıp boynumdaki pırlantayı çıkarmaya fırsat bulamadan, pırlantayı kendim çıkarıp tepsiye yerleştiriyorum. İzin isteyip yavaşça tuvaletlere doğru yürürken Max'e bakmıyorum.

İçeri girdiğimde leğeni kavırıyor ve yansımama bakıyorum. "Ne yapıyorsun sen?" Kendi

kendime fısıldıyorum. "Neden buradasın ki? Bu senin sahneden değil."

Benim sahnem pijamalarımınla uzanıp pizza yemek, caz dinlemek, PlayStation oynamak ya da kitap okumak. Kesinlikle pasif-agresif gevezeliklerle dolu ayrıntılı galalar değil.

Dustin'den

nefret

ediyorum.

Victoria'dan

nefret

ediyorum.

Jimmy hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum, ancak elindeki ipleri gördükçe ondan daha az hoşlanıyorum. Max'in ipleri. Bronson'ın ipleri.

Benimkini mi?

Stacey'nin beni uyardığı her şey zihnimde yüzüyor. Midem yuvarlanıyor, tedirginlik ve şampanyadan oluşan yoğun bir karışım birbirine karışıyor. Boğazıma bir safra kaçıyor ve kusmak için kendimi tuvalete atıyorum.

Kendimi temizledikten sonra çantamı topladım. Max'e iyi olmadığımı söyleyeceğim ve umarım erken emekli olabiliriz.

Ana galeri odasına tekrar girdiğimde, Xander'ın gözleri bana yapışmıştı. Ben ona doğru ilerleyemeden Dustin yolumu kesti. "Cassidy, şu elması boynunda tekrar görelim."

Boyun kelimesini telaffuz ediş şeklinden ürpererek başımı sallıyorum. "Biraz hava almam lazım. Max nerede?"

"Yine iyi hissetmiyorum." Ellerini önünde birleştirmeden önce bana doğru uzun bir adım attı. "Bunu gerçekten kontrol ettirmelisin."

Boynumun sütununa bakıyor. Gözleri tenimi tırmalayan ve tüylerimi diken diken eden koyu kahverengi boşluklar gibi. Şampanya şu anda sinirlerimi yatıştırmak için hiçbir şey yapmıyor.

Max bana bu adamla asla yalnız konuşmak zorunda kalmayacağıma dair söz verdi. "Max nerede?" Tekrar söyledim. Bir kapıya doğru başını sallıyor. "Hâlâ Jimmy ile birlikte. Bir süre daha kalabilirler."

Xander yanımda beliriyor ve Dustin'e sıkıca gülümsüyor. "Her şey yolunda mı?"

"Evet," diyorum, sesim artık kesinlikle titriyor. "Sadece biraz garip hissediyorum. Sanırım bir şeye yakalanıyorum."

"Pekâlâ." Dustin'in eli belime değiyor ve onu tokatlamamak için kendimi zor tutuyorum. Beni koridora doğru birkaç adım yürütüyor ve uzun bir kapıyı işaret ediyor. Gözleri hâlâ üzerimde olan Xander'a bakıyorum. "Sona doğru git. Orada küçük bir avlu var."

Xander koridorda bize katıldı. "Ben de onunla gideceğim." Dustin soruyor. "Ve Stacey'yi yalnız mı bırakacaksın?"

"Stacey'nin bu odada üç koruması var, Dustin." Xander kelimeleri neredeyse havlayarak

söylüyor ve ses tonu Dustin'in doğrulmasına neden oluyor.

Sonra Dustin rahatlar.

Tüyler ürpertici. Duruşu. Geceleyin denizin sessizliği gibi. Karanlık derinliklerinin altında canavarlar olduğunu bilirsiniz, ama tek görebildiğiniz durgun, camsı, siyahlıktır. "Hâlâ konuşuyor musun, küçük Kasap?" diyor sonunda, sesi yumuşak.

Odanın etrafında birkaç muhafız değiş tokuşumuzu yakından izliyor. Xander onları başıyla onaylarken yumruklarını vucudunun iki yanında sıkıyor. Sadakatlerinin nerede yattığı belli değil. Sanırım Jimmy'ye.

Xander'a "Sorun değil," diyorum, açıkçası bu noktada sadece uzaklaşmak için can atıyorum. Xander'ın koluna uzanıp altındaki gergin kasları okşuyorum. "Ben dışarıda olacağım." İkisinden de uzaklaşarak koridora doğru ilerliyorum ve beş kapının önünden geçiyorum. İyi aydınlatılmış. Karnım yine ağrıyor, bu yüzden hafifçe irkilerek karnımı tutuyorum. Koridorun sonunda kapıyı iterek açıyorum ve temiz hava beni karşılıyor. Ciğerlerime keskin bir hava doluyor. . ve sonra başka bir şey. Dumanlı bir şey. Atmosfer pek doğru değil.

Arkamdaki kapı kendiliğinden kapanıyor. Köşedeki bir gölge hareket ediyor. "Ah, teşekkürler Tanrım! Bu bir işaret," dediğini duyuyorum birinin.

Gölge bana doğru ilerlerken gözlerimi kısıyorum, bir yüz yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Erik. Kesinlikle tütün olmayan bir şey içiyor. Bitkisel ilaç onu kalın, keskin bir dumanla sarıyor.

"Benden uzak dur," diyorum kapının koluna yöneldiğimde, ancak arkamdan kilitlendiğini görüyorum. Erik hızla yanıma geliyor ve yumruğunu kapıya bastırıyor. Kapı kolunu çekiştirirken ağzımdan titrek bir nefes çıkıyor. Ona kaşlarımı atmak için dönüyorum, dudaklarım tiksintiyle kıvrılıyor. Gözlerim doluyor ama yağmur gibi yaş akıtmasınlar diye onlarla boğuşuyorum. Ama istiyorlar.

Bakışları yüzümde geziniyor ve yanağımdan süzülen tek bir gözyaşına takılıyor. "Seni son bulduğumda işimiz yarıda kesildi. Bu Tanrı'dan küçük bir hediye. Bana borçlu."

Gözlerimi meydan okurcasına kısıyorum.

Sırıtıyor. "Mesajlarımı aldın mı?"

Aman Tanrım.

Boğazım düğümleniyor ama "Delirdin mi sen? Max seni öldürecek."

Gölüyor ve içindeki histeri beni iliklerime kadar ürpertiyor. "Max beni öldürecek mi?" diye alay ediyor. "Ölsem umurumda olur mu sanıyorsun? Tek istediğim *bu*. Tek istediğim buydu. İntikam. Ölmeden önce yapılacaklar listemdeki tek madde bu. Dustin de benim intikamımı istiyor, biliyor musun?" Eğildi, gözleri vahşiydi. ılgınca. "O da kardeşinden hoşlanmıyor."

İznim olmadan benden bir inilti kaçıyor. Eli elbisemin yırtmacından yukarı kayıyor ve ben kapıya karşı korkudan titremeye başlarken kendimi yıkılmamaya zorlayarak geriliyorum. İki parmağının bacaklarımın arasındaki ince kumaşı ittiğini hissettiğimde gözlerim eline kayıyor.

Ellerim nerede? Ne yapıyorlar?

İt onu!

Kafam Max'in adını haykırıyor.

Max!

Ama dudaklarım hava çekmekten başka bir şey yapmıyor.

"Benim hayatım yok. Bu şekilde yaşamaya hiç niyetim yok. . bu yüzle," diye tıslıyor.
Biçimsiz yüzüne bakarken dişlerim sıkılıyor. Kendimi tutmaya çalışıyorum. Sakın yıkılmayın.

Zalim kahverengi gözleri benim güçlü kalma çabam karşısında kırışıyor. Biraz kıkırdıyor, bu da gözümünden bir damla yaş daha akmasına neden oluyor.

Konuşurken dudakları ıslak yanağıma değene kadar eğiliyor. "Ondan bir şey almak istiyorum. Blesk'i benden aldı. O ilk benimdi. Sevdığım tek kızdı. Seni The District News'de görene kadar bir kız kardeşi olduğunu bile bilmiyordum. Çok da güzelmiş. O gün şansım böyleydi. Ve şimdi bu gün. Tabii Max Butcher'ın aletini içine soktuğunu fark etmemiştim. Bu biraz hayal kırıklığı oldu."

Ön kolunu boynuma bastırıp beni neredeyse havasız bir şekilde kapıya sıkıştırırken nefes almak çok zor. Diğer eli - Tanrım. Donumun üzerinden beni okşamaya başlıyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, bedenime karşılık vermemesi, bana ihanet etmemesi için yalvarıyorum. Donmuş olmama rağmen, kalbim kulaklarımda isyan ediyor. Karşı koymayı hayal ediyorum. Onu tokatladığımı hayal ediyorum. Korkudan donmuş bedenim taleplerime cevap vermiyor. Hareket etmek. Dövüşmek. Çığlık atmak.

"Merak etme, seni öldürmeyeceğim. Sadece onun kız kardeşini benimkini siktiği gibi sikmek istiyorum." Parmaklarını külotumun altından geçirip içime sokarken sıcak dumanlı nefesi boynumdan aşağı süzülüyor. "Kadınlar çok zayıf yaratılmış. Küçük. Kırılgan. Ve vücudunuzun bu küçük parçasıyla erkekler sizi kontrol edebilir. Max de seni bununla kontrol ediyor. Öyle değil mi? Tam anlamıyla içine giriyoruz. Şeytanın kendisi gibi. İçinize giriyoruz."

Erik parmaklarını içimde gezdirirken dişlerim sıkılıyor ama boğazım rahatsızlığımı inletiyor.

Bana kıkırdıyor. "Bu iyi hissettiriyor mu?"

Zihnim farklı bir yere kayıyor. Ve şimdi Blesk'i görüyorum. Akıl oyunları hakkındaki sözlerini duyuyorum. Bu onun kardeşi. Bir sürücü. Erkek arkadaşım kadar güçlü değil. Ya da ailesi kadar. Gözlerim ona dikildi. "Beni asla iyi hissettiremezsin!"

Ondan kahkahalar yükselirken ellerim yanlarımda esneyerek bana orada olduklarını hatırlatıyor. Bir anda parmaklarım yüzünün yarık düzlemiyle buluşuyor, tırnaklarım sertçe batıyor, deriyi parçalıyor ve kan çekiyor.

Erik hırlayarak bileklerimi kavradı ve beni dizlerimin üzerine fırlattı. "Seni amcık!"

"Max!" Çığlık atıyorum, Erik bana doğru hamle yaparken tökezleyerek ayağa kalkıyorum. Saçlarımı yumrukluyor, beni açık havada sürüklerken kafa derim yanıyor. Beni kafa üstü cam bir masaya fırlatırken dirseklerim yüzümü korumak için havaya kalkıyor. Kırıklar havaya saçılıyor ve derime saplanıyor. Ön kollarımdan aşağı ve yere kan damlıyor. Parmakları saçlarımda düğümlenmiş halde beni yerde sürüklüyor ve üstüme düşüyor.

"Alınan küçük orospu. Az önce seni becerecektim, ama şimdi sanırım o güzel yüzünü keseceğim."

Aman Tanrım!

Altında dönüyorum, uzuvlarımı ve vücudumu sallayarak onu uzaklaştırmaya çalışıyorum. Ağırlığı göğsümü sıkıştırıyor ama dizim kasıklarına çarpıyor ve taşaklarını kavrayarak sırt üstü devriliyor. Ayağa kalkamadan parmakları bileğimi kavlıyor ve beni geriye doğru çekiyor. Altında sürüklenirken ön kolumdaki büyük bir cam parçası daha da derine batıyor.

Kaldırımı tırmalıyorum. "Max!"

Beni sırtüstü yatırırken eforla homurdanıyor. Doğrulup yumruğunu yüzüme indiriyor, mafsallarının kör kuvveti etrafımdaki dünyayı karartıyor. Etrafımda yuvarlanırken uzun, derin iniltiler çıkarıyorum, kafam karışıyor.

Gözlerimi kısarak ona bakıyor, pürüzlü yüzüne sıçrayan kana odaklanmaya çalışıyorum. Etrafıma çöken sisten kendimi kurtarmaya çalışıyorum. Ellerini görmezden gelmeye çalışıyorum. Bana dokunmaya başladı. Yanaklarımdaki nefesi sıcak, misk kokulu ve başımı döndürüyor. Birden göğüslerimi o kadar sert sıkıyor ki kollarımın altından ve omuzlarımın arkasından acı fişkırıyor.

Görüşümü yeniden kazandığımda, kan çanağına dönmüş kahverengi gözler bana kaşlarını çatıyor. Ön kolumdaki parçanın sıyrılmış derimin arasında dolaştığını hissediyorum.

Cam kırılmalıdır. Ayrıca keser.

Ona uzanıyorum, uzun bir çığlıkla çekip çıkarıyorum ve Erik'in boynunun yan tarafına sokup yumuşak, lapa gibi etin içinden geçiriyorum.

O zalim gözler genişliyor.

Anında kesikten kan akmaya başladı. Nefes almakta zorlanarak onu tekmeliyorum ve dizlerimin üzerinde kapıya doğru koşuyorum. Kapıya ulaştığımda hâlâ peşimden gelmemiştii, dönüp sırt üstü yuvarlanışını izliyorum. Gırtlaktan sesler çıkarırken kan sıçrıyor.

Sırtımı duvara dayayarak kendi kanında boğulmasını izliyorum. Yutkunup inlerken boğazındaki cam parçası hareket ediyor. Korku dolu parlak kahverengi gözler bana bakıyor.

Artık titremiyorum. Vücudum tamamen hareketsiz. Belki biraz üşüyorum. Nefes alışım derin, sabit ve kesin.

Yanımdaki kapı açılıyor ve Max dışarı çıkıyor, bir an için sırtı bana dönük.

Sonra döndü.

Daralmış gri gözler etrafımı sarıyor. Bronson ve düğünde gördüğüm yaralı muhafız bir anda Max'in yanındaydı. Gözleri yerdeki bana kayıyor, kanı ve camı inceliyorlar. Sonra Xander kapıdan içeri daldı.

Uzanmış ayaklarımın birkaç metre ötesinde kendi kanıyla gargara yapan Erik'i tamamen görmezden gelen Kasap kardeşler yanıma düşüyor. İçlerinden biri hemen ön kolumdaki yarayı yumuşak bir şeyle sarıyor; bir kumaş parçası - sanırım bir kravat. Büyük, sıcak avuç içleri soğuk, ıslak yanaklarımı kavırıyor. Max yüz ifademi inceliyor. Gözlerini indirerek, sanki zihninde bir kayıt oluşturuyormuş gibi vücudumdaki her bir kesiği, çiziciği ve yarayı inceliyor. Gözbebeklerinin etrafındaki fırtınalı gri halkalar neredeyse sıfıra iniyor.

"Şokta," diye mırıldanır Bronson, sesi yumuşak ve ürperticidir. Bay Hyde'ın Jekyll'ına karşı sesi. Tanıdığım adama hiç benzemiyor. Nazikçe saçımı okşuyor.

Xander'ın gözleri donup kalır. "Çok üzgünüm Cassidy! Max, çok üzgünüm." Max'in yüzünün buruşmasını izliyorum. Şak.

Mola.

Hızlı ve ölümcül bir şekilde ayağı fırlar. Pantolonunun arkasından silahını çıkarıp

Erik'in gözleri arasındaki namlu.

Ayağa kalkmaya çalışırken "Dur," dedim.

Ve mutlak inançsızlığıma. . . Max yaptı.

Bronson ayağa kalkmama yardım ediyor. Bacaklarım bükülmüş ve çekiştirilmiş olduğu için zayıf ve ağrıyor. Xander bir heykel gibi duruyor - taş gibi soğuk. Diğer adam sadece koridora geri adım atıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

Ben ona yaklaşırken Max siyah tabancasını yanına indiriyor. Ben onun profiline bakarken, o Erik'in sivri bakışlarını kıramıyor gibi görünüyor - ya da belki de sadece bana bakamıyor. .

Avlunun alçak ışığında gözleri parlıyor. Karanlık görünüşünde çok yanlış bir şeyler var. . . telafi edilemez bir acı. Akıl almaz bir öfke.

Bakışlarım sevgilimin gözlerindeki ölümcül ifadeden Erik'in gözlerindeki korku ifadesine kayıyor. Erik, başında dikildiğimi görünce kısa süreliğine rahatlamış görünüyor. Öleceğini bilmiyor mu? Birkaç dakika önce ona da söyledim ve şimdi kanı boynunun etrafında öyle bir birikiyor ki neredeyse siyah görünüyor.

Max silahın namlusunu tutuyor ve siyah kabzayı almam için bana uzatıyor. "Max, hayır," diye yalvarıyor Xander. "Yapmamalı-"

"Sus, Xander," diye emretti Bronson.

Bir an için silaha göz kırptım. . . Sonra parmaklarım soğuk, sert parçayı biraz daha düşünerek kavıyor.

"İki elim de," diyor Max, sesi tınısız - neredeyse bedensiz.

Çenemi sıkarak iki elimle kavradım. Başta düşündüğüm kadar ağır değil. Şu anda pişmanlık duymalı mıyım? Yoksa bu sadece keşfedilen başka bir çelişkili parçam mı? İnsanların beni hafife almasından bıkmış bir parça. İnsanların bana zayıf ve kırılgan demesinden bıktım. İnsanların ailemle dalga geçmesinden bıkmış bir parça! Silahı kaldırıyorum, Erik'in gözlerinin akına bakıyorum ve tetiği çekiyorum.

Boşalırken parçadaki gücü hissediyorum. Avuçlarımın içinde bir nabız gibi. Patlama gürültülü olmalı, ama tam olarak duyabildiğimden emin değilim. Zihnime bir tür sis yerleşti ve sanki duygularım artık var olmadıkları noktaya kadar dağlanmış gibi. Kafa karışıklığı gibi ama bilgi kaybı olmadan. Olan biten her şeyi anlıyorum ama verdiğim tepki doğal değil - Cassidy'ye göre değil.

Tetiği tekrar çekiyorum. Üçüncü kez çekmeden Max elini namluya doluyor ve silahı benden alıyor.

Erik artık kendi kanında boğulmuyor.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Burada sırlar var.

SADECE birkaç dakika oldu ama az önce ne olduğunu hatırlamaya çalıştığımda, çocukluğumdan kalma belirsiz bir anıya ulaşıyormuşum gibi hissediyorum. Kendimi silahı tutarken ve Erik'i suratından vururken hayal ediyorum ama hafızamda ben bir izleyiciyim. Silahı tutan değil. Ateş eden ben değilim. Bedenim ve zihnim arasında bir kopukluk var - ruhun biçimden ayrılması.

Üzüntü. Çaresizlik. İçimde duygular yavaş yavaş yeniden ortaya çıkıyor ama bunların Erik'in ölümüyle hiçbir ilgisi yok. Ya da birini öldürdüğüm gerçeğiyle. Bir insanı. Benim gibi onları önemseyen insanlara sahip bir insanı. Duygularımın hiçbiri ona ya da onlara karşı değil. Max'in etrafında dönüyorlar. Benim Max'im. Gözlerini yerdeki cesetten ayıramayan adam.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum ve bunun bir kabustan ibaret olması için dua ediyorum. Uyanacağım ve onunla yatağa geri döneceğim. Müzayedeye gitmeyeceğiz. Onun yerine, aşkımızın bize sunduğu huzur içinde birbirimize sarılıp kalacağız. Ben onun rahatlamış yüzüne bakarken o bana dokunacak, parmakları bana olan aşkını herhangi bir kelimenin ifade edebileceğinden çok daha güçlü bir şekilde ifade edecek.

Ama şimdi gözlerimi karanlık avluya ve o cesede açtığımda. ...huzurumuz ve onun rahat yüzü uzak bir anı.

Bu yüzden Erik'in ölmüş olması umurumda değil.

"Dustin de benim intikamımı almak istiyor, biliyor musun?"

"Dustin. . ." Erik'in sözleri aklıma geldikçe bu ismi mırıldanıyorum. "Beni buraya o gönderdi." *Tanrım*, sesim böyle mi çıkıyor?

"Siktir!" Max bağırarak kapıya doğru ilerliyor ama kardeşleri vücutlarıyla bir barikat oluşturuyor. Geriye doğru bir adım atıyorum, elim şimdi gazlı ön kolumun etrafındaki kumaşı kavırıyor. Acıyor. Yanık gibi.

"Kapıyı açma, Carter!" Bronson diğer taraftaki adama doğru bağırır. "Aç şu lanet kapıyı, Carter!" Max belirtir.

"Aptal olma, Max. Ne yapacaksın!" Xander bağırıyor.

"Dustin'i kafasından vuracağım," diye cevap veriyor Max, sesinde hiç sıcaklık yok. Ya da

Mantık. Ya da umut. Yüzü kederle kaplanmış.

Max'in koluna uzanmak isterken olduğum yerde donup kaldım. Onu rahatlatmak istiyorum ama ona kıyasla ağır çekimdeyim çünkü şimdi silahını çıkarıyor ve namluyu kardeşlerine doğrultuyor. Kolları kendini tutamayıp şiddetle titriyor. Kalbi kırılmış olabilir ama vücudu yoluna çıkan her şeyi ya da herkesi yakmaya hazır canlı bir tel gibi.

"Çık dışarı. Çık. Lanet olası. Yoldan," diye tıslıyor.

İçimden bir ses durması için bağılıyor ama kelimeler dilime ulaşmıyor. Kardeşleri namluya anlayışla bakıyor; her iki çift göz de acılı ve sempatik. Tüm bu sahne ruhumu ürpertiyor.

"Max, aptal olma," diye yalvarıyor Xander, kaşları çökmüş bir halde.

Bronson, Xander'ı arkasına çekerek, "Silahını indir, seni çılgın orospu çocuğu," diye emretti, Max'in intikamımı almak için ne kadar ileri gidebileceğinden emin değildi.

Başını yavaşça sallayarak uyarıda bulunan Max'in kısılmış gözleri bir kardeşten diğerine kayıyor. "Signüri pensaci tu! Çekil. Şimdi."

Bana kısa bir süre bakıyor ve yüz ifadesi beni *öldürüyor*. Kalbinin eskiden pompaladığı yerde siyah bir çukur var. Bedenimi onunkine bastırmayı her şeyden çok istiyorum, böylece benimkini paylaşabiliriz. Çünkü benimki hâlâ orada, hızla atıyor. Onun için. Bizim için. Bu gece benim için hiçbir şeyi değiştirmiyor. Ama onun için. . Onun gözlerinde bizi göremiyorum. Gelecek için umut görmüyorum. Bizim geleceğimiz.

Kapı açılıp da Butch ve krater suratlı adam dışarı fırladığında nefesim kesiliyor. "Burada ne haltlar dönüyor?" Butch emrediyor, gördüğü manzara karşısında teni anında kızarıyor. Max'in tabancası havadayken. Butch'un boynundaki kordonlar Max'e saldırırken nabız gibi atıyor. Kasları ve eğitimiyle bir güç merkezi olan Butch, yumruğunu oğlunun karnına indirir. İkisi de çarpmanın etkisiyle homurdanır.

Max silahı kaldırırma bırakıyor ve karnını tutarak yere yığılıyor. Derin ve uzun bir inilti çıkarıyor ve bu ses midemde kalan azıcık içeriği de kaybetmeme yetiyor.

Adını boğuk bir şekilde söyledim. "*Max*."

İkinci kasılma bedenimi sarsmadan önce Bronson yanımdaydı. Saçlarımı yüzümden uzak tutuyor ve spazm geçiren sırtımı ovuyor.

"Bunu kim yaptı?" Butch emrediyor.

Üç Kasap çocuk hep bir ağızdan cevap verir. "Ben yaptım!"

Butch, "Bronson, Jimmy hepimizin gittiğini fark etmeden önce içeri gir," diye bağıırır. "Xander, sen de.

Bu gece kimse Jimmy'yi rahatsız etmeyecek! Bu işi ben halledeceğim. Şimdi git!"

Sırtımdaki el kayboluyor ve midem tekrar bükülerek su ve safranın tortularını dışarı atıyor. "*Max*. . ."

Birden bir el belimi, diğeri omzumu kavırıyor ve her ne kadar yere doğru eğilmiş, bana dokunanı göremiyor olsam da, onun olduğunu biliyorum. O yanımdayken hiçbir şey aynı hissettirmiyor.

Bana sarıldığı zamanki gibi.

"Özür dilerim," diye fısıldar, sesi kısıktır. Çatlak. Neredeyse onun sesi gibi gelmiyor.

Sonunda doğrulduğumda Max, Butch ve şimdi Carter olduğunu tahmin ettiğim adamla yalnızım.

"Ne oldu burada?" Butch homurdanıyor, Max'ten bana ve tekrar bana bakıyor. Carter arkasında duruyor, sağlam ve tereddütsüz varlığıyla iş yapıyor.

Max ağzımı siliyor ve pantolonuna safra ve tükürük sürüyor. Siyah gözlerini buluyorum ve benimkileri görünce irkiliyorlar. O anda, Erik bana yumruk attığından beri ilk kez elmacık kemiğimde ve gözümün altında acı hissediyorum.

Sesimi buluyorum ama bakışlarımı Max'imden ayıramıyorum. "Bana tecavüz etmesine izin vermeyecektim."

Max irkilir. Gözleri kısa bir an için kapanıyor. Butch'un bize doğru bir adım attığını duyuyorum ve ona bakmak için dönüyorum. Bir adım daha atıp Max ve benden bir kol boyu uzakta durduğunda avlunun ışığı yüzünde titreşiyor.

Beni inceliyor, gözleri vücudumda izlediği yolu hesaplıyor. Çizikten kesige, sıyrıktan yaraya ve tekrar morarmış gözüme.

"Güzel," dedi sonunda. Bu yanıtı beklemiyordum. Onu aklımda bir düşman olarak canlandırdığımdan emin değilim ama güvenebileceğim biri olarak da görmüyordum.

Butch açık konuşuyor. "Bu elmasla mı ilgiliydi?"

"Çıkardı." Max kollarını bana doluyor. Bir zamanlar beni korkutan ama şimdi sevdiğim ve ihtiyaç duyduğum bir gerginlik var. "Bu onun kardeşiyle ilgiliydi," diyor Max ve nefesim sığlaşıyor.

"Carter, oğlumu ve Cassidy'yi hastaneye götür," diyor Butch, gözleri bana yapışmış bir halde. "Bunu Dustin yaptı!" Max homurdanıyor, vücudu benimkinin etrafında titreşiyor.

Butch'un ifadesi hiç değişmiyor. Mavi gözleri ve sert yüzü okunmuyor ama yine de düşünceli. Sanki suçlama karşısında şaşırمامış da sadece vereceği cevabı düşünüyormuş gibi. Düşünüyor. Sanırım Max'in bu gece olanların peşini bırakmayacağını biliyor. İltihaplanacak.

Neredeyse Sicilya dilinde bir konuşma bekliyorum ama sonra Butch İngilizce konuşuyor. Beni de dahil ediyor, bana bir tür açıklama sunuyor. Belki de karşılık verdiğimde bunu ondan hak etmiştim. Kasap ailesinin reisi hakkında bildiğim tek şey güce saygı duyduğu.

"Dustin bizim tarafımızdan tehdit ediliyor, Max. Bunu biliyorsun. Soğukkanlılığını koru. Sen onlardan daha zekisin. O lanet olası eğitimsiz bir Avustralyalı it. İçinde bir parça Sicilyalı yok. Ve artık Jimmy'nin ailesi biziz! Oğlum onun imparatorluğunu devralacak ve Dustin sahip olduğu tek oğlunu bir kenara attı. Benim dört oğlum var! Bu bölgedeki en güçlü isim biziz evlat. Sadece henüz bilmiyorlar."

"Neden Cassidy?"

Butch bana baktı. "Görebildiğim iki sebep var. İşin bu kadar ileri gitmesini istediğinden şüpheliyim, ama . . . Onu korkutmak işine yarayabilir, evet. Onu uzaklaştırmak için, *değil mi?* Slater'ın kız kardeşinin bizimle ilişkilendirilmesini istemiyor ve" - doğrudan Max'e bakıyor -

"Jimmy'nin kızları var. Dustin'in kızları var. Benim oğullarım var. Yıllardır ailelerimiz arasında bir eşleşme ayarlamaya çalışıyor. Burada sırlar var. Bir gün sana onları anlatacağım. Ama bugün değil. Bu konuşma bitmiştir."

Max beni kollarının arasına alıyor ve kendisine yaslıyor. Vücudunun sıcaklığı tenime bastırılmış bir radyatör gibi. Sıcaktan yanıyor. Belki de bunun bizi değiştirmesine izin vermeyecek. Belki de geri çekilmeyecek. Suçluluk duygusu içinde kaybolmaz. Hayır, buna izin vermeyeceğim. Gerekirse onu çıplak ellerimle çıkarırım.

Başım boynunun kıvrımına gömölüyor ve elbiseme bulaşan kanı düşünerek gözlerimi kapatıyorum. Erik'in ve benim. İğrenç hissediyorum. Kirli. Duş alma ihtiyacı hava alma ihtiyacından daha önemli hale geliyor.

Bir el omzumu hafifçe kavıyor, güçlü ve hafifçe kıvrılmış - bir boksörün eli. "Sana söz veriyorum Cassidy Slater. Birileri bu gece olanların bedelini ödeyecek. *Hiç kimse* ailemden üstün değildir."

BÖLÜM OTUZ İKİ

bir yıldız üzerine dilek

Galerinin mutfağında otururken Max ilk yardım kutusundan aldığı bir bandajla ön kolumu sarıyor. Kesik derin; dikiş atılması gerekecek. Ama kolumdaki yara umurumda değil. Max'in aramıza koyduğu mesafe binlerce cam parçasından daha çok acıtıyor.

Yanı başımda ama yine de çok uzakta. Gözleri, ucunda ışık olmayan karanlık bir tünel gibi. Henüz bana baktığından emin değilim. Yani, Erik'i vurduğumdan beri gözlerimin içine gerçekten bakmadı.

Yaralarımı sardıktan sonra beni Carter'ın siyah bir limuzinin direksiyonunda oturduğu arka yükleme bölümüne götürüyor.

Galeriden uzaklaşıyoruz. Tüm o kabustan uzaklaşıyoruz. Araba karanlık ve sessiz. Çok sessiz.

Kanlı elbiseme bakarak inlemeye başladım. "Çıkar şunu üzerimden." Elbiseyi kaşırken çaresizlik hareketlerimi kontrol ediyor. Dikişleri. Fermuarını. "Çıkarın şunu!"

Max hemen önümde diz çökerek o iğrenç katmandan kurtulmama yardım ediyor. İç çamaşırlarımla oturduğumda, siyah deri koltuklara geri kayıyor, beni kucağına çekiyor ve yüzünü düğümlemiş saçlarıma gömüyor.

Titrek kollarımla onu kucaklıyorum. Sonunda bir keder dalgasının beni batırdığını hissediyorum. Beni aşağı çekiyor.

Batır beni.

Max titrediğimi hissetmiş olmalı çünkü kalın ve güçlü kolları belime dolanıyor. Nefes alış veriş kesik kesik ve ağırlaşıyor, duyguları ağırlaşıyor. Yüzümü omzuna sürüyorum. Gözlerim doluyor, Erik'e duyduğum öfke gözyaşlarımı ısıyor. Düşüyorlar. Dudaklarımdan aşağı. Çenemden aşağı. Ve şimdi boynunun kıvrımına doğru hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

Max beni kendine yakın tutuyor. Bir eli başımın arkasını kavrayacak şekilde yukarı kalkıyor, parmakları saçlarımla okşuyor. Diğer belimi kavrayarak beni sıcak ve sert gövdesine bastırıyor. Kabaran göğüslerimiz ortak bir düzensiz tempoda birbirine çarpıyor.

Kulağıma eğilip fısıldıyor: "Benim yerimde olsaydın, kendini daha iyi hissetmek için ne yapardın?" "Annem bana şarkı söyler."

"Hangi şarkı? Benim için söyle."

Şarkı söylemeye başladığımda nefeslerim titriyor. "Bir gün bir yıldız dileyeceğim." Birden donup kalan Max neredeyse nefes almayı bırakmış gibi görünüyor. Bir annenin sevgisini anlamadığını biliyorum. Bir annenin çocuğuna şarkı söylemesi - tüm bu kavram ona tamamen yabancı olmalı.

Şarkı söylemeye devam ederken sesim kesiliyor ve arabadaki her şey kederim tarafından yutuluyor.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

onun sözleri

MAX'in limuzinin bagajında yedek kıyafetleri vardı, ben de hastaneye onun büyük boy gömleğini giyerek gittim.

Neredeyse benimle kalmasına izin vermiyorlardı. Morarmış gözümü ve çürüklerimi gördüklerinde hemen onun yaptığını düşündüler. Aile içi şiddet kurbanı olduğumu düşündüler. Dirseğimi tutması ve köşeye sıkıştırılmış bir köpek gibi herkese kaşlarını çatması da yardımcı olmadı. Ama hayır cevabını kabul etmeyecekti.

Onlara araba kazası geçirdiğimi söyledik ama kalçalarındaki ve göğüslerimdeki parmak izleri bu yalanı ortaya çıkardı. Sonunda onlara saldırıya uğradığımı söyledim. Neredeyse tecavüze uğruyordum ama onu savuşturdum. Kolumu diktiler, kan testi yaptılar ve sıvı vermek için elime bir kanül yerleştirdiler. Görünüşe göre, ciddi şekilde susuz kalmışım.

Artık tüm testler tamamlandı ve Max ile nihayet hastane odamda yalnızız. Ona zar zor bakabildim; en iyi zamanlarda bile bu bir çaba, o kadar uzun ki. Ama bu gece, o sert. Stone.

Banyoya giriyoruz ve ben gözlerimi kaçırıyorum. Max duşu sıcak açıyor. Beyaz klinik odayı buhar dolduruyor. Geniş duş bölmesinde güvenlik için bir parmaklık var. Bir tekerlekli sandalyenin girebileceği kadar büyük; sanırım amaç da bu. Max külotumu indirmek için önümde diz çöküyor ve ben de omuzlarını kavrayarak külotumdan çıkıyorum. Normalden daha küçük hissediyorum. Sanki bir şekilde küçülmüş gibiyim.

Ayağa kalktıktan sonra soyunmaya başladı. Kıyafetler yere düşüyor, bana ilk samimi zamanlarımızı hatırlatıyor. Zeminler Max Butcher'ın kıyafetleri üzerindeyken her zaman daha güzel görünür. Ona bakıyorum. Güçlü, kaslı vücudunun görüntüsü bana yeni bir rahatlık veriyor. Onun ne kadar güçlü olduğunu biliyorum. Onun yanında olduğum sürece beni ne kadar şiddetle koruyacağını. Ayrılmayı planlamadığım bir yer.

Penisi dik, kalın, düz ve sert ve göbeğine vuruyor. Onu istiyorum. Başka bir adamın parmaklarının üzerimdeki hissini yok etmesini istiyorum. İçime dokunmasını. Ben onunum. Tüm parçalarım. Somut olanlar ve beni oluşturan tüm görünmez çelişkili parçalar.

Hepsi onun.

Birlikte duşu giriyoruz ve o sırtımı ve kollarımı yıkamaya başlarken ben yanağımı göğsüne yaslıyorum. Çıplak bedenlerimiz birbirine değiyor. O güzel uzun çıkıntı karnımla kalçaları arasında sıkışıyor. Parmakları nazik bir sahiplenmeyle vücudumda geziniyor, beni sabun ve suyla köpürtüyor. Sıcak su cildime, özellikle de göğüslerimin etrafına pembe bir parlaklık veriyor. Max muhtemelen onları göremiyor; ona karşı ezilmişler ama eminim meme uçlarımı hissediyordur. Sert. Ağrıyor. Başka bir durumda. Başka bir günde. Beni şimdiye kadar götürmüş olurdu. Ama bu gece dokunuşu bir özellik gibi. Tereddütleri beni kırık bir kuş gibi hissettiriyor. Kırık bir güvercin.

Şahin değil.

Arabada hissettiğim üzüntünün yerini tekrar normal hissetmek için çılgınca bir ihtiyaç aldı. Mümkün olduğunca çabuk. Normalliğe doğru bir maraton koşmak istiyorum. Her duygu durumunun hak ettiği yere yerleşmesini ve Max ile benim kendimiz için yarattığımız mükemmel dünyayı değiştirmemesini istiyorum.

Bana bakmasını istiyorum. Gözlerimin içine. Başımı kaldırıyorum, çenemi sıcak, pürüzsüz dövme tenin üzerine koyuyorum. "Bana bak, Max."

Bana bakıyor, bakışları boş - sanki bir şeyler eksikmiş gibi. "Öyleyim."

"Düzgünce," diyorum parmaklarımı sırtından yukarı ve tekrar aşağı sürüklerken.

"Eskiden yaptığın gibi." Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Öyleyim ufaklık."

"Bakmıyorsun. Tam içime bakıyorsun," diyorum, sesim titreyerek. "Sanki beni görmeye dayanamıyorsun."

Başını sallayarak gözlerini kısar. "Bu bakış öyle değil."

"Bana dokunmanı istiyorum." Eline uzanıyorum ve parmaklarını kalçalarımın arasındaki deltaya indiriyorum. İçimdeki arzu arttıkça, onun için çaresiz kalıyorum. Parmaklarını dudaklarımı okşamak için kullandığımda iniltisini bastırmaya çalışarak çenesini sıkıyor. "Senin için şimdiden ıslandım, Max."

"Hayır, Cassidy. Bu gece olmaz."

Karnımın çukuruna bir kaya gibi batan şey korku. Beni terk edeceği korkusu. Artık beni istememesinden korkuyorum. Artık bana ihtiyacı yok. "Lütfen, Max. Ben mahvolmadım."

"Ne?" Elini benimkinden çekip boynumun kenarını tutuyor ve sonunda eskiden olduğu gibi gözlerimin içine bakıyor. Nüfuz edici. Yoğun. "Sakın bana böyle şeyler söyleme!" diye homurdanıyor, alçak sesle ve derinden, öfkeli alt tonuna bayılıyorum.

Bu enerjiyi yönlendirmesini ve kalçalarımın arasına bırakmasını isteyerek fısıldıyorum, "Bana o kadar dokunmadı. Sadece biraz-"

"Az önce başına gelenleri küçümsemeyi bırak, lanet olsun! Bunu yapmana gerek yok." Başparmağıyla gözlerimin altındaki morluğu okşarken, sanki fiziksel bir rahatsızlığa neden oluyormuş gibi yüzünü buruşturuyor.

Elimi onunkinin üzerine koydum. "İstiyorum."

"Eğer istiyorsan, tamam. Ama bunu benim için yapmaya cüret etme. Bu, sen nasıl istersen öyle

sonuçlanabilir. Kimse sana nasıl hissededeğini söylemeyecek."

"Lütfen dokun bana o zaman. İstediğim bu," diye yalvarıyorum. "Lütfen. Parmaklarını hissetmek istiyorum. Dilini. Penisini. Her şeyi. Her şeyi. Lütfen."

Kulağıma eğildi. "Seni dilimle becermemi ister misin, ufaklık?"

Önümde diz çöktüğünde göğsüm rahatlıyor. Elleri bacaklarıma ve kalçalarıma yapışıyor, kıvrımları takip ediyor, yumuşak eti sıkıyor. Olanlardan sonra bunu istememeliydim. Bu utanç verici. Ama normal. Bizim için. Bu normal ve ben de bunu arzuluyorum. Bizim dünyamız. Bizim şeyimiz.

Bacağımyı omzuna kaldırmadan önce beni kendisiyle duş perdesi arasına sıkıştırana kadar geri itiyor. Dili dudaklarımyın arasına dalıyor. Onun delici, açgözlü öpücüğünü hissettiğimde hemen irkiliyorum.

"Max. Daha fazla," diye inliyorum ve dili bana her açıdan saldırıyor. "*Daha fazla.*"

Ağzı klitorisimin etrafında bir mengene gibi kapanıyor, sertçe emiyor. Çağırdığı zevk dalgasıyla eğilirken, kalçam omzunda seğiriyor. Eli bacaklarımyın arasından yukarı doğru kayıyor, başparmağı dudaklarımyın arasına giriyor, içimdeki kasları ovuyor, onlar da istekle yoğruluyor. Arzu içinde. Vuruşlarının yoğunluğu ve duşun sıcaklığı beni tüketiyor.

"Siktir, küçüğüm," diye inliyor tenime karşı. "Seni her zaman isteyeceğim. Senin için çıldırıyorum."

Tanrım, bu işte çok iyi. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, başım duş duvarına düşüyor. Yüzüne doğru mırıldanıyorum, kendimi çenesindeki sert kirli sakala sürtüyorum. Dudakları ve dili klitorisimin üzerinde sıcak. Parmakları içimdeki her sinir ucunu uyarıyor. Buhar üzerimizi örtüyor. Dünyamızın o terli, ıslak uyuşukluğu ruhuma yerleşiyor. Bu gece açgözlü, doyumsuz, sınırsız. Baş döndürücü.

Zayıflıyor. . .

"KADINLAR ÇOK ZAYIF YARATILDI. *Küçük. Kırılgan. Ve vücudunuzun bu küçük parçasıyla sizi kontrol edebiliriz. Max de seni bununla kontrol ediyor. Öyle değil mi? Tam anlamıyla içine giriyoruz. Şeytanın kendisi gibi. İçine giriyoruz.*"

DONUYORUM.

Nefes almıyorum.

Max bacaklarımyın arasında vahşileşiyor, ama şimdi beni korkutuyor.

Durmasını istiyorum.

Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Onu iterek kıkımın üzerine düşüyorum.

Max şimdi bana bakıyor. "Cassidy?"

Sıg nefesler alarak soluk soluğa kalıyorum. Ben hava yutmaya çalışırken ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim ama Max'in beni kucaklayıp kollarına alması için yeterince uzun bir süre.

Sırtını duş duvarına dayayarak beni uzanmış bacaklarının arasında tutuyor. Yüzüm onun sıcak göğsüne bastırıyor. Kolları beni sarıyor, sallıyor.

Islak saçlarımı yüzümden çekerek kulağıma fısıldıyor, "Seni tuttum. İstedğin kadar yavaş gideceğiz.

Ne kadar istersen."

"Bana iyi bir şey söyle," diye burnumu çekiyorum, vücudumuzun etrafındaki fayanslara çarpan su spreyine bakıyorum. Gözyaşları gözlerimi yakıyor ama hiçbir şey düşmüyor. Gözyaşlarım tükendi. Bunun mümkün olduğunu bilmiyordum. Erik'in nefesini üzerimde hissettiğimi hatırladığımda, parmakları bacaklarımın arasında, nabzım daha da hızlanıyor ve mide bulantısı ile yuvarlanan midemi tutuyorum. Ama onu çoktan boşaltmıştım. Şimdi boş yere nabız atıyor.

Uzun zamandır gerçekten de *A'sızdım*. Ama artık Aksiyon, Kızgınlık ve İstirap varlığımın bir parçası. Eğer bu gece Nikiya'yı oynayacak olsaydım, seyirciler ağlardı. . .

Elimi pazusuna dolayarak, "Bana bir şey söyle ki onun sözlerini düşünmeyi bırakabileyim" diyorum. Yalnızca Max ile samimi ve güven dolu bir dünyaya özgü eylemleri, beni zayıf hissettiren bir şeye dönüştüren kelimeler - kullanılmış.

"Tamam, benimkini düşün," diyor Max. "Senin hakkında ne hissettiğimi bilmek istiyor musun?" Göğsüne karşı başımı sallıyorum.

"Bu kadar basit bir şekilde birine sahip olmanın ne kadar iyi hissettireceğini hiç bilmiyordum. Böyle sarılacak birine." Beni daha da sıkıyor. "Bilseydim, kendi başıma düşünebildiğim anda seni aramaya gelirdim. . . Ama bunu ne kadar istediğimi hiç bilmiyordum. *Seni* güldürmenin ne kadar iyi hissettireceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. *Kahretsin*, seni gülümsetmek için her şeyi yaparım. Bana gülümsediğinde ve sebebi ben olduğumda. . . içinde olmaktan daha iyi hissettiriyor. Seni gülümsetmek için seksten vazgeçebilirim."

Sanırım kıkırdıyorum, ama bu garip. Boğuldum. Yarım bir ses.

"Seninleyken çok garip şeyler olmaya başlıyor. Seninle konuşmak istiyorum. Siktir, evet, bunu çok yapıyoruz. Söyleyecek bir şeyim olduğunu bilmiyordum. Ama seninleyken günümü anlatmak istiyorum.

. . ve ben de seninkini duymak istiyorum." Beni nazıkçe kendisinden uzaklaştırıyor ve yanaklarımı camdan yapılmış gibi kavırıyor. Gözlerindeki yoğunluğu görmem için başımı yukarı kaldırıyor. "Bir daha *asla* başına böyle bir şey gelmesine izin vermeyeceğim. *Asla*. Beni duyuyor musun? *Asla*." Elleri yüzümde titriyor. "Söyle. Söyle, 'Max bir daha kimsenin beni incitmesine izin vermeyecek'."

Tükürük boğazımda birikirken, sertçe yutkunuyorum.

"Seni hayal kırıklığına uğrattım," diye devam ediyor. "Bunu bir daha yapmayacağım. Bu gece olanlar için kendimi asla affetmeyeceğim. Aşılmaz olduğumu sanıyordum ve öyleyim, ama sonra sen geldin - *kahretsin* . . . Sadece benim için söyle."

"Max bir daha kimsenin beni incitmesine izin vermeyecek," diye fısıldıyorum çünkü bunu duymaya ihtiyacı olduğunu biliyorum. . . Kimsenin - Max Butcher'ın bile - şu anda paylaştığımız dünya karşısında böyle bir söz verebileceğine inandığım için değil. Öyle ya da böyle, deneyeceğini biliyorum. Ve bu noktada, geri dönüş yok. Beni terk ederse, canım yanar. Onunla kalırsam, incinebilirim.

Beni vücuduyla sarıyor, kolları beni sıkıca sarıyor. "Seni hayal kırıklığına

uğrattım, Cassidy." Başımı göğsüne doğru sallıyorum. "Hayır."

"Daha iyi bilmeliydim. . . Bu gece olanlar - *Kahretsin.*" Duraklıyor ve sessizlik hiç hoş değil.

Suçluluk ve öfke dolu. "Onu öldüreceğim Cassidy. Onu senin için öldüreceğim."

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

beni sevmek

"ALTIN KIZ."

Gözlerim yavaşça açılıyor. İlk gördüğüm şey Max'in yatağımın önündeki hastane sandalyesinde uyuduğu. Sonra kapıya doğru dönüyorum ve Toni'nin sessizce bana yaklaştığını görüyorum.

Dün geceye ait tüm görüntülerin ve konuşmaların dramatik bir odun öğütücü gibi zihnime tükürmesi ve olayların harmanlanmış parçalarını üzerime fırlatması sadece iki saniye sürüyor. O zalim kahverengi gözleri hatırladığımda nefesim kesiliyor. Kendimi duşta Max'i iterken, kırımın üstüne düşerken ve kollarında aptal, travma geçirmiş küçük bir kız gibi titrerken görüyorum. Dün gecenin beni kontrol etmesine izin veremem. Etmeyeceğim.

Gözlerim yine Max'e takılıyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, sıkıdığı ellerinin altında kalın, yontulmuş pazıları kabarıyor. Üç aydır onun dünyasının bir parçasıyım ve bu kısa süre içinde şiddet ve gözdağından payıma düşeni aldım bile. Yirmi dört yıl boyunca etrafı katiller, adam kaçıranlar ve zalim piçlerle çevriliyken içinde nasıl bir nezaket kalmış olabilir?

Birkaç ay önce bana onun hayatını yumuşattığını söylediğini hatırlıyorum. Bugün bunu gerçekten anlıyorum. Onun dünyası zor. Fiziksel olarak zor. Zihinsel olarak zor. Yön bulması zor. Kelimenin her anlamıyla zor. Yüzü bir an seğiriyor, acaba dün gece hakkında rüya mı görüyor diye merak ediyorum. Benim hakkımda.

Tanrım, onu seviyorum.

Hayatında biraz yumuşaklığı hak ediyor. Bunu ondan almamın imkanı yok.

Omuzlarımı yuvarlayarak, bu sabahki kadar ağrımadığını ve mide bulantımın yatıştığını keşfetmekten memnunum. Elimdeki kanüle bakıyorum; parmaklarımı büktüğümde derimin altında hareket ediyor ve bu duygudan nefret ediyorum. Toni'yi tekrar bulduğumda duygusal bir durumdaydı - gözleri dolmuş, zor yutkunuyordu.

Yanımda durup, "Söyleyecek sözüm yok." dedi.

"Bu bir ilk" diye fısıldarken kurak alt dudağımı yalıyorum.

Duyguları neredeyse kontrolsüzce içinden taşıyor. Yüzünü benden saklamak için dönerek,

kendini toplamak için birkaç dakikasını ayırıyor.

Dik oturarak soğukkanlı davranıyormuş gibi yapıyorum. "Tanrım, o kadar kötü mü görünüyorum?"

Yatağa doğru dönüyor ve ağlamaklı bir kıkırdamayla sessizce "Evet" diyor.

Büyük bir şaşkınlıkla ona sııttım. "Burada ne işin var?"

"Max beni aradı." Bakışları Max'e kaydı. "Onu uyandıracak mıyız?"

Gözlerim yine Max'e takılıyor. Genelde derin uykudayken yüzü değişir, bana onun sadece genç bir adam olduğunu hatırlatır; dünyaya meydan okurken, dimdik dururken, ondan güç yayılırken böyle bir şeyi unutmak kolaydır. Ancak şu anda yüzü gergin ve nefes alıp verişleri sert - öfkeli.

"Sanırım şimdilik çıktı," diyorum üzgün bir iç çekişle. "Hadi gidip hastane kantininden bir kahve alalım."

Etrafıma bakınıp saati çözmeye çalışıyorum ama perdeler kapalı ve ışıklar loş. "Saat kaç?"

"Sabah dokuzda."

"Onu uyandırmadan bu odadan çıkmamın imkânı yok. Eğer uyanır ve ben burada olmazsam, bunu iyi karşılamayacaktır."

Toni başını sallar. "Normalde buraya bir mağara adamı esprisi eklerdim ama bu koşullar altında pek doğru gelmiyor. Eminim mağara adamlarına bir şeyler sokmakla ilgili iyi bir ima da bulabilirdim ama bu sabah kendimde değilim."

Ortamı yumuşatma çabasına gülümsüyorum. Yatakta ona yer açmak için ayağımı sürüyerek ilerlediğimde, Toni ayakkabılarını çıkarıp yanıma kayıyor. Yastığımı paylaşmak için kıvrılırken, kokusu beni sarıyor. Nane, kolonya ve Toni.

"Max bana bir adam tarafından saldırıya uğradığını söyledi," diye fısıldıyor ve ben Max'in dün gece hakkında ne kadar çok şey anlatmış olabileceğinden çekinerek nefesimi tutuyorum. "Ama onu defetmeyi başarmışsın? Ah benim baş döndürücü teyzem. Dua etsin de onu hiç bulmayalım."

Elbette Max Toni'ye olan biten her şeyi anlatmadı. Böyle bir yükü paylaşmak inanılmaz derecede adaletsiz olmakla kalmıyor, aynı zamanda Toni'yi sevdiği adama yalan söylemek zorunda kalacağı bir pozisyona sokmayacağım. Yine de Braidy'ye yalan söyleyeceğini biliyorum. Benim için ölüm yatağında ve sonra da cennetin kapısında yalan söylerdi.

Ona kaşlarını kaldırıyorum. "Biz mi?"

Nazıkçe gülümsüyor. "Evet. Max ve ben. Artık bir çetedeyiz." Gülmeye çalışıyorum ama üzücü.

"Sana kıyafet getirdim. Külot. Sütyen. Kot pantolon. Ve Bert ve Ernie'nin sarı tişörtünü."

"Aman Tanrım, teşekkür ederim." Kollarım en iyi arkadaşşıma dolanıyor ve ona sarılıyorum. Sertçe iç çekerek beni daha da yakınına çekiyor ve sessizce birbirimize sarılıyoruz. Titreyerek gözyaşlarını tutmaya çalışıyor ama omzumdan akan damlaları hissedebiliyorum.

"Ben iyiyim," diyorum ama der demez sesim titriyor ve sonra küçük bir iniltiyle kesiliyor. "İyi olacağım."

"Çok kızgınlm. Ben çok. . . lanet. *Sikeyim*," diyor kısık bir hırıltıyla.

Ağlamamaya çalışarak başımı onunkine doğru sallıyorum. "Kes şunu."

"Seni uzaklara götürmek istiyorum," diye fısıldıyor, kolları etrafımda sıkılaşıyor. "Herkesten uzağa."

Güzel erkek arkadaşımın ne kadar ketum olduğunun farkında olarak sesimi daha da alçaltıyorum. Uyanırsa fısıldaştığımızı duyacağından eminim ama sözlerimizi deşifre edemeyeceğini umuyorum. "Bu Max'in suçu değil."

"Eminim öyle değildir, ama inciniyorsun. Son üç ayda seni tanıdığım tüm zamanlardan daha fazla ağladığımı hissediyorum. Ve evinden de kayboldun. Artık neredeyse onunla yaşıyorsun."

"Ona aşığım. ..ve onun bana ihtiyacı var."

Burnu yanağıma değiyor. "Ama *senin* neye ihtiyacın var, Altın Kız?" "Benim de ona ihtiyacım var," diye itiraf ediyorum ve hayatım boyunca hiçbir şey bu kadar doğru olmamıştı.

Toni boynumun kıvrımında başını sallıyor. "Siktir." Sesinde biraz gerginlik var. "Seni kilitleyeceğim kuleyi koruması için bir ejderha kiraladım bile. Acaba depozitomu geri verirler mi?"

"Umarım biseksüel değilsindir, Toni." Max'in derin, çakıllı sesi bizi böldü. "Çünkü şu anda benim kızıma dokunuyorsun."

Toni elini gevşetiyor. Burnumu öperek bana sırtıyor ve Max'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Tüm kadınlık organlarını tamamen iğrenç buluyorum," diyor.

"Mükemmel," diyor Max yanımda belirirken. Gergin dövmeli teni, yağsız kasları ve bir sürü çelişkili parçadan oluşan güzel, büyük bir varlık - benimkilere mükemmel bir şekilde uyan parçalar. "Benim için daha fazla."

Ona bakarken kalbim göğsünün içine dalmak ve diğer yarısını bulmak istiyor. O çarpıcı, yoğun irisleriyle beni iliklerime, şişmiş kalbime kadar çıplak bırakıyor. "Selam, tehdit."

Ayak seslerinin yaklaştığını duyduğumda bakışları kapıya yöneliyor. Bir hemşire başucumda dururken ben doğruluyorum ve Toni yatağın üzerinden kayıyor.

"Sana gerçek bir kahve getireceğim, tamam mı?" Toni alnımdan öpüyor. Dudakları tenime değdiğinde gülümsüyorum. "Seni seviyorum."

"İğrenç," diyor hastane odamdan çıkarken.

Hemşireye dikkatimi vererek, onunla yüzleşmek için dönüyorum. Dosyayı okuyacakmış gibi kaldırıyor. "Günaydın Cassidy. Çok iyi uyudun. Gece boyunca iki kez sıvı verdik ve sen uyudun." Çizelgeyi indiriyor. "Buna gerçekten ihtiyacın olmalı."

"Çok daha iyi hissediyorum."

Gülümsüyor ve Max'e bir bakış fırlatıyor. "Bu harika. Erkek arkadaşını bu gece uyumaya ikna et. Eve gidip biraz dinlenmeyi reddetti. İnatçı biri, değil mi?"

Max'e bakıyorum, o da kayıtsızca omuz silkiyor. Hafif bir gülümsemeyle kararlı bir şekilde "Öyle," diyorum.

"Sizi bugün taburcu edebiliriz. Son on saat içinde bol miktarda sıvı aldınız. Biz olsak

Yine de sıvı alımınızı sürdürmenizi tavsiye ederim. Bol bol su için. Dikişleriniz çözülebilir, bu nedenle alınmaları gerekmeyecek; ancak yedi gün içinde kesiyi kontrol ettirmelisiniz."

"Tamam," diyor Max yanımdan.

Kapıdan çıkmak için döndüğünde Carter'ın hemen dışarıda durduğunu fark ediyorum. Sırtı Max'e ve bana dönük, bacakları bir kalça mesafesi kadar açık - bir iş adamı duruşu.

Uzun boylu güzel sevgilime bakıyorum, beni dikkatle izliyor, gözleri benim için hâlâ başarabildiğine inanmadığım o nezaketle dolu.

Kapıya doğru başını sallıyor. "Tanışmanı istediğim biri var."

Göz ucuyla Carter'ın rahatça içeri girdiğini görüyorum. Dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve benim yanımda ilk kez gülümsüyor olmalı çünkü şu anda ona bakmak o kadar da korkutucu değil. Aslında, yara izlerinin altında çekici bir yüzün ipuçlarını veren çocuksu, yaramaz bir sırıtışı var.

"Bayan Slater, düğünden beri kendimi tanıtmak istiyordum," diyor siyah takım elbisesinin düğmeleri geniş omuzları ve kalın beli etrafında sıkıca iliklenmiş halde.

Max'e döndüğümde, omzumun üzerinden birkaç çilek sarısı dalını fırçalıyor. Gözleri hala bana yapışmış, düşüncelerimi ve duygularımı araştırıyor ve katmanlarımın altına dalıyor. Bakışlarının nüfuz edebilme şekli artık rahatsız edici gelmiyor. Aslında, beni anlamaya çalıştığını bilmek çok güven verici - gerçeği istiyor. "Carter yirmi yılı aşkın süredir ailem için çalışıyor. Eskiden Xander'ındı." Max duraklıyor ve gözleri elmacık kemiğimdeki çürüğü okşayan parmak eklemlerini takip ediyor. "Ama o artık senin."

Gözlerim açılıyor, Carter'ın soğukkanlı, sakın yüzüyle Max'in ciddi, otoriter yüzü arasında gidip geliyor. "Ne için özür dilerim?"

Max'in dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Onu beslemene falan gerek yok." Carter sadece güler. "Ben oldukça az bakım gerektiren biriyim."

"Uyumak için bir yere ihtiyacı yok, değil mi Carter?" Soru gibi ifade edilmesine rağmen bu bir soru değildi.

Carter başını sallar. "Bir daha uyumayı düşünmüyorum patron."

Mizah girişimini takdir etsem de, içimdeki rahatsızlığı yatıştırmıyor. Birkaç dakika boyunca daha fazla bilgi vermeden söylediklerini özümsememe izin veriyorlar. "Özür dilerim. Kafam karıştı," diyorum sonunda.

"İstemiyorsan onu kabul etmek zorunda değilsin." Max yatağın yanına çömelip gözlerini benimkilerden daha aşağıya dikeyyor ve bu hareketin stratejik olup olmadığını merak ediyorum. Max vücut dilini gözlemleme konusunda mükemmeldir. Aptal değil.

Daha az otoriter görünmeye mi çalışıyor? Bana insan olan lanet olası bir bekçi köpeği vermenin etkisini mi azaltıyor?

Bana gülümsüyor, mavi gözleri daha önce hiç görmediğim bir şekilde yoğun. Kendinden emin.

Hazır. Ne için?

Ben mi?

Biz mi?

"Sizi gitmek istediğiniz her yere götürebilir. Ama onunla gitmek zorunda değilsin. Araba kullanmak isteyebileceğini biliyorum. . ." Sıkı bir gülümsemeyi bastırıyor. "*Hanımefendi*. . . ama o sizin arkanızda sürecek."

Boğazımı temizliyorum. "Bu çok garip. Tuhaf davranıyorsun."

"Hayır. En azından ilk kısmına." Başını hafifçe sallıyor. "En büyük yükümüz güvenlik.

Bu çok yaygın. Aurora'nın dört koruması var. Stacey'de üç tane var."

"Ve ben sadece bir tane mi alacağım?" Şaka olarak söylüyorum çünkü tüm bu kavram gülünç. Dudaklarında yavaş, sinsi bir sırıtiş beliriyor. "Sadece bir tane göreceksin."

Hızlı nefes alıyorum. "Bu delilik."

Elime uzandığında, dövme parmaklarının benimkini okşamasını izlemek için aşağı bakıyorum. Yüzük parmağının tüm uzunluğu boyunca daha önce hiç fark etmediğim yeni bir dövme var. Şöyle yazıyor: *Ardente One*.

"Eğer meşgulsem, işteysem ya da bir yere gitmek istiyorsan, seni o götürür. Sinemaya. Yemeğe. Nasıl istersen."

Zihnim yüzüyor. "Beni sinemaya ve yemeğe götürmeyecek misin ve-"

"Elbette küçüğüm. Bu sadece ben yanında olmadığım zamanlar için. Seni randevulara götürmesini ya da provalarını izlemesini sağlayabilirsin. Ve ona aşık olman konusunda endişelenmeme gerek yok çünkü o çok çirkin."

Carter yine gülüyor. "Ama görüldüğüm kadar korkutucu değilim."

Nedense bundan şüpheliyim. . .

Bu konuşma ve Max'in parmaklarımı nazik ve iffetli bir sevgiyle okşayan eli arasında nefeslerim sığılaşıyor ve kontrol edilemez hale geliyor. "Ben-"

"Aramızdaki bu şeyi artık çok ciddiye alıyorum." Gözleri bir an için benimkilerden ayrılıyor. Çenesi titriyor. "*Sikeyim*. Her zaman böyle olması gerekirdi. Bana sinsice yaklaştın ufaklık. İlişkimiz planladığım bir şey değildi."

"Emin değilim-"

Diğer eli uzanıyor ve benimkini büyük, sıcak avuçlarının arasına sıkıştırıyor. "Hâlâ benimle birlikte olmak istiyor musun?"

Bir saniyeliğine nefesim tamamen kesiliyor.

"*Evet*." "Bu da paketin bir parçası."

Ellerimi hâlâ sıkıca ellerinin arasında tutarak ayağa kalkıyor ve sonra yatağa, yanıma oturuyor. Duygu yüklü gri gözlerine bakmak için boynumu eğiyorum. Karanlık. Yoğun. *Hazır*. Burnu yanağıma değene kadar eğiliyor, eli uyluğum boyunca kayıyor ve enseme kavramak için yukarı çıkıyor. Taparcasına parmaklarıyla boynumun derisini okşuyor, vücudumda ve kalbimin derinliklerinde dalgalanmalar yaratıyor.

Dudaklarımız hafifçe birbirine değene kadar yüzünü çevirdiğinde, ağzım açılıyor ve onunkine

doğru nefes alıyorum. Onunki de benimkine. Sonra ağzı benimkine bastırıyor. Derin derin. Mırıldanıyor. Sevgi dolu. Öpücüğüyle beni seviyor. Hareketleriyle.

Beni sevmek. .

Ve dudaklarını dudaklarımdan çektiğinde, kalbimin göğüs kafesine en iyi, en baş döndürücü şekilde çarptığını hissediyorum.

Ensemdeki tutuşu sıkılaştırken ağzı kulağıma doğru hareket ediyor. "Max bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyecek."

Ve bu sefer ona inanıyorum.

Son.

"Bir dahaki sefere kadar, ufaklık."

bir kasap çocuğun kısa öyküsü

14 yıl önce.

"BURAYA GELİN ÇOCUKLAR."

Max ve Bronson salonun kapısını kapatır ve sırtlarını kapıya dayarlar. Nefeslerini tutarak burada değilmiş gibi davranmaya çalışırlar.

"Hadi, Max. Seni gördüm."

Birbirlerine endişeyle bakarak ayaklarını sürüyerek kapıyı açıp sisli odaya giriyorlar. Tütün yoğun bir bulut halinde havada asılı durmaktadır. Jimmy, Butch ve Aile ortaklarının karşısına oturmak için ilerlerken yoğun atmosferin içinden görebilmek için zorlanırlar.

Adamlar salonda oturuyor, ağızlarında puro, duman havayı dolduruyor, masada içki var. İfade­siz bir şekilde oturuyorlar. Takım elbiseleri yeni ütülenmiş ve kusursuz görünüyor.

Jimmy dudaklarının arasındaki kalın puroyu ısırırken dişlerini gösteriyor. "Ne duydun?"

Butch'a bakarlar. Sessizliklerinin ağırlığı tehlikeli ve yoğun bir hal alır. Babaları kollarını göğsünde kavuşturup Jimmy'ye başını sallar. "Hadi çocuklar. Jimmy Amca'ya ne duyduğunuzu anlatın."

Max boğazını temizler. "Hiçbir şey."

"Bu çok iyi bir yanıt Maxwell, çok iyi bir yanıt. . . Benden başka herkes için." Jimmy purosunun içindikileri üfleye üfleye içine çekiyor.

Gözlerini çocuklara dikti.

Bronson Max'e yaslanır. "Bay Mallick ile sorunlarınız var."

Jimmy öyle bir kahkaha patlatır ki çocuklar irkilir. Jimmy'nin alayına kaşlarını çatarak ve korkusuzmuş gibi davranarak doğrulurlar.

Ama kesinlikle Jimmy'den korkuyorlar.

Korkmasalar aptal olurlardı.

Jimmy dudaklarını puronun etrafında kıvırıyor ve onlara doğru eğiliyor. "Jimmy Amca'ya

yardım etmek ister misiniz?" Çocuklar birbirlerine bakarlar, emin değildirler ama memnun etmek isterler, korkarlar ama heveslidirler - tüm bu koşullar

hemen.

Sonunda başlarını sallarlar.

"Yarın öğlen Bay Mallick'in dükkanına gidip kriket sopalarınızı almanızı istiyorum. Yıkın, tamam mı? Burası bana ait ve ben de . . Nasıl diyorsunuz?" Bir meslektaşına döner.

"*Yenileyin*" diyor bu adam.

"Evet, yenileyin, bir süreliğine. Ne kadar çok yıkarsan, sana o kadar çok öderim. Burası benim, o yüzden onları dinleme. Sadece yıkın ve sonra ödeme için doğruca buraya gelin." Jimmy, Max ve Bronson'a doğru eğilir, elinde bir kutu tutar. "Puro?"

Bronson bir tane alır ve dişlerinin arasına yerleştirir. Max diğer adamların onu ve kardeşini nasıl süzdüklerini izler. Onu sorguladıklarında midesinin kasıldığını hisseder - gözünü korkuturlar. Max bu kelimeleri biliyor: sorgulamak, gözdağı vermek. On yaşında bile bu kelimeleri iyi biliyor. O bir kasap.

Aile'nin ortaklarından biri Bronson'ın purosunu yakmak için eğilir. Bronson yüzünün birkaç santim ötesinde yanan kora bakar. Havada yılan gibi bir duman tütmektedir ama şimdi ne yapacağından emin değildir.

"Sadece ağzına çek, Bron," diyor Butch gülümseyerek. "Etrafında döndür. İçine çekmene gerek yok."

"Ya Bay Mallick bizi durdurmaya çalışırsa? Ya bizi yakalarsa ya da başka bir şey yaparsa?" Max sorar. Teneke kutu Max'e geri verilir. "O zaman sopalarınızı onun dizlerine götürün."

Max, şimdi purosunu emmekte olan Bronson'a gözlerini dikmiş bakmaktadır. Jimmy'ye bakar ve fısıldar, "Ama o yaşlı."

"Kesinlikle," diyor Jimmy, açık tenekeye ve sonra tekrar Max'e bakarak. "Dizleri kötü durumda. Bunu ona hatırlatın."

Bronson ve Butch'a son bir kez baktıktan sonra Max puroyu kabul eder.

cosa nostra - ikinci kitap

♥ *Daha fazla Cassidy & Max!*
Hemen rezervasyon yaptırın!

"Seni seviyorum, Max Butcher."

Bu kelimeler tehlikeli. İçine doğduğum dünya kadar tehlikeli. Ailem dediğim insanlar kadar tehlikeli.

Onu incittiler.

Benim. Küçük. Balerinim. . . Benim saflık parçam.

Ona zarar verdiler. .

Dünyayı onun için güzel tutmak istedim.

Başaramadım.

Bu yüzden gitmesine izin vermeliyim. Kendi güvenliği ve benim akıl sağlığım için.

Ama yatağıma sürünerek girdi. Kafamın içine yerleşti.

Cassidy Slater.

Tatlı dilli ağzı o tehlikeli kelimeleri söylüyor. Arzuladığımı bilmediğim kelimeler. Geceleri beni bekliyor. Etrafımdaki karanlığı kabul ediyor.

Bu bir erkeğin öylece bırakabileceği bir şey değil.

Ben de bencil bir piim.

Ve o benim.

Onu koruyacağım; göze göz ve ben onların hepsini kr etmeye hazırım.

Onun için, lanet bir savaş başlatacağım.

Hemen rezervasyon yaptırın!

İnceleme zamanı. . .

BİRİNİN SİZE YORUM BIRAKMASINI NASIL SAĞLARSINIZ?

Onlardan bunu istiyorsun.
Lütfen bana bir yorum bırakın.

[Goodreads](#) & [Amazon](#).

Facebook'taki diğer Kasap Çocuk severlerle tanış.

[Bizi takip et](#)

onun yolu - üçüncü kitap

"Ona olan aşkın tehlikeli ve doğal değil."
Sırıtiyorum. "Ben tehlikeli ve doğal

olmayanım."

Bronson:

Zeytin tenli. Kehribar gözler. On dört yaşımdan beri benim kızımdı.

İçine doğduğum kaos ortamından beni uzaklaştıran güzel bir şeydi.

Kendi zihnimdeki karışıklıklardan.

Mirasımdan.

Birlikte yarattığımız her şey elimizden alındığında, huzurlu bir yaşam fikrini yakıyorum. Kaçınılmaz kaderime kollarımı açarak, görevlerimi kabul ediyorum.

O olmadan, tek bir amacı benimsiyorum.

Kardeşlerimi korumak

için. Ailemi korumak

için.

Shoshanna:

Yeşil-mavi gözler. Gamzeli bir sırıtış. Dünya benim kaçığım Bronson Butcher için sadece bir oyun alanıydı.

Ama onu yok ettim.

Böylece benden uzaklaştı, kopan kalbimin bir yarısını da arkasında sürükleyerek.

On bir yıl sonra, deli orospu çocuğu hastane masamda kanlar içinde belirdi.

Kurşun yarası. *Tabii ki.*

İkimiz de çok değiştik.

Bronson artık dengesiz ve kanlı bir ahlak kuralına göre yaşıyor. Ve ne isterse alıyor. . .

Kimi isterse.

Kitabı al

bizimle y zleşmek - prequel

Konnor ve Blesk'in hikayesini okudunuz mu?

*Hatırlamak için yanıp tutuşuyor.
Unutmak için her şeyi yok edecek.*

Konnor: Şimdiye kadar hayatım bir çeşit serap gibiydi. Karanlık, yalnız yerler. Bourbon ve kadınlar. Umurumda değil. Sanırım gerçekten çok mutluyum.
Ama sonra o olur. . .

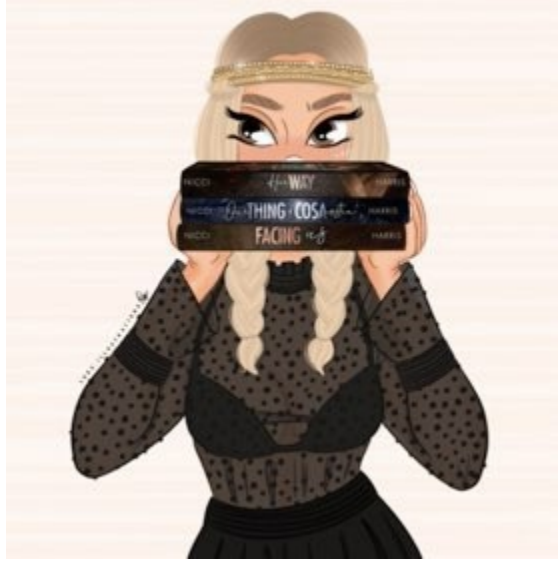
Blesk: Beni istiyor. Bana sahip olmak için her şeyi yapar, her şeyi bırakır. Ama kim olduğumu ve ne yaptığımı öğrendiğinde, benimle yüzleştiğine pişman olacak.
Sevdiği her şeyi çoktan gömdüm. . .

İkimizin de sırları var. Benimki üzücü. Onunki ise kalp kırıcı. Sadece birlikte olmak bile kaçmaya çalıştığımız her şeyi ortaya çıkarmakla tehdit ediyor.

Sonunda geçmişimizle yüzleşmek bize huzur mu getirecek yoksa kaosu mu tetikleyecek?

[Kitabı al!](#)

Nicci kim?

Ben karanlık ruhlar için gerçek aşk hikayeleri yazan Avustralyalı bir hatunum.

[Beni takip et.](#)

Facebook'ta diğerkasap ocuk severlerle tanış. [Harris'in Karanlık Romans Severler Haremine](#)
Katıl [Bizi takip et.](#)

Facebook'u sevmiyor
musunuz? [Haber](#)
[bültenime katılın](#)

bölge - köken hikayesi

Jimmy Storm - 1979

Controllare le strade; control della citta
(Sokakları kontrol edin; şehri kontrol edin.)

BABAM 1940'ların sonunda bir *merdiven adamıydı*. Eski ülkede, Sicilya'da. Ailenin paralarını emanet ettiği çocuktu, çünkü en net görüş açısına sahip olan oydu. *Merdiven-adam* deyimi, genç adamların kumarhanelerin oyun katlarındaki merdivenlerde durup suiistimalleri izlediği ve beklediği ilk kumar günlerinde ortaya çıkmıştı.

Babam Sicilya'da en çok güvenilen ve korkulan adamdı - tam bir tezat, biliyorum. Ama her şey kimin güvendiğine ve kimin korktuğuna bağlıydı.

Aile ona saatte doksan lira ödüyordu, o zamanlar bu iyi bir paraydı ve tabii ki kulübün sahtekârları - oyun katında çipleri cebe indiren, kartları sayan ve Ailenin parasından çok fazla kazananlar - ölümü çabuk buldular. Babam onları gözüne kestirdiğinde karşı koymak için çok az şans vardı. O zamanlar ergenlik çağındaydı ve kendisine bahşedilen güce kendini kaptırmıştı, tıpkı emrinde birçok kişinin gücü olan her genç adam gibi.

O zamanlar her şey geri dönülmez bir şekilde daha basitti. Eğer bir kabahat varsa, bu hızlı, sessiz ve katı bir şekilde ele alınırdı; çok az insan bunun hakkında konuşmak için yaşırdı. Olması gereken de buydu.

Dedikodulara göre, büyükbabam 'sevimli bir tipti' ve oğlunun faaliyetlerinden haberi yoktu. Şansımıza, büyükbabam babam on altı yaşındayken ölmüş ve onu akrabasız bırakmıştı. *Şans eseri mi?* Evet, çünkü 'sevimli tipli' bir adamdan öğrenebileceğim çok az şey var.

Sicilya'nın en kötü şöhretli kumarhanesinde üç yıl boyunca merdivenleri tırmanan çocuk olduktan sonra babam yetim kaldı. Ve Aile onu alıp resmen kendi çocuğu yapmadan önce tam iki gün yetim kaldı. Babamı satın aldılar. O zaman ona sahip oldular. O zamana kadar neye imza attığını gerçekten anlamamıştı.

Mafya ile evlenmişti.

Mafya ile evlendiğinizde, tıpkı bir kadınla evlendiğinizde olduğu gibi, onlara sözleşmeyle, ruhsal, yasal ve duygusal olarak bağlanmış olursunuz. Aradaki en önemli fark, boşanma diye bir şeyin olmamasıdır - sadece dullar. Her şey burada başlamıştı - mütevazı başlangıçlar ve Aile'ye hizmet eden bir hayat.

Genç bir adamken egom Aşil'inkinden daha büyüktü, babaminkine her yönden rakipti. Her fırsatta kaslarımı geliştirdiğimi söylemek doğru olur - okuldaki çocuklara, kaldırımda bana itaatkâr olmayan bakışlar atan insanlara. . . herkese. Küçük bir *sfacciato* pisliğiydim ve kısmen bu arsızlığım nedeniyle, insanların bana boyun eğmesinin verdiği hisle gelişmeyi öğrendim. Genellikle bir güç oyununun ortasında pantolonumun altında kaya gibi sert olurdum.

Ben Jimmy Storm, Paul Storm'un oğluyum ve adım efsanevi. Storm gerçek ismimiz değil elbette. Babam yapımcı olduğunda kendi adını koydu.

Sicilya'nın yarısı Aileye borçluydu, bu da Sicilya'nın ve halkının yarısına sahip olduğumuz anlamına geliyordu. İnsanları kolaylıkla idare ederdik, çünkü hayatları bizim için değersiz, onlar içinse paha biçilmezdi. Ülkedeki en acımasız, en sinsî, en pis piçlerin etrafında büyüdüm ve ergenlik dönemimdeki davranışlarımın ölçütünü onlar belirledi; onlar benim idollerimdi.

Yirmi yedi yaşıma geldiğimde, *zu* Norris ve ben Sicilya'dan ayrıldık, yanımıza Ailemizin nimetlerini ve fonlarını alarak, gözümüzü yeni bir kazanç yerine diktik. Avustralya'nın zengin sakinleriyle ünlü bir bölgesine uçtuk - sahilde dört kasabadan oluşan تنها bir bölüm: Brussman, Connolly, Stormy River ve Moorup. Yakın zamanda bu tür denetimsiz ve izole bölgeler için kullanılan bir Avustralya deyiimi öğrendim: 'Haydutlar Ülkesi'.

Ne pahasına olursa olsun kendimi kanıtlamaya çalışıyordum.

Bu da beni bugüne ve ayakkabılarımı bir adamın soluk borusuna bastırmamın nedenine getiriyor.

"Ben *Jimmy Storm*'um!" Diyorum. Topuğumun lastiği nefes borusuna yavaşça bastırıyor ve kaçmaya çalıştığında, *puntu debole*'u bulduğumu anlıyorum. Umutsuzca ayağımı pençelemeye, baskıyı hafifletmeye çalışıyor. Yapamıyor ama bu ayakkabımın parmak izleriyle kaplanmasını engellemiyor ve *bu* çok rahatsız edici.

Zu ve ben üç haftadır dünyanın bu sefil bölgesindeyiz ve la Cosa Nostra'nın düzensiz, saygısız ve aşağı versiyonlarından başka bir şey bulamadık. Şu anda soluk borusunu ezmekte olduğum genç adamın adı Dustin Nerrock ve kendisi buralarda 'nam salmış' biri. Biraz düşmanca bir *parràmune* gerçekleşti ve ben sadece hakimiyetimi kuruyorum.

Sıradan şartlarda tanışmıştık ama bu saygısız adam yol boyunca terbiyesini unuttu. Bana 'Avustralyalı erkeğin beyninde eksik olanı kas gücüyle telafi ettiği' söylendi ve ben de öyle olmasını umuyorum. Buraya geldiğimizden beri bağlantı eksikliği, kapsam nedeniyle kas eksikliği - Sicilya'nın tamamı Batı Avustralya'nın bu bölgesinden daha küçük - ve danışmanlar olmadan manipüle edilecek çok fazla yeni yasallık bulduk. . bize tavsiyede bulunacak danışmanlar olmadan manipüle etmek. Kaba konuşma tarzıma rağmen, nihai amacımız Dustin Nerrock ve bu bölgedeki diğer birkaç büyük ailenin bizimle çalışmasını sağlamak.

Bizim için. . .

Dustin'in babası geçen yıl öldü ve ona bölgeye dağılmış işletmeler bıraktı, ancak

onları nasıl kullanacaklarına dair hiçbir fikirleri yok. Oyun para ve hakimiyettir. Ayakkabımın altındaki adamın mantıklı olandan daha fazla parası, benimkine rakip bir egosu ve insanların bildiği bir ismi var. Ve yakında, burada, insanlar benimkini de tanıyacak.

"Kim olduğu hakkında bir fikrin var mı-" Dustin boğuluyor, botum boğazına bastırılırken kelimeleri çıkarmaya çabalıyor.

Yazık. . .

"*Oh scusari,*" diyorum endişelenmiş gibi yaparak. "Bir şey mi dedin?" Yüzü o kadar güçsüz görünüyor ki, yok olana kadar ezmek istiyorum. Boyun eğen erkekler karıncadır, küçük ve çaresizdirler ama işe koyulduklarında sonsuz derecede faydalıdırlar. Öfkemin bir sorun olduğu söylendi. Görünüşe göre, sinirlendiğim zaman belli oluyor; İtalyanca, Sicilyaca ve İngilizcenin melez bir versiyonunu konuşuyorum ve aksanım kalınlaşıyor gibi görünüyor. . *Şahsen ben duymuyorum. . .*

"*Madonna Mia, paparéd*da gibi ağlayacak mısın, Dustin. Buraların adamı sensin. Ayağa kalk!" Bağıriyorum ve topuğumu şahdamarına bastırıyorum. . böylece yapamaz. "*Alzarsi!* Ayağa kalk!" Kalkamaz. Ona izin vermeyeceğim ve bu fikir bile sıkımı kaldırıyor.

Benimle mücadele etmek için yaptığı zayıf girişimlerden yorulduğumu fark ediyorum. Ayakkabımı boynundan çıkarıp nefes almasına ve ciğerlerine çok ihtiyaç duyduğu havayı çekmesine izin veriyorum. Öyle de yapıyor, ele geçirilmiş bir adam gibi emiyor. Loş sokak lambalarının altında avuç içleri kaldırımıyla buluşuyor ve ayakta durmasına izin vermek için birkaç adım geri çekiliyorum. Ellerini itip ayağa kalkıyor ve kaşlarını çatıyor, yüzünde sert bir ifade beliriyor. Dustin bana hırlıyor ve sonra yana doğru kan tükürüyor, havasını ve dengesini yeniden kazanırken vücudu hafifçe titriyor.

"İyi misin, *paparéd*da?" diye alay ediyorum.

"Başın büyük belada," diye tıslıyor, kaldırıma doğru öksürüyor.

Havadaki acılık elle tutulur, ayrı bir varlık. Oyunu değiştirmenin ve konuşmayı karşılıklı olarak daha faydalı bir yöne çekmenin zamanı geldi. Onu küçük düşürdüm, şimdi de ona kur yapacağım.

"Beyefendiler gibi konuşalım, Dustin," diye başlıyorum, öksürüp boğazını temizlerken cebimden bir mendil çıkarıp ona uzatıyorum. "Lütfen beni memnun eder misiniz?" Katlanmış beyaz kumaşı önünde sallıyorum, sahte bir ateşkes jestiyle.

Onu alır ve yanağına yapışan küçük çakıl parçalarını silmek için kullanır. "Konuş..." "Belki yeniden başlayabiliriz. *Se?*" Bu benim sohbetin en sevdiğim kısmı - oyunu değiştirmek, konuşmayı manipüle ediyor. "Artık kim olduğumu biliyorsun, ben de senin kim olduğunu biliyorum. Ne iş yaptığımı da biliyorsun, *değil mi?*"

Bana bakıyor, kaşları birbirine yaklaşmış, gözleri kısılmış. "Evet."

"Pekala," diyorum ellerimi çırparak ve ona genişçe sırtarak. "Bu mükemmel bir başlangıç. Bu küçük *parramune*'u daha uygun bir yere götürmemizi önerebilir miyim? Buradan çok uzak olmayan bir yer biliyorum. . . Bir içki için bana katılır mısın? Bu *küçük* ve talihsiz patavatsızlığı geride

bırakalım. ."

Dustin Nerrock'un gözüne girmem uzun sürmedi. Aslında, tahmin ettiğimden daha kısa sürdü. Adam aç, güce aç. Onda bunu fark ettim. Bu gerçekten de paylaştığımız bir özellik. Dustin'le geçirdiğim üç saatin ardından, bu bölgenin sonsuz olasılıklar barındırdığına daha da ikna oldum. Öncelikle, yüksek bir suç oranı var, bu da tabii ki benim amacım için büyük bir avantaj, çünkü korunmanın bir bedeli var. Sıkı bir şekilde yönetilen silah yasaları var, bu da elbette talep anlamına geliyor ve ben de bunu sağlamaktan mutluluk duyuyorum. Büyük bir sınıf ayrımı var, bu da iki anlama geliyor: ayaktakımını bedeli karşılığında temizleme fırsatı ve bağımlılar - bağımlıları severim.

Babam bir keresinde bana asla bir taraf seçmememi, bunun yerine onların motivasyon(lar)ını bulmamı ve onları kendinize borçlu hale getirmemi söylemişti. "Sokakları kontrol et; şehri kontrol et. Bu felsefeyi Dustin ile paylaşıyorum. Son ve en kışkırtıcı bilgi ise bu ülkenin madenlerle dolu olduğu ve tam olarak korunamayacak kadar büyük olduğudur. Altın, elmas ve mühürlenmemiş erişim yolları var.

Dustin'in bardağını benimkiyle tokuştururken, "Sevmediğim zengin bir adamla hiç karşılaşmadım," diyorum.

Yüzünde bir sırıtış beliriyor. Gözleri dolar işaretleriyle dolu bir adamın sırıtışı. "Pekala, bu konuda ihtiyacımız olan başkaları da var. . ."

"Evet." Kadehi dudaklarıma götürüyorum ve viskinin dumanları burun deliklerime doğru nefis bir şekilde süzülüyor. "*Kaptanımın* bana bahsettiği bir adam. Eski topraklarda *büyük* nüfuz sahibi." Konuşmak için ellerimi kullanıyorum. Sicilya'ya özgü tavırlarım sabittir. "*Büyük* nüfuz. Ama tam bir muamma gibi görünüyor. İzini bir türlü bulamadım. Yakın zamanda İngiltere'den bir güzellik kraliçesiyle evlendi ve muhtemelen sadece. . . Siz Avustralyalılar nasıl diyorsunuz? *Sikişmek* ve *sikişmek*. Kuku varken iş için zaman yok. *Anladın* mı?" İkimiz de gülüyoruz ve ben eşitler oyununu oynuyorum; onun inanmasını istediğim şey bu. "Yani bu adam," diye devam ediyorum, "yarı Sicilyalı, yarı Avustralyalı bir melez. *Ama* Aile. . . Onu seviyor gibiler. Bana verilen isim Paul Lucchese idi."

Dustin'in bakışları daralıyor, eğlenen ifadesi değişiyor. "Kimden bahsettiğini biliyorum. O piç kurusuna güvenemeyiz." Ve hemen ilgimi çekti. . .

"Aile için çok önemli biri." İç çeker gibi yapıyorum ama böyle bir tepkiye neden olan adamla tanışmak için sabırsızlanıyorum. 'Sevimli insanları' hiç sevmemişimdir; sevimsiz olanları tercih ederim. Tavırları ve ruhları vardır. Mükemmel askerler olurlar.

Dustin yüz ifademi inceliyor gibi. "Asla kabul etmeyecek."

"Yapacak. Sizi temin ederim-" Dikkatim, bardan bir dizi bardağı aşırırken açıkça sarhoş olan bir karaktere yöneliyor; kaba bir şekilde kırılan bardakların sesi duyularımı işgal ediyor. Barmene bağırmaya ve onu tehdit etmeye başladığında başımı eğip oturduğumuz yerden onu izliyorum.

Çok yazık.

Çok huzurlu bir içki içiyordum ve üzerimde en sevdiğim gömleğim vardı. Sarhoş adamın

İngilizceyi kavrayışı beni şok ediyor ve onu bu kadar derinden hayal kırıklığına uğratanın annesi mi yoksa babası mı olduğunu merak etmeme neden oluyor; belki de ikisi birden.

"Dinleyin," diye başlıyor, titrek bir parmakla barmeni işaret ederek. "Hiçbir şey satmıyorum. Sadece bir içki için buradayım."

İlginç. . .

Yerimden kalkıp kibarca müsaade istiyorum. Yavaşça bardaki adama doğru yürüdükten sonra yanına eğilip gülümsüyorum.

"Wah istiyor musun?" Sesini alçaltıyor. "Hiçbir şey satmıyorum." Ağzı açılıyor ve sadece belli belirsiz anlaşılır kelimeler çıkarıyor. Bu gömleğe çok yazık oldu.

"*Scusa.*" Kendi masamı işaret ediyorum. "Orada çok önemli bir meslektaşımla içiyordum ve konsantre olmamı oldukça zorlaştırıyorsun. Başka bir yer bulmanızı önerebilir miyim, *se?*"

Bir adam bana vurmaya cüret etmeyeli uzun zaman olmuştu ve önümüzdeki birkaç saniye içinde bunun nedeni açıkça ortaya çıktı. Geriye doğru sendeliyor ve sonra öne doğru atılarak yumruğunu suratıma indiriyor. Nefesinin kokusu beni yumruklarından daha çok etkiliyor. Yanağım kısa bir an için yanıyor.

Gözleri faltaşı gibi açılmış barmenden özür dileyerek omuz silkiyorum ve yanımdaki piçin boğazına iki kez yumruk atıyorum. *Jab. Jab.* Dizleri bir gümbürtüyle yere çarptı. Dizim yükselip çenesine çarpıyor. *Çat.* Gırtlığından bir hırıltı yükseliyor. Dizim tekrar yükseliyor. Bir inilti daha. Elimin arkası yanağına çarpıyor. Ne kadar *irrispettoso*. Saygısızlığın hiçbir şekline katlanamıyorum. Sallanan bedenine bakarken gömleğimde küçük bir leke fark ediyorum.

"*Madonna Mia. Fare le corna a qualcuno,*" diye tısladım ona. "Bak ne yaptın."

Yeni arkadaşımı daha özel bir yere, Dustin'e miras kalan eski bir binaya taşıırken Dustin'in kas gücü kesinlikle işe yarıyor. Soğuk beton zeminde bağlı yataarken pek de canlı görünmüyor. Yine de aletim bağları seviyor. . .

Bu alışverişten sonra bir bayanın arkadaşlığına çok ihtiyacım olacağını şimdiden söyleyebilirim. "Bay ...'ı sürükler misiniz? .?" Elleri bağlı tutsağımıza soru dolu gözlerle bakıyorum.

"Siktir git ..." Kendi sözlerinde boğuluyor.

"Pekâlâ, Bay Get Fucked'i şuradaki duvara yaslanacak şekilde sürükler misin, *se?*" Yeni ortağıma sakince gülümseyerek arka taraftaki tuğla duvarı gösteriyorum. "Teşekkür ederim, Dustin."

Bu kullanılmayan depo mükemmel bir mezbaha olabilir; belki de Dustin'e yeni bir iş girişimi öneririm. Çantamdan birkaç eşya çıkarıp arkamdaki ahşap tezgâha koyarken bunu düşünüyorum: bir bıçak, bir şişe su ve bir Luna Stick. Gömleğime az miktarda su dökerek lekeyi nazikçe siliyorum. Sıvının verdiği ürperti omurgamı titretiyor.

"Çok yazık," diye mırıldanıyorum kendi kendime. Dustin'in sarhoş tutsağımızı daha uygun bir pozisyona getirmesini izlemek için başımı eğdiğimde, içimi bir huzur kapladığını hissediyorum. Bunlar gerçekten parladığım anlar. Cesurca. Diğerleri genellikle bocalarken, ben en sakin halimdeyim. Belki de bunun yeni ortağımın istekli ve itaatkâr davranışlarıyla da ilgisi vardır; ne de olsa birkaç saat önce neredeyse boğazını kaldırıma yapıştırıyordum. Sinsi bir sırıtiş dudaklarımı aralıyor. Kim demiş para mutluluğu satın alamaz diye? Para en sadık yoldaşları satın alabilir ve

korkunun sınırı yoktur. İmparatorluklar

Her ikisinin de temelleri.

"Ben Jimmy Storm. Beni tanıyor musun?" Cevabı bildiğim halde soruyorum. "Hayır," diye tersliyor zar zor konuşan arkadaşımız ve Dustin'in elinden kurtuluyor.

"Bu Dustin Nerrock. Onu tanıyor musun?" Bir kez daha cevabı bilerek soruyorum. Sarhoş arkadaşımız Dustin'e bakıyor ve uygun bir tedirginlikle başını sallıyor. "Artık sen de beni tanıyorsun. Jimmy. Storm. Kimin için çalıştığını bilmek istiyorum."

"Ben sikişmiyorum."

"*A-ta-ta-ta.*" Kaba müdahalesine karşı parmağımı salladım. "Sen hayır demeden önce, üzerinde on gram eroin bulduk. Şimdi Jimmy'ye yalan söyleme. Bu kasabada sana kimin eroin sağladığını söyle. Sonra da sana reddedemeyeceğin bir teklif yapacağım."

"Ben asla ispiyonlamam. Beni öldürür."

"Anlıyorum." İçimi çektim ve eşyalarım döndüm. "Buna saygı duyuyorum." Anahtar bıçağını elime alıp soğuk metali avucumda hissettiğimde, parmağımı bıçağın üzerinde gezdiriyorum, sert kenar pedimi rendeliyor. Birazdan olacakların heyecanı kanımı doğrudan kasıklarımaya yönlendiriyor ve kendimi Dustin'e başarıyı nasıl garantilediğimi göstermeye hevesli bir sabırsızlık içinde buluyorum.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve doğrudan esirime doğru yürüyorum. Eğiliyorum. Bıçak etini bir fermuarın kumaşı ayırması gibi kesiyor. Bıçak içindeki sinirleri parçalıyor. Eylem tamamlandı. Gözleri açılıyor ve eli sol bileğini kavıyor. Kan parmaklarının arasından süzülüp betona damlıyor.

"Kahretsin," diye bağıyor. "Ne oluyor lan? Buna saygı duyduğunu söylemiştin."

"İstiyorum, hem de çok," diyorum kararlılıkla. "Umarım yaşarsın. Sadakat benim en sevdiğim erdemdir." "Tanrım," diye mırıldandı Dustin arkamdan. *Evet, benim* ailemde sorgulama böyle yapılır.

"On dakika içinde kan kaybından öleceksin." Adamın yanına çömelip sırtıyıyorum, yüzünün solmasını ve bulantıdan başı boynunun üzerinde sallanmasını izliyorum. Bu bakışı birçok kez görmüştüm. "Ben ruhani bir adamım. Sen bilmezsin ama ben bir Katoliğim. *Maria* Ana'nın üzerine yemin edebilirim. . ." Başını dik tutmaya çalışırken ona bakıyorum, gözlerimi kısarak onu daha iyi inceliyorum. "Ölümün bir adamı aldığını görebildiğine yemin edebilirim. Hemen öncesindeki saniyeler. . gözlerinde. . . . ölümün ona girdiğini görürsünüz."

Boğazından iniltiye benzer bir şey çıkar ve sığ gözlerinin kenarlarından panikle yaşlar süzülür. Bu zavallı yoksul sokak faresi özlenmeyecek ve herhangi bir kanıt olmadan ortadan kayboluşu uyuşturucuyla ilgili olarak damgalanacaktır. Ki bir bakıma öyle de. "Şimdi bana patronunu nerede bulabileceğimi söyle, ben de yaşamana yardım edeyim."

"Ne? Nasıl?" Dustin bana soruyor.

Karnımın derinliklerinden gelen bir kahkaha atıyorum; elimde değil. "Sana söyledim, ben

ruhani bir adamım." Ağlayan tutsağım konuşmaya çalışıyor, "O. . . . o sahip. . . ."

"Bu soğukluğu hissedebiliyor musun?" Dudaklarım kulağının kabuğuna değecek kadar yaklaşarak ona soruyorum. "*O* yakınlarda, dostum."

"Le Feir'in sahibi. Fırın." Kapanış saatine yedi dakika kala bayılır. Fırının kokusu

Metalik ve keskin kanı burnuma çarpıyor. Uzanmış bacaklarının etrafında birikerek küçük, parlak su birikintileri oluşturuyor. *Evet*, diye düşünüyorum kendi kendime, *bu depo mükemmel bir mezbaha olurdu*.

Sözümü tutmaya karar vererek ayağa kalkıyorum ve hızlı adımlarla çalışma tezgahına doğru yürüyüp en sevdiğim aletlerden biri olan Luna Kostik nitrat çubuğunu alıyorum. Kollarımı sıvayıp çubuğun ucunu ıslatırken, tutsağımın yanmayı hissedemeyecek olmasının ne kadar utanç verici olduğunu düşünüyorum. Oldukça eşsiz bir his olduğunu duydum. Esirime yaklaşıp yanına çömeldiğimde aletim fermuarımın altında bir ayak parmağı gibi zonkluyor. Yarık bileğini dağlamaya başladım. Kan bunu oldukça zorlaştırıyor, ancak imkansız değil ve bolca pratik yaptım. "Genç Dustin," diye sesleniyorum omzumun üzerinden, çalışırken gözlerim hiç şaşmıyor. "Yarın Bay Le Feir'i ziyaret edip bir anlaşma yapacağız. Bizim ürünlerimizden başka hiçbir ürünün bu sokaklarda dolaşmasını istemiyoruz. Burası artık bizim *mahallemiz*, bizim *bölgemiz*. Bu neden böyle?"

"Sokakları kontrol et, şehri kontrol et," diye cevap veriyor, sinirleri sesine karışıyor. Benden bir kıkırdama kaçıyor. Sanırım yeni ortağımı korkutmuş olabilirim; ne kadar tuhaf. Görünüşe göre Dustin Nerrock ellerini kirletmiyor; yetkin bir temsilci olmalı. Ama babamın bir keresinde bana söylediği gibi, 'İnsanın ıslıtıyı takdir etmesini sağlayan şey kirdir'.

"Bay Fier'den daha önemlisi," diyorum, "*Kaptanımın* bahsettiği adamla bir toplantı düzenlemek. Onu tanıyorsunuz. Onu nerede bulacağız?"

Dustin'in abartılı bir nefes aldığını duyuyorum. "Artık Paul Lucchese adını kullanmıyor. Adı Luca Butcher ve Connolly'de yaşıyor."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.